

2 October 2026

Case Document No. 5

Pan-Cyprian Trade Union *ISOTITA* v. Cyprus
Complaint No. 264/2026

**ADDITIONAL INFORMATION
FROM THE COMPLAINANT ORGANISATION
AFTER GOVERNMENT'S FURTHER
OBSERVATIONS ON ADMISSIBILITY
(Original in GREEK)**

Registered at the Secretariat on 11 August 2026

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑ

57Α Λεωφόρος Αγλαντζιάς, 2108 Λευκωσία, Κύπρος · info@isotita.org

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Συλλογική Καταγγελία αρ. 264/2026

Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ κατά Κύπρου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΣΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΩΝ ΜΕΤΡΩΝ (Κανόνας 29§3 · Κανόνας 36)

ΕΝΙΑΙΟΣ ΤΟΜΟΣ: ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ · ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ Α-Ι · ΔΕΣΜΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ

Λευκωσία, 10 Αυγούστου 2026

Προθεσμία κατάθεσης: 9 Σεπτεμβρίου 2026 (επιστολή Γραμματείας 29.7.2026)

ΓΕΝΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΟΜΟΥ

Οι αριθμοί παραπέμπουν στη συνεχή αρίθμηση σελίδων του παρόντος ενιαίου αρχείου (σύνολο 756 σελίδες).

ΜΕΡΟΣ Α — ΤΟ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	4
Διαβιβαστική επιστολή (10.8.2026)	5
Πίνακας περιεχομένων φακέλου	7
ΑΠΑΝΤΗΣΗ — κύριο κείμενο, §§1-337	9
Παράρτημα Α — Καταστατικό (αγγλικό πρωτότυπο)	119
Παράρτημα Β — Πίνακας καταστατικών διατάξεων	148
Παράρτημα Β — αγγλική απόδοση	158
Παράρτημα Γ — Χρονολόγιο 1987-2026	167
Παράρτημα Δ — Οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης έναντι του φακέλου	199
Παράρτημα Ε — Αθροιστική κεφαλαλγία	213
Παράρτημα ΣΤ — Οι τέσσερις αξιωματούχοι (με προσάρτημα 2023)	222
Παράρτημα Ζ — Απάντηση στις 130 παραγράφους	230
Παράρτημα Η — Αντιστοίχιση των 23 παραρτημάτων	275
Παράρτημα Θ — Καταστάσεις παρουσίας Μαρτίου-Μαΐου 2026	282
Παράρτημα Ι — Ο φάκελος του Δεκεμβρίου 2025	294
ΜΕΡΟΣ Β — Η ΔΕΣΜΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ (έγγραφα 1-33)	304
Πίνακας Τεκμηρίων	305
Ευρετήριο πειθαρχικού φακέλου (σελ. 1-115)	311
Έγγραφο 1 — Απόφαση απόλυσης, 31.7.2026	315
Έγγραφο 2α — AlphaNews.live, 22.12.2025	319
Έγγραφο 2β — Στιγμιότυπο AlphaNews	322
Έγγραφο 3 — Καταστατικό Μικτής Επιτροπής Προσωπικού, 1993	324
Έγγραφο 4 — Ένσταση της Δημοκρατίας, Προσφυγή 450/2024	337
Έγγραφο 5 — Αποσπάσματα απόφασης 19600/2022	392
Έγγραφο 6 — Ένσταση Γ. Μαλτέζου, 27.4.2026	402
Έγγραφο 7 — Καταγγελία Κλαδικού Συμβουλίου, 7.5.2026	407
Έγγραφα 8-20 — Ο πειθαρχικός φάκελος Τ.Φ. 18.05.004 (115 σελ.)	415
Έγγραφο 21α — Ποινική καταγγελία, 27.5.2026	531
Έγγραφο 21β — Επιστολή Νομικής Υπηρεσίας, 6.7.2026	538
Έγγραφο 21γ — Απάντηση Συντεχνίας, 8.7.2026	541
Έγγραφο 22 — Καταστάσεις Πληρωμών Χορηγιών 2017-2025	546
Έγγραφο 23 — ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 174	579
Έγγραφο 24 — CPT/Inf (2025) 39	589
Έγγραφο 25β — Θηροφύλακες: αλληλογραφία πειθαρχικής	637
Έγγραφο 25γ — Θηροφύλακες: προκαταρκτική έρευνα, 2.3.2026	639
Έγγραφο 26 — δεν κατέχεται· ζητείται από την Κυβέρνηση (§333(i)) — βλ. Πίνακα Τεκμηρίων	305
Έγγραφο 27 — Ανάρτηση Κλαδικού Συμβουλίου, 22.12.2025	651
Έγγραφο 28 — Ανάρτηση της 1.8.2026 (με συγκατάθεση)	653
Έγγραφο 29 — Χάρτης διαδρομής	657

ΓΕΝΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΟΜΟΥ

Έγγραφο 30 — Εγκεκριμένο Καταστατικό, αναθ. 2.4.2024	660
Έγγραφο 31 — μνημονεύεται με τις πηγές του (§300Δ)· δεν απαιτεί αρχείο — βλ. Πίνακα Τεκμηρίων	305
Έγγραφο 32 — Υπηρεσιακό Σημείωμα, 7.7.2023	690
Έγγραφο 33 — Cyprus Times, 3.7.2023	694
Νομοθεσία — Κ.Δ.Π. 19/2000	702
Νομοθεσία — Ν. 6(Ι)/2022	719

— • —

ΜΕΡΟΣ Α — ΤΟ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

PART A — THE PLEADINGS AND THE ANNEXES

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑ

Λεωφόρος Αγλαντζιάς 57Α, 2108 Λευκωσία, Κύπρος · info@isotita.org

Προς τον Εκτελεστικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων Γενική Διεύθυνση Ανθρώπινα Δικαιώματα και Κράτος Δικαίου (DG I) Συμβούλιο της Ευρώπης, F-67075 Strasbourg Cedex

Λευκωσία, 10 Αυγούστου 2026

Θέμα: Συλλογική Καταγγελία αρ. 264/2026 — Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ κατά Κύπρου — Απάντηση της καταγγέλλουσας οργάνωσης επί του παραδεκτού και επί του αιτήματος άμεσων μέτρων, σε συνέχεια της επιστολής της Γραμματείας της 29ης Ιουλίου 2026 (Κανόνας 29§3)

Αξιότιμε κύριε Γραμματέα,

1. Σε συνέχεια της επιστολής της Γραμματείας της 29ης Ιουλίου 2026, η Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ υποβάλλει εμπρόθεσμα την Απάντησή της επί των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης ως προς το παραδεκτό και επί του αιτήματος άμεσων μέτρων.

2. Κατατίθενται: **(α)** η **Απάντηση**, παράγραφοι 1–337, με τα δέκα Παραρτήματά της **A έως I**· και **(β)** δέσμη **τεκμηρίων**, με πίνακα αντιστοίχισης και ευρετήριο σελίδων.

3. Η Συντεχνία έχει συντάξει την Απάντηση ώστε να είναι **αυτοτελής**: κάθε χωρίο εγγράφου επί του οποίου στηρίζεται επιχείρημα παρατίθεται αυτούσιο στο σώμα του κειμένου, με μνεία της πηγής του. Τα τεκμήρια προσκομίζονται για επαλήθευση και μόνο· κανένα σημείο της Απάντησης δεν προϋποθέτει την ανάγνωσή τους.

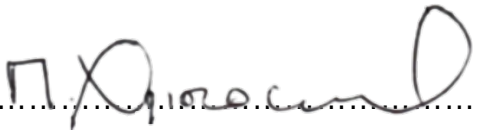
4. Προς διευκόλυνση της Επιτροπής:

- Η **Προκαταρκτική Σύνοψη** και ο **Χάρτης Αποδείξεων** (στην αρχή της Απάντησης) εκθέτουν το σύνολο της επιχειρηματολογίας σε δέκα προτάσεις και αντιστοιχίζουν κάθε αποδεικτικό ισχυρισμό στο έγγραφο που τον στηρίζει.
- Το **Μέρος XII** αφορά το αίτημα δυνάμει του Κανόνα 36. Επισημαίνεται ότι, μετά την υποβολή των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης, ο αξιωματούχος τον οποίο αφορά το αίτημα **απολύθηκε, στις 31 Ιουλίου 2026** (Μέρος XIII· έγγραφο αρ. 1 της δέσμης).
- Το **Μέρος XIV** διατυπώνει και απαντά προκαταβολικά τις αντενστάσεις που η Συντεχνία αναμένει, στην ισχυρότερη μορφή τους.

5. Η Απάντηση και τα Παραρτήματα υποβάλλονται στην ελληνική δυνάμει του **Κανόνα 24§2**· το ελληνικό κείμενο αποτελεί το αυθεντικό. Προς διευκόλυνση της Επιτροπής και της Γραμματείας, επισυνάπτεται πλήρης **αγγλική απόδοση της Απάντησης (§§1–337)**· το Παράρτημα A (Καταστατικό) υποβάλλεται στο αγγλικό του πρωτότυπο και το Παράρτημα B και στις δύο γλώσσες. Αγγλική απόδοση οποιουδήποτε άλλου εγγράφου δύναται να υποβληθεί, εφόσον η Γραμματεία το ζητήσει (§336 της Απάντησης).

6. Η Συντεχνία παραμένει στη διάθεση της Επιτροπής για κάθε διευκρίνιση, συμπληρωματικό έγγραφο ή πληροφορία.

Με εξαιρετική τιμή,

.....

Πρόδρομος Χριστοφή

Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου

Για την Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ

ΦΑΚΕΛΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ — ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Συλλογική Καταγγελία αρ. 264/2026 — Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ κατά Κύπρου

Ημερομηνία φακέλου: 10 Αυγούστου 2026 · Προθεσμία υποβολής: 9 Σεπτεμβρίου 2026

Σημείωση για τα ονόματα αρχείων. Τα ονόματα αποδίδονται με λατινικούς χαρακτήρες, ώστε να εμφανίζονται ορθά σε κάθε λειτουργικό σύστημα. Το περιεχόμενο είναι στα ελληνικά, πλην όπου σημειώνεται **(ΕΝ)**.

A. Περιεχόμενα του φακέλου

Αρχείο	Περιεχόμενο
00_PINAKAS_PERIEXOMENON	Ο παρών πίνακας
01_APANTISI_KYRIO_KEIMENO	Η Απάντηση — κύριο κείμενο, §§1–337 , με Σύνοψη, Χάρτη Αποδείξεων (18 έγγραφα), Πίνακα Παραρτημάτων (Α–Ι) και Πίνακα προσκομιζόμενων εγγράφων (1–33)
02_PARARTIMA_ALPHA_KATASTATIKO_EN	Παράρτημα A — Καταστατικό της Συντεχνίας (ΕΝ — αυθεντικό κείμενο)
03_PARARTIMA_BETA_PINAKAS_KATASTATIKOU	Παράρτημα B — Πίνακας καταστατικών διατάξεων
03A_PARARTIMA_BETA_EN	Παράρτημα B — αγγλική απόδοση (ΕΝ)
04_PARARTIMA_GAMMA_CHRONOLOGIO	Παράρτημα Γ — Χρονολόγιο, 19.10.1987 – 31.7.2026
05_PARARTIMA_DELTA_ISXYRISMOI_KYVERNISIS	Παράρτημα Δ — Οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης έναντι του φακέλου
06_PARARTIMA_EPSILON_KEFALALGIA	Παράρτημα E — Σημείωμα για την αθροιστική κεφαλαλγία
07_PARARTIMA_ST_TESSERIS_AXIOMATOUCHOI	Παράρτημα ΣΤ — Συγκριτικός πίνακας των τεσσάρων αξιωματούχων, με προσάρτημα: το προηγούμενο του Ιουλίου 2023
08_PARARTIMA_ZITA_APANTISI_130_PARAGRAFON	Παράρτημα Z — Απάντηση παράγραφο προς παράγραφο στις 130 παραγράφους του Παραρτήματος της Κυβέρνησης
09_PARARTIMA_ITA_ANTISTOIXISI_23	Παράρτημα H — Αντιστοίχιση των 23 παραρτημάτων της Κυβέρνησης
10_PARARTIMA_THITA_KATASTASEIS_PAROUSIAS	Παράρτημα Θ — Καταστάσεις παρουσίας και υπηρεσιακά σημειώματα, Μάρτιος–Μάιος 2026

Αρχείο	Περιεχόμενο
11_PARARTIMA_IOTA_FAKELOS_DEKEMVRIΟΥ	Παράρτημα Ι — Ο φάκελος του Δεκεμβρίου 2025
12_EGGRAFO_27_ANARTISI_22122025	Έγγραφο αρ. 27 — Στιγμιότυπο της ανάρτησης της 22.12.2025
13_EGGRAFO_28_ANARTISI_PETRIDI	Έγγραφο αρ. 28 — Δημόσια ανάρτηση της κ. Π. Πετρίδη (1.8.2026), με μεταγραφή, αγγλική μετάφραση και ρητή συγκατάθεση
14_EGGRAFO_29_XARTIS_DIADROMIS	Έγγραφο αρ. 29 — Χάρτης διαδρομής: γραφεία Συντεχνίας (Λεωφ. Αγλαντζιάς 57Α) ↔ Κεντρικές Φυλακές
15_EGGRAFO_32_YPIRESIAKO_SIMEIOMA_07072023	Έγγραφο αρ. 32 — Υπηρεσιακό Σημείωμα Τμήματος Φυλακών, 7.7.2023, προς τον τότε Εκπρόσωπο Τύπου του Κλαδικού Συμβουλίου (Δεσμοφύλακα αρ. 539), με πιστή μεταγραφή (§§321Α–321Β)
16_EGGRAFO_33_CYPRUS_TIMES_03072023	Έγγραφο αρ. 33 — Δημοσίευμα <i>Cyprus Times</i> , 3.7.2023, 13:09, με την αυτούσια ανακοίνωση της Συντεχνίας της ίδιας ημέρας (§§321Α–321Β)
17_DIAVIVASTIKI_EPISTOLI	Διαβιβαστική επιστολή (ελληνικά) προς τον Εκτελεστικό Γραμματέα της ΕΕΚΔ, 10.8.2026
18_APANTISI_EN_COURTESY_TRANSLATION	Πλήρης αγγλική απόδοση της Απάντησης (§§1–337) (EN) — προς διευκόλυνση Επιτροπής/Γραμματείας· το ελληνικό κείμενο παραμένει το αυθεντικό (Κανόνας 24§2)
19_EPISTOLI_EN_COVER_LETTER	Συνοδευτική επιστολή στα αγγλικά (EN) , 10.8.2026

Τα τεκμήρια της δέσμης (έγγραφα **1–33**) καταγράφονται, ένα προς ένα, στον **Πίνακα Τεκμηρίων** (αρχείο 00_PINAKAS_TEKMIRION) και στο **Ευρετήριο πειθαρχικού φακέλου** (αρχείο 01_EVRETIRIO) της Δέσμης Τεκμηρίων. Δύο έγγραφα δεν συνοδεύονται από αρχείο: το **26** δεν κατέχεται και η προσκόμισή του ζητείται από την Κυβέρνηση (§333(i) της Απάντησης)· το **31** μνημονεύεται με τις πηγές του και δεν απαιτεί αρχείο (§300Δ).

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑ

Λεωφόρος Αγλαντζιάς 57Α, 2108 Λευκωσία, Κύπρος · info@isotita.org ·
www.isotita.net · +357 22 73 09 54

κ. Henrik Kristensen Εκτελεστικός Γραμματέας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
Κοινωνικών Δικαιωμάτων Τμήμα Κοινωνικών Δικαιωμάτων Γενική Διεύθυνση Ι —
Ανθρώπινα Δικαιώματα και Κράτος Δικαίου Συμβούλιο της Ευρώπης F-67075
Strasbourg Cedex

Μόνο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: DGI-ESC-Collective-
Complaints@coe.int

Αρ. αναφοράς σας: 169/2026 GS/MS

Λευκωσία, 10 Αυγούστου 2026

Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ κατά Κύπρου — Καταγγελία αρ. 264/2026

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΣΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 6 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1995 και του
Κανόνα 29§3 των Κανόνων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων,
εντός της προθεσμίας της 9ης Σεπτεμβρίου 2026 που καθορίστηκε από τον Πρόεδρο
της Επιτροπής

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μέρος	Αντικείμενο
—	Προκαταρκτική σύνοψη (δέκα προτάσεις, με παραπομπές)
—	Χάρτης αποδείξεων (τα δεκαοκτώ καθοριστικά έγγραφα)
I	Αντικείμενο της παρούσας απάντησης· διαδικαστικό ζήτημα που χρήζει της προσοχής της Επιτροπής
II	Οι προϋποθέσεις του παραδεκτού είναι περιοριστικά καθορισμένες, και όλες ανεξαιρέτως πληρούνται
III	Αντιπροσωπευτικότητα κατά το άρθρο 1(c) του Πρωτοκόλλου — περιλαμβανομένης της ίδιας της καταγραφής της καθ' ης, ότι η Συντεχνία αυτή εκπροσωπεί περισσότερους δεσμοφύλακες από οποιαδήποτε άλλη
IV	Το κριτήριο του «συλλογικού χαρακτήρα» και οι τρεις αποφάσεις της παρούσας Επιτροπής που επιλύουν τον ισχυρισμό της Κυβέρνησης
V	Η ίδια η υπεράσπιση της Κυβέρνησης αποδεικνύει ότι το ζήτημα είναι γενικό
VI	Το αντικείμενο της καταγγελίας: τρία σκέλη, καθένα προβαλλόμενο και υπό το φως του Άρθρου E, εκ των οποίων τα δύο δεν αφορούν κανένα

- απολύτως άτομο — περιλαμβανομένου του Καταστατικού της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού, το οποίο προσκόμισε η ίδια η Δημοκρατία στο δικό της Διοικητικό Δικαστήριο
- VII Το άρθρο 28 δεν δύναται να ενεργοποιηθεί παρά μόνον διά προσώπων — και το ίδιο μέσο χρησιμοποιήθηκε κατά των εκλεγμένων αξιωματούχων της Συντεχνίας αυτής σε τρεις υπηρεσίες υπό δύο Υπουργεία
- VIII Το Παράρτημα της Κυβέρνησης, ελεγχόμενο έναντι του ίδιου του φακέλου του Τμήματος Φυλακών
- IX Ο κ. Κωνσταντίνου και το ιατρικό ζήτημα
- X Το επιχείρημα που αντλείται από το μέγεθος της Συντεχνίας αντιστρέφει την ίδια την καθοδήγηση της Επιτροπής
- XI Το επικουρικό αίτημα για μερικό απαράδεκτο
- XII Το αίτημα για άμεσα μέτρα (Κανόνας 36 των Κανόνων της Επιτροπής)
- XIII Η απόλυση του κ. Μαλτέζου στις 31 Ιουλίου 2026 — νέο ουσιώδες γεγονός, επελθόν τρεις ημέρες μετά τις παρατηρήσεις της Κυβέρνησης
- XIV Οι αναμενόμενες αντενστάσεις της Κυβέρνησης δυνάμει του Κανόνα 29§3bis, και η απάντηση σε καθεμία
- XV Συμπέρασμα και αιτήματα

Σημείωση ως προς την αρίθμηση των παραγράφων. Οι παράγραφοι αριθμούνται συνεχώς από 1 έως 337. Ορισμένες φέρουν πρόσθετο ελληνικό γράμμα (λ.χ. 187Α, 226Γ, 300Α)· πρόκειται για παραγράφους που προστέθηκαν κατά την επεξεργασία και δεν αντιστοιχούν σε παράλειψη.

Παραρτήματα. Τα παραρτήματα της παρούσας Απάντησης φέρουν **γράμματα (Α έως Ι)**, ώστε να διακρίνονται σαφώς από τα Παραρτήματα 1–14 του φακέλου της Συντεχνίας της 11ης Ιουνίου 2026 και από τα Παραρτήματα 1–23 της Κυβέρνησης, τα οποία εξακολουθούν να φέρουν αριθμούς:

Παράρτημα Α (Καταστατικό της Συντεχνίας — πλήρης αγγλική μετάφραση)· **Παράρτημα Β** (Πίνακας των διατάξεων του Καταστατικού που σχετίζονται με τα εγχειρόμενα ζητήματα)· **Παράρτημα Γ** (Χρονολόγιο)· **Παράρτημα Δ** (Πίνακας των ισχυρισμών του Παραρτήματος της Κυβέρνησης, ελεγμένων έναντι του ίδιου του φακέλου του Τμήματος Φυλακών)· **Παράρτημα Ε** (Σημείωμα για το κλινικό πρότυπο φροντίδας στην αθροιστική κεφαλαλγία)· **Παράρτημα ΣΤ** (Συγκριτικός πίνακας των τεσσάρων εκλεγμένων αξιωματούχων της Συντεχνίας και των μέτρων που ελήφθησαν εναντίον τους)· **Παράρτημα Ζ** (Απάντηση παράγραφο προς παράγραφο στις εκατόν τριάντα παραγράφους του Παραρτήματος της Κυβέρνησης)· **Παράρτημα Η** (Αντιστοίχιση των είκοσι τριών παραρτημάτων της Κυβέρνησης με τα έγγραφα που η Συντεχνία κατέχει και προσκομίζει)· **Παράρτημα Θ** (Ανάλυση των καταστάσεων παρουσίας και των υπηρεσιακών σημειωμάτων του Τμήματος Φυλακών, Μάρτιος – Μάιος 2026)· **Παράρτημα Ι** (Ο φάκελος του Δεκεμβρίου 2025: η δημόσια ανακοίνωση του Κλαδικού Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2025, η αναδημοσίευσή της από κυπριακό ειδησεογραφικό μέσο, και ο ισχυρισμός περί κατανομής θέσεων και βαρδιών κατά συνδικαλιστική ένταξη — με προσφορά απόδειξης)· και τα έγγραφα που απαριθμούνται στον Πίνακα στο τέλος.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΣΥΝΟΨΗ

Η παρούσα σύνοψη προτάσσεται ώστε η Επιτροπή να έχει ενώπιόν της, σε δύο σελίδες, τη θέση της Συντεχνίας επί κάθε ενός από τα ερωτήματα του παραδεκτού. Δεν αντικαθιστά την ανάλυση που ακολουθεί· κάθε πρόταση παραπέμπει στις παραγράφους που τη θεμελιώνουν και στο έγγραφο που την αποδεικνύει. Οι παράγραφοι της σύνοψης δεν φέρουν αρίθμηση, ώστε να μη διαταραχθεί η συνεχής αρίθμηση 1–337 του κυρίως κειμένου.

A. Το αντικείμενο της καταγγελίας είναι κρατική πρακτική, όχι ατομική αποκατάσταση. Η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να ακυρώσει, να αναθεωρήσει ή να αποζημιώσει οποιαδήποτε μεμονωμένη διοικητική ή πειθαρχική πράξη. Ζητεί να κριθεί κατά πόσον η Δημοκρατία διασφαλίζει, **στον νόμο και στην πράξη**, τα δικαιώματα των άρθρων 5, 6§§1–2 και 28. Τα δύο βασικά αιτήματα της καταγγελίας — δημοσιευμένα κριτήρια για τη δημόσια χρηματοδότηση συνδικαλιστικών οργανώσεων και για την πρόσβαση στους μηχανισμούς κοινής διαβούλευσης — δεν αφορούν κανένα από τα δύο πρόσωπα και δεν θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν με κανένα μέτρο απευθυνόμενο σε αυτά. (§§133, 260, 326· καταγγελία §25(γ)(iii)–(iv).)

B. Τα ατομικά περιστατικά είναι το αποδεικτικό μέσο, όχι το αίτημα. Η διάκριση την οποία χαράσσει η Επεξηγηματική Έκθεση δεν είναι μεταξύ καταγγελιών που μνημονεύουν άτομα και καταγγελιών που δεν τα μνημονεύουν, αλλά μεταξύ καταγγελιών των οποίων **αντικείμενο** είναι ατομική κατάσταση και καταγγελιών στις οποίες η ατομική κατάσταση είναι η **απόδειξη** γενικού ζητήματος. (§§48–64· ASPP/PSP κατά Πορτογαλίας αρ. 179/2019· ASTI κατά Ιρλανδίας αρ. 180/2019· ERRC κατά Ιταλίας αρ. 244/2025.)

Γ. Η ίδια η υπεράσπιση της Κυβέρνησης αποδεικνύει τη γενικότητα. Κληθείσα να εξηγήσει γιατί τα μέτρα ήταν νόμιμα, η Κυβέρνηση προσκόμισε **τέσσερα γενικά κείμενα**: γνωμάτευση του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού της 2ας Απριλίου 2026, με υποκείμενο τους δημοσίους υπαλλήλους εν γένει· τη γενική σύνθεση του σώματος των Αξιωματικών· γενική πολιτική εναλλαγής καθηκόντων· και, πίσω από αυτά, το Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 28 Ιουλίου 1993 και απονέμει **ονομαστικά σε μία οργάνωση** τις διευκολύνσεις που η οδηγία της 2ας Απριλίου 2026 αρνείται σε όλες τις άλλες. **Κράτος δεν ανατρέπει την ύπαρξη πρακτικής προσκομίζοντας το κείμενο που τη συγκροτεί.** (§§70–89.)

Δ. Το άρθρο 28 δεν ενεργοποιείται παρά μόνο μέσω προσώπων. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί συγχρόνως να δέχεται ότι το άρθρο 28 προστατεύει «αντιπροσώπους των εργαζομένων» — δηλαδή πρόσωπα — και να ζητεί απόρριψη της καταγγελίας **ακριβώς επειδή** αφορά πρόσωπα. Η ένσταση, αν γινόταν δεκτή, θα καθιστούσε το άρθρο 28 ανενεργό στη διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών. (§§136–150, 327.)

Ε. Η αντιπροσωπευτικότητα δεν αμφισβητείται, και σε κάθε περίπτωση αποδεικνύεται από το υλικό της ίδιας της καθ' ης. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης περιγράφει την ΙΣΟΤΗΤΑ και την ΠΑΣΥΔΥ ως δύο νομίμως λειτουργούσες οργανώσεις με κοινό θεσμικό σκοπό (§24 αυτού). Επιστολή που η ίδια η Δημοκρατία προσκόμισε σε άλλη διαδικασία καταγράφει ότι **στον κλάδο των δεσμοφυλάκων η ΙΣΟΤΗΤΑ εκπροσωπεί περισσότερους εργαζομένους από οποιαδήποτε άλλη συντεχνία.** Το κριτήριο του άρθρου 1(γ) αφορά ουσιαστική

επάρκεια και πραγματική ικανότητα συνεισφοράς, όχι αριθμητική υπεροχή. (§§31–47, 178–180· Παραρτήματα Α και Β.)

ΣΤ. Τα δύο θιγόμενα πρόσωπα δεν είναι μέλη· είναι το σύνολο της εκλεγμένης ηγεσίας ενός Κλάδου. Κατά το άρθρο 2.1 του Καταστατικού είναι **αξιωματούχοι**· κατά το άρθρο 14 το Κλαδικό Συμβούλιο είναι το όργανο μέσω του οποίου η Συντεχνία ενημερώνει και διαβουλεύεται με τα μέλη του Κλάδου. Μέτρα εναντίον αμφοτέρων δεν πλήττουν δύο εργαζομένους· αναστέλλουν λειτουργία της οργάνωσης. (§§178–180· Παραρτήματα Α και Β.)

Ζ. Το αρχείο επί του οποίου στηρίζεται η κύρια πειθαρχική δίωξη δεν συμφωνεί με τον εαυτό του. Οι καταστάσεις παρουσίας που προσκομίζει η Κυβέρνηση υπάρχουν, για τον Μάρτιο και για τον Απρίλιο 2026, σε **δύο ασυμβίβαστες εκδόσεις** — η μία χρεώνει, η άλλη πιστώνει· οι ημερομηνίες επί των οποίων ο Ερευνών Λειτουργός θεμελίωσε την εισήγησή του για δίωξη αντιφάσκουν προς το ίδιο το αρχείο (η μία ήταν **Σάββατο και ημέρα ανάπαυσης**)· και δεκαοκτώ από τα είκοσι υπηρεσιακά σημειώματα φέρουν την υπογραφή του **Προέδρου του κλάδου της ανταγωνιστικής συντεχνίας**, ο οποίος είναι συγχρόνως ο άμεσα προϊστάμενος του διωκόμενου. (§§222, 226Α–226Ε, 268–268Β· **Παράρτημα Θ.**)

Η. Η βλάβη είναι εν εξελίξει και δεν αποτελεί «απόφαση» δεκτική προσβολής. Σωρευτικό χρεωστικό υπόλοιπο **95,50 ωρών** κατά την 31η Μαΐου 2026, το οποίο απορροφά αντισταθμιστική ανάπαυση ήδη κερδισμένη με νυκτερινή και εορταστική εργασία, προέκυψε αποκλειστικά από την άσκηση συνδικαλιστικού λειτουργήματος — **χωρίς απόφαση αρμοδίου οργάνου, χωρίς αιτιολογία και χωρίς ακρόαση**. Ακριβώς επειδή δεν είναι απόφαση, είναι αόρατη στις εγγυήσεις τις οποίες επικαλείται η Κυβέρνηση. (§§266–278.)

Θ. Η Συντεχνία δηλώνει ρητώς τα όρια όσων ζητεί. Δεν ζητεί από την Επιτροπή να κρίνει αν οποιαδήποτε πράξη ήταν παράνομη κατά το κυπριακό δίκαιο· δεν ζητεί οποιαδήποτε διαπίστωση ως προς τους αξιωματούχους του Κλάδου Θηροφυλάκων και του Κλάδου Αστυνομικού Σώματος, το υλικό των οποίων προσκομίζεται **μόνο ως μαρτυρία γενικότητας**· δεν ζητεί κανένα δικονομικό μέτρο ως προς τα είκοσι τρία παραρτήματα της Κυβέρνησης, τα δεκαεννέα εκ των οποίων θέτει η ίδια, εν όλω ή εν μέρει, ενώπιον της Επιτροπής· και δεν αποδίδει σε κανένα πρόσωπο κακοπιστία. (§§6–12, 152, 171, 174· **Παράρτημα Θ §4.**)

Ι. Δεν υφίσταται λόγος απαραδέκτου του «προδήλως αβασίμου». Η φράση απαντά στους Κανόνες της Επιτροπής **μία και μόνη φορά**, στον Κανόνα 28bis§4, και αφορά τη συνοπτική απόρριψη από τον Πρόεδρο. Τα Μέρη ΙΙΙ και ΙV των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης αποτελούν επιχειρήματα επί της ουσίας. (§§19–30, 324.)

Συμπερασματικά: πληρούνται όλες ανεξαιρέτως οι προϋποθέσεις του Πρωτοκόλλου και των Κανόνων· η καταγγελία εγείρει συλλογικό ζήτημα ως προς την εφαρμογή των άρθρων 5, 6§§1–2 και 28, αυτοτελώς και υπό το φως του Άρθρου Ε· και οι ενστάσεις της Κυβέρνησης πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

ΧΑΡΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ

Τα δεκαοκτώ έγγραφα που, κατά την άποψη της Συντεχνίας, αρκούν για την κρίση επί του παραδεκτού. Καθένα προέρχεται από τη Δημοκρατία ή από δημόσια πηγή, εκτός όπου σημειώνεται διαφορετικά.

#	Έγγραφο	Τι αποδεικνύει	Πού
1	Γνωμάτευση ΤΔΔΠ, 2 Απριλίου 2026 (Κυβ. Παράρτημα 13· τεκμ. Τ.01-9)	Κανόνας γενικής εφαρμογής με υποκείμενο τους δημοσίους υπαλλήλους: καμία σταθερή ή εκ των προτέρων καθορισμένη συνδικαλιστική αποδέσμευση	§§70–74 και 84–87
2	Καταστατικό Μικτής Επιτροπής Προσωπικού, 28 Ιουλίου 1993, άρθρο 10 — προσκομισθέν από τη Δημοκρατία σε άλλη διαδικασία	Διευκολύνσεις «τόσο κατά τη διάρκεια όσο και εκτός ωραρίου» απονεμημένες ονομαστικά σε μία οργάνωση	§§83, 99–111
3	Επιστολή Τμήματος Φυλακών, 20 Απριλίου 2026, §11 (Κυβ. Παράρτημα 16· τεκμ. Τ.01-1)	Η συνδικαλιστική θέση προβάλλεται ρητώς ως επιβαρυντικό στοιχείο	§§195, 222
4	Παράρτημα Κυβέρνησης, §20	Παραδοχή ότι όλοι οι ιεραρχικά ανώτεροι ανήκουν στην ΠΑΣΥΔΥ	§§76–80
5	Ένορκη κατάθεση Επιθεωρητή, 20 Μαΐου 2026	Ο συντάκτης των εκθέσεων απουσίας είναι ο Πρόεδρος του κλάδου της ανταγωνιστικής συντεχνίας και ο άμεσα προϊστάμενος του διωκομένου	§§222–226
6	Καταστάσεις παρουσίας Μαρτίου–Μαΐου 2026 (Κυβ. Παραρτήματα 7, 8, 18· τεκμ. Τ.01-4)	Δύο ασυμβίβαστες εκδόσεις του ιδίου αρχείου· χειρόγραφη μετακίνηση ημερών· 95,50 ώρες χρέωσης	Παράρτημα Θ
7	Υπηρεσιακό σημείωμα Ερευνώντος Λειτουργού, 7 Απριλίου 2026	Εισήγηση για δίωξη επί ημερομηνιών τις οποίες το ίδιο το αρχείο καταγράφει ως ημέρα ανάπαυσης ή ως παρουσία	§226 Γ· Παράρτημα Θ §§11–15
8	Χειρόγραφη σημείωση Λογιστηρίου, 13 Μαΐου 2026	Διατύπωση κανόνα: συνδικαλιστικός χρόνος χωρίς προηγούμενη κατά περίπτωση άδεια = απουσία χωρίς άδεια	§268 Α
9	Διαταγή αρ. 3/26, 3 Φεβρουαρίου 2026 (Κυβ. Παράρτημα 2· τεκμ. Τ.01-14)	Ανταλλαγή θέσεων , όχι εφαρμογή γενικής πολιτικής εναλλαγής	§§215–217
10	Καταστάσεις Γενικού Λογιστηρίου, δημοσιευθείσες	Κρατική χορηγία προς μία μόνο συντεχνία· ουδέν προς την	§§95 Α–

#	Έγγραφο	Τι αποδεικνύει	Πού
	27 Ιουλίου 2026	καταγγέλλουσα	95Ε
11	Επιστολή Δημοκρατίας, 17 Αυγούστου 2023 — προσκομισθείσα από την ίδια σε άλλη διαδικασία	Η ΙΣΟΤΗΤΑ είναι η μεγαλύτερη οργάνωση στον κλάδο των δεσμοφυλάκων	§§34(e), 42
12	Καταστατικό της Συντεχνίας, άρθρα 2.1 και 14	Τα θιγόμενα πρόσωπα είναι αξιωματούχοι , το δε Κλαδικό Συμβούλιο είναι όργανο ενημέρωσης και διαβούλευσης των μελών	Παραρτήματα Α, Β
13	Δημόσιο Δελτίο Τύπου Κλαδικού Συμβουλίου, 22 Δεκεμβρίου 2025	Ο μελλοντικός προϊστάμενος κατονομάζεται δημοσίως σαράντα τρεις ημέρες πριν από τη μετακίνηση	§§187–187B
14	Επιστολή Νομικής Υπηρεσίας, 6 Ιουλίου 2026 (αρ. αναφ. ΓΕ 93/1984/350)	Η ποινική οδός έκλεισε χωρίς καμία καταγεγραμμένη ερευνητική ενέργεια	§§124–128
15	Απόφαση απόλυσης, 31 Ιουλίου 2026 (αρ. φακ. 15.30.008.010)	Οι δηλωμένοι λόγοι είναι, αποκλειστικά, ημέρες συνδικαλιστικής απουσίας· η αιτιολογία της §3(δ) αναπαράγει την §11 της επιστολής της 20.4.2026	χωρίς τις λέξεις που κατονόμαζαν το συνδικαλιστικό αξίωμα §§279–300, 320–334
16	AlphaNews.live, 22 Δεκεμβρίου 2025, 09:16 — αναδημοσίευση της ανακοίνωσης στο σύνολό της	Δημόσια πηγή, ανεξάρτητη της Συντεχνίας, που τεκμηριώνει το περιεχόμενο και την ημερομηνία	§§187, 187Γ· Παράρτημα Ι
17	Δημόσια σελίδα του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων, ανάρτηση 22 Δεκεμβρίου 2025	Η ίδια ανακοίνωση, δημοσιευμένη από το ίδιο το όργανο· δεύτερη ανεξάρτητη επαλήθευση ημερομηνίας και περιεχομένου	§187 Γ· Παράρτημα Ι
18	Υπηρεσιακό Σημείωμα Τμήματος Φυλακών, 7	Η θεώρηση ότι οι δημόσιες δηλώσεις αξιωματούχου της	§§321Α–

#	Έγγραφο	Τι αποδεικνύει	Πού
	Ιουλίου 2023 (προς τον τότε Εκπρόσωπο Τύπου του Κλαδικού Συμβουλίου, Δεσμοφύλακα αρ. 539)	Συντεχνίας απαιτούν «άδεια του Διευθυντή» εφαρμοζόταν, με την ίδια διατύπωση, ήδη από το 2023 — κατά του τότε κατόχου του ίδιου αξιώματος	321B

ΜΕΡΟΣ Ι — ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ· ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΕΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

1. Με επιστολή ημερομηνίας 29 Ιουλίου 2026 ο Εκτελεστικός Γραμματέας διαβίβασε στην καταγγέλλουσα οργάνωση («η Συντεχνία») τις παρατηρήσεις της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, οι οποίες καταχωρίστηκαν στις 28 Ιουλίου 2026, και πληροφόρησε τη Συντεχνία ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής αποφάσισε να την καλέσει να απαντήσει στις παρατηρήσεις αυτές **επί του παραδεκτού** μέχρι τις 9 Σεπτεμβρίου 2026. Η παρούσα απάντηση υποβάλλεται εντός της προθεσμίας αυτής και περιορίζεται στο αντικείμενο της εν λόγω πρόσκλησης.

2. Η διαβίβαση της Κυβέρνησης περιλαμβάνει δύο έγγραφα: παρατηρήσεις έκτασης περίπου έξι σελίδων και, συνημμένη σε αυτές, επιστολή του Τμήματος Φυλακών προς τον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, σε αγγλική μετάφραση, έκτασης εκατόν τριάντα αριθμημένων παραγράφων («το Παράρτημα»).

3. Το έγγραφο της Κυβέρνησης πραγματεύεται δύο διακριτά ζητήματα: στο παραδεκτό της καταγγελίας και στο αίτημα για άμεσα μέτρα δυνάμει του Κανόνα 36 των Κανόνων της Επιτροπής. Η Συντεχνία ασχολείται με το παραδεκτό στα Μέρη II έως XI πιο κάτω. Ασχολείται με τον Κανόνα 36 στο Μέρος XII μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίο ώστε να μην παραμείνουν αναπάντητοι οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης επί του θέματος αυτού, και επιφυλάσσει ρητώς και πλήρως τη θέση της, τόσο επί της ουσίας όσο και ως προς οποιεσδήποτε περαιτέρω παραστάσεις ήθελε ζητήσει η Επιτροπή επί των άμεσων μέτρων.

4. Ουδέν εκ των διαλαμβανομένων στην παρούσα απάντηση δύναται να εκληφθεί ως αποδοχή οποιουδήποτε πραγματικού ισχυρισμού περιεχομένου στις παρατηρήσεις της Κυβέρνησης ή στο Παράρτημα. Όπου η Συντεχνία ασχολείται πιο κάτω με τους ισχυρισμούς αυτούς, το πράττει διότι η Κυβέρνηση κάλεσε την Επιτροπή να αποφασίσει επί του παραδεκτού στη βάση τους. Η απάντηση της Συντεχνίας επί των γεγονότων, πλήρης και με υποστηρικτικά έγγραφα, επιφυλάσσεται για την ουσία.

4Α. Ορολογία. Η καταγγελία υποβλήθηκε στην αγγλική, με συνημμένη ελληνική μετάφραση. Στην ελληνική εκείνη μετάφραση ορισμένοι όροι του Χάρτη αποδόθηκαν διαφορετικά απ' ό,τι στην παρούσα Απάντηση, η οποία ακολουθεί το **επίσημο κυρωτικό κείμενο του Ν. 27(III)/2000**. Για να μην ανακύψει οποιαδήποτε αμφιβολία περί μεταβολής της βάσης της καταγγελίας, η Συντεχνία δηλώνει τις τρεις αντιστοιχίες: «**αντιπρόσωποι των εργαζομένων**» (παρούσα Απάντηση, κυρωτικό κείμενο του άρθρου 28) = «εκπρόσωποι των εργαζομένων» (ελληνική μετάφραση της καταγγελίας)· «**επιζήμιες πράξεις / επιζήμια μέτρα**» (άρθρο 28(α)) =

«βλαπτικές πράξεις / βλαπτικά μέτρα»· «**θεσμική διαβούλευση και διαπραγμάτευση**» = «κοινές διαβουλεύσεις» και «εκούσιες διαπραγματεύσεις» (άρθρο 6§§1–2). Πρόκειται για τους ίδιους όρους του Χάρτη και για τις ίδιες αξιώσεις· ουδεμία διεύρυνση ή μεταβολή επιχειρείται. Όπου η παρούσα Απάντηση **παραθέτει** την καταγγελία, παραθέτει το ελληνικό της κείμενο αυτούσιο.

4B. Αρίθμηση. Οι υποπαράγραφοι της καταγγελίας φέρουν στο αγγλικό πρωτότυπο λατινικά γράμματα (a), (b), (c) και στην ελληνική μετάφραση (α), (β), (γ). Η παρούσα Απάντηση χρησιμοποιεί την ελληνική μορφή· πρόκειται για τις ίδιες υποπαραγράφους.

5. Ένα ζήτημα μεθόδου πρέπει να δηλωθεί εξαρχής, διότι διέπει το σύνολο των Μερών V, VIII και IX. Όπου η εκδοχή της Κυβέρνησης και η εκδοχή της Συντεχνίας αποκλίνουν, η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να προκρίνει τη δική της εκδοχή. Επί κάθε ζητήματος που αμφισβητείται μεταξύ των μερών ως προς το τι έπραξε το Τμήμα Φυλακών, στηρίζεται σε **έγγραφα συνταχθέντα από τις ίδιες τις υπηρεσίες της καθ' ης**: στον φάκελο της πειθαρχικής έρευνας που ανοίχθηκε εναντίον του κ. Μαλτέζου (Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, Αρ. Φακ. Τ.Φ. 18.05.004), ο οποίος βρίσκεται στην κατοχή της Συντεχνίας· στην επιστολή του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού ημερομηνίας 2 Απριλίου 2026· στη Διαταγή αρ. 3/26 του Τμήματος Φυλακών· στις καταστάσεις παρουσιών που έχουν ήδη τεθεί ενώπιον της Επιτροπής με την επιστολή της Συντεχνίας ημερομηνίας 21 Ιουλίου 2026· και στην επιστολή της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας ημερομηνίας 6 Ιουλίου 2026. Κάθε πραγματική πρόταση που αφορά τη συμπεριφορά του Τμήματος Φυλακών ανάγεται σε ένα από τα έγγραφα αυτά. Όπου η Συντεχνία στηρίζεται σε άλλο υλικό — στο Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού και στις δύο επιστολές που επισύναψε η Δημοκρατία στην Ένστασή της στην Προσφυγή αρ. 450/2024· στις Καταστάσεις Πληρωμών Χορηγιών του Γενικού Λογιστηρίου· στην απόφαση του Κακουργιοδικείου· στην έκθεση της CPT· στις ίδιες τις δημόσιες ανακοινώσεις της Συντεχνίας· στις γραπτές δηλώσεις των αξιωματούχων της· και στην ιατρική βιβλιογραφία του Παραρτήματος Ε — η πηγή προσδιορίζεται στο σημείο όπου γίνεται χρήση της.

Διαδικαστικό ζήτημα που χρήζει της προσοχής της Επιτροπής

6. Το Παράρτημα επικαλείται, ρητά και επανειλημμένα, είκοσι τρία δικά του έγγραφα, αριθμημένα από Παράρτημα 1 έως Παράρτημα 23, και αποδίδει σε καθένα από τα κύρια πραγματικά περιστατικά που ισχυρίζεται μια συγκεκριμένη έγγραφη πηγή. Τα έγγραφα αυτά παρελήφθησαν από τη Συντεχνία αριθμημένα και περιγραφόμενα, όχι όμως σε αντίγραφο.

7. Η Συντεχνία **δεν προβάλλει διαδικαστικό παράπονο, δεν καλεί την Επιτροπή σε δυσμενές συμπέρασμα και δεν ζητεί κανένα μέτρο** επί του σημείου αυτού. Δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει ότι τα έγγραφα κατατέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής, και δεν το αμφισβητεί. Το ζήτημα το θέτει μία μόνο φορά, για να το κλείσει.

8. Το κλείνει με τον μόνο τρόπο που ωφελεί την Επιτροπή: **προσκομίζοντας η ίδια τα έγγραφα**. Η μεγάλη πλειονότητα των είκοσι τριών παραρτημάτων της Κυβέρνησης είναι τεκμήρια του πειθαρχικού φακέλου **Τ.Φ. 18.05.004**, τα οποία η Συντεχνία κατέχει επειδή κατατέθηκαν ενώπιον της Ερευνώσας Λειτουργού στη διαδικασία εναντίον του ίδιου του αξιωματούχου της. Η πλήρης αντιστοίχιση βρίσκεται στο **Παράρτημα Η**.

9. Το αποτέλεσμα της αντιστοίχισης είναι ότι **δεκαεννέα από τα είκοσι τρία** παραρτήματα της Κυβέρνησης τίθενται, εν όλω ή εν μέρει — σε δύο περιπτώσεις εμμέσως —, ενώπιον της Επιτροπής μαζί με την παρούσα. Από τα υπόλοιπα τέσσερα, ένα δεν αμφισβητείται ούτως ή άλλως και ένα δεν είναι δεκτικό αντίκρουσης. Πραγματικά επίδικα και μη κατεχόμενα παραμένουν **τρία**: τα Παραρτήματα 1 και 21 της Κυβέρνησης και το μετά την 31η Μαΐου 2026 τμήμα του Παραρτήματός της 18. Η Συντεχνία το δηλώνει αντί να το αποσιωπήσει, και δεν στηρίζει κανένα επιχείρημά της σε αυτά.

10. Η ωφέλεια δεν είναι διαδικαστική· είναι αποδεικτική. Όπου το Παράρτημα **περιγράφει** ένα έγγραφο, η Επιτροπή μπορεί τώρα να διαβάσει **το ίδιο το έγγραφο**. Σε πέντε περιπτώσεις — και οι πέντε αναλύονται στο Μέρος Γ του Παραρτήματος Η — η περιγραφή και το έγγραφο δεν συμπίπτουν. Δύο παραδείγματα αρκούν εδώ.

11. Το πρώτο είναι το **Παράρτημα 13** της Κυβέρνησης, η γνωμάτευση του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. Το Παράρτημα την επικαλείται ως το θεσμικό θεμέλιο όλων όσων ακολούθησαν (§§75–78), και δεν παραθέτει ούτε μία λέξη της. Η Συντεχνία την κατέχει ως **Τεκμήριο T.01-9** και την παραθέτει αυτούσια στις §§70–74 κατωτέρω. Λέει ότι **κανένας δημόσιος υπάλληλος δεν έχει πάγιο ή προκαθορισμένο δικαίωμα συνδικαλιστικού χρόνου**, και απευθύνεται σε ολόκληρη τη δημόσια υπηρεσία. Η ίδια η Κυβέρνηση, δηλαδή, θεμελιώνει την υπεράσπισή της σε πράξη γενικής εφαρμογής.

12. Το δεύτερο είναι το **Παράρτημα 16** της Κυβέρνησης, η επιστολή της 20ής Απριλίου 2026 με την οποία ζητήθηκε ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού. Το Παράρτημα την περιγράφει σε τέσσερις παραγράφους ως το επόμενο προβλεπόμενο διαδικαστικό βήμα. Η Συντεχνία την κατέχει ως **Τεκμήριο T.01-1**. Η **παράγραφος 11** της επιστολής εκφράζει «ιδιαίτερη ανησυχία» για το ότι ο δεσμοφύλακας «κατέχει συνδικαλιστική θέση», γεγονός που «ενισχύει τον αρνητικό αντίκτυπο της συμπεριφοράς του, καθότι δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο ... μεταξύ άλλων μελών του προσωπικού». Η παράγραφος αυτή δεν παρατίθεται στο Παράρτημα. Το έγγραφο που κίνησε την πειθαρχική διαδικασία επικαλείται τη συνδικαλιστική ιδιότητα ως επιβαρυντικό στοιχείο, και βρίσκεται στα χέρια αμφοτέρων των μερών.

ΜΕΡΟΣ II — ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ, ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ

13. Ο κύριος ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι η καταγγελία αποτελεί «κατ' ουσίαν, συγκεκαλυμμένη ατομική καταγγελία και όχι γνήσια συλλογική καταγγελία υπό την έννοια του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1995» (“a disguised individual complaint rather than a genuine collective complaint”). Ο ισχυρισμός προβάλλεται χωρίς οποιαδήποτε αναφορά στις προϋποθέσεις του παραδεκτού οι οποίες πράγματι διέπουν το ζήτημα.

14. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι περιοριστικά καθορισμένες, και είναι ολιγάριθμες. Δυνάμει του **άρθρου 1(c) του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1995**, εθνική συντεχνία δύναται να καταθέσει καταγγελία εφόσον είναι *αντιπροσωπευτική* εθνική

συντεχνία εντός της δικαιοδοσίας του Συμβαλλόμενου Μέρους κατά του οποίου καταγγέλλει. Δυνάμει του **άρθρου 4**, η καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς, να αφορά διάταξη του Χάρτη την οποία έχει αποδεχθεί το οικείο Συμβαλλόμενο Μέρος και να υποδεικνύει ως προς ποιο σημείο το τελευταίο δεν έχει διασφαλίσει την ικανοποιητική εφαρμογή της διάταξης αυτής. Δυνάμει του **Κανόνα 23 των Κανόνων της Επιτροπής** πρέπει να απευθύνεται στον Εκτελεστικό Γραμματέα και να υπογράφεται από το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που έχουν αρμοδιότητα να εκπροσωπούν την καταγγέλλουσα οργάνωση. Ο **Κανόνας 24** διέπει το ζήτημα της γλώσσας.

15. Σημειώνεται ότι το **άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου** — η απαίτηση «ιδιαίτερης αρμοδιότητας» — εφαρμόζεται μόνο επί των διεθνών μη κυβερνητικών οργανώσεων στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1(b) και επί των εθνικών μη κυβερνητικών οργανώσεων στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2. Δεν έχει καμία εφαρμογή επί συντεχνίας που ενεργεί δυνάμει του άρθρου 1(c). Η Συντεχνία το μνημονεύει διότι οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης, σε αρκετά σημεία, φαίνεται να προϋποθέτουν ένα κατώφλι ουσιαστικής αρμοδιότητας το οποίο το Πρωτόκολλο δεν της επιβάλλει.

16. Στις προϋποθέσεις αυτές του κειμένου η πρακτική της Επιτροπής προσθέτει μία ακόμη απαίτηση, αντλούμενη από την παράγραφο 31 *in fine* της Επεξηγηματικής Έκθεσης του Πρωτοκόλλου, η οποία καταγράφει τα συμφωνηθέντα κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο της Επιτροπής Charte-Rel:

«λόγω του “συλλογικού” χαρακτήρα τους, οι καταγγελίες δύνανται να εγείρουν μόνο ζητήματα μη συμμόρφωσης του δικαίου ή της πρακτικής ενός κράτους (“a state’s law or practice”) με κάποια από τις διατάξεις του Χάρτη. Ατομικές καταστάσεις δεν δύνανται να υποβληθούν» (“Individual situations may not be submitted”).

17. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο. Το Πρωτόκολλο δεν περιέχει απαίτηση εξάντλησης των εσωτερικών ένδικων μέσων· ούτε απαίτηση όπως ο καταγγέλλων είναι θύμα· ούτε προθεσμία· και — τούτο είναι καθοριστικό για τα Μέρη III και IV των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης — **κανέναν λόγο απαραδέκτου αντίστοιχο προς το φίλτρο του «προδήλως αβάσιμου» (“manifestly ill-founded”) του άρθρου 35§3(a) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.** Καμία τέτοια έκφραση δεν απαντάται οπουδήποτε στο Πρωτόκολλο. Απαντάται στους Κανόνες της Επιτροπής ακριβώς μία φορά, στον Κανόνα 28bis§4, και εκεί αφορά τη συνοπτική απόρριψη αιτήματος εξαίρεσης μέλους της Επιτροπής. Ουδεμία σχέση έχει με τις καταγγελίες.

18. Καθεμία από τις εφαρμοστέες προϋποθέσεις πληρούται και — πλην του μοναδικού σημείου που εξετάζεται στο Μέρος IV — καμία δεν αμφισβητείται στην πραγματικότητα από την Κυβέρνηση:

- **(a)** Η καταγγελία είναι γραπτή και καταχωρίστηκε στις 11 Ιουνίου 2026.
- **(b)** Υπογράφεται από τον **Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου**, ήτοι από το πρόσωπο στο οποίο το άρθρο 15.3 του Καταστατικού της Συντεχνίας αναθέτει την εκπροσώπηση της Συντεχνίας «ενώπιον των δικαστηρίων και οπουδήποτε αλλού απαιτηθεί». Ο Κανόνας 23 απαιτεί υπογραφή «από το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που έχουν αρμοδιότητα να εκπροσωπούν την καταγγέλλουσα οργάνωση»· η καταγγελία και η παρούσα Απάντηση φέρουν τέτοια υπογραφή. Εάν η Επιτροπή επιθυμεί οποιαδήποτε περαιτέρω

απόδειξη της σχετικής εξουσίας, η Συντεχνία θα προσκομίσει αμελλητί πιστοποιημένο αντίγραφο της απόφασης του Διοικητικού της Συμβουλίου για την έγερση και τη διεξαγωγή της παρούσας διαδικασίας, καθώς και οποιαδήποτε περαιτέρω υπογραφή ήθελε υποδείξει η Επιτροπή. Η πλήρης αγγλική μετάφραση του Καταστατικού περιλαμβάνεται στο **Παράρτημα Α**.

- **(c)** Η Συντεχνία είναι αντιπροσωπευτική εθνική συντεχνία υπό την έννοια του άρθρου 1(c). Τούτο αναπτύσσεται στο Μέρος III πιο κάτω.
- **(d)** Η Κύπρος είναι Κράτος στο οποίο ο Αναθεωρημένος Χάρτης ισχύει (κυρώθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2000) και το οποίο έχει αποδεχθεί τη διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών: η Δημοκρατία κύρωσε το Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1995 στις **6 Αυγούστου 1996**, το δε Πρωτόκολλο ισχύει ως προς αυτήν από την **1η Ιουλίου 1998**. Τα καταγγελλόμενα γεγονότα λαμβάνουν χώρα από τον Δεκέμβριο του 2025 και εντεύθεν.
- **(e)** Η καταγγελία αφορά τα **άρθρα 5, 6§§1–2 και 28** του Αναθεωρημένου Χάρτη, **αυτοτελώς και υπό το φως του άρθρου Ε** (καταγγελία, παράγραφοι 5, 8 και 22, και αίτημα 25(β)). Δυνάμει του άρθρου 4 του κυπριακού κυρωτικού νόμου, ήτοι του περί του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη του 1996 (Κυρωτικού) Νόμου του 2000 (Ν. 27(III)/2000, όπως συμπληρώθηκε το 2011), η Δημοκρατία δήλωσε ότι δεσμεύεται, μεταξύ άλλων, από τα «άρθρα 1, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 19, 20, 24, 28». Καμία από τις τρεις ουσιαστικές διατάξεις που προβάλλονται δεν περιλαμβάνεται στον περιοριστικό κατάλογο των διατάξεων που δεν έχουν γίνει αποδεκτές από την Κύπρο, ο οποίος παρατίθεται στην ίδια την Πέμπτη Έκθεση της Επιτροπής για τις μη αποδεχθείσες διατάξεις του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη ως προς την Κύπρο (10 Οκτωβρίου 2025). **Το άρθρο Ε δεν απαιτεί χωριστή αποδοχή:** περιλαμβάνεται στο **Μέρος V** του Αναθεωρημένου Χάρτη, διασφαλίζει την απόλαυση «των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στον παρόντα Χάρτη» χωρίς διάκριση και δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των διατάξεων από τις οποίες Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να επιλέξει δυνάμει του άρθρου Α. Δεν αποτελεί αυτοτελές δικαίωμα· προβάλλεται, όπως εν προκειμένω, σε συνδυασμό με τις ουσιαστικές διατάξεις επί των οποίων γίνεται επίκληση. Η προϋπόθεση του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου πληρούται συνεπώς ως προς καθεμία από αυτές.
- **(f)** Η καταγγελία προσδιορίζει τα σημεία ως προς τα οποία η Δημοκρατία φέρεται να μην εφάρμοσε τις διατάξεις αυτές, με αποδεικτικά στοιχεία και επιχειρηματολογία, στα τρία σκέλη που συνοψίζονται στο Μέρος VI πιο κάτω.

Τα Μέρη III και IV των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης αποτελούν επιχειρήματα επί της ουσίας

19. Το Μέρος III των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης («Τα διοικητικά και πειθαρχικά μέτρα είναι ατομικά και ερειδόμενα στον νόμο», “Administrative and Disciplinary Measures Are Individual and Law-Based”) και το Μέρος IV («Ουδεμία απόδειξη γενικής πρακτικής αντίθετης προς τον Χάρτη», “No Evidence of a General Practice Contrary to the Charter”) αποτελούν, εκ πρώτης όψεως, ισχυρισμούς ότι η καταγγελία δεν είναι *βάσιμη*. Το Μέρος IV το αναφέρει ρητώς: ισχυρίζεται ότι «οι ισχυρισμοί δεν στοιχειοθετούν ... γενική πολιτική, πάγια διοικητική πρακτική ή ... διαρθρωτική ανεπάρκεια» και ότι οι αρχές «έχουν δηλώσει» ότι κανένα δυσμενές μέτρο δεν ελήφθη λόγω της συνδικαλιστικής ιδιότητας.

20. Το κατά πόσον οι ισχυρισμοί αποδεικνύονται είναι ζήτημα της ουσίας. Στο στάδιο του παραδεκτού, το μόνο ερώτημα που θέτει το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου είναι κατά πόσον η καταγγελία υποδεικνύει ως προς ποιο σημείο το Κράτος δεν διασφάλισε την ικανοποιητική εφαρμογή. Η Επιτροπή κλήθηκε προσφάτως να εξετάσει ένσταση διατυπωμένη ακριβώς με τους όρους που χρησιμοποιεί τώρα η Κυβέρνηση. Στην υπόθεση **Association of Secondary Teachers Ireland (ASTI) v. Ireland, Καταγγελία αρ. 180/2019**, απόφαση επί του παραδεκτού της 13ης Μαΐου 2020, η Ιρλανδία προέβαλε την ένσταση ότι η καταγγελία «στερείται νομικής και πραγματικής λεπτομέρειας, καθόσον δεν παρέχει επαρκή ανάλυση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 5 του Χάρτη και δεν στοιχειοθετεί επαρκή αποδεικτική ή υποστηρίξιμη βάση για τον προβαλλόμενο ισχυρισμό» (§2). Η Επιτροπή την απέρριψε σε τρεις παραγράφους:

«**9.** ... η Επιτροπή σημειώνει ότι η ASTI επικαλείται το άρθρο 5 του Χάρτη. Η καταγγελία υποδεικνύει επίσης κατά ποιον τρόπο η ASTI θεωρεί ότι η Ιρλανδία δεν διασφάλισε την ικανοποιητική εφαρμογή του Χάρτη, ήτοι διά του προβαλλόμενου επηρεασμού της επιλογής των εκπαιδευτικών ως προς τη συντεχνία στην οποία θα εγγραφούν ή στην οποία θα παραμείνουν. Η καταγγελία, συνεπώς, υποδεικνύει τις νομικές και πραγματικές περιστάσεις της προβαλλόμενης παραβίασης. **10.** Επί της βάσης αυτής, η Επιτροπή κρίνει ότι η καταγγελία είναι επαρκώς αιτιολογημένη (“sufficiently motivated”) και πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου. **11.** Έπεται ότι η ένσταση της Κυβέρνησης δεν μπορεί να γίνει δεκτή.»

21. Η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να εφαρμόσει την ίδια ανάλυση. Η παρούσα καταγγελία επικαλείται τα άρθρα 5, 6 και 28. Υποδεικνύει κατά ποιον τρόπο η Δημοκρατία φέρεται να μη διασφάλισε την ικανοποιητική τους εφαρμογή: διά της χρηματοδότησης της μίας οργάνωσης στη δημόσια υπηρεσία και όχι της άλλης· διά της συμμετοχής της μίας και όχι της άλλης στο μοναδικό θεσμικό όργανο διαβούλευσης και διαπραγμάτευσης· διά γενικής οδηγίας της κεντρικής της αρχής προσωπικού, η οποία αρνείται σε κάθε δημόσιο υπάλληλο οποιοδήποτε σταθερό δικαίωμα συνδικαλιστικής αποδέσμευσης και επιτάσσει όπως η συνδικαλιστική δραστηριότητα διεξάγεται εκτός του ωραρίου εργασίας· και διά των μέτρων που ελήφθησαν κατά των εκλεγμένων αξιωματούχων των Κλαδικών Συμβουλίων της αποκλεισμένης οργάνωσης. Το κατά πόσον οι ισχυρισμοί αυτοί αποδεικνύονται είναι εντελώς άλλο ζήτημα.

22. Είναι ορθό να προστεθεί ότι ο παραλληλισμός με την ASTI δεν είναι απλώς τυπικός. Η καταγγελία της ASTI ήταν ότι το Κράτος είχε παραχωρήσει ευνοϊκότερη μεταχείριση σε ανταγωνιστική συντεχνία. Τούτο αποτελεί το πρώτο και το δεύτερο σκέλος της παρούσας καταγγελίας. Η Επιτροπή την κήρυξε παραδεκτή ομόφωνα.

Ουδεμία εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων· ουδεμία απαίτηση όπως ο καταγγέλλων είναι θύμα

23. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η καταγγελία «στην πραγματικότητα καλεί την Επιτροπή να επανεξετάσει ή να αναστείλει εκκρεμή εσωτερική πειθαρχική διαδικασία, πράγμα που δεν αποτελεί λειτουργία του συστήματος των συλλογικών καταγγελιών».

24. Τούτο δεν ισχύει. Εκείνο που η Συντεχνία ζητεί από την Επιτροπή να κρίνει δεν είναι κατά πόσον ο κ. Μαλτέζος διέπραξε πειθαρχικό παράπτωμα. Είναι κατά πόσον

η Δημοκρατία διασφαλίζει, στον νόμο και στην πράξη, την προστασία την οποία απαιτούν τα άρθρα 5, 6 και 28. Η εσωτερική πειθαρχική διαδικασία δεν αποτελεί αντικείμενο επανεξέτασης· αποτελεί ένα από τα γεγονότα που η Επιτροπή καλείται να λάβει υπόψη, και είναι το κύριο περιστατικό μέσω του οποίου εκδηλώνεται η προβαλλόμενη πρακτική.

25. Ο ισχυρισμός όμως παρανοεί και τη φύση της διαδικασίας. Αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα του συστήματος των συλλογικών καταγγελιών ότι καταγγελία δύναται να κατατεθεί χωρίς εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων. Η Επιτροπή επανέλαβε το σημείο πριν από δεκατρείς μήνες, στην υπόθεση **European Roma Rights Centre (ERRC) v. Italy, Καταγγελία αρ. 244/2025**, απόφαση επί του παραδεκτού και επί των άμεσων μέτρων της 2ας Ιουλίου 2025:

«**17.** ... Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το Πρωτόκολλο και οι Κανόνες της Επιτροπής δεν απαιτούν από τους καταγγέλλοντες να εξαντλήσουν τα εσωτερικά ένδικα μέσα πριν από την κατάθεση καταγγελίας ενώπιόν της (βλ. *FIDH and Inclusion Europe v. Belgium*, Καταγγελία αρ. 141/2017, απόφαση επί της ουσίας της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, §165).»

και, επτά μήνες νωρίτερα, στην υπόθεση **ANPIT and CISAL v. Italy, Καταγγελία αρ. 232/2023**, απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2024:

«**15.** Ως προς την ένσταση της Κυβέρνησης ότι οι καταγγέλλουσες οργανώσεις δεν εξάντλησαν τα ένδικα μέσα σε εθνικό επίπεδο, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών δεν απαιτεί εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων, ακόμη και όπου τέτοια μέσα υφίστανται (*Syndicat des Agrégés de l'Enseignement Supérieur (SAGES) v. France*, Καταγγελία αρ. 26/2004, απόφαση επί του παραδεκτού της 7ης Δεκεμβρίου 2004, §§11 και 12). Η σχετική ένσταση της Κυβέρνησης δεν μπορεί, συνεπώς, να γίνει δεκτή.»

26. Ούτε απαιτείται όπως η καταγγέλλουσα οργάνωση είναι θύμα ή όπως δικαιούται να εκπροσωπεί τα θιγόμενα άτομα σε εσωτερικές διαδικασίες. Στην υπόθεση **ERRC v. Italy**, αρ. 244/2025, η ιταλική Κυβέρνηση υποστήριξε ότι η καταγγέλλουσα «δεν θα εδικαιούτο να εκπροσωπήσει τα συμφέροντα των οικογενειών Ρομά ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, λόγω της έλλειψης απόδοσης της αναγκαίας εξουσίας εκπροσώπησης». Η απάντηση της Επιτροπής (§16) ήταν ότι η καταγγέλλουσα «δικαιούται να καταθέσει καταγγελία στο δικό της όνομα, χωρίς να απαιτείται να “εκπροσωπεί” τα θιγόμενα άτομα» και ότι η «δυνατότητά της να εγείρει αγωγή ενώπιον εσωτερικού δικαστηρίου είναι άνευ σημασίας για τους σκοπούς της εκτίμησης του παραδεκτού της παρούσας καταγγελίας από την Επιτροπή».

27. Τα δύο αυτά χαρακτηριστικά ενσωματώθηκαν εσκεμμένα στη διαδικασία, ώστε αυτή να αποτελεί μηχανισμό εποπτείας που λειτουργεί επί του δικαίου και της πρακτικής ενός Κράτους και όχι δικαστήριο τελευταίου βαθμού κατά των εθνικών αποφάσεων. Ένσταση στηριζόμενη στην εκκρεμότητα εσωτερικών διαδικασιών δεν αποτελεί, συνεπώς, ένσταση κατά της παρούσας καταγγελίας. Αποτελεί ένσταση κατά της ίδιας της διαδικασίας.

28. Η Συντεχνία προσθέτει, χάριν πληρότητας και μόνο, ότι έχει στην πραγματικότητα εξαντλήσει κάθε διαθέσιμη σε αυτήν οδό και ότι όλες καταγράφονται στην παράγραφο 17 της καταγγελίας: το εσωτερικό παράπονο του Κλαδικού Συμβουλίου του Κλάδου Δεσμοφυλάκων προς τη Διεύθυνση Φυλακών (7 Μαΐου

2026)· την Επιτροπή Διοικήσεως και Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (18 Μαΐου 2026)· τον Υπουργό Εργασίας και τον Έφορο Συντεχνιών (19 Μαΐου 2026)· την Ανεξάρτητη Αρχή κατά της Διαφθοράς (20 Μαΐου 2026)· την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (21 Μαΐου 2026, αρ. αναφοράς 93021)· τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και τον Αρχηγό Αστυνομίας, με επίσημη ποινική καταγγελία ερεϊδόμενη σε δεκατρείς διακριτές νομοθετικές βάσεις (27 Μαΐου 2026)· και την Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (8 Ιουνίου 2026). Η έκβαση της ποινικής καταγγελίας περιγράφεται στις §§125–128 πιο κάτω.

29. Η τελευταία από αυτές αποκαλύπτεται, όπως αποκαλύφθηκε και στην ίδια την καταγγελία, χάριν διαφάνειας και όχι διότι επηρεάζει το παραδεκτό. **Το Πρωτόκολλο και οι Κανόνες δεν περιέχουν διάταξη που να αποκλείει την εξέταση καταγγελίας λόγω διαδικασιών εκκρεμών ενώπιον άλλου διεθνούς οργάνου.** Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων περιέχει τέτοιο φίλτρο στο άρθρο 35§2(b)· το Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1995 δεν περιέχει τίποτε αντίστοιχο, όπως ακριβώς δεν περιέχει τίποτε αντίστοιχο προς το άρθρο 35§1 ή το άρθρο 35§3(a). Η Συντεχνία μνημονεύει το σημείο διότι η Κυβέρνηση έχει δικαίωμα απάντησης δυνάμει του Κανόνα 29§3.bis και η Συντεχνία προτιμά να θέσει το ζήτημα η ίδια ενώπιον της Επιτροπής παρά να αφήσει να εγερθεί από άλλον. Επάλληλα, οι δύο διαδικασίες δεν ταυτίζονται: η αναφορά ενώπιον της Επιτροπής Συνδικαλιστικής Ελευθερίας ερείδεται στις αρχές της συνδικαλιστικής ελευθερίας τις οποίες εποπτεύει η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας και υπόκειται σε διαδικασία και θεραπείες διαφορετικής φύσεως· η παρούσα καταγγελία ερείδεται αποκλειστικώς στα άρθρα 5, 6 και 28 του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, υπό το φως του άρθρου Ε, και κρίνεται από την παρούσα Επιτροπή με βάση τον Χάρτη και μόνο.

30. Εν ολίγοις: από τις προϋποθέσεις που το Πρωτόκολλο και οι Κανόνες πράγματι επιβάλλουν, η Κυβέρνηση αμφισβητεί μία — και μόνο μία. Η Συντεχνία στρέφεται σε αυτήν, οφείλει όμως πρώτα να ασχοληθεί με την προϋπόθεση την οποία η Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί, διότι η Επιτροπή την εξετάζει αυτεπαγγέλτως.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ — ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 1(c) ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

31. Η Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι η Συντεχνία είναι αντιπροσωπευτική εθνική συντεχνία. Το Παράρτημά της περιγράφει την ΙΣΟΤΗΤΑ και την ΠΑΣΥΔΥ ως «δύο νομίμως λειτουργούσες συνδικαλιστικές οργανώσεις οι οποίες έχουν τον κοινό θεσμικό σκοπό της εκπροσώπησης των μελών τους, της διαφύλαξης των εργασιακών τους συμφερόντων και της άσκησης συνδικαλιστικής δράσης εκ μέρους τους» (Παράρτημα, §24). Δεδομένου, ωστόσο, ότι η αντιπροσωπευτικότητα αποτελεί προϋπόθεση την οποία η Επιτροπή εξετάζει σε κάθε υπόθεση, η Συντεχνία εκθέτει συνοπτικά τη θέση.

32. Η αντιπροσωπευτικότητα για τους σκοπούς της διαδικασίας των συλλογικών καταγγελιών αποτελεί αυτοτελή έννοια, όχι κατ' ανάγκην ταυτόσημη με την εθνική έννοια (*Confédération française de l'Encadrement "CFE-CGC" v. France*, Καταγγελία αρ. 9/2000, απόφαση επί του παραδεκτού της 6ης Νοεμβρίου 2000, §6, όπως επαναδιατυπώθηκε από την Επιτροπή στην *ASTI v. Ireland*, αρ. 180/2019, §6). Συντεχνία την πληροί όταν είναι **πραγματική, ενεργός και ανεξάρτητη**, και όταν ασκεί, στη γεωγραφική περιοχή στην οποία εδρεύει, δραστηριότητες προς

υπεράσπιση των υλικών και ηθικών συμφερόντων του προσωπικού ορισμένου τομέα, εκ του οποίου εκπροσωπεί σημαντικό αριθμό, **«και τούτο σε πλήρη ανεξαρτησία έναντι των εργοδοτικών αρχών»** (“and this in total independence from the employing authorities”) (*Syndicat occitan de l'Éducation v. France*, Καταγγελία αρ. 23/2003, απόφαση επί του παραδεκτού της 13ης Φεβρουαρίου 2004, §5, όπως επαναδιατυπώθηκε στην *S.I.Lav. v. Italy*, Καταγγελία αρ. 236/2024, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2025, §9).

33. Η Επιτροπή έχει περαιτέρω κρίνει ότι «η εφαρμογή κριτηρίων αντιπροσωπευτικότητας δεν πρέπει να οδηγεί σε αυτόματο αποκλεισμό των μικρών συντεχνιών ή εκείνων που έχουν συσταθεί προσφάτως, προς όφελος μεγαλύτερων και παλαιότερων συντεχνιών, πλήττοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αποτελεσματικότητα του δικαιώματος όλων των συντεχνιών να καταθέτουν καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής» (*Fellesforbundet for Sjøfolk (FFFS) v. Norway*, Καταγγελία αρ. 74/2011, απόφαση επί του παραδεκτού της 23ης Μαΐου 2012, §21, επαναδιατυπωθείσα στην *S.I.Lav.*, §9).

34. Επί του υλικού που τέθηκε ενώπιον της Επιτροπής:

- **(a) Η Συντεχνία είναι πραγματική και νομίμως συσταθείσα.** Είναι εγγεγραμμένη από τις **18 Δεκεμβρίου 2017**, με την επωνυμία «Παγκύπρια Συντεχνία Εργοδοτούμενων, Αυτοεργοδοτούμενων, Ορισμένου χρόνου, Αορίστου χρόνου και Συμβασιούχων (ΙΣΟΤΗΤΑ)», στον Έφορο Συντεχνιών της Δημοκρατίας δυνάμει των περί Συντεχνιών Νόμων του 1965 έως 1996 (βασικός Ν. 71/1965) με **αριθμό μητρώου 1006**. Τα στοιχεία αυτά δεν προβάλλονται απλώς από τη Συντεχνία: αναφέρονται σε επιστολή των τότε νομικών της συμβούλων ημερομηνίας 17 Αυγούστου 2023, την οποία **το ίδιο το καθ' ου Κράτος επισύναψε**, ως Παράρτημα 1, στη δική του Ένσταση που καταχώρισε στο Διοικητικό Δικαστήριο Κύπρου στην Προσφυγή αρ. 450/2024 (βλ. §§99–121 πιο κάτω). Το Καταστατικό της, ως τροποποιήθηκε στις 2 Απριλίου 2024, περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Α σε πλήρη αγγλική μετάφραση, στο κείμενο που έχει ήδη κατατεθεί στις σελίδες 325–383 του φακέλου παραρτημάτων της 11ης Ιουνίου 2026. Οι λογαριασμοί της ελέγχονται ετησίως από εγκεκριμένο ελεγκτή ο οποίος δεν είναι μέλος (άρθρο 24.1) και κατατίθενται στον Έφορο Συντεχνιών πριν από τη 15η Φεβρουαρίου εκάστου έτους (άρθρο 24.3· άρθρο 33 του Ν. 71/1965). Η ιδιότητά της ως νομίμως λειτουργούσας συντεχνίας είναι κοινώς παραδεκτή.
- **(b) Η Συντεχνία είναι παγκύπριας εμβέλειας.** Η έδρα της είναι στη Λευκωσία (άρθρο 3). Το καταστατικό της πεδίο, δυνάμει του άρθρου 2.2, είναι «η Δημόσια Υπηρεσία της Κύπρου, τα Σώματα Ασφαλείας, οι Ένοπλες Δυνάμεις, οι Οργανισμοί και όλες οι οντότητες δημοσίου δικαίου»· δυνάμει του άρθρου 2.3, «όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως καθεστώτος εργασίας, στην Κρατική Υπηρεσία»· και δυνάμει του άρθρου 5, «οποιοσδήποτε εργαζόμενος στην Κρατική Υπηρεσία ή στον Ιδιωτικό Τομέα ... ανεξαρτήτως καθεστώτος απασχόλησης». Το άρθρο 12.3 περιορίζει τον αριθμό των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου από κάθε Υπηρεσία ή Τμήμα σε τρία και από κάθε Υπουργείο ή Οργανισμό σε τέσσερα, ακριβώς ώστε κανένας μεμονωμένος χώρος εργασίας να μην μπορεί να κυριαρχήσει στην οργάνωση.
- **(c) Η Συντεχνία είναι ενεργός.** Λειτουργεί μέσω **δεκαεπτά Κλαδικών Συμβουλίων**, καθένα με Πρόεδρο, Γραμματέα, Ταμία και μέχρι οκτώ μέλη, εκλεγόμενα με μυστική ψηφοφορία των μελών του Κλάδου για τριετή θητεία

(άρθρα 14.1–14.2), καθώς και μέσω του Συμβουλίου Προέδρων των Κλαδικών Συμβουλίων (άρθρο 13). Έχει παραστεί ενώπιον της Βουλής των Αντιπροσώπων· έχει αλληλογραφήσει με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας· έχει προβεί σε συλλογικά μέτρα, περιλαμβανομένης της εικοσιτετράωρης απεργίας της 22ας Μαΐου 2026, η οποία καταγράφεται στον ίδιο τον πειθαρχικό φάκελο του Τμήματος Φυλακών· και έχει καταθέσει και προωθήσει διαδικασίες ενώπιον κάθε εθνικής αρχής από όσες απαριθμούνται στην §28 πιο πάνω.

- **(d) Η Συντεχνία χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τα μέλη της.** Το άρθρο 7.1 καθορίζει τη συνδρομή σε πέντε τοις χιλίοις του μηνιαίου μισθού. Η Συντεχνία δεν λαμβάνει, ούτε έλαβε ποτέ, οποιαδήποτε κρατική χορηγία.
- **(e) Η δύναμη των μελών της Συντεχνίας και το κλαδικό της βάρος περιέχονται στον ίδιο τον δικαστικό φάκελο της καθ' ης.** Σε επιστολή ημερομηνίας 17 Αυγούστου 2023, την οποία η ίδια η Δημοκρατία κατέθεσε ως τεκμήριο στην Ένστασή της στην Προσφυγή αρ. 450/2024, και της οποίας το περιεχόμενο ουδέποτε αντέκρουσε, ούτε στην προσφυγή εκείνη ούτε εν προκειμένω, οι νομικοί σύμβουλοι της Συντεχνίας ανέφεραν ότι η Συντεχνία αριθμούσε τότε **πέραν των 4.500 μελών**, εργαζομένων του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα ανεξαρτήτως καθεστώτος εργασίας· ότι περίπου **1.500** από τα μέλη της υπηρετούν ως **Αστυνομικοί**· ότι περίπου **60** από τα μέλη της είναι ωρομίσθιοι Αγροπυροσβέστες της **Υπηρεσίας Θήρας και Πανίδας** του Υπουργείου Εσωτερικών, αποτελώντας περίπου το **35–40 %** του σώματος αυτού· και — τούτο δε αποτελεί το ουσιώδες για τους παρόντες σκοπούς χωρίο — ότι:

«σε αρκετούς κλάδους μεταξύ των οποίων είναι παραδείγματος χάριν **ο κλάδος των δεσμοφυλάκων**, οι Αιτητές εκπροσωπούν τον μεγαλύτερο αριθμό εργαζομένων, σε σχέση με τις υπόλοιπες συντεχνίες.»

35. Είναι το τέταρτο από τα κριτήρια της *Syndicat occitan* — η **ανεξαρτησία έναντι των εργοδοτικών αρχών** — επί του οποίου η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να σταθεί, διότι, με βάση τα ίδια τα στοιχεία της Κυβέρνησης, τούτο διαφοροποιεί έντονα τις δύο οργανώσεις στον υπό εξέταση τομέα.

36. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης αναφέρει, στην §20:

«κατά τον ουσιώδη χρόνο, οι δύο Ανώτεροι Αξιωματικοί, οι πέντε Αξιωματικοί και οι οκτώ Επιθεωρητές του Τμήματος Φυλακών ήταν μέλη της Παγκύπριας Συντεχνίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΑΣΥΔΥ).»

37. Το ίδιο γεγονός κατατίθεται, στην ίδια την πειθαρχική έρευνα του Τμήματος, από την Αναπληρώτρια Διευθύντρια του Τμήματος Φυλακών, η οποία ανέφερε στην Ερευνώσα Λειτουργό ότι «εξ όσων γνωρίζει, επί του παρόντος **όλοι οι Αξιωματικοί του Τμήματος Φυλακών ανήκουν στη Συντεχνία ΠΑΣΥΔΥ**».

38. Η Συντεχνία δεν προβάλλει στο στάδιο αυτό οποιονδήποτε ισχυρισμό ως προς το τι συνάγεται εξ αυτού επί της ουσίας. Προβάλλει έναν ισχυρισμό ως προς το τι συνάγεται εξ αυτού εν προκειμένω. **Δεκαπέντε αξιωματικοί — το σύνολο του εποπτικού και διευθυντικού στελεχιακού δυναμικού του Τμήματος, από Επιθεωρητή μέχρι Ανώτερο Αξιωματικό — ανήκουν στη μία από τις δύο οργανώσεις.** Πρόκειται για τους αξιωματικούς οι οποίοι κατανέμουν τα καθήκοντα, τηρούν τις καταστάσεις παρουσιών, υπογράφουν τα υπηρεσιακά σημειώματα, κινούν

πειθαρχικές διαδικασίες, αξιολογούν και εισηγούνται προαγωγές. Ό,τι άλλο και αν ληχθεί, η οργάνωση στην οποία ανήκουν όλοι τους ανεξαιρέτως δεν βρίσκεται, στο Τμήμα αυτό, σε θέση «πλήρους ανεξαρτησίας έναντι των εργοδοτικών αρχών». Η καταγγέλλουσα οργάνωση, αντιθέτως, βρίσκεται σε τέτοια θέση.

39. Το ζήτημα δεν περιορίζεται στο Τμήμα Φυλακών. Το Καταστατικό της ΠΑΣΥΔΥ παρέχει δικαίωμα εγγραφής σε «**όλους τους δημόσιους υπαλλήλους**», χωρίς οποιονδήποτε αποκλεισμό ή κανόνα ασυμβιβάστου ως προς τους λειτουργούς που ασκούν εργοδοτική εξουσία επί άλλων μελών — καμία διάταξη που να διαχωρίζει εκείνους που κατέχουν πειθαρχικές, αξιολογικές και προαγωγικές εξουσίες από τα μέλη που υπόκεινται σε αυτές. Το Καταστατικό της ίδιας της Συντεχνίας ακολουθεί την αντίθετη οδό: το άρθρο 6.1.5 προβλέπει ότι τα μέλη που είναι αξιωματούχοι άλλης συντεχνίας δεν έχουν δικαίωμα να εκλέγονται στα Όργανά της, και το άρθρο 12.7 ότι οι αξιωματούχοι του Διοικητικού της Συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι μέλη άλλης συντεχνίας.

40. Η Συντεχνία γνωρίζει ότι η Κυβέρνηση ενδέχεται να επιδιώξει να στηριχθεί στην *S.I.Lav. v. Italy*, αρ. 236/2024, όπου καταγγελία κηρύχθηκε απαράδεκτη λόγω έλλειψης αντιπροσωπευτικότητας. Ο παραλληλισμός δεν τη βοηθά. Στην υπόθεση εκείνη η καταγγέλλουσα είχε «44 αντιπροσώπους επί συνόλου 693.494 αντιπροσώπων στους τομείς της εκπαίδευσης και της έρευνας, ήτοι αντιπροσωπευτικότητα 0,01 % στον τομέα αυτόν σε εθνικό επίπεδο» (§10). Εν προκειμένω, η καταγγέλλουσα είναι παγκύπρια οργάνωση με δεκαεπτά Κλαδικά Συμβούλια σε ολόκληρη την Κρατική Υπηρεσία, την οποία η ίδια η καθ' ης περιγράφει ως μία από τις δύο νομίμως λειτουργούσες συνδικαλιστικές οργανώσεις που εκπροσωπούν το προσωπικό του υπό εξέταση Τμήματος, και της οποίας οι αξιωματούχοι κατέχουν αιρετά αξιώματα σε επίπεδο Κλάδου και Διοικητικού Συμβουλίου.

41. Η Συντεχνία δεν χρειάζεται πλέον να παραπέμψει σε μελλοντικό στοιχείο. **Κατά την ετήσια έκθεση που κατέθεσε στον Έφορο Συντεχνιών δυνάμει του άρθρου 33 του Ν. 71/1965 για το έτος 2025, η Συντεχνία αριθμεί 5.080 εγγεγραμμένα μέλη.** Ο αριθμός αυτός προέρχεται από την εκ του νόμου προβλεπόμενη πηγή, υποβλήθηκε στην αρμόδια αρχή του ίδιου του καθ' ου Κράτους πριν από την παρούσα διαδικασία, και είναι επαληθεύσιμος από την Κυβέρνηση χωρίς τη συνδρομή της Συντεχνίας, απευθείας από τα αρχεία του Εφόρου Συντεχνιών. Αντίγραφο της έκθεσης τηρείται από τη Συντεχνία και προσκομίζεται αμελλητί, εφόσον η Επιτροπή το ζητήσει.

41Α. Η Συντεχνία καταγράφει δύο πράγματα χάριν ειλικρίνειας. **Πρώτον**, ο αριθμός 5.080 είναι **μικρότερος** από τον αριθμό «άνω των 5.500» τον οποίο επικαλείται η ίδια η Κυβέρνηση στις παρατηρήσεις της· η Συντεχνία δεν υιοθετεί τον υψηλότερο αριθμό και προτιμά τον ελεγμένο. **Δεύτερον**, στην επιστολή του Υπουργείου Οικονομικών ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου 2023 η Δημοκρατία ανέφερε ότι, όταν ζητήθηκαν από τη Συντεχνία επίσημα στοιχεία για τα μέλη της κατά επάγγελμα και καθεστώς απασχόλησης, αυτά δεν δόθηκαν. Η Συντεχνία αφήνει το ζήτημα εκείνο στην ουσία της υπόθεσης· εδώ αρκεί ότι το στοιχείο υπάρχει τώρα, προέρχεται από τον Έφορο, και είναι στη διάθεση της Επιτροπής.

41Β. Στο ίδιο πλαίσιο, και επειδή η νομιμοποίηση της Συντεχνίας τεκμηριώνεται καλύτερα από έγγραφα του ίδιου του καθ' ου Κράτους παρά από δηλώσεις της ίδιας, προσκομίζονται δύο ακόμη: η **επιστολή του Εφόρου Συντεχνιών ημερομηνίας 15**

Απριλίου 2024 (Αρ. Φακ. 18.05.010.169.001, **Αρ. Μητρώου 1006**) και το **Πιστοποιητικό Εγγραφής Πλήρους Τροποποιήσεως του Καταστατικού** (Τύπος Σ.10, Κανονισμός 14, άρθρο 18(3) του περί Συντεχνιών Νόμου του 1965), με το οποίο ο Έφορος πιστοποιεί ότι το τροποποιημένο Καταστατικό ενεγράφη «σήμερα, **Δευτέρα 15 Απριλίου 2024**», εις αντικατάστασιν του προηγούμενου. Μαζί με το Πιστοποιητικό Εγγραφής της Συντεχνίας (αρ. μητρώου 1006, 18.12.2017), το οποίο βρίσκεται ήδη ενώπιον της Επιτροπής ως Παράρτημα 14 του φακέλου της 11ης Ιουνίου 2026, η αλυσίδα είναι πλήρης και προέρχεται εξ ολοκλήρου από την αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας.

42. Το σημείο όμως που έχει σημασία για την παρούσα ένσταση δεν εξαρτάται από οποιονδήποτε αριθμό προσκομίζει η Συντεχνία. **Είναι το ίδιο το κατατεθειμένο υλικό της καθ' ης που καταγράφει ότι, στον κλάδο των δεσμοφυλάκων, η Συντεχνία αυτή εκπροσωπεί περισσότερους εργαζομένους από οποιαδήποτε άλλη συντεχνία.** Ο αριθμητικός ισχυρισμός της Κυβέρνησης — «δύο μεμονωμένα μέλη μιας συντεχνίας η οποία η ίδια ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί πέραν των 5.500 μελών παγκυπρίως» — απευθύνεται, συνεπώς, σε λανθασμένο παρονομαστή. Στον τομέα στον οποίο ελήφθησαν τα μέτρα, η καταγγέλλουσα είναι η μεγαλύτερη οργάνωση· και τα δύο εμπλεκόμενα πρόσωπα δεν είναι δύο από τα μέλη της, αλλά το σύνολο της εκεί εκλεγμένης ηγεσίας της.

42Α. Ο αριθμός των μελών του Κλάδου Δεσμοφυλάκων προκύπτει πλέον και από έγγραφο του ίδιου του καθ' ου Κράτους, σύγχρονο της παρούσας διαδικασίας: κατά την κατάσταση αποκοπής συνδρομών του **Γενικού Λογιστηρίου της Δημοκρατίας για τον μήνα Ιούλιο 2026** — τον μήνα κατά τον οποίο εκδόθηκε η απόφαση απόλυσης — αποκόπτονταν μέσω του κρατικού μισθολογίου οι συνδρομές **222 μελών** της Συντεχνίας στο Τμήμα Φυλακών. Το στοιχείο αυτό, **πρώτον**, προέρχεται από τα μισθολογικά αρχεία του ίδιου του Κράτους και είναι επαληθεύσιμο από την Κυβέρνηση χωρίς τη συνδρομή της Συντεχνίας· **δεύτερον**, συμφωνεί με την καταγραφή που η ίδια η Δημοκρατία επισύναψε στην Ένστασή της (§42 ανωτέρω)· και, **τρίτον**, απαντά ευθέως στον χαρακτηρισμό της καταγγελίας ως αφορώσας «δύο μεμονωμένα μέλη»: πίσω από τους δύο αξιωματούχους ίστανται, κατά τα αρχεία του ίδιου του Κράτους, διακόσια είκοσι δύο μέλη στο ίδιο Τμήμα. Αντίγραφο της κατάστασης τηρείται από τη Συντεχνία και προσκομίζεται αμελλητί, εφόσον η Επιτροπή το ζητήσει.

43. Δύο περαιτέρω ζητήματα άπτονται της αντιπροσωπευτικότητας, και η Συντεχνία τα εκθέτει διότι είναι, στην παρούσα υπόθεση, αδιαχώριστα από την ουσία της καταγγελίας.

43Α. Μία διευκρίνιση ως προς τα πρόσωπα, την οποία η Συντεχνία κάνει τώρα ώστε να μη χρειαστεί να επαναληφθεί. Ο **κ. Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου** είναι ο εκλεγμένος **Πρόεδρος** του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων της Συντεχνίας· ο **κ. Γεώργιος Μαλτέζος** ο εκλεγμένος **Αντιπρόεδρος** και Εκπρόσωπος Τύπου του ίδιου Κλαδικού Συμβουλίου και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Δεν είναι μέλη· είναι, κατά το άρθρο 2.1 του Καταστατικού, **αξιωματούχοι** της Συντεχνίας. Ο δε ιεραρχικά ανώτερος λειτουργός υπό τον οποίο τοποθετήθηκε ο κ. Μαλτέζος είναι ο **Επιθεωρητής κ. Ανδρέας Πέπης** — το επώνυμο γράφεται «Πέπης» στα υπηρεσιακά έγγραφα του Τμήματος Φυλακών και «Πεππής» στις ανακοινώσεις της Συντεχνίας· πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο — ο οποίος κατέθεσε, με υπογεγραμμένη κατάθεσή του ενώπιον της Ερευνώσας Λειτουργού στις **20 Μαΐου 2026** ότι είναι ο

Πρόεδρος του Κλάδου Δεσμοφυλάκων της ΠΑΣΥΔΥ. Ούτε αυτός είναι απλό μέλος. Οι τρεις κρίσιμες θέσεις της υπόθεσης κατέχονται, και στις δύο οργανώσεις, από εκλεγμένους επικεφαλής κλάδου.

44. Πρώτον, η ίδια η θέση της Συντεχνίας εντός του τομέα συγκαταλέγεται μεταξύ των καταγγελλομένων. Δεν αποτελεί ουδέτερο γεγονός του υποβάθρου το ότι η Συντεχνία είναι μικρότερη από την οργάνωση η οποία έχει λάβει €8.410.000 δημοσίου χρήματος επί εννέα έτη και κατέχει μόνη της θέση στο μοναδικό θεσμικό όργανο διαβούλευσης. Η ανισότητα αυτή αποτελεί το πρώτο και το δεύτερο σκέλος της καταγγελίας.

45. Δεύτερον, και συναφώς, ο εποπτικός μηχανισμός του Χάρτη θα στρεφόταν κατά του ίδιου του σκοπού του εάν ένα Κράτος μπορούσε πρώτα να θέσει ανταγωνιστική οργάνωση σε συστηματικά μειονεκτική θέση και ακολούθως να επικαλεστεί τη διαμορφωθείσα ανισότητα για να αποκλείσει την πρόσβαση της οργάνωσης αυτής στον μηχανισμό. Αυτός ακριβώς είναι ο κίνδυνος τον οποίο εντόπισε η Επιτροπή στην *FFFS v. Norway*, §21, και επανέλαβε στην *S.I.Lav.*, §9.

ΜΕΡΟΣ IV — ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΟΥ «ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ» ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΛΥΟΥΝ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

A. Το κριτήριο

46. Η απαίτηση που αντλείται από την παράγραφο 31 της Επεξηγηματικής Έκθεσης έχει δύο σκέλη, και οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης δεν ασχολούνται με κανένα από τα δύο.

47. Το πρώτο σκέλος είναι ότι η καταγγελία πρέπει να «εγείρει ζητήματα μη συμμόρφωσης του **δικαίου ή της πρακτικής**» ενός κράτους (“law or practice”) με τον Χάρτη. Οι λέξεις «ή της πρακτικής» είναι καθοριστικές. Η πρακτική δεν είναι κείμενο. Δεν μπορεί να προσκομιστεί, να μνημονευθεί ή να παρατεθεί. Υφίσταται μόνο σε ό,τι πράττεται κατ’ επανάληψη, και αποδεικνύεται, συνεπώς, ενώπιον κάθε οργάνου στο οποίο ανακύπτει το ζήτημα, **διά περιστατικών**. Καταγγελία η οποία ισχυρίζεται ότι η πρακτική ενός Κράτους αντίκειται στον Χάρτη οφείλει να προσδιορίσει τα περιστατικά στα οποία η πρακτική αυτή εκδηλώνεται· εάν δεν το πράξει, είναι ατεκμηρίωτη. Το επιχείρημα της Κυβέρνησης τιμωρεί την παρούσα καταγγελία επειδή έπραξε ακριβώς ό,τι ο Χάρτης απαιτεί από αυτήν.

48. Το δεύτερο σκέλος είναι ότι «ατομικές καταστάσεις δεν δύνανται να υποβληθούν». Η διάκριση την οποία χαράσσει η φράση αυτή — και την οποία χαράσσει παγίως η πρακτική της Επιτροπής — δεν είναι μεταξύ καταγγελιών που μνημονεύουν άτομα και καταγγελιών που δεν τα μνημονεύουν. Είναι μεταξύ καταγγελιών των οποίων **αντικείμενο** είναι μια ατομική κατάσταση (αίτημα ατομικής αποκατάστασης, ενδεδυμένο με συλλογικό μανδύα) και καταγγελιών των οποίων αντικείμενο είναι μια γενική κατάσταση, στην οποία τα ατομικά περιστατικά αποτελούν την **απόδειξη**.

49. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η παρούσα καταγγελία εμπίπτει στη λανθασμένη πλευρά της διαχωριστικής αυτής γραμμής. Δεν αναλύει το γιατί. Ολόκληρη η συλλογιστική της επί του σημείου εξαντλείται σε τρεις ισχυρισμούς: ότι η καταγγελία είναι «επικεντρωμένη σε δύο συγκεκριμένα προσδιοριζόμενα άτομα»· ότι αυτά είναι «μόνο δύο μεμονωμένα μέλη μιας συντεχνίας η οποία η ίδια ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί πέραν των 5.500 μελών παγκυπρίως»· και ότι τα υπόλοιπα σκέλη της καταγγελίας είναι «παρεπόμενα» και χρησιμοποιούνται «για να δοθεί η εντύπωση συλλογικής διάστασης». Καμία ανάλυση δεν συνοδεύει οποιονδήποτε από αυτούς.

50. Η Συντεχνία παρατηρεί, προτού στραφεί στη νομολογία, ότι το ποσό των €8.410.000 δημοσίου χρήματος που καταβλήθηκε σε μία μόνο συντεχνία επί εννέα έτη, καθώς και ο αποκλεισμός μιας οργάνωσης από το μοναδικό θεσμικό όργανο διαβούλευσης και διαπραγμάτευσης στη δημόσια υπηρεσία ενός Κράτους, δεν περιγράφονται συνήθως ως παρεπόμενα στοιχεία.

B. ASPP/PSP v. Portugal, Καταγγελία αρ. 179/2019 — καταγγελία ακριβώς αυτής της δομής, κριθείσα συλλογική

51. Το ζήτημα που εγείρει η Κυβέρνηση δεν είναι ανοικτό. Στην υπόθεση **Associação Sindical dos Profissionais da Polícia (ASPP/PSP) v. Portugal, Καταγγελία αρ. 179/2019**, που καταχωρίστηκε στις 23 Απριλίου 2019, εθνική συντεχνία αστυνομικών κατήγγειλε δυνάμει των **άρθρων 5 και 28** του Αναθεωρημένου Χάρτη ότι **κατονομαζόμενοι μεμονωμένοι αστυνομικοί, οι οποίοι ήταν συγχρόνως και συνδικαλιστικοί αξιωματούχοι, είχαν υποστεί αντίποινα λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης.**

52. Η Επιτροπή έθεσε αυτεπαγγέλτως το ζήτημα του ατομικού/συλλογικού χαρακτήρα — η Πορτογαλία δεν κατέθεσε παρατηρήσεις επί του παραδεκτού — και το επέλυσε σε μία μόνο παράγραφο. Απόφαση επί του παραδεκτού της **13ης Μαΐου 2020**, §6:

«6. Στρεφόμενη στους λόγους της καταγγελίας, η Επιτροπή σημειώνει ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η ASPP/PSP προς υποστήριξη των ισχυρισμών της συνίστανται κυρίως σε **λεπτομερή παρουσίαση της κατάστασης ορισμένων κατονομαζόμενων αστυνομικών της PSP, οι οποίοι είναι ή υπήρξαν και συνδικαλιστικοί αξιωματούχοι, και όλοι τους φερόμενα θύματα αντιποίνων λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης.** Η Επιτροπή κρίνει ότι **τα επιχειρήματα της ASPP/PSP που αφορούν την κατάσταση ατόμων λειτουργούν ως παραδείγματα ενός προβαλλόμενου γενικού προβλήματος μη ικανοποιητικής εφαρμογής του Χάρτη απορρέοντος από κρατική πρακτική. Ως εκ τούτου, η καταγγελία μπορεί να θεωρηθεί “συλλογικού” χαρακτήρα** (“the complaint can therefore be regarded as ‘collective’ in nature”) (βλ. Επεξηγηματική Έκθεση του Πρωτοκόλλου, §31 *in fine*).»

53. Η Επιτροπή κήρυξε την καταγγελία παραδεκτή. Προχώρησε σε απόφαση επί της ουσίας, η οποία υιοθετήθηκε στις **4 Ιουλίου 2023** και δημοσιοποιήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2023, με την οποία διαπίστωσε, **με δώδεκα ψήφους έναντι μίας, παραβίαση του άρθρου 28, και, με δώδεκα ψήφους έναντι μίας, παραβίαση του άρθρου 5.** Στις **14 Φεβρουαρίου 2024** η Επιτροπή Υπουργών υιοθέτησε τη Σύσταση **CM/RecChS(2024)1** αναφορικά με τη συνέχεια που δόθηκε στην απόφαση αυτή.

54. Ο παραλληλισμός δεν είναι προσεγγιστικός. Πρόκειται για εθνική συντεχνία· στον τομέα της ασφάλειας του Κράτους· δυνάμει των άρθρων 5 και 28· με καταγγελία ότι κατονομαζόμενοι εκλεγμένοι εκπρόσωποι υπέστησαν επιζήμια μέτρα λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης. Οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης δεν μνημονεύουν την Καταγγελία αρ. 179/2019. Ο ισχυρισμός που προβάλλει η Κυβέρνηση είναι ότι καταγγελία ακριβώς αυτής της περιγραφής δεν αποτελεί γνήσια συλλογική καταγγελία. Η Επιτροπή έχει κρίνει ότι αποτελεί, και την έκρινε επί της ουσίας με τα αποτελέσματα που μόλις εκτέθηκαν. Εάν ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης γινόταν δεκτός, η Επιτροπή θα απέκλινε από τη δική της απόφαση, και μάλιστα χωρίς να της έχει καν γνωστοποιηθεί ότι η απόφαση αυτή υπάρχει.

Γ. *ASTI v. Ireland*, Καταγγελία αρ. 180/2019 — η ευνοϊκή μεταχείριση ανταγωνιστικής συντεχνίας αποτελεί γενικό ζήτημα

55. Την ίδια ημέρα, στις 13 Μαΐου 2020, η Επιτροπή κήρυξε παραδεκτή την **ASTI v. Ireland, Καταγγελία αρ. 180/2019**, στην οποία εθνική συντεχνία ισχυριζόταν ότι η ευνοϊκότερη μεταχείριση ανταγωνιστικής συντεχνίας από το Κράτος, ως προς τους μισθούς και τις προσαυξήσεις, παρεμπόδιζε το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι δυνάμει του άρθρου 5. Η Επιτροπή έκρινε ότι η καταγγελία ήταν «επαρκώς αιτιολογημένη» και ότι η ένσταση της Κυβέρνησης «δεν μπορεί να γίνει δεκτή» (§§9–11).

56. Καταγγελία στρεφόμενη κατά της προνομιακής μεταχείρισης μιας συντεχνίας έναντι άλλης από το Κράτος είναι, συνεπώς, ικανή να εγείρει γενικό ζήτημα δυνάμει του Χάρτη. Τούτο αποτελεί το πρώτο και το δεύτερο σκέλος της παρούσας καταγγελίας, και πρόκειται για πρόταση την οποία οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης ουδόλως αντιμετωπίζουν.

Δ. *ERRC v. Italy*, Καταγγελία αρ. 244/2025 — η ταυτόσημη ένσταση, ρητώς απορριφθείσα πριν από δεκατρείς μήνες

57. Η Κυβέρνηση επικαλείται την «*ERRC v. Italy*» για την πρόταση ότι ατομικές καταστάσεις είναι παραδεκτές μόνον όταν τα ατομικά γεγονότα «λειτουργούν ως απόδειξη συστημικής αποτυχίας», και ακολούθως ισχυρίζεται ότι εν προκειμένω «οι ατομικές καταστάσεις δεν είναι ενδεικτικές», αλλά αποτελούν «αυτό τούτο το αντικείμενο της καταγγελίας και των αιτούμενων μέτρων».

58. Η Συντεχνία αποδέχεται την αρχή. Η Κυβέρνηση διατύπωσε ορθώς το κριτήριο και εν συνεχεία απλώς ανήγγειλε την απάντηση. Υπάρχει όμως και περαιτέρω δυσχέρεια ως προς την επίκληση της νομολογίας αυτής από την Κυβέρνηση: δεν προσδιορίζει ποια απόφαση εννοεί. Η πλέον πρόσφατη απόφαση με την ονομασία αυτή είναι η **ERRC v. Italy, Καταγγελία αρ. 244/2025**, απόφαση επί του παραδεκτού και επί των άμεσων μέτρων της **2ας Ιουλίου 2025**. Στην υπόθεση εκείνη η ιταλική Κυβέρνηση προέβαλε **ακριβώς την ένσταση που προβάλλει εδώ η κυπριακή Κυβέρνηση**, και η Επιτροπή την απέρριψε:

«**13.** Η Κυβέρνηση ενίσταται στο παραδεκτό της καταγγελίας με το αιτιολογικό ότι αυτή αφορά ατομική κατάσταση και ασκήθηκε “για να αμφισβητήσει και να παραλύσει τα αποτελέσματα συγκεκριμένου δικαστικού διατάγματος έξωσης που εκδόθηκε από τον Ιταλό Δικαστή”. ...

14. Η Επιτροπή σημειώνει ότι, **μολονότι η καταγγελία αναδεικνύει την κατάσταση συγκεκριμένης ομάδας ατόμων, το πράττει προκειμένου**

να καταδείξει γενικό πρόβλημα εφαρμογής του Χάρτη απορρέον από κρατική πρακτική ("it does so in order to demonstrate a general problem of the application of the Charter resulting from state practice") (βλ. *ERRC v. Belgium*, Καταγγελία αρ. 195/2020 και *DCI and Others v. Spain*, Καταγγελία αρ. 206/2022, ως παρόμοια παραδείγματα). ... **15.** Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι η καταγγελία αποσκοπεί στην αμφισβήτηση ή στην παράλυση των αποτελεσμάτων της απόφασης του ιταλικού δικαστηρίου. Αντιθέτως, η καταγγελία προβάλλει παραβίαση των άρθρων 31 και Ε του Χάρτη σε σχέση με τις διαδικασίες έξωσης που εφαρμόστηκαν από τις ιταλικές αρχές ... **προβαλλόμενες παραβιάσεις του Χάρτη τις οποίες η υπόθεση του Giugliano απλώς χρησιμεύει να καταδείξει.** ... **18.** Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κρίνει ότι οι ενστάσεις της Κυβέρνησης ως προς το παραδεκτό της καταγγελίας δεν μπορούν να γίνουν δεκτές.»

59. Η Επιτροπή κήρυξε ομόφωνα την καταγγελία παραδεκτή και, με δέκα ψήφους έναντι τεσσάρων, υπέδειξε άμεσα μέτρα με την ίδια απόφαση.

60. Η Συντεχνία καλεί την Κυβέρνηση να προσδιορίσει την απόφαση επί της οποίας στηρίζεται. Εάν πρόκειται για την αρ. 244/2025, η νομολογία είναι ρητώς εναντίον της. Εάν πρόκειται για την *ERRC v. Italy*, Καταγγελία αρ. 27/2004, η Συντεχνία θα ασχοληθεί με την απόφαση εκείνη όταν η Κυβέρνηση την προσδιορίσει.

61. Τρία ζητήματα αξίζει να εξαχθούν από την απόφαση *ERRC*, διότι καθένα απαντά σε ισχυρισμό που προβάλλεται εν προκειμένω. Πρώτον, καταγγελία δύναται να αναδεικνύει την κατάσταση «συγκεκριμένης ομάδας ατόμων» και να παραμένει συλλογική, νοουμένου ότι το πράττει «προκειμένου να καταδείξει γενικό πρόβλημα ... απορρέον από κρατική πρακτική» (§14). Δεύτερον, το γεγονός ότι η καταγγέλλουσα επιδιώκει θεραπεία η οποία θα ωφελήσει τα άτομα αυτά δεν μετατρέπει την καταγγελία σε ατομική· η Επιτροπή υπέδειξε άμεσα μέτρα απευθυνόμενα στις συγκεκριμένες εμπλεκόμενες οικογένειες (διατακτικό). Τρίτον, η εκκρεμότητα εσωτερικών διαδικασιών — εκεί, δικαστικού διατάγματος έξωσης· εδώ, πειθαρχικής έρευνας — δεν αποτελεί κώλυμα (§§15, 17).

E. Σύνοψη του Μέρους IV

62. Ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης απαιτεί από την Επιτροπή να κρίνει ότι καταγγελία αντιπροσωπευτικής εθνικής συντεχνίας, δυνάμει των άρθρων 5 και 28, ότι κατονομαζόμενοι εκλεγμένοι αξιωματούχοι υπέστησαν επιζήμια μέτρα λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης, δεν είναι συλλογικού χαρακτήρα. Τούτο ακριβώς είναι εκείνο που η Επιτροπή έκρινε ότι **ήταν** συλλογικό στην *ASPP/PSP v. Portugal*, ρητώς, το 2020.

63. Απαιτεί από την Επιτροπή να κρίνει ότι καταγγελία για την προνομιακή μεταχείριση ανταγωνιστικής συντεχνίας από το Κράτος δεν εγείρει γενικό ζήτημα. Τούτο ακριβώς είναι εκείνο που η Επιτροπή έκρινε ότι **ήγειρε** γενικό ζήτημα, επαρκές για το παραδεκτό, στην *ASTI v. Ireland*, την ίδια ημέρα.

64. Και απαιτεί από την Επιτροπή να κρίνει ότι καταγγελία η οποία χρησιμοποιεί προσδιορισμένες ατομικές καταστάσεις για να καταδείξει γενικό πρόβλημα απορρέον από κρατική πρακτική είναι απαράδεκτη. Τούτο ακριβώς είναι εκείνο που η Επιτροπή έκρινε ότι **ήταν** παραδεκτό στην *ERRC v. Italy* τον Ιούλιο του 2025, παρά την ένσταση της ιταλικής Κυβέρνησης, διατυπωμένη με ταυτόσημους όρους.

65. Η Συντεχνία δεν υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις αυτές δεσμεύουν την Επιτροπή. Υποστηρίζει ότι η Κυβέρνηση προέβαλε, χωρίς παραπομπή και χωρίς ανάλυση, ισχυρισμό τον οποίο η Επιτροπή έχει απορρίψει τρεις φορές, δύο εξ αυτών εντός των τελευταίων επτά ετών και μία εντός των τελευταίων δεκατεσσάρων μηνών.

66. Τέλος, ως προς την ερμηνευτική προσέγγιση: η Επιτροπή έχει κρίνει ότι ο Χάρτης «αποτελεί ζωντανό κείμενο αφιερωμένο σε ορισμένες αξίες που τον ενέπνευσαν: την αξιοπρέπεια, την αυτονομία, την ισότητα και την αλληλεγγύη» και ότι «πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο που να προσδίδει ζωή και νόημα στα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα», με συνέπεια ότι «οι περιορισμοί των δικαιωμάτων πρέπει να ερμηνεύονται στενά, ήτοι να νοούνται κατά τρόπο που να διατηρεί ακέραιο τον πυρήνα του δικαιώματος και να επιτυγχάνει τον συνολικό σκοπό του Χάρτη» (*FIDH v. France*, Καταγγελία αρ. 14/2003, απόφαση επί της ουσίας της 8ης Σεπτεμβρίου 2004, §§27 και 29).

67. Η Επιτροπή έχει επίσης κρίνει ότι «ο σκοπός και το αντικείμενο του Χάρτη, ως κειμένου προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι να προστατεύει δικαιώματα όχι απλώς θεωρητικά, αλλά και στην πράξη» (“not merely theoretically, but also in fact”) (*International Commission of Jurists v. Portugal*, Καταγγελία αρ. 1/1998, απόφαση επί της ουσίας, §32) — διατύπωση την οποία η Επιτροπή επιβεβαίωσε στην *ERRC v. Italy*, αρ. 244/2025, §19.

68. Ερμηνεία των προϋποθέσεων του παραδεκτού η οποία θα απέκλειε από τη διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών την καταγγελία εθνικής συντεχνίας ότι το Κράτος παραλείπει να προστατεύσει τους εκλεγμένους της εκπροσώπους αποτελεί περιορισμό ο οποίος δεν διατηρεί τον πυρήνα του άρθρου 28 και δεν το προστατεύει στην πράξη. Τούτο αναπτύσσεται στο Μέρος VII.

ΜΕΡΟΣ V — Η ΙΔΙΑ Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΓΕΝΙΚΟ

69. Η Συντεχνία έρχεται τώρα σε εκείνο που, με κάθε σεβασμό, υποβάλλει ως το αποφασιστικό σημείο επί του παραδεκτού. Δεν εξαρτάται από τον χαρακτηρισμό που δίδει η Συντεχνία σε οτιδήποτε. Εξαρτάται από όσα λέει η ίδια η Κυβέρνηση.

A. Η γνωμάτευση του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού της 2ας Απριλίου 2026

70. Η κεντρική δικαιολόγηση της Κυβέρνησης για καθετί που έγινε εις βάρος του κ. Μαλτέζου είναι ότι το Τμήμα Φυλακών δεν ενήργησε με βάση τη δική του αντίληψη περί του δικαίου, αλλά ζήτησε και ακολούθησε την καθοδήγηση της αρμόδιας κρατικής αρχής. Το Παράρτημα το αναφέρει εκτενώς: η Διεύθυνση απευθύνθηκε στο **Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού** (Παράρτημα, §74) προκειμένου να λάβει «επίσημη καθοδήγηση και γνωμάτευση ως προς τον ενδεδειγμένο θεσμικό και διαδικαστικό χειρισμό της συγκεκριμένης υπόθεσης, και ειδικότερα ως προς το κατά πόσον η μονομερής ενημέρωση από υπάλληλο ότι θα απουσιάζει, σε μόνιμη βάση, από τα συμβατικά του καθήκοντα για δύο εργάσιμες ημέρες την εβδομάδα προς άσκηση συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων συνάδει με το εφαρμοστέο νομικό και διοικητικό πλαίσιο, και ως προς το ποια διαδικασία όφειλε να ακολουθήσει η Διοίκηση». η γνωμάτευση «καταδεικνύει ότι, πριν από οποιαδήποτε περαιτέρω

διοικητική ενέργεια, η Διεύθυνση επέλεξε συνειδητά να ζητήσει καθοδήγηση από την αρμόδια κρατική αρχή» (§75)· ο κ. Μαλτέζος ενημερώθηκε γι' αυτήν προφορικά και γραπτώς (§76)· και αποτελεί ένα από τα τέσσερα στοιχεία που «λήφθηκαν υπόψη» κατά την υποβολή αιτήματος για διορισμό Ερευνώσας Λειτουργού (§79(b)).

71. Η Κυβέρνηση δεν αναφέρει τι περιέχει η γνωμάτευση. Η Συντεχνία το αναφέρει. Πρόκειται για το τεκμήριο **T.01-9** του πειθαρχικού φακέλου του Τμήματος: επιστολή του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού ημερομηνίας **2 Απριλίου 2026**, υπογεγραμμένη για τη Διευθύντρια, απευθυνόμενη προς την Αναπληρώτρια Διευθύντρια Φυλακών, με θέμα «Μονομερής ανακοίνωση απουσίας υπαλλήλου για συνδικαλιστικούς σκοπούς — Αίτημα για απόψεις». Οι ουσιώδεις παράγραφοί της έχουν, στο πρωτότυπο, ως εξής:

«**2.** Ως γνωστό, σε ό,τι αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους, το άρθρο 63 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων προνοεί για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας τους και της ανεμπόδιστης άσκησης των συναφών με αυτή δικαιωμάτων τους. Στο πλαίσιο αυτό, παραχωρούνται, **κατά περίπτωση**, διευκολύνσεις σε συνδικαλιστικά στελέχη και μέλη που συμμετέχουν σε **συγκεκριμένες συνδικαλιστικές δραστηριότητες**, όπως για παράδειγμα: (α) συμμετοχή σε ετήσιες ή έκτακτες γενικές συνελεύσεις, καθώς και σε τακτικές ή έκτακτες συνεδριάσεις διοικητικών οργάνων συνδικαλιστικών οργανώσεων, (β) συμμετοχή σε δραστηριότητες εκπροσώπησης σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο, (γ) παρακολούθηση εκπαιδευτικών ή επιμορφωτικών δραστηριοτήτων σχετικών με τις εργασιακές σχέσεις.

3. Οι πιο πάνω διευκολύνσεις αφορούν συγκεκριμένες συνδικαλιστικές δραστηριότητες και **δεν συνιστούν γενική απαλλαγή από τα υπηρεσιακά καθήκοντα**. Συναφώς, οι επηρεαζόμενοι υπάλληλοι οφείλουν να προβαίνουν σε σχετικές διευθετήσεις σε συνεννόηση με τους οικείους Προϊσταμένους τους, όταν υφίσταται ανάγκη να απουσιάσουν κατά τη διάρκεια του ωραρίου της δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των υπηρεσιακών αναγκών, ενώ **θα πρέπει να καθορίζονται εκ των προτέρων οι σκοποί και η διάρκεια της απουσίας**. Εάν, δε, αφορά συμμετοχή σε συνεδρίες και οι υπηρεσιακές ανάγκες δεν το επιτρέπουν, θα πρέπει να γίνονται διευθετήσεις όπως αυτές διεξάγονται σε ώρες εκτός του κανονικού ωραρίου της δημόσιας υπηρεσίας.

4. Υπό το φως των πιο πάνω, επισημαίνεται ότι, η συμμετοχή δημοσίου υπαλλήλου ως στέλεχος/μέλος συνδικαλιστικής οργάνωσης **δεν συνεπάγεται δικαίωμα για σταθερή ή εκ των προτέρων καθορισμένη αποδέσμευση χρόνου εργασίας**, πέραν των διευκολύνσεων που παραχωρούνται κατά περίπτωση για συγκεκριμένες δραστηριότητες.»

72. Τέσσερις συνέπειες συνάγονται εκ τούτου, και η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να εξετάσει καθεμία.

73. Πρώτον, πρόκειται για κείμενο γενικής εφαρμογής. Δεν είναι απόφαση που αφορά τον κ. Μαλτέζο. Είναι δήλωση της κεντρικής αρχής προσωπικού της Δημοκρατίας ως προς το ποιο είναι το δίκαιο και η πρακτική της κυπριακής δημόσιας υπηρεσίας: ότι **κανένας δημόσιος υπάλληλος, σε οποιοδήποτε Υπουργείο ή Τμήμα, ως στέλεχος ή μέλος οποιασδήποτε συντεχνίας, δεν έχει οποιοδήποτε**

σταθερό ή εκ των προτέρων καθορισμένο δικαίωμα συνδικαλιστικής αποδέσμευσης· ότι οι διευκολύνσεις παραχωρούνται κατά περίπτωση, κατά τη διακριτική ευχέρεια του προϊσταμένου, τηρουμένων των υπηρεσιακών αναγκών, και μόνο για τις τρεις απαριθμούμενες κατηγορίες δραστηριοτήτων· και ότι, όπου οι υπηρεσιακές ανάγκες δεν το επιτρέπουν, **η συνδικαλιστική οργάνωση οφείλει να μεταφέρει τις δικές της συνεδριάσεις εκτός του ωραρίου της δημόσιας υπηρεσίας.** Τούτο αποτελεί δήλωση περί της πρακτικής της Δημοκρατίας. Είναι, ακριβώς, εκείνο που η παράγραφος 31 της Επεξηγηματικής Έκθεσης αποκαλεί «δίκαιο ή πρακτική ενός κράτους» (“a state’s law or practice”).

74. Δεύτερον, η Κυβέρνηση την επικαλείται ως δικαιολόγησή της. Η απάντηση του Παραρτήματος στον ισχυρισμό περί αντιποίνων είναι, κατ’ ουσίαν: δεν ενεργήσαμε αυθαίρετα· ρωτήσαμε την κεντρική αρχή· η κεντρική αρχή μάς είπε τούτο· του το ανακοινώσαμε· δεν συμμορφώθηκε· παραπέμψαμε το θέμα για πειθαρχική έρευνα. Η υπεράσπιση αυτή είναι νοητή μόνον εφόσον η γνωμάτευση διατυπώνει τον γενικό κανόνα. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται γενικό κανόνα για να δικαιολογήσει το ατομικό μέτρο και ταυτοχρόνως να αρνείται ότι η καταγγελία εγείρει γενικό ζήτημα. **Από τη στιγμή που η Κυβέρνηση προβάλλει ότι τα μέτρα αποτελούσαν εφαρμογή γενικής οδηγίας της κεντρικής αρχής προσωπικού του Κράτους, τα μέτρα συνιστούν, με βάση την ίδια τη θέση της Κυβέρνησης, εκδήλωση της πρακτικής — και η πρακτική είναι το αντικείμενο της καταγγελίας.**

75. Τρίτον, το περιεχόμενο της οδηγίας αποτελεί το ίδιο την ουσία του σκέλους που αφορά το άρθρο 28. Το άρθρο 28(β) του Αναθεωρημένου Χάρτη επιβάλλει στα Μέρη να διασφαλίζουν ότι στους αντιπροσώπους των εργαζομένων «παρέχονται οι κατάλληλες διευκολύνσεις ώστε να καθίσταται δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους». Το άρθρο 28 αποτελεί σχεδόν κατά λέξη μεταφορά των άρθρων 1 και 2 της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 135 (Αντιπρόσωποι των Εργαζομένων, 1971), το δε Παράρτημά του επαναλαμβάνει την εισαγωγική διάταξη του άρθρου 3 της Σύμβασης εκείνης, παραπέμποντας στην εθνική νομοθεσία ή πρακτική για τον προσδιορισμό του ποιος είναι αντιπρόσωπος των εργαζομένων. Το ουσιαστικό περιεχόμενο των «κατάλληλων διευκολύνσεων» παρέχεται από τη Σύσταση αρ. 143, που υιοθετήθηκε μαζί με τη Σύμβαση, η οποία προβλέπει στην παράγραφο 10(1) ότι στους αντιπροσώπους των εργαζομένων «θα πρέπει να παρέχεται **ο αναγκαίος χρόνος απουσίας από την εργασία, χωρίς απώλεια αποδοχών ή κοινωνικών και παρεπόμενων ωφελημάτων,** για την εκπλήρωση των αντιπροσωπευτικών τους καθηκόντων», στην παράγραφο 10(2) ότι, όπου απαιτείται άδεια, αυτή «**δεν επιτρέπεται να μην παραχωρείται αδικαιολογήτως**» (“not to be unreasonably withheld”), και στην παράγραφο 11(1) ότι στους αντιπροσώπους «θα πρέπει να παρέχεται ο αναγκαίος χρόνος απουσίας για τη συμμετοχή σε συνδικαλιστικές συνεδριάσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, σεμινάρια, συνέδρια και διασκέψεις». Ως προς τη δημόσια υπηρεσία, το άρθρο 6(1) της **Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 151** — που κυρώθηκε από την Κύπρο στις 6 Ιουλίου 1981 και ενσωματώθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με τον Νόμο 65/1980 — απαιτεί να παρέχονται στους αντιπροσώπους των αναγνωρισμένων οργανώσεων δημοσίων υπαλλήλων διευκολύνσεις «ώστε να καθίσταται δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους, **τόσο κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας τους όσο και εκτός ωραρίου εργασίας**»· το δε άρθρο 6(3) απαιτεί «η φύση και η έκταση των διευκολύνσεων αυτών να καθορίζονται σύμφωνα με τις μεθόδους στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 7 της παρούσας Σύμβασης, ή με άλλα κατάλληλα μέσα» — δηλαδή μέσω μηχανισμού διαπραγμάτευσης και όχι με μονομερή διοικητική επιταγή.

76. Η οδηγία της 2ας Απριλίου 2026 διατυπώνει το αντίθετο καθεμιάς από τις προτάσεις αυτές. Αρνείται κάθε δικαίωμα· καθιστά την παραχώρηση διακριτική και εξειδικευμένη κατά περίπτωση· παραθέτει τρία παραδείγματα, η δε διοίκηση, κατά την εφαρμογή της, αντιμετώπισε τα παραδείγματα αυτά ως περιοριστικά· κανένα από αυτά δεν αποτελεί τη θεμελιώδη καταστατική λειτουργία ενός Κλαδικού Συμβουλίου κατά το άρθρο 14.4 του Καταστατικού της Συντεχνίας, ήτοι «η ενημέρωση των Μελών που ανήκουν στον Κλάδο και η διαβούλευση μαζί τους για όλα τα θέματα που τους αφορούν»· και επιτάσσει ότι, όπου οι υπηρεσιακές ανάγκες δεν το επιτρέπουν, η συντεχνία οφείλει να διεξάγει τις συνεδριάσεις της εκτός του ωραρίου εργασίας — πράγμα που συνιστά υπόδειξη του εργοδότη ως προς τον τρόπο με τον οποίο μια συντεχνία οφείλει να οργανώνει τη δική της διοίκηση και δράση.

77. *Τέταρτον, αυτή είναι η πρακτική που, κατά τη Συντεχνία, εφαρμόζεται εις βάρος της και δεν εφαρμόζεται στην ευνοούμενη οργάνωση.* Η Συντεχνία δεν ζητεί, με την παρούσα απάντηση, από την Επιτροπή να αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού. Ζητεί από την Επιτροπή να σημειώσει ότι το ζήτημα υφίσταται, ότι είναι γενικό, και ότι τέθηκε από την ίδια την Κυβέρνηση.

B. Το επιχείρημα του «αναπόφευκτου» είναι επιχείρημα περί δομικού γεγονότος

78. Η απάντηση της Κυβέρνησης στον ισχυρισμό περί σύγκρουσης συμφερόντων είναι ότι η ιεραρχική υπαγωγή ήταν αναπόφευκτη, διότι κατά τον ουσιώδη χρόνο το σύνολο του σώματος των Αξιωματικών του Τμήματος ανήκε στην ΠΑΣΥΔΥ (Παράρτημα, §§19–21):

«**20.** Περαιτέρω, κατά τον ουσιώδη χρόνο, οι δύο Ανώτεροι Αξιωματικοί, οι πέντε Αξιωματικοί και οι οκτώ Επιθεωρητές του Τμήματος Φυλακών ήταν μέλη της Παγκύπριας Συντεχνίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΑΣΥΔΥ). Κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως της μονάδας, του γραφείου ή του συγκεκριμένου καθήκοντος στο οποίο θα μπορούσε να τοποθετηθεί ο κ. Μαλτέζος, η ιεραρχική του υπαγωγή σε αξιωματικό ανήκοντα στην εν λόγω συνδικαλιστική οργάνωση ήταν, υπό τις περιστάσεις, αναπόφευκτη συνέπεια της υφιστάμενης στελεχιακής δομής και του νόμιμου ιεραρχικού πλαισίου του Τμήματος. **21.** Το αντικειμενικό αυτό γεγονός αποκλείει τον ισχυρισμό ότι η τοποθέτησή του στο Γραφείο Τεχνικών Υπηρεσιών σχεδιάστηκε ή επιλέγηκε σκοπίμως προκειμένου να τεθεί υπό την εποπτεία μέλους άλλης συνδικαλιστικής οργάνωσης.»

79. Το κατά πόσον τούτο απαντά στον ισχυρισμό είναι ζήτημα ουσίας. Προδήλως, όμως, δεν αποτελεί ατομικό γεγονός. Η σύνθεση του σώματος των Αξιωματικών κρατικού τμήματος, και η συνέπεια ότι κανένα μέλος ανταγωνιστικής οργάνωσης δεν μπορεί να τοποθετηθεί οπουδήποτε εντός αυτού χωρίς να υπάγεται ιεραρχικά σε αξιωματικό της ευνοούμενης οργάνωσης, συνιστά **δομικό χαρακτηριστικό της δημόσιας υπηρεσίας της καθ' ης**. Η Κυβέρνηση το προέβαλε ως πλήρη απάντηση. Είναι, το λιγότερο, γενικό ζήτημα.

80. Είναι επίσης, όπως θα υποβάλει η Συντεχνία επί της ουσίας, η απάντηση στον ισχυρισμό της Κυβέρνησης (Παράρτημα, §§24–25) ότι «ουδέποτε αντιλήφθηκε, αντιμετώπισε ή χαρακτήρισε τις δύο συνδικαλιστικές οργανώσεις ως “αντίπαλες” ή “ανταγωνιστικές” οργανώσεις» και ότι οποιοσδήποτε τέτοιος χαρακτηρισμός

«αντανακλά την υποκειμενική αξιολογική οπτική της καταγγέλλουσας». Κράτος ουδέτερο μεταξύ δύο οργανώσεων δεν διαθέτει διοίκηση στην οποία η μία εξ αυτών κατέχει κάθε εποπτική θέση.

Γ. Η εναλλαγή καθηκόντων ως «μακροχρόνια διοικητική και επιχειρησιακή πρακτική»

81. Το τρίτο σκέλος της υπεράσπισης της Κυβέρνησης είναι ότι η μετακίνηση της 3ης Φεβρουαρίου 2026 αποτελούσε εφαρμογή της πολιτικής εναλλαγής καθηκόντων του Τμήματος. Το Παράρτημα την περιγράφει, ρητώς, ως **«μακροχρόνια διοικητική και επιχειρησιακή πρακτική του Τμήματος Φυλακών»** που εξυπηρετεί πέντε απარიθμούμενους σκοπούς δημοσίου συμφέροντος (§6), και ως ανταποκρινόμενη σε «πάγιο και διαρκές αίτημα της ίδιας της **Συντεχνίας ΙΣΟΤΗΤΑ**» (§7).

82. Και πάλι: το κατά πόσον τούτο αποδεικνύεται ανήκει στην ουσία, η δε Συντεχνία πραγματεύεται τη Διαταγή αρ. 3/26 στις §§215–217 κατωτέρω. Εκείνο που έχει σημασία εδώ είναι ότι η Κυβέρνηση επικαλέστηκε, ως δικαιολόγησή της, μια **πρακτική**.

Δ. Η συνέπεια

83. Στα τρία αυτά η Συντεχνία προσθέτει ένα τέταρτο κείμενο, το οποίο η Κυβέρνηση δεν μνημονεύει, αλλά το οποίο η ίδια η καθ' ης προσκόμισε σε άλλη διαδικασία: το **Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού**, που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 28 Ιουλίου 1993, του οποίου το άρθρο 10 εγγυάται στους αντιπροσώπους και τα συνδικαλιστικά στελέχη μίας κατονομαζόμενης οργάνωσης τις αναγκαίες διευκολύνσεις για την ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους, **«τόσο κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας τους όσο και εκτός ωραρίου εργασίας»** (§§101–111 κατωτέρω). Η οδηγία της 2ας Απριλίου 2026 και το άρθρο 10 είναι οι δύο πόλοι της ίδιας πρακτικής: γενικό δικαίωμα απονεμόμενο σε μία οργάνωση από το Υπουργικό Συμβούλιο, και γενική άρνηση απευθυνόμενη προς κάθε άλλη από την κεντρική αρχή προσωπικού. Ουδέν εκ των δύο αποτελεί ατομικό μέτρο.

84. Τέσσερις φορές, επομένως, η θέση της Κυβέρνησης στηρίζεται σε γενικά κείμενα ή σε γενική πρακτική: σε γενική οδηγία της κεντρικής αρχής προσωπικού ως προς τον συνδικαλιστικό χρόνο· στη γενική σύνθεση του σώματος των Αξιωματικών· σε γενική πολιτική εναλλαγής καθηκόντων· και — πίσω από αυτά — σε κείμενο του Υπουργικού Συμβουλίου που απονέμει ονομαστικά σε μία οργάνωση εκείνο ακριβώς που η οδηγία της 2ας Απριλίου 2026 αρνείται σε όλες τις άλλες. Η ένσταση της Κυβέρνησης περί του παραδεκτού είναι, με βάση την ίδια της τη θέση, αυτοαναιρούμενη.

85. Η Συντεχνία θέτει το ζήτημα στη στενότερη δυνατή διατύπωσή του. Δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποδεχθεί οποιονδήποτε χαρακτηρισμό των γεγονότων. Ζητεί από την Επιτροπή να παρατηρήσει ότι η καθ' ης, κληθείσα να εξηγήσει γιατί η καταγγελία αφορά μόνο δύο άτομα, απάντησε προσκομίζοντας (i) απόφαση γενικής εφαρμογής της κεντρικής της αρχής προσωπικού, (ii) δομικό χαρακτηριστικό της τμηματικής της στελέχωσης, και (iii) τμηματική πολιτική. Εάν αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους τα μέτρα ήταν νόμιμα, τότε η νομιμότητα των λόγων αυτών είναι εκείνο που θέτει υπό αμφισβήτηση η καταγγελία — και κανένας από τους τρεις δεν είναι ατομικός.

86. Υπάρχει και περαιτέρω συνέπεια, την οποία η Συντεχνία διατυπώνει επειδή το Μέρος IV της Κυβέρνησης την καθιστά αναγκαία. Η Κυβέρνηση υποβάλλει ότι οι ισχυρισμοί «δεν στοιχειοθετούν ... πάγια διοικητική πρακτική». Πλην όμως κράτος δεν ανατρέπει την ύπαρξη πρακτικής προσκομίζοντας το ίδιο το κείμενο που τη συγκροτεί.

87. Ούτε είναι η γενική οδηγία της 2ας Απριλίου 2026 μεμονωμένο έγγραφο. Εκδόθηκε από το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, την αρχή που είναι υπεύθυνη για την πολιτική προσωπικού σε ολόκληρη την κυπριακή δημόσια υπηρεσία, σε απάντηση ερωτήματος που το Τμήμα Φυλακών διατύπωσε ρητώς με γενικούς όρους — το τρίτο από τα τρία ερωτήματα που του τέθηκαν ήταν **«ποια είναι τα όρια που θέτουν οι αρχές της αναλογικότητας, της χρηστής διοίκησης και της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας σε σχέση με αξιώσεις εκτεταμένης ή μόνιμης συνδικαλιστικής αποδέσμευσης»**. Τούτο δεν είναι ερώτημα που αφορά έναν δεσμοφύλακα.

88. Τέλος, η Συντεχνία επισημαίνει μια παράλειψη. Μολονότι το Τμήμα Φυλακών παρέπεμψε επίσης το υποκείμενο νομικό ερώτημα στον **Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας**, στις **9 Μαρτίου 2026** — γεγονός που επιβεβαιώθηκε από την Αναπληρώτρια Διευθύντρια, με την υπογεγραμμένη κατάθεσή της στην πειθαρχική έρευνα, η οποία κατέθεσε ότι «μέχρι σήμερα δεν έχει ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση» — το Παράρτημα της Κυβέρνησης ουδεμία απολύτως αναφορά κάνει στην παραπομπή αυτή. Η πειθαρχική διαδικασία κινήθηκε, κλιμακώθηκε και εξακολουθεί να προωθείται ενόσω το ίδιο το ερώτημα της διοίκησης προς τον ανώτατο νομικό λειτουργό της Δημοκρατίας παραμένει αναπάντητο τέσσερις και πλέον μήνες αργότερα.

89. Η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να συναγάγει οποιοδήποτε συμπέρασμα από την παράλειψη αυτή στο παρόν στάδιο. Την καταγράφει επειδή το Παράρτημα της Κυβέρνησης ισχυρίζεται, στην §85, ότι «η αξιολόγηση πρέπει να στηριχθεί στο σύνολο των πραγματικών περιστατικών και όχι σε επιλεκτική παρουσίαση μεμονωμένων ημερομηνιών», και επειδή, με το κριτήριο αυτό, η σιωπή του Παραρτήματος ως προς εκκρεμή παραπομπή στον Γενικό Εισαγγελέα επί του ιδίου του επίδικου ερωτήματος είναι ουσιώδης.

ΜΕΡΟΣ VI — ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ: ΤΡΙΑ ΣΚΕΛΗ, ΚΑΘΕΝΑ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ Ε, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΑ ΔΥΟ ΔΕΝ ΑΦΟΡΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΤΟΜΟ

90. Η καταγγελία έχει **τρία** σκέλη — τα άρθρα 5, 6§§1–2 και 28. Μόνο ένα από αυτά αφορά καθ' οιονδήποτε τρόπο τους δύο εκπροσώπους. Καθένα από τα τρία προβάλλεται τόσο **αυτοτελώς** όσο και **υπό το φως του Άρθρου Ε**, ο δε ισχυρισμός περί του άρθρου Ε εξετάζεται χωριστά στις §§129–132 κατωτέρω.

Πρώτο σκέλος — κρατική ουδετερότητα στο συνδικαλιστικό πεδίο (άρθρο 5)

91. Η καταγγελία ισχυρίζεται ότι κατά την περίοδο 2017 έως 2025 το Κράτος κατέβαλε σε μία συντεχνία που δραστηριοποιείται στη δημόσια υπηρεσία, την

ΠΑΣΥΔΥ, κρατικές χορηγίες συνολικού ύψους **€8.410.000**, και ουδέν κατέβαλε στη Συντεχνία. Η θέση της Συντεχνίας έχει δηλωθεί δημοσίως και επαναλαμβάνεται εδώ ανεπιφύλακτα: **δεν ζητείται χορηγία· ζητούνται ίσοι όροι**. Το ποσό προβάλλεται ως αντικειμενικός δείκτης της απουσίας κρατικής ουδετερότητας μεταξύ ανταγωνιστικών οργανώσεων, και όχι ως οικονομική αξίωση.

92. Οι πληρωμές αποδεικνύονται από τις ίδιες τις δημοσιευμένες Καταστάσεις Πληρωμών Χορηγιών του Γενικού Λογιστηρίου, οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 25(γ) του Ν. 38(Ι)/2014, για καθένα από τα εννέα οικονομικά έτη, υπό το άρθρο δαπανών **0401200092**, εντός του κεφαλαίου του Υπουργείου Οικονομικών (Ν18 / 1801 / 180100 Κεντρικά Γραφεία):

Οικονομικό έτος	Δικαιούχος κατονομαζόμενος στην Κατάσταση του Γενικού Λογιστηρίου	Ποσό (€)
2017	Παγκύπρια Συντεχνία Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΑΣΥΔΥ)	890.000
2018	ΠΑΣΥΔΥ	890.000
2019	ΠΑΣΥΔΥ	890.000
2020	ΠΑΣΥΔΥ	890.000
2021	ΠΑΣΥΔΥ	890.000
2022	ΠΑΣΥΔΥ	990.000
2023	ΠΑΣΥΔΥ	990.000
2024	ΠΑΣΥΔΥ	890.000
2025	ΠΑΣΥΔΥ	1.090.000
Σύνολο 2017–2025		8.410.000

93. Τρία χαρακτηριστικά του ιστορικού αυτού προβάλλονται ήδη, επειδή καθένα άπτεται του κατά πόσον το ζήτημα είναι γενικό.

94. Πρώτον, σε καθένα από τα εννέα έτη το άρθρο απαριθμεί ακριβώς έναν δικαιούχο. Δεν υπάρχει δεύτερη γραμμή σε κανένα έτος.

95. Δεύτερον, η πίστωση διατυπώνεται στον πληθυντικό. Ο τίτλος της είναι «Συνεισφορά στις **Οργανώσεις** των Κρατικών Υπαλλήλων» — *Contribution to the **Organisations** of State Employees*. Ο Προϋπολογισμός, επομένως, προβλέπει πλειονότητα δικαιούχων οργανώσεων. Η αποκλειστικότητα δεν παράγεται από τους όρους της πίστωσης αλλά από τη διοικητική πρακτική κατά την εκτέλεσή της. Κάθε ισχυρισμός ότι ο Προϋπολογισμός «ορίζει» την ΠΑΣΥΔΥ απαντάται από τον ίδιο τον τίτλο του κονδυλίου.

95Α. Και τα τρία επιβεβαιώθηκαν, μετά την κατάθεση της καταγγελίας, από το ίδιο το Κράτος. Στις **27 Ιουλίου 2026** — μία ημέρα πριν από την καταχώριση των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης — το **Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας** δημοσιοποίησε, δυνάμει του περί της Λογιστικής και Δημοσιονομικής Διαχείρισης και Χρηματοοικονομικού Ελέγχου της Δημοκρατίας Νόμου (Ν. 38(Ι)/2014), τα στοιχεία των οικονομικών συναλλαγών του Κράτους για το έτος 2025. Η Συντεχνία θέτει ενώπιον της Επιτροπής δύο σελίδες από τη δημοσιοποίηση αυτή.

95Β. Η πρώτη είναι η Κατάσταση Πληρωμών ανά Άρθρο Δαπανών του Υπουργείου Οικονομικών. Υπό το άρθρο **0401200092**, «Συνεισφορά στις Οργανώσεις των Κρατικών Υπαλλήλων», για ολόκληρο το έτος 2025 αναγράφεται **ένας δικαιούχος**:

«ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΔΗΜΟΣ.ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ **1.090.000,00**»

Δεν υπάρχει δεύτερη γραμμή. Ο πληθυντικός του τίτλου παραμένει, και το 2025, χωρίς αντικείμενο.

95Γ. Η δεύτερη είναι η κατάσταση των φυσικών και νομικών προσώπων που έλαβαν από τη Δημοκρατία **πέραν του ενός εκατομμυρίου ευρώ** κατά το 2025. Η κατάσταση περιλαμβάνει διακόσιες ογδόντα εννέα εγγραφές — πανεπιστήμια, δήμους, ημικρατικούς οργανισμούς, νοσηλευτήρια, αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης. Περιλαμβάνει και την ακόλουθη:

«Παγκύπρια Συντεχνία Δημοσίων Υπαλλήλων **1,4** **Κρατική Χορηγία**»

(τα ποσά της κατάστασης αυτής εκφράζονται σε εκατομμύρια ευρώ)

95Δ. Από τη σύγκριση των δύο σελίδων προκύπτουν τρεις διαπιστώσεις, καθεμία από τις οποίες στηρίζεται αποκλειστικά σε δημοσίευμα του ίδιου του Κράτους:

- **(α)** Στο σύνολο των προσώπων που έλαβαν άνω του ενός εκατομμυρίου ευρώ από τη Δημοκρατία το 2025 **περιλαμβάνεται ακριβώς μία συνδικαλιστική οργάνωση**, και η φύση της συναλλαγής της καταγράφεται με δύο λέξεις: «Κρατική Χορηγία». Καμία άλλη συντεχνία της Κύπρου δεν εμφανίζεται στην κατάσταση.
- **(β)** Το ποσό της καταγραφής (**€1,4 εκ.**) **υπερβαίνει** εκείνο του άρθρου 0401200092 (**€1.090.000**). Η διαφορά καταδεικνύει ότι η δημόσια χρηματοδότηση της οργάνωσης αυτής **δεν εξαντλείται** στο άρθρο που εντόπισε η καταγγελία. Η Συντεχνία δεν γνωρίζει την προέλευση της διαφοράς και δεν εικάζει την καταγραφή.
- **(γ)** Το άρθρο **0401200101** — «Επιχορήγηση Δράσεων Ταμείων Ευημερίας Ωρομίσθιου Κυβερνητικού Προσωπικού», μία γραμμή κατωτέρω στην ίδια σελίδα του ίδιου Υπουργείου — **απαριθμεί για το 2025 τρεις δικαιούχους**: ΣΕΚ (€600.480), ΠΑ.ΣΥ.Ε.Κ.–ΠΕΟ (€263.644) και ΔΕΟΚ (€75.447).

95Ε. Η Συντεχνία προλαμβάνει την ένσταση ότι τα δύο άρθρα δεν είναι συγκρίσιμα, επειδή το δεύτερο αφορά «Ταμεία Ευημερίας». Η ένσταση δεν ευσταθεί, για δύο λόγους. **Πρώτον**, οι δικαιούχοι που κατονομάζει η ίδια η κατάσταση δεν είναι ταμεία αλλά **συνδικαλιστικές οργανώσεις** — η ΣΕΚ, η ΠΑ.ΣΥ.Ε.Κ.–ΠΕΟ και η ΔΕΟΚ. **Δεύτερον**, το κρίσιμο δεν είναι ο τίτλος του άρθρου αλλά ο κανόνας κατανομής: στο ένα άρθρο το δημόσιο χρήμα κατανέμεται μεταξύ ανταγωνιστικών οργανώσεων· στο άλλο απονέμεται εξ ολοκλήρου σε μία. Ο ίδιος Προϋπολογισμός, το ίδιο Υπουργείο, το ίδιο έτος, δύο διαφορετικά υποδείγματα — και το πλουραλιστικό εφαρμόζεται εκεί όπου η ΙΣΟΤΗΤΑ δεν είναι η αποκλειόμενη.

96. Τρίτον — και τούτο είναι το σημείο που η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να σημειώσει ιδιαιτέρως — το ίδιο Υπουργείο, στην ίδια Διεύθυνση, στο ίδιο κεφάλαιο του προϋπολογισμού και στα ίδια έτη, λειτουργεί πλουραλιστικό μοντέλο μία γραμμή παρακάτω. Το άρθρο δαπανών **0401200101** — «Επιχορήγηση Δράσεων Ταμείων

Ευημερίας Ωρομίσθιου Κυβερνητικού Προσωπικού» — κατανέμεται κάθε χρόνο μεταξύ **τριών** ανταγωνιστικών συνδικαλιστικών οργανώσεων:

Έτος	Δικαιούχοι υπό το άρθρο 0401200101	Ποσά (€)
2019	ΣΕΚ / ΠΑ.ΣΥ.Ε.Κ.–ΠΕΟ / ΔΕΟΚ	549.797 / 304.178 / 71.142
2022	ΣΕΚ / ΠΑ.ΣΥ.Ε.Κ.–ΠΕΟ / ΔΕΟΚ	1.105.150 / 592.649 / 146.441
2024	ΣΕΚ / ΠΑ.ΣΥ.Ε.Κ.–ΠΕΟ / ΔΕΟΚ	570.862 / 255.201 / 76.344
2025	ΣΕΚ / ΠΑ.ΣΥ.Ε.Κ.–ΠΕΟ / ΔΕΟΚ	600.480 / 263.644 / 75.447

97. Το Κράτος, επομένως, δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν υφίσταται μηχανισμός κατανομής, ή ότι δεν υπάρχουν ανταγωνιστικές οργανώσεις, ή ότι η διοικητική αναγκαιότητα επιβάλλει έναν και μόνο δικαιούχο. Αποδεδειγμένα εφαρμόζει το πλουραλιστικό μοντέλο για μία κατηγορία του δικού του προσωπικού και το μονοπωλιακό μοντέλο για μια άλλη. Το κατά πόσον η διαφοροποίηση αυτή δικαιολογείται είναι ζήτημα ουσίας. Το ότι εγείρει γενικό ζήτημα κρατικής ουδετερότητας μεταξύ συντεχνιών δεν επιδέχεται σοβαρή αμφισβήτηση.

98. Η Συντεχνία καταγράφει το νομικό πλαίσιο υπό το πρίσμα του οποίου θα κριθεί το ζήτημα αυτό, χωρίς να το αναπτύσσει εδώ. Το **άρθρο 2(2) της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 98** (κυρωθείσα από την Κύπρο στις 24 Μαΐου 1966) προβλέπει ότι πράξεις «που αποσκοπούν στην προαγωγή της ίδρυσης οργανώσεων εργαζομένων υπό την κυριαρχία εργοδοτών ή οργανώσεων εργοδοτών, ή στην υποστήριξη οργανώσεων εργαζομένων με οικονομικά ή άλλα μέσα, με σκοπό την υπαγωγή των οργανώσεων αυτών στον έλεγχο εργοδοτών ή οργανώσεων εργοδοτών, θεωρούνται ως πράξεις ανάμειξης». Το **άρθρο 5(3) της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 151** (κυρωθείσα από την Κύπρο στις 6 Ιουλίου 1981· Νόμος 65/1980) είναι το αντίστοιχό του για τη δημόσια υπηρεσία, με τη «δημόσια αρχή» στη θέση των «εργοδοτών», το δε άρθρο 5(1) προσθέτει ότι «οι οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων απολαύουν **πλήρους ανεξαρτησίας** έναντι των δημοσίων αρχών».

Δεύτερο σκέλος — αποκλεισμός από τη θεσμική διαβούλευση και διαπραγμάτευση (άρθρα 5 και 6)

99. Η Συντεχνία αποκλείεται από τη **Μικτή Επιτροπή Προσωπικού** (Μ.Ε.Π., «η ΜΕΠ»), το επίσημο όργανο συλλογικών διαβουλεύσεων στην κυπριακή δημόσια υπηρεσία, στο οποίο συμμετέχει μόνη η ΠΑΣΥΔΥ. Δεν καλείται σε διαβούλευση επί θεμάτων που επηρεάζουν άμεσα τα μέλη της. Η καταγγελία προσδιορίζει, μεταξύ άλλων, το νέο σχέδιο συντάξεων, τους κανονισμούς αδειών και το τιμαριθμικό επίδομα.

100. Η ΜΕΠ δεν συστήνεται με οποιονδήποτε Νόμο της Βουλής των Αντιπροσώπων, ούτε με οποιουσδήποτε δημοσιευμένους Κανονισμούς. Στηρίζεται σε *Καταστατικό και Κανονισμούς* εγκριθέντα από το Υπουργικό Συμβούλιο. Οι όροι αυτοί δεν είναι δημοσιευμένοι, η δε Συντεχνία επί σειρά ετών δεν κατόρθωσε να τους αποκτήσει.

101. Βρίσκονται πλέον ενώπιον της Επιτροπής, επειδή τους προσκόμισε η ίδια η καθ' ης. Στις **9 Μαρτίου 2026** η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας καταχώρισε, στο Διοικητικό Δικαστήριο Κύπρου, στην **Προσφυγή Αρ. 450/2024, Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ ν. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Υπουργείου Οικονομικών** — προσφυγή δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος με την οποία η Συντεχνία προσβάλλει ακριβώς τον αποκλεισμό της από τη ΜΕΠ — Ένσταση (Έντυπο Αριθμός 2), επισυνάπτοντας, ως Παράρτημα 3 αυτής, το **Καταστατικό και Κανονισμούς της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού**, μαζί με την εγκύκλιο του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού με την οποία τούτο κοινοποιήθηκε. Η εγκύκλιος εκείνη καταγράφει ότι **το Υπουργικό Συμβούλιο, στη συνεδρία του της 28ης Ιουλίου 1993, ενέκρινε τη συμφωνία που επιτεύχθηκε στη ΜΕΠ για την αναθεώρηση και τον εκσυγχρονισμό του Καταστατικού και της λειτουργίας της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού**, και ότι η προγενέστερη Εγκύκλιος Αρ. 831 ημερομηνίας 19 Οκτωβρίου 1987, με την οποία είχε κυκλοφορήσει το προηγούμενο Καταστατικό, ανακαλείτο με τον τρόπο αυτό.

102. Η Συντεχνία παραθέτει τις ουσιώδεις διατάξεις αυτούσιες, στο πρωτότυπο. Είναι σύντομες, και κρίνουν το δεύτερο σκέλος της παρούσας καταγγελίας.

Άρθρο 2 — ΟΡΓΑΝΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ. «Η Μικτή Επιτροπή Προσωπικού (που στο εξής θα αναφέρεται ως η Επιτροπή) και η Μόνιμη Υπεπιτροπή Προσωπικού (που στο εξής θα αναφέρεται ως η Υπεπιτροπή) **αποτελούν το επίσημο όργανο συλλογικών διαβουλεύσεων μεταξύ της Κυβέρνησης σαν εργοδότη και του συνόλου των δημόσιων υπαλλήλων, για τη ρύθμιση των γενικών όρων απασχόλησης στον τομέα της δημόσιας υπηρεσίας, μέσω της συνδικαλιστικής τους οργάνωσης, ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ.**»

Άρθρο 3.β.i — τα θέματα κοινών διαβουλεύσεων περιλαμβάνουν: προσλήψεις· προαγωγές· **ώρες εργασίας· άδειες·** αργίες· ιατροφαρμακευτική περίθαλψη· **πειθαρχία·** απολαβές και επιδόματα· ωφελήματα αψυπηρέτησης· και «οποιαδήποτε άλλα θέματα που επηρεάζουν τους όρους υπηρεσίας αναφορικά με οποιαδήποτε θέση, ή ομάδα θέσεων, ή τη δημόσια υπηρεσία σαν σύνολο».

Άρθρο 5.Α.α — Τα μέλη της **Επίσημης Πλευράς** είναι: ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, Πρόεδρος· ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. **Άρθρο 5.Α.β** — «**Η Συνδικαλιστική Πλευρά αποτελείται από δύο εκπροσώπους της Παγκύπριας Συντεχνίας Δημόσιων Υπαλλήλων.**» **Άρθρο 5.Β.β** — Στη Μόνιμη Υπεπιτροπή, «**τη Συνδικαλιστική Πλευρά εκπροσωπεί ο Γενικός Γραμματέας της ΠΑΣΥΔΥ ή εκπρόσωπός του.**»

Άρθρο 9.ii και 9.iv — Η Επιτροπή συνέρχεται όταν παραπεμφθούν σ' αυτή θέματα πάνω στα οποία σημειώθηκε διαφωνία στην Υπεπιτροπή, «ή όταν ζητηθεί από τον Πρόεδρο ή **εκπρόσωπο της ΠΑΣΥΔΥ να εξεταστούν απ' ευθείας απ' αυτή ορισμένα θέματα.**» έκτακτη δε συνεδρία μπορεί να συγκαλείται από τον οικείο Πρόεδρο με δική του πρόταση «**ή μετά από παράκληση εκπροσώπου της ΠΑΣΥΔΥ.**»

Άρθρο 10 — ΠΑΡΟΧΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ. «Για σκοπούς διεκπεραίωσης του έργου της Μ.Ε.Π. και της Υπεπιτροπής **πρέπει να παρέχονται οι απαραίτητες**

διευκολύνσεις προς τους αντιπροσώπους και συνδικαλιστικά στελέχη της Παγκύπριας Συντεχνίας Δημοσίων Υπαλλήλων, ώστε να καθίσταται δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους, τόσο κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας τους όσο και εκτός ωραρίου εργασίας.»

Παράρτημα Ι, άρθρο 3.β — Μικτές Τμηματικές Επιτροπές Προσωπικού (ΜΙΤΕΠ) εγκαθιδρύονται σε όλα τα Υπουργεία εκτός από το Υπουργείο Άμυνας· η Επίσημη Πλευρά τους απαρτίζεται από τον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου (Πρόεδρος), τον Προϊστάμενο του ενδιαφερόμενου Τμήματος και εκπρόσωπο της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού· και «**οι εκπρόσωποι της Δημοσιοϋπαλληλικής Πλευράς ορίζονται από την ΠΑΣΥΔΥ**».

Παράρτημα ΙΙ — το **Συμβούλιο Εξέτασης Διαφορών**, ο μηχανισμός διαιτησίας, συστήνεται για την επίλυση διαφορών που αναφύονται «**ανάμεσα στην Επίσημη και τη Συνδικαλιστική Πλευρά της Μ.Ε.Π.**».

103. Έξι συνέπειες έπονται, καθεμιά από το ίδιο το κείμενο του εγγράφου.

104. *Πρώτον*, το Κράτος έχει ορίσει, ονομαστικά, μία και μόνη οργάνωση ως τον δίαυλο μέσω του οποίου ρυθμίζονται οι όροι απασχόλησης **του συνόλου των δημοσίων υπαλλήλων**. Το άρθρο 2 δεν θέτει κριτήριο το οποίο μπορεί να πληροί μια οργάνωση. Κατονομάζει μία.

105. *Δεύτερον*, τα θέματα που επιφυλάσσονται στον δίαυλο αυτόν περιλαμβάνουν τις **ώρες εργασίας, τις άδειες και την πειθαρχία** — δηλαδή ακριβώς τα τρία αντικείμενα των μέτρων που καταγγέλλονται στο τρίτο σκέλος της παρούσας καταγγελίας.

106. *Τρίτον*, η Συνδικαλιστική Πλευρά απαρτίζεται αποκλειστικά από την ΠΑΣΥΔΥ· το συνδικαλιστικό μέλος της Μόνιμης Υπεπιτροπής είναι ο Γενικός Γραμματέας της ΠΑΣΥΔΥ· και μόνη η ΠΑΣΥΔΥ μπορεί να απαιτήσει τη σύγκληση της Επιτροπής.

107. *Τέταρτον*, η ίδια αρχιτεκτονική αναπαράγεται σε κάθε Υπουργείο: σε κάθε Μικτή Τμηματική Επιτροπή Προσωπικού — περιλαμβανομένης εκείνης του **Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξεως**, στο οποίο υπάγεται το Τμήμα Φυλακών — ολόκληρη η πλευρά των εργαζομένων **ορίζεται από την ΠΑΣΥΔΥ**. Η Συντεχνία η οποία, με βάση το υλικό που κατέθεσε η ίδια η καθ' ης, εκπροσωπεί περισσότερους δεσμοφύλακες από οποιαδήποτε άλλη, δεν έχει κανέναν εκπρόσωπο στο όργανο που συζητά τους όρους υπηρεσίας των δεσμοφυλάκων.

108. *Πέμπτον*, το Συμβούλιο Εξέτασης Διαφορών — ο μηχανισμός συνδιαλλαγής και διαιτησίας — υφίσταται μόνο για διαφορές μεταξύ της Επίσημης Πλευράς και της ΠΑΣΥΔΥ. Καμία άλλη οργάνωση δεν μπορεί να προσφύγει σε αυτόν.

109. *Έκτον*, και το πλέον σημαντικό για το τρίτο σκέλος της παρούσας καταγγελίας, το **άρθρο 10** συνιστά εγγύηση διευκολύνσεων, παρεχόμενη με κείμενο του Υπουργικού Συμβουλίου, προς τους αντιπροσώπους και τα συνδικαλιστικά στελέχη μίας κατονομαζόμενης οργάνωσης, με διατύπωση που αναπαράγει κατά λέξη το **άρθρο 6(1) της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 151**. Το άρθρο 6(1) της Σύμβασης εκείνης — κυρωθείσας από την Κύπρο στις 6 Ιουλίου 1981 και ενσωματωθείσας με τον Νόμο 65/1980 — απαιτεί να παρέχονται στους αντιπροσώπους των αναγνωρισμένων οργάνωσεων δημοσίων υπαλλήλων

διευκολύνσεις «ώστε να καθίσταται δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους, **τόσο κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας τους όσο και εκτός ωραρίου εργασίας**» (“both during and outside their hours of work”). Το άρθρο 10 λέει ακριβώς αυτό. Η Δημοκρατία, επομένως, έχει εφαρμόσει το άρθρο 6 της Σύμβασης αρ. 151 και, μαζί με αυτό, το άρθρο 28(β) του Χάρτη — **για μία οργάνωση, ονομαστικά**.

110. Η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να θέσει το άρθρο 10 δίπλα στα δύο κείμενα που έχει ήδη ενώπιόν της:

	ΠΑΣΥΔΥ	ΙΣΟΤΗΤΑ
Κείμενο	Καταστατικό της ΜΕΠ, άρθρο 10, εγκριθέν από το Υπουργικό Συμβούλιο , 28 Ιουλίου 1993	Γνωμάτευση του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού , 2 Απριλίου 2026
Δικαίωμα	« πρέπει να παρέχονται οι απαραίτητες διευκολύνσεις»	«δεν συνεπάγεται δικαίωμα για σταθερή ή εκ των προτέρων καθορισμένη αποδέσμευση χρόνου εργασίας»
Πότε	« τόσο κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας τους όσο και εκτός ωραρίου εργασίας »	όπου οι υπηρεσιακές ανάγκες δεν το επιτρέπουν, οι συνδικαλιστικές συνεδριάσεις διευθετούνται « σε ώρες εκτός του κανονικού ωραρίου της δημόσιας υπηρεσίας »
Κριτήριο	«ώστε να καθίσταται δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους»	διευκολύνσεις «κατά περίπτωση», για τρεις απαριθμούμενες κατηγορίες, υπό τον όρο του εκ των προτέρων καθορισμού σκοπού και διάρκειας
Στην πράξη	—	δύο ώρες κάθε Τρίτη και δύο κάθε Πέμπτη, ανακλητές εφόσον δεν προκύπτει υπηρεσιακό ζήτημα· η απουσία καταγράφεται ως απουσία άνευ αδείας· η κερδηθείσα αντισταθμιστική ανάπαυση αφαιρείται

111. Η Συντεχνία δεν υποβάλλει, στο παρόν στάδιο, οποιαδήποτε θέση ως προς το κατά πόσον η διαφοροποίηση αυτή μπορεί να δικαιολογηθεί. Υποβάλλει μόνο ότι το ερώτημα κατά πόσον μπορεί — κατά πόσον Συμβαλλόμενο Μέρος συμμορφώνεται με τα άρθρα 5, 6 και 28 του Χάρτη όταν εγγυάται, με κείμενο του Υπουργικού του Συμβουλίου, διευκολύνσεις εντός και εκτός του ωραρίου εργασίας στα στελέχη μίας συντεχνίας, και δίδει οδηγία στη διοίκησή του ότι τα στελέχη μιας άλλης δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα και οφείλουν να μεταφέρουν τις εργασίες της συντεχνίας τους εκτός του ωραρίου εργασίας — **είναι ερώτημα περί του δικαίου και της πρακτικής της Δημοκρατίας**, και δεν θα μπορούσε κατ’ ουδένα τρόπο να χαρακτηριστεί ως ατομική κατάσταση.

112. Η Συντεχνία προσθέτει ένα στοιχείο που προκύπτει από τον ίδιο δικαστικό φάκελο και το οποίο άπτεται του κατά πόσον υφίσταται εν γένει οποιοδήποτε κριτήριο. Με επιστολή ημερομηνίας **29 Δεκεμβρίου 2023**, την οποία η Δημοκρατία

επισύναψε στη δική της Ένσταση, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών απάντησε στο αίτημα της Συντεχνίας για συμμετοχή. Ανέφερε ότι οι διαβουλεύσεις επί οριζόντιων θεμάτων διεξάγονται «με τη συντεχνία που εκπροσωπεί το μεγαλύτερο ποσοστό των επηρεαζόμενων υπαλλήλων ανάλογα με το υπό συζήτηση θέμα», ενώ οι λοιπές επηρεαζόμενες συντεχνίες «θα τυγχάνουν ενημέρωσης από την Επίσημη Πλευρά **όποτε αυτό ζητηθεί**». Στη συνέχεια ανέφερε:

«οι μετέχοντες στις Επιτροπές αυτές **κατονομάζονται ρητά** στο ισχύον για την κάθε περίπτωση Καταστατικό (Παράρτημα 3), το οποίο προβλέπει ότι η Συνδικαλιστική Πλευρά εκπροσωπείται από εκπροσώπους της **ΠΑΣΥΔΥ** αναφορικά με τη ΜΕΠ, από εκπροσώπους του **Συνδέσμου Αστυνομικών Κύπρου (ο οποίος προσχώρησε στην ΠΑΣΥΔΥ)** αναφορικά με τη Μικτή Αστυνομική Επιτροπή, και από εκπροσώπους της **ΣΕΚ-ΠΕΟ** αναφορικά με τη Μικτή Εργατική Επιτροπή. **Σημειώνεται ότι, για να καταστεί δυνατή η συμμετοχή και άλλων Συνδικαλιστικών Οργανώσεων στις πιο πάνω Επιτροπές, θα πρέπει να τροποποιηθεί το ισχύον για κάθε περίπτωση Καταστατικό, γεγονός που απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη και των δύο Πλευρών, δηλαδή τόσο της Επίσημης όσο και της Συνδικαλιστικής Πλευράς.**»

113. Τρεις συνέπειες συνάγονται εκ τούτου. **(α)** Η συμμετοχή καθορίζεται όχι με βάση οποιοδήποτε κριτήριο αλλά ονομαστικά. **(β)** Η είσοδος ανταγωνιστικής οργάνωσης απαιτεί τη συναίνεση της Συνδικαλιστικής Πλευράς — και η Συνδικαλιστική Πλευρά είναι η οργάνωση της οποίας το μονοπώλιο θα τερματιζόταν. **Το Κράτος έχει απονεμίσει σε μία συντεχνία εξουσία αρνησικυρίας επί της εισόδου των ανταγωνιστών της στο μοναδικό όργανο συλλογικών διαβουλεύσεων στη δημόσια υπηρεσία.** **(γ)** Για το ωρομίσθιο κυβερνητικό προσωπικό, αντιθέτως, η ίδια επιστολή καταγράφει ότι η συνδικαλιστική πλευρά της Μικτής Εργατικής Επιτροπής απαρτίζεται από **δύο** ανταγωνιστικές οργανώσεις — η ίδια ακριβώς αντίθεση πλουραλισμού/μονοπωλίου που εμφανίζεται σε δύο διαδοχικές γραμμές του Κρατικού Προϋπολογισμού (§§96–97 ανωτέρω).

114. Στην Ένστασή της, της 9ης Μαρτίου 2026, η Δημοκρατία εντούτοις ισχυρίζεται, στην παράγραφο 3, ότι η συμμετοχή στις διαδικασίες αυτές «καθορίζεται ... **βάσει αντικειμενικών κριτηρίων αντιπροσωπευτικότητας** και υφιστάμενων καταστατικών προβλέψεων», και ότι οι ενέργειες των αρμόδιων αρχών «ήταν και παραμένουν πλήρως σύννομες, χωρίς οποιαδήποτε πρόθεση ή πρακτική αποκλεισμού, και συνάδουν με την υποχρέωση σεβασμού της συνδικαλιστικής πολυφωνίας και της ισότιμης μεταχείρισης όλων των οργανώσεων, εντός του θεσμικού πλαισίου.» Η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να επιλύσει τούτο. Παρατηρεί μόνο ότι ο ισχυρισμός περί αντικειμενικών κριτηρίων και το επισυναπτόμενο κείμενο που κατονομάζει τους μετέχοντες και παρέχει στην εγκατεστημένη οργάνωση δικαίωμα αρνησικυρίας δεν μπορούν να ευσταθούν αμφότερα, και ότι το Διοικητικό Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί.

115. Η Συντεχνία καταγράφει, τέλος, τις δύο προδικαστικές ενστάσεις της Δημοκρατίας στην προσφυγή εκείνη: ότι με την προσφυγή «δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη», και ότι «οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον να εγείρουν την παρούσα προσφυγή». Οι ενστάσεις αυτές έχουν σημασία εδώ μόνο για το υλικό περί των εσωτερικών οδών (§§122Α–128 κατωτέρω): η Συντεχνία όντως προσέφυγε για τον αποκλεισμό στο εγχώριο δικαστήριο, το 2024, και η απάντηση

του Κράτους είναι ότι δεν υπάρχει τίποτε προσβλητέο και ότι η Συντεχνία δεν νομιμοποιείται να το προσβάλει. Η προσφυγή παραμένει εκκρεμής.

116. Ουδέν εκ τούτων είναι νέο. Στην **Παγκύπρια Συντεχνία Νοσοκόμων (ΠΑ.ΣΥ.ΝΟ.) ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 174**, Υπόθεση Αρ. 800/92, απόφαση του Δικαστή Στυλιανίδη ημερομηνίας 26 Ιανουαρίου 1994, το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου είχε ενώπιόν του επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού ημερομηνίας 11 Αυγούστου 1992, με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«το Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού, το οποίο εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, **δεν επιτρέπει στην Κυβέρνηση να διαπραγματεύεται τους όρους απασχόλησης στον τομέα της δημόσιας υπηρεσίας με άλλη οργάνωση εκτός από την ΠΑΣΥΔΥ.**»

117. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε, ρητώς:

«Η προσβαλλόμενη απόφαση **παραβιάζει το δικαίωμα της συνδικαλιστικής ελευθερίας ... Αρνείται στους αιτητές το δικαίωμα της διαπραγμάτευσης και το δικαίωμα να ακουστούν. Υποβάλλει, με τρόπο που αγγίζει τα όρια του εξαναγκασμού, στα μέλη των αιτητών να εγκαταλείψουν τη δική τους οργάνωση και να προσχωρήσουν σε άλλη, παραβιάζοντας έτσι τη θετική συνδικαλιστική ελευθερία.**»

και, επί της γενικής αρχής:

«Δεν επιτρέπεται ο εξαναγκασμός του μισθωτού σε προσχώρηση σε ορισμένο σωματείο, ή εγκατάλειψη του σωματείου της εκλογής του. Η ίδρυση ενιαίου και υποχρεωτικού σωματείου (*syndicat unique obligatoire*) είναι αντίθετη με τη θετική ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι. **Το δικαίωμα συνεταιρισμού και ιδρύσεως συντεχνίας περιέχει την πολλαπλότητα σωματείων και οργανώσεων (*pluralisme syndical*).**»

και:

«Η αναγνώριση της ιδρύσεως συντεχνίας, χωρίς τη διασφάλιση, σε κάποια έκταση, των γενικά αναγνωρισμένων δραστηριοτήτων των συντεχνιών, δεν είναι σύμφωνη με τη φρασεολογία και τους σκοπούς του Άρθρου 11 της Ε.Σ.Δ.Α. και του Άρθρου 21.2 του Συντάγματος. ... Η συντεχνία, για προστασία των συμφερόντων των μελών της, έχει δικαίωμα ακροάσεως.»

και, ως προς τη Σύμβαση ΔΟΕ αρ. 151, που κυρώθηκε με τον Νόμο 65/1980:

«Το Άρθρο 7 της Συμβάσεως περί των Εργατικών Σχέσεων (Δημοσία Υπηρεσία), 1978, επιβάλλει στα κράτη μέλη της Σύμβασης τη λήψη μέτρων για την ενθάρρυνση και προώθηση της ευρύτερης ανάπτυξης και τη χρησιμοποίηση διαδικασιών που να επιτρέπουν τη διαπραγμάτευση των όρων και συνθηκών απασχολήσεως μεταξύ των ενδιαφερομένων δημοσίων αρχών και των **οργανώσεων δημοσίων υπαλλήλων. Η Σύμβαση δεν αναφέρεται σε οργάνωση δημοσίων υπαλλήλων, αλλά σε οργανώσεις.**»

118. Η Συντεχνία διατυπώνει δύο επιφυλάξεις, ώστε η Επιτροπή να μην αφεθεί να τις ανακαλύψει από την Κυβέρνηση. Πρώτον, η δίκη στην υπόθεση εκείνη τελικώς **καταργήθηκε ως άνευ αντικειμένου**: μετά την καταχώριση της προσφυγής, η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας πίεσε τη διοίκηση να συμμορφωθεί με τρεις διαδοχικές επιστολές (4 Μαρτίου 1993, 24 Ιουνίου 1993 και 22 Δεκεμβρίου 1993), και στις 29 Δεκεμβρίου 1993 ο Διευθυντής Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού κάλεσε τελικώς την αιτήτρια συντεχνία να εκθέσει τις απόψεις της, οπότε το Δικαστήριο έκρινε ότι η δίκη είχε παραμείνει χωρίς αντικείμενο. Τα παρατιθέμενα αποσπάσματα αποτελούν, επομένως, την αιτιολογημένη έκθεση του δικαίου από το Ανώτατο Δικαστήριο, η οποία δόθηκε προτού αχθεί το Δικαστήριο στο ζήτημα της κατάργησης της δίκης, και αναπαράγονται στην επίσημη περίληψη της απόφασης· δεν αποτελούν διατακτικό ακυρώσεως. Η Συντεχνία τα επικαλείται ως τέτοια, και δεν τα υπερτονίζει.

119. Δεύτερον, και σημαντικότερο, η επιφύλαξη αυτή αποτελεί επιχείρημα της Συντεχνίας και όχι της Κυβέρνησης. Το 1994 το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου είπε στη Δημοκρατία ότι η αποκλειστικότητα της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού αγγίζει τα όρια του εξαναγκασμού και παραβιάζει τη συνδικαλιστική ελευθερία. Το Κράτος απέφυγε δυσμενή κρίση παραχωρώντας ακρόαση στη συγκεκριμένη εκείνη συντεχνία — **και άφησε το Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού ως είχε**. Πράγματι, το κείμενο που βρίσκεται τώρα ενώπιον της Επιτροπής είναι μεταγενέστερο των γεγονότων της υπόθεσης εκείνης: η επιστολή της 11ης Αυγούστου 1992 αναφερόταν στο τότε ισχύον Καταστατικό, που είχε κυκλοφορήσει με την Εγκύκλιο Αρ. 831 ημερομηνίας 19 Οκτωβρίου 1987· το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε το **αναθεωρημένο** Καταστατικό στις 28 Ιουλίου 1993, σχεδόν ένα έτος μετά την επιστολή εκείνη και έξι μήνες πριν από την απόφαση. Η αναθεώρηση μετέβαλε την προεδρία, πρόσθεσε Μόνιμη Υπεπιτροπή και τροποποίησε το Συμβούλιο Εξέτασης Διαφορών. **Δεν μετέβαλε το άρθρο 2 ούτε το άρθρο 5**. Τριάντα τρία χρόνια αργότερα η ίδια ακριβώς αποκλειστικότητα εφαρμόζεται στην ΙΣΟΤΗΤΑ. Πρόκειται για συνεχιζόμενη κατάσταση, δικαστικώς διαπιστωμένη, γνωστή στο Κράτος και μη θεραπευθείσα.

120. Η Συντεχνία παρατηρεί ότι η αναθεώρηση του 1993 ήταν η ίδια, με βάση το κείμενο της εγκυκλίου κοινοποίησης, «η συμφωνία που επιτεύχθηκε **στη Μ.Ε.Π.**» — δηλαδή συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης και της ΠΑΣΥΔΥ. Το κείμενο που κατονομάζει την ΠΑΣΥΔΥ ως τη μοναδική συνδικαλιστική πλευρά αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεως με την ΠΑΣΥΔΥ· και, με βάση την ίδια τη δήλωση του Υπουργείου Οικονομικών της 29ης Δεκεμβρίου 2023, δεν μπορεί να τροποποιηθεί χωρίς τη συναίνεση της ΠΑΣΥΔΥ.

121. Η Συντεχνία προσθέτει ένα σύγχρονο και επαληθεύσιμο παράδειγμα. Κατά την ετοιμασία των **περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Χορήγηση Αδειών) Κανονισμών του 2024**, ζητήθηκαν οι απόψεις μόνο της ΠΑΣΥΔΥ· η **Κοινοβουλευτική Επιτροπή Οικονομικών επέστρεψε τους Κανονισμούς για διαβούλευση και με την ΙΣΟΤΗΤΑ**. Η Συντεχνία παρουσίασε τις θέσεις της στην Επιτροπή εκείνη στις 8 Απριλίου 2024. Επιστολή προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ημερομηνίας 12 Απριλίου 2024, με την οποία ζητείτο ισότιμη συμμετοχή, παραμένει αναπάντητη.

Τρίτο σκέλος — προστασία των αντιπροσώπων των εργαζομένων και διευκολύνσεις (άρθρο 28)

122. Η καταγγελία ισχυρίζεται ότι η Δημοκρατία δεν διασφαλίζει αποτελεσματική προστασία των εκλεγμένων αντιπροσώπων των εργαζομένων έναντι πράξεων επιζήμιων γι' αυτούς λόγω της ιδιότητας ή της δράσης τους, ούτε την παροχή κατάλληλων διευκολύνσεων που να τους καθιστούν δυνατή την ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Το σκέλος αυτό αναπτύσσεται στο Μέρος VII κατωτέρω.

Η απουσία οποιασδήποτε αποτελεσματικής οδού — μαρτυρία, όχι νέο σκέλος

122Α. Διευκρίνιση ως προς τη φύση του υλικού που ακολουθεί. Η καταγγελία, ως κατατέθηκε, προβάλλει **τρία** σκέλη: τα άρθρα 5, 6§§1–2 και 28, αυτοτελώς και υπό το φως του Άρθρου Ε. Η Συντεχνία **δεν** προσθέτει τέταρτη βάση και δεν επιδιώκει την τροποποίηση της καταγγελίας. Το υλικό που ακολουθεί προσκομίζεται για δύο περιορισμένους σκοπούς, αμφότερους απαντητικούς: **πρώτον**, διότι η ίδια η καταγγελία γνωστοποίησε τις εκκρεμείς εθνικές και διεθνείς διαδικασίες «για λόγους πληρότητας και διαφάνειας» (§7 αυτής) και η Κυβέρνηση αντλεί από αυτές επιχείρημα· **δεύτερον**, διότι η αποτελεσματικότητα ή μη των εσωτερικών οδών αποτελεί στοιχείο του κατά πόσον η καταγγελλόμενη κατάσταση είναι **γενική** — που είναι ακριβώς το ερώτημα το οποίο θέτει το Μέρος IV των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης. Ουδεμία διαπίστωση παράβασης ζητείται επί της βάσης αυτής χωριστά.

123. Η καταγγελία καταγράφει ότι επιχειρήθηκε κάθε εγχώρια οδός και ότι καμία δεν οδήγησε σε εξέταση επί της ουσίας.

124. Στις 27 Μαΐου 2026 η Συντεχνία υπέβαλε στον **Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας** — στον οποίο το άρθρο 113 του Συντάγματος αναθέτει την έγερση και διεξαγωγή ποινικών διώξεων — και στον Αρχηγό Αστυνομίας, επίσημη καταγγελία θεμελιωμένη σε δεκατρείς διακριτές νομοθετικές βάσεις αντλούμενες από τον Ποινικό Κώδικα (Κεφ. 154) και από τέσσερις ειδικούς νόμους, περιλαμβανομένων της κατάχρησης εξουσίας από δημόσιο λειτουργό, της αθέμιτης επιρροής επί τοποθετήσεων, μεταθέσεων και άσκησης πειθαρχικής εξουσίας, της παρενόχλησης στον χώρο εργασίας και της θυματοποίησης προσώπου που υπέβαλε καταγγελία. Κατονόμαζε αμφότερους τους επηρεαζόμενους αξιωματούχους. Απαριθμούσε έξι κατηγορίες αρχείων των οποίων ζητούσε τη συλλογή. Κατέγραφε την ετοιμότητα της Συντεχνίας να παραδώσει, εμπιστευτικώς, συγκεκριμένα στοιχεία για πρακτική τοποθετήσεων δεσμοφυλάκων σε ευνοϊκές θέσεις με αντάλλαγμα την προσχώρηση σε ανταγωνιστική οργάνωση.

125. Με επιστολή ημερομηνίας **6 Ιουλίου 2026** (αρ. φακ. ΓΕ 93/1984/350), υπογεγραμμένη από Ανώτερη Δικηγόρο της Δημοκρατίας «για Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας», η Νομική Υπηρεσία πληροφόρησε τη Συντεχνία ότι «από την αξιολόγηση των ισχυρισμών που προβάλλονται στην επιστολή σας, δεν προκύπτουν στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη ποινικής έρευνας εναντίον οποιουδήποτε προσώπου», και ότι τα εγείρομενα ζητήματα «αφορούν κατά κύριο λόγο διοικητικές πράξεις και αποφάσεις» οι οποίες «δεν συνιστούν, αυτές καθεαυτές, συμπεριφορά ποινικής φύσεως».

126. Τα ακόλουθα δεν καταγράφονται προς έλεγχο της κρίσης εκείνης — τέτοιο αίτημα δεν υποβάλλεται (§128 κατωτέρω) — αλλά ως το πραγματικό μέτρο, προκύπτουν από το ίδιο το έγγραφο, του κατά πόσον η οδός αυτή λειτούργησε στην πράξη. Η επιστολή καταγράφει η ίδια τη μέθοδό της: η καταγγελία εξετάστηκε «με βάση τα γεγονότα, τους ισχυρισμούς και τις θέσεις» που εκτίθενται σε αυτήν. Δεν λήφθηκε κατάθεση από την καταγγέλλουσα, από κανέναν από τους δύο επηρεαζόμενους αξιωματούχους, ούτε από οποιονδήποτε μάρτυρα. Καμία από τις έξι κατηγορίες αρχείων δεν ζητήθηκε. Καμία προκαταρκτική εξέταση δεν ανατέθηκε στην Αστυνομία. Τα εμπιστευτικώς προσφερθέντα στοιχεία ουδέποτε ζητήθηκαν. Το συμπέρασμα δεν αιτιολογείται με αναφορά σε καμία από τις δεκατρείς νομοθετικές βάσεις: η επιστολή δεν προσδιορίζει ποιο συστατικό στοιχείο ποιου αδικήματος κρίθηκε ότι ελλείπει, ούτε με βάση ποιο υλικό. Η επιστολή περιγράφει την καταγγελία ως αφορώσα τη διοικητική μεταχείριση ενός αξιωματούχου· το δεύτερο επηρεαζόμενο μέλος δεν μνημονεύεται καθόλου σε αυτήν.

127. Στις 8 Ιουλίου 2026 η Συντεχνία ζήτησε, δυνάμει του **άρθρου 29 του Συντάγματος** — το οποίο παρέχει σε κάθε πρόσωπο δικαίωμα σε «δεόντως αιτιολογημένη» απόφαση επί καταγγελίας απευθυνόμενης προς αρμόδια δημόσια αρχή, εντός τριάντα ημερών — αιτιολογημένη κρίση επί κάθε ισχυρισμού και κάθε νομικής βάσης· να εξεταστεί το θέμα από τον ίδιο τον Γενικό Εισαγγελέα ή να ανατεθεί σε λειτουργούς χωρίς προηγούμενη ανάμειξη στην παροχή συμβουλών προς τα καταγγελλόμενα τμήματα· και επέστησε την προσοχή στη διπλή ιδιότητα με την οποία εμφανίζεται η Νομική Υπηρεσία στην υπόθεση αυτή: ως συνταγματικός νομικός σύμβουλος της ίδιας ακριβώς διοίκησης της οποίας οι πράξεις καταγγέλλονται — **διοίκησης η οποία είχε η ίδια παραπέμψει το υποκείμενο νομικό ερώτημα στον Γενικό Εισαγγελέα στις 9 Μαρτίου 2026, χωρίς ποτέ να εκδοθεί οποιαδήποτε γνωμάτευση** — και, ταυτοχρόνως, ως η αρχή που ελέγχει αποκλειστικά την ποινική διαδικασία. Ουδεμία απάντηση λήφθηκε.

128. Η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να αναθεωρήσει την απόφαση εκείνη· τούτο δεν εμπίπτει στη λειτουργία της, η δε Συντεχνία δεν αμφισβητεί τη συνταγματική διακριτική ευχέρεια που απονέμει το άρθρο 113.2. Καταγράφει την έκβαση λόγω της σημασίας της για την παρούσα διαδικασία: η αρχή που μόνη μπορεί να θέσει σε κίνηση την ποινική δικαιοσύνη έκλεισε τον φάκελο με βάση την ανάγνωση και μόνο της καταγγελίας, χωρίς ούτε μία ανακριτική πράξη, με διατύπωση που θα ίσχυε εξίσου για οποιαδήποτε καταγγελία. Ενόσω η θέση αυτή διατηρείται, η μόνη οδός που ενεργοποιήθηκε για την εξέταση της ποινικής διάστασης των αντισυνδικαλιστικών αντιποίνων έχει κλείσει. Το κρίσιμο δεν είναι ότι το κυπριακό δίκαιο στερείται σχετικών διατάξεων — δεν τις στερείται (βλ. §§315Α–315Δ κατωτέρω)· είναι ότι, στη μόνη περίπτωση κατά την οποία κλήθηκαν να λειτουργήσουν, δεν λειτούργησαν.

Άρθρο Ε — προβαλλόμενο σε συνδυασμό με καθένα από τα τρία σκέλη, και αποφασιστικό για το παρόν ζήτημα

129. Η καταγγελία ισχυρίζεται, στην παράγραφο της 22, ότι «η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ της Συντεχνίας (και των μελών και εκπροσώπων της) και της ευνοούμενης οργάνωσης — **στη χρηματοδότηση, στην πρόσβαση στη διαβούλευση, στις διευκολύνσεις και στην έκθεση σε αντίποινα** — δεν στηρίζεται σε καμία αντικειμενική και εύλογη δικαιολόγηση και συνιστά διάκριση λόγω συνδικαλιστικής ένταξης (“άλλη κατάσταση”, “other status”), σε συνδυασμό με

τα άρθρα 5, 6 και 28». Το αίτημά της στην παράγραφο 25(b) διατυπώνεται αναλόγως: διαπίστωση παραβίασης των άρθρων 5, 6§§1–2 και 28 «αυτοτελώς και **υπό το φως του άρθρου Ε**».

130. Οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης δεν μνημονεύουν το άρθρο Ε. Η Συντεχνία αναδεικνύει το σημείο επειδή δεν πρόκειται για πρόσθετο χαρακτηρισμό. **Ο ισχυρισμός δυνάμει του άρθρου Ε είναι εξ ορισμού συγκριτικός.** Δεν μπορεί να διατυπωθεί, πολύ δε λιγότερο να κριθεί, χωρίς τον προσδιορισμό δύο κατηγοριών και της μεταχείρισης που επιφυλάσσεται σε καθεμιά. Εν προκειμένω οι δύο κατηγορίες είναι δύο συντεχνίες: η μία λαμβάνει ετήσια πίστωση υπό κατονομαζόμενο άρθρο του Κρατικού Προϋπολογισμού, κατέχει αμφότερες τις συνδικαλιστικές έδρες στη Μικτή Επιτροπή Προσωπικού, ορίζει την πλευρά των εργαζομένων σε κάθε Μικτή Τμηματική Επιτροπή Προσωπικού, και της εγγυάται το άρθρο 10 του Καταστατικού της Επιτροπής εκείνης τις αναγκαίες διευκολύνσεις για την ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων των στελεχών της **τόσο κατά τη διάρκεια όσο και εκτός του ωραρίου εργασίας τους**· και η άλλη δεν λαμβάνει τίποτε από αυτά, τα δε στελέχη των Κλαδικών της Συμβουλίων υφίστανται τα μέτρα που περιγράφονται στα Μέρη VII και VIII κατωτέρω.

131. Καταγγελία της οποίας η ίδια η δομή απαιτεί από την Επιτροπή να συγκρίνει τη θέση δύο οργανώσεων εντός της έννομης και διοικητικής τάξης ενός κράτους **δεν μπορεί να συνιστά «ατομική κατάσταση»** (“individual situation”) κατά την έννοια της παραγράφου 31 *in fine* της Επεξηγηματικής Έκθεσης. Δεν υπάρχει άτομο στη σύγκριση αυτή. Η σύγκριση γίνεται μεταξύ μίας οργάνωσης και μίας άλλης, το δε μέτρο σύγκρισης είναι το ίδιο το δίκαιο και η πρακτική του Κράτους.

132. Η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να αποφανθεί επί του ισχυρισμού δυνάμει του άρθρου Ε στο παρόν στάδιο. Την καλεί να σημειώσει τρία πράγματα: ότι ο ισχυρισμός προβλήθηκε κατά την υποβολή της καταγγελίας· ότι η Κυβέρνηση δεν απάντησε σε αυτόν· και ότι η παρουσία του αποτελεί από μόνη της απάντηση στον ισχυρισμό ότι εκείνο που βρίσκεται ενώπιον της Επιτροπής είναι συγκεκαλυμμένη ατομική καταγγελία. Η Συντεχνία προσθέτει ότι η ανάγνωση αυτή συνάδει με την πρακτική της Επιτροπής. Στην *Autism-Europe v. France*, αρ. 13/2002, η Επιτροπή εξέτασε τις ουσιαστικές διατάξεις «αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με το άρθρο Ε» (“whether alone or read in combination with Article E”). Στην *ASTI v. Ireland*, αρ. 180/2019, η προνομιακή μεταχείριση μίας συντεχνίας έναντι μιας άλλης κρίθηκε ότι εγείρει από μόνη της γενικό ζήτημα. Η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ οργανώσεων δεν βρίσκεται στο περιθώριο της διαδικασίας συλλογικών καταγγελιών· ανήκει στα κεντρικά της αντικείμενα.

Η συνέπεια για το αίτημα της Κυβέρνησης

133. Το πρώτο και το δεύτερο σκέλος δεν αφορούν κανένα απολύτως άτομο· το δε υλικό περί των εσωτερικών οδών (§§122Α–128) αφορά άτομα μόνο υπό την έννοια ότι οι οδοί ανοίχθηκαν από τη Συντεχνία για λογαριασμό τους, εκείνο δε που καταδεικνύει είναι η παντελής απουσία οποιασδήποτε οδού. Δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ατομικά υπό οποιαδήποτε εκδοχή. Εντούτοις το κύριο αίτημα της Κυβέρνησης είναι να κηρυχθεί η καταγγελία απαράδεκτη **στο σύνολό της**. Το αίτημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό κατά τρόπο συνεπή προς τον ίδιο τον συλλογισμό της Κυβέρνησης.

134. Η απάντηση της Κυβέρνησης στα τρία αυτά σκέλη είναι η μία λέξη «παραεπόμενα», υποστηριζόμενη από τον ισχυρισμό ότι χρησιμοποιούνται «για να προσδώσουν την εντύπωση συλλογικής διάστασης». Καμία ανάλυση δεν τη συνοδεύει.

135. Η Συντεχνία παρατηρεί ότι, εάν ο χαρακτηρισμός της Κυβέρνησης ήταν ορθός, θα ανέμενε κανείς η Κυβέρνηση να είχε ασχοληθεί με το πρώτο και το δεύτερο σκέλος επί της ουσίας τους — να είχε προσδιορίσει το κριτήριο με βάση το οποίο επιλέγεται ο δικαιούχος του άρθρου 0401200092, ή το κριτήριο με βάση το οποίο καθορίζεται η συμμετοχή στη Μικτή Επιτροπή Προσωπικού. Δεν έπραξε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Οι παρατηρήσεις της δεν μνημονεύουν τα ποσά της χρηματοδότησης, το άρθρο του προϋπολογισμού, το συστατικό κείμενο της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού, ούτε την απόφαση του ίδιου του Ανωτάτου της Δικαστηρίου του 1994.

136. *[Οι τρεις επόμενες παράγραφοι προβάλλονται μόνον εφόσον η Επιτροπή το κρίνει χρήσιμο· αφορούν τη σχέση μεταξύ των τριών σκελών και δεν είναι αναγκαίες για τη θέση της Συντεχνίας επί του παραδεκτού.]*

137. Τα τρία σκέλη δεν είναι τρεις χωριστές καταγγελίες. Περιγράφουν μία κατάσταση από τρεις κατευθύνσεις: μια οργάνωση την οποία το Κράτος χρηματοδοτεί και με την οποία διαβουλεύεται, και μια οργάνωση την οποία το Κράτος δεν χρηματοδοτεί, με την οποία δεν διαβουλεύεται, και της οποίας τα εκλεγμένα στελέχη υφίστανται τα περιγραφόμενα μέτρα. Το πρώτο και το δεύτερο σκέλος στοιχειοθετούν την ασυμμετρία· το τρίτο δείχνει τι προκαλεί η ασυμμετρία στην ικανότητα λειτουργίας της αποκλειόμενης οργάνωσης. Το υλικό περί των εσωτερικών οδών (§§122Α–128), το οποίο δεν αποτελεί σκέλος, δείχνει ότι τίποτε στο εγχώριο σύστημα δεν τη διορθώνει.

138. Η σχέση αυτή είναι ο λόγος για τον οποίο η Συντεχνία αντιτίθεται στον διαχωρισμό (Μέρος XI). Είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο ο χαρακτηρισμός των δύο από τα τρία σκέλη ως «παραεπόμενων» από την Κυβέρνηση συνιστά, με κάθε σεβασμό, το ακριβώς αντίστροφο της πραγματικότητας. Η μεταχείριση των δύο αξιωματούχων είναι η *απόδειξη*. Η χρηματοδότηση, ο αποκλεισμός και η γενική οδηγία περί συνδικαλιστικού χρόνου είναι η *πρακτική*.

139. Το ερώτημα που εγείρει η καταγγελία δεν είναι, επομένως, κατά πόσον δύο υπάλληλοι έτυχαν κακής μεταχείρισης. Είναι κατά πόσον κράτος το οποίο χρηματοδοτεί μία οργάνωση και όχι μια άλλη, το οποίο δέχεται τη μία και όχι την άλλη στη θεσμική διαβούλευση, του οποίου η κεντρική αρχή προσωπικού δίδει την οδηγία ότι κανένας δημόσιος υπάλληλος δεν έχει σταθερό δικαίωμα συνδικαλιστικού χρόνου και ότι οι συντεχνίες οφείλουν να μεταφέρουν τις συνεδριάσεις τους εκτός του ωραρίου εργασίας, και το οποίο υποβάλλει τα εκλεγμένα στελέχη των Κλαδικών Συμβουλίων της αποκλειόμενης οργάνωσης στα περιγραφόμενα μέτρα, διασφαλίζει τα δικαιώματα που κατοχυρώνουν τα άρθρα 5, 6 και 28.

ΜΕΡΟΣ VII — ΤΟ ΑΡΘΡΟ 28 ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΘΕΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Α. Το κριτήριο της Κυβέρνησης θα καθιστούσε το άρθρο 28 ανεφάρμοστο

140. Το άρθρο 28 του Αναθεωρημένου Χάρτη ορίζει:

«Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των αντιπροσώπων των εργαζομένων να εκπληρώνουν τις λειτουργίες τους, τα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι, μέσα στην επιχείρηση: **α** απολαμβάνουν **αποτελεσματική προστασία ενάντια σε κάθε επιζήμια γι' αυτούς πράξη, περιλαμβανομένης της απόλυσης**, που οφείλεται στη θέση ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων μέσα στην επιχείρηση· **β** τους παρέχονται **τέτοιες διευκολύνσεις όπως αρμόζει, ώστε να μπορούν να εκπληρώνουν τις λειτουργίες τους ταχέως και αποτελεσματικά**, λαμβανομένων υπόψη του συστήματος εργασιακών σχέσεων της χώρας και των αναγκών, του μεγέθους και των δυνατοτήτων της συγκεκριμένης επιχείρησης.»

Το Παράρτημα του Χάρτη — και όχι το Παράρτημα της Κυβέρνησης — ορίζει ότι «ο όρος 'αντιπρόσωποι των εργαζομένων' σημαίνει πρόσωπα που αναγνωρίζονται ως τέτοια από την εθνική νομοθεσία ή πρακτική».

141. Ένα Κράτος δεν παραλείπει να προστατεύσει τους αντιπροσώπους των εργαζομένων εν αφαίρεσει. Παραλείπει να τους προστατεύσει με όσα πράττονται εις βάρος συγκεκριμένων αντιπροσώπων. Το άρθρο 28 δύναται, βεβαίως, να αξιολογηθεί εν αφαίρεσει, και η Επιτροπή το αξιολογεί κατ' αυτόν τον τρόπο στη διαδικασία υποβολής εκθέσεων. Όπου όμως η καταγγελία είναι ότι η προστασία είναι αναποτελεσματική **στην πράξη**, η πράξη δεν δύναται να καταδειχθεί με κανέναν άλλο τρόπο παρά με όσα πράχθηκαν εις βάρος αντιπροσώπων.

142. Ερμηνεία η οποία καθιστά διάταξη του Χάρτη που έχει γίνει αποδεκτή ανεφάρμοστη μέσω της διαδικασίας των συλλογικών καταγγελιών δεν μπορεί να είναι η ορθή. Είναι, εξάλλου, ακριβώς η ερμηνεία που η Επιτροπή απέρριψε στην *ASPP/PSP ν. Portugal* — καταγγελία δυνάμει των άρθρων 5 και 28 αφορώσα κατονομαζόμενους αντιπροσώπους, η οποία κρίθηκε συλλογική και κατέληξε σε διαπίστωση παραβίασης του άρθρου 28 με δώδεκα ψήφους έναντι μίας.

Β. Δεν πρόκειται για δύο μέλη μεταξύ πολλών· κατέχουν καταστατικό αξίωμα

143. Το επιχείρημα της Κυβέρνησης είναι αριθμητικό: δύο άτομα επί συνόλου μελών το οποίο, κατά τα λεγόμενά της, η Συντεχνία ισχυρίζεται ότι υπερβαίνει τα 5.500 σε δεκαεπτά κλαδικά σώματα.

144. Δεν είναι δύο μέλη μεταξύ 5.500. Είναι ο **Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων** και ο **Αντιπρόεδρος** του, ο οποίος είναι επίσης **Εκπρόσωπος Τύπου** του Κλάδου και μέλος του **Διοικητικού Συμβουλίου** της Συντεχνίας. Από κοινού συγκροτούν την εκλεγμένη ηγεσία του Κλάδου αυτού. Το εγγεγραμμένο Καταστατικό της Συντεχνίας ορίζει τι σημαίνει τούτο:

- **Άρθρο 2.1** — «Αξιωματούχοι» σημαίνει Μέλη Διοικητικών Οργάνων της Συντεχνίας, **συμπεριλαμβανομένων και των Μελών των Κλαδικών Συμβουλίων**. Είναι αξιωματούχοι της Συντεχνίας, όχι απλά μέλη.
- **Άρθρο 14.1** — Τα Κλαδικά Συμβούλια εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία μεταξύ των τακτοποιημένων Μελών που ανήκουν στον αντίστοιχο Κλάδο· και «Ο Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου θα είναι ο αντιπρόσωπος του Κλάδου του στο Συμβούλιο των Προέδρων των Κλάδων χωρίς άλλες εκλογές ή διαδικασίες.» Η έδρα του Προέδρου του Κλάδου στο τρίτο όργανο της Συντεχνίας είναι αυτοδίκαιη και συνυφασμένη με το αξίωμα: εάν αχρηστευθεί το αξίωμα, ο Κλάδος χάνει τη θέση του στο ίδιο το τραπέζι της Συντεχνίας.
- **Άρθρο 14.2** — η θητεία είναι τριετής και τίθεται σε ισχύ αμέσως μετά την εκλογή. Οι αξιωματούχοι δεν μπορούν απλώς να αντικαθίστανται κατά βούληση.
- **Άρθρο 14.4** — «Τα καθήκοντα των Κλαδικών Συμβουλίων είναι η ενημέρωση των Μελών που ανήκουν στον Κλάδο και η διαβούλευση μαζί τους για όλα τα θέματα που τους αφορούν σε σχέση με τις ενέργειες, δράσεις και αποφάσεις της Συντεχνίας.»
- **Άρθρο 13.5** — «κάθε Κλαδικό Συμβούλιο οφείλει να ζητεί από Μέλη του εισηγήσεις πριν από κάθε προγραμματισμένη συνεδρία» του Συμβουλίου Προέδρων.
- **Άρθρο 34.3** — εισήγηση για απεργία των μελών συγκεκριμένου Κλάδου πρέπει να τίθεται σε μυστική ψηφοφορία «μεταξύ των Μελών που επηρεάζονται από την εργατική διαφορά». Η δυνατότητα της Συντεχνίας να προβεί σε συλλογική δράση σε έναν κλάδο εξαρτάται από τη λειτουργία του κλαδικού μηχανισμού του κλάδου αυτού.

145. Η καταστατική λειτουργία των δύο αυτών αξιωματούχων είναι, επομένως, να βρίσκονται **ανάμεσα** στα μέλη που εκπροσωπούν, ενημερώνοντάς τα και διαβουλευόμενοι μαζί τους. Μέτρα τα οποία απομακρύνουν έναν αξιωματούχο από το σύστημα βάρδιας εντός του οποίου εργάζονται τα μέλη αυτά, τον τοποθετούν σε ωράριο γραφείου, περιορίζουν την αποδέσμευσή του σε δύο ώρες τις Τρίτες και δύο τις Πέμπτες — ανακλητά, «νοουμένου ότι δεν θα προκύψει οποιοδήποτε υπηρεσιακό ζήτημα» — καταγράφουν τη συνδικαλιστική του απουσία ως αδικαιολόγητη απουσία και αφαιρούν ως αντίτιμό της την κερδηθείσα ανάπαυση, είναι μέτρα που πλήττουν την άσκηση της λειτουργίας αυτής. **Η βλάβη δεν αφορά την εργασιακή σχέση του αξιωματούχου· αφορά το καταστατικό δικαίωμα των μελών να ενημερώνονται και να τυγχάνουν διαβούλευσης μέσω αυτού.**

146. Η ανάγνωση του άρθρου 28 από την Επιτροπή συνάδει με την ερμηνεία αυτή. Στα Συμπεράσματά της του 2022 αναφορικά με την Τουρκία, η Επιτροπή, εξετάζοντας την προστασία των αντιπροσώπων των εργαζομένων έναντι επιζήμιας μεταχείρισης **πέραν της απόλυσης**, ζήτησε να πληροφορηθεί κατά πόσον η προστασία αυτή εκτείνεται σε κάθε επιζήμια πράξη, «όπως, για παράδειγμα, την **άρνηση ορισμένων ωφελημάτων, ευκαιριών κατάρτισης, προαγωγών και μεταθέσεων**»· σημείωσε την ενώπιόν της τοποθέτηση συνδικαλιστικής οργάνωσης ότι, στον δημόσιο τομέα, η συνδικαλιστική δράση εντός ωραρίου επιτρέπεται μόνο κατόπιν «άδειας» του εργοδότη, κρίνοντας ότι τα στοιχεία δεν επαρκούσαν για διαπίστωση συμμόρφωσης επί του σημείου· και κατέληξε ότι η κατάσταση δεν ήταν

σύμφωνη με το άρθρο 28 για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι «οι διευκολύνσεις που παρέχονται στους αντιπροσώπους των εργαζομένων δεν είναι επαρκείς».

C. Το αποθαρρυντικό αποτέλεσμα ενεργεί επί των μελών

147. Στην **Straume v. Latvia** (προσφυγή αρ. 59402/14, απόφαση της 2ας Ιουνίου 2022) το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε ότι τα μέτρα που ελήφθησαν εις βάρος της εκλεγμένης επικεφαλής συνδικαλιστικής οργάνωσης λόγω δηλώσεων στις οποίες προέβη εξ ονόματος της οργάνωσής της — η απομάκρυνσή της από τα καθήκοντά της και, τελικώς, η απόλυσή της — παραβίασαν το άρθρο 11, ερμηνευόμενο υπό το φως του άρθρου 10· το δε σκεπτικό του αντιμετωπίζει ακόμη και ήπιες κυρώσεις ως ικανές να παραγάγουν αποθαρρυντικό αποτέλεσμα στην άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Το Δικαστήριο έκρινε (§108) ότι «στο πλαίσιο των συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων, η κριτική κοινωνικών ή οικονομικών πολιτικών ή μέτρων ασφάλειας και υγείας στην εργασία συνιστά θεμιτή συνδικαλιστική δραστηριότητα [...]» και ότι «**το καθήκον πίστης δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επίκλησης προκειμένου να στερήσει από τις συντεχνίες και τους εκπροσώπους τους την ίδια την ουσία του δικαιώματός τους να υπερασπίζονται τα συμφέροντα των μελών τους**».

148. Η σημασία του σκεπτικού αυτού εν προκειμένω δεν έγκειται στο ότι δεσμεύει την παρούσα Επιτροπή. Έγκειται στο ότι εντοπίζει πού βρίσκεται η βλάβη σε υποθέσεις αυτού του είδους: στο μήνυμα που λαμβάνουν τα μέλη. Δεσμοφύλακας ο οποίος διαπιστώνει ότι ο Εκπρόσωπος Τύπου του Κλάδου μετακινήθηκε σαραντά τρεις ημέρες αφότου ο Κλάδος κατονόμασε δημοσίως ανώτερο αξιωματικό και υπόκειται πλέον σε πειθαρχική διαδρομή που μπορεί να καταλήξει σε αναγκαστική αφυπηρέτηση ή απόλυση, συνάγει συμπέρασμα ως προς το κόστος της κατοχής αξιώματος στη Συντεχνία αυτή. Τούτο είναι, εξ ορισμού, συλλογικό αποτέλεσμα.

149. Η Συντεχνία προσθέτει ότι το αποθαρρυντικό αποτέλεσμα δεν είναι, στην παρούσα υπόθεση, υποθετικό. Η επιστολή της Αναπληρώτριας Διευθύντριας Φυλακών της 20ής Απριλίου 2026, η οποία έθεσε σε κίνηση την πειθαρχική διαδικασία, το λέει η ίδια. Βλ. §§195–203 κατωτέρω. Μετά την απόλυση, το αποτέλεσμα αυτό έχει και καταγεγραμμένη ενεστώσα έκφραση: βλ. §300Ε κατωτέρω.

D. Η Συντεχνία δεν είναι συντεχνία δεσμοφυλάκων και η καταγγελλόμενη πρακτική δεν περιορίζεται στο Τμήμα Φυλακών

150. Η οπτική της Κυβέρνησης αντιμετωπίζει την καταγγελία ως εργασιακή διαφορά εντός ενός και μόνου Τμήματος. Το Καταστατικό της Συντεχνίας καταδεικνύει το αντίθετο: άρθρα 2.2, 2.3, 5 και 12.3, τα οποία παρατίθενται στην §34 ανωτέρω. Οι δεσμοφύλακες αποτελούν έναν από δεκαεπτά Κλάδους. Το διακύβευμα δεν είναι η θέση του Κλάδου αυτού, αλλά το κατά πόσον το πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργούν και οι δεκαεπτά συνάδει με τον Χάρτη.

151. Η καταγγελία, ως κατατέθηκε στις 11 Ιουνίου 2026, έστρεψε την προσοχή της Επιτροπής αποκλειστικά στον Κλάδο Δεσμοφυλάκων. Η Συντεχνία υποχρεούται πλέον να θέσει ενώπιόν της δύο επιπλέον ζητήματα. Το πράττει διότι η Κυβέρνηση έθεσε υπό αμφισβήτηση το κατά πόσον τα καταγγελλόμενα μέτρα είναι «ενδεικτικά οποιασδήποτε γενικής πρακτικής αντίθετης προς τον Χάρτη», και διότι η απάντηση στο ερώτημα αυτό βρίσκεται στον ίδιο τον φάκελο της Συντεχνίας.

152. Πριν από την έκθεση του υλικού, η Συντεχνία δηλώνει τι ζητεί και τι δεν ζητεί. Δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί επί ουδενός εξ αυτών. Το ένα από τα δύο ζητήματα αποτελεί αντικείμενο εκκρεμούς διαδικασίας· το άλλο διευθετήθηκε από το ίδιο το Κράτος. Δεν επιδιώκει την τροποποίηση της καταγγελίας, η οποία παραμένει ακριβώς ως κατατέθηκε. Προβάλλει το υλικό για έναν και μόνο σκοπό: να απαντήσει στον ισχυρισμό ότι καταγγελία που αφορά δύο εκλεγμένους αξιωματούχους ενός Κλάδου δεν είναι ικανή να εγείρει γενικό ζήτημα.

(i) Ο Κλάδος Ωρομίσθιων Θηροφυλάκων — ο κ. Απόστολος Μούζουρας

153. Ο κ. Απόστολος Μούζουρας είναι ο εκλεγμένος Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Ωρομίσθιων Θηροφυλάκων (*Hourly-Paid Game Wardens' Branch Council*) της Παγκύπριας Συντεχνίας ΙΣΟΤΗΤΑ. Εργοδοτείται από την **Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας**, η οποία υπάγεται στο **Υπουργείο Εσωτερικών**. Δεν είναι **δημόσιος υπάλληλος**: ανήκει στο ωρομίσθιο κυβερνητικό προσωπικό και διέπεται όχι από τους περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμους αλλά από τους Κανονισμούς Όρων Απασχόλησης Ωρομίσθιου Κυβερνητικού Προσωπικού. Η διάκριση αυτή δεν είναι δευτερεύουσα. Αναπτύσσεται στην §163 κατωτέρω και αποτελεί τον λόγο για τον οποίο το υλικό αυτό τίθεται ενώπιον της Επιτροπής.

154. Στις **13 Φεβρουαρίου 2026** εμφανίστηκε, υπό την ιδιότητά του ως εκλεγμένου Προέδρου του Κλάδου, στην εκπομπή επικαιρότητας «P.M.» του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και μίλησε για τις συνθήκες του Κλάδου του. **Τρεις ημέρες αργότερα, στις 16 Φεβρουαρίου 2026**, ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Θήρας και Πανίδας διέταξε ενδοτμηματική έρευνα για το κατά πόσον οι δηλώσεις αυτές στοιχειοθετούσαν πειθαρχικά αδικήματα. Η Συντεχνία κατήγγειλε δημοσίως την εντολή αυθημερόν και ζήτησε την ανάκλησή της. Ανάκληση δεν υπήρξε.

155. Όσα ανέφερε δεν αποτελούσαν αμφισβητούμενη γνώμη. Καθένα από τα ζητήματα αυτά είχε αναγνωριστεί εγγράφως ως εκκρεμές από τον **Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών** με επιστολή του της **4ης Ιουνίου 2025** (αρ. φακ. 10.07.005), με την οποία απαντούσε στον Κλάδο επί δεκατεσσάρων σημείων — μεταξύ αυτών, το νομοσχέδιο για τους ωρομίσθιους θηροφύλακες, εκκρεμούν ενώπιον της Νομικής Υπηρεσίας από τον Δεκέμβριο του 2024· η ασφάλεια κατά την εκτέλεση του καθήκοντος, με τη ρητή επιβεβαίωση ότι το αίτημα για γκλομπ και σπρέι δεν είχε ικανοποιηθεί και ότι η ρύθμιση του προσωπικού οπλισμού παρέμενε εντός του εκκρεμούντος νομοσχεδίου· τα ανώμαλα ωράρια· τα οχήματα· η μη καταβολή του επιδόματος επικινδυνότητας· και τα κενά στην εκπαίδευση.

156. Ούτε η αφορμή ήταν αφηρημένη. Πέντε εβδομάδες πριν από την εκπομπή, τη νύχτα της **9ης Ιανουαρίου 2026**, σε νυχτερινή περιπολία κατά της λαθροθηρίας στην περιοχή Αχέλειας της επαρχίας Πάφου, ο κ. Μούζουρας και συνάδελφός του ανέκοψαν δύο λαθροθήρες. Ο ένας εξ αυτών έστρεψε το πυροβόλο όπλο του κατά του συναδέλφου και απείλησε τη ζωή του προκειμένου να διαφύγει. Οι δύο θηροφύλακες ήταν **άοπλοι**. Συνέλαβαν τον ένα μαζί με τα τεκμήρια· ο ένοπλος συνεργός του διέφυγε στο σκοτάδι και παραμένει ασύλληπτος. Το περιστατικό καλύφθηκε από τον Τύπο στις 10 και 11 Ιανουαρίου 2026, αποτέλεσε αντικείμενο δημόσιας ανακοίνωσης του Κλαδικού Συμβουλίου της 11ης Ιανουαρίου 2026 και διερευνήθηκε από το ΤΑΕ Πάφου. Ο συλληφθείς αφέθηκε ελεύθερος το επόμενο πρωί και επανασυνελήφθη μόνον αφού ο Κλάδος διαμαρτυρήθηκε δημοσίως. Εντός ολίγων ημερών το ιδιωτικό όχημα του συναδέλφου κήκε ολοσχερώς· λίγες ημέρες αργότερα κήκαν δύο υπηρεσιακά οχήματα στον σταθμό Κακοπετριάς. Η Συντεχνία

δεν αποδίδει σε κανένα ευθύνη για τις πράξεις αυτές — η διερεύνησή τους ανήκει στις διωκτικές αρχές. Τις καταγράφει διότι αποτελούν τις περιστάσεις υπό τις οποίες εκλεγμένος Πρόεδρος Κλάδου κλήθηκε να μιλήσει, και μίλησε.

156Α. Ένα στοιχείο της ίδιας εκείνης εκπομπής η Συντεχνία θέτει χωριστά ενώπιον της Επιτροπής, διότι λειτουργεί ως **μέτρο σύγκρισης**. Αμέσως μετά τις τοποθετήσεις του Προέδρου του Κλάδου, στην ίδια εκπομπή και την ίδια ημέρα, τοποθετήθηκε ο **εκπρόσωπος Τύπου της Υπηρεσίας Θήρας και Πανίδας** — Ανώτερος Επαρχιακός Λειτουργός, υφιστάμενος του Προϊσταμένου — και απάντησε σε ερωτήσεις του δημοσιογράφου επί των ιδίων ακριβώς ζητημάτων. Δύο λειτουργοί της ίδιας Υπηρεσίας μίλησαν, την ίδια ημέρα, στο ίδιο τηλεοπτικό πρόγραμμα, για τα ίδια θέματα. **Πειθαρχική έρευνα διατάχθηκε εναντίον του ενός**. Η διαφορά μεταξύ τους δεν είναι η δημοσιότητα, ούτε το θέμα, ούτε το μέσο· είναι ότι ο ένας μίλησε ως εκλεγμένος συνδικαλιστικός εκπρόσωπος και ο άλλος ως φωνή της διοίκησης. Η Συντεχνία δεν εισηγείται ότι ο εκπρόσωπος Τύπου έπρεπε να διωχθεί· εισηγείται ότι η αντιπαραβολή απαντά, από μόνη της, στο ερώτημα τι ακριβώς κρίθηκε επιλήψιμο.

157. Με επιστολή του της **26ης Φεβρουαρίου 2026** ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας κατέγραψε, εγγράφως, ότι οι υπό διερεύνηση δηλώσεις **αφορούσαν και τον ίδιο**. Είναι ο λειτουργός που διέταξε την έρευνα· που όρισε καθέναν από τους ερευνώντες λειτουργούς· και ο οποίος, δυνάμει του Κανονισμού 9(4), αποφασίζει περί ενοχής και ποινής. Η θέση του για τη δημόσια συνδικαλιστική έκφραση είναι δημοσίως καταγεγραμμένη. Ερωτηθείς σε συνεδρία της **Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εργασίας**, από τον Πρόεδρό της, γιατί δεν μιλά με τον Πρόεδρο του Κλάδου Ωρομίσθιων Θηροφυλάκων για τα προβλήματα των εργαζομένων, η καταγεγραμμένη απάντησή του ήταν: **«Εγώ δεν μιλώ με ανθρώπους που βγαίνουν και μιλούν στα κανάλια»** — τούτο δε παρά την επισήμανση του Προέδρου της Επιτροπής ως προς τη σχετική νομική του υποχρέωση. Η Συντεχνία στηρίζεται, ως προς το περιστατικό αυτό, **αποκλειστικά στη δική της δημόσια ανακοίνωση της 8ης Μαΐου 2024**, στην οποία καταγράφεται και η οποία ουδέποτε, καθ' όσον γνωρίζει η Συντεχνία, διαψεύστηκε· δεν προβάλλει το περιστατικό ως αποδεδειγμένο γεγονός και δεν καλεί την Επιτροπή να αποφανθεί επ' αυτού.

158. Η ίδια ανακοίνωση καταγράφει δύο ακόμη ζητήματα. Πρώτον, τη συστηματική άρνηση συνδικαλιστικού χρόνου στον Πρόεδρο του Κλάδου — **«άμα θέλει χρόνο, ας πάρει που την άδειά του»** — παρά τον **Κανονισμό 49** των ιδίων ακριβώς Κανονισμών που τον διέπουν, ο οποίος προβλέπει άδεια απουσίας με απολαβές «για συνδικαλιστικούς σκοπούς», τόσο για το ωρομίσθιο προσωπικό όσο και για τους αξιωματούχους των συντεχνιών· και την υπόδειξη προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Συντεχνίας ότι θα έπρεπε **«να υπολογίσει 365 ημέρες»** για να πραγματοποιηθεί μια συνάντηση. Δεύτερον, προγενέστερη πειθαρχική έρευνα που κινήθηκε εναντίον του ίδιου αξιωματούχου αφότου είχε καταγγείλει στην **Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα** τον χειρισμό των προσωπικών δεδομένων των εργαζομένων εντός της Υπηρεσίας. Ουδέν στοιχειοθέτησε εις βάρος του.

158Α. Μια διευκρίνιση ως προς την αρίθμηση, ώστε να μην υπάρξει καμία ασάφεια. **Επί του αντικειμένου της τηλεοπτικής εμφάνισης** έχουν οριστεί **δύο** διαδοχικοί ερευνώντες λειτουργοί: ο πρώτος στις 16 Φεβρουαρίου 2026 (Ανώτερος Θηροφύλακας) και ο δεύτερος στις 16 Ιουνίου 2026 (Επαρχιακός Λειτουργός). Ο **τρίτος** διορισμός, της 30ής Ιουνίου 2026, αφορά **διαφορετικό αντικείμενο** — την

αναφορά της 17ης Ιουνίου 2026 — και έγινε στο πρόσωπο του πρώτου ερευνώντος λειτουργού, επανερχομένου. Όταν η Συντεχνία κάνει λόγο για τρεις ερευνητικές διαδικασίες εντός πέντε μηνών, εννοεί ακριβώς αυτό: δύο επί του ενός αντικείμενου και μία επί του δευτέρου. Και οι τρεις διορισμοί έγιναν από το ίδιο πρόσωπο.

159. Η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να σημειώσει τι ακολούθησε, και να σημειώσει τις ημερομηνίες.

- Στις **8 Ιουνίου 2026** η Συντεχνία κατέθεσε την καταγγελία της στην **Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας της ΔΟΕ**.
- Στις **11 Ιουνίου 2026** πρωτοκολλήθηκε η παρούσα καταγγελία.
- Στις **16 Ιουνίου 2026** — πέντε ημέρες μετά την πρωτοκόλληση αυτή και οκτώ ημέρες μετά την καταγγελία στη ΔΟΕ — **ορίστηκε δεύτερος ερευνών λειτουργός** εναντίον του κ. Μούζουρα, για το ίδιο αντικείμενο, τέσσερις μήνες μετά την πρώτη εντολή και χωρίς να του έχει κοινοποιηθεί οποιοδήποτε πόρισμα. Η επιστολή διορισμού αναφέρει ότι η προηγηθείσα έρευνα «έχει δείξει ότι πιθανόν να έχει διαπραχθεί πειθαρχικό αδίκημα». Δεν προσδιορίζει πράξη, ούτε ημερομηνία, ούτε τόπο, ούτε διάταξη.
- Την ίδια ημέρα, **16 Ιουνίου 2026**, ο κ. Μούζουρας πληροφορήθηκε συμπτωματικά καταχώριση στο ημερολόγιο εργασίας σύμφωνα με την οποία «**αποκοιμήθηκε**» και δεν προσήλθε στην εργασία του. Διαμαρτυρήθηκε. Ενώπιον συναδέλφων, ο συντάκτης της καταχώρισης **παραδέχθηκε ότι δεν είχε διαπιστώσει τον λόγο της απουσίας, αλλά τον είχε υποθέσει**. Η καταχώριση ουδέποτε του είχε κοινοποιηθεί· ουδέποτε του ζητήθηκαν γραπτώς εξηγήσεις· ουδέποτε του επιδόθηκε οποιαδήποτε επίπληξη ή προειδοποίηση.
- Στις **17 Ιουνίου 2026** ο συντάκτης της καταχώρισης εκείνης υπέβαλε γραπτή αναφορά για τη συμπεριφορά του κατά τη συνομιλία εκείνη.
- Στις **30 Ιουνίου 2026** ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας όρισε **τρίτο** ερευνώντα λειτουργό — τον πρώτο ερευνώντα λειτουργό, επανερχόμενο — επί της αναφοράς αυτής.

160. Κατά την **29η Ιουλίου 2026**, πεντέμισι μήνες μετά την πρώτη εντολή, στον κ. Μούζουρα έχει γνωστοποιηθεί το **αντικείμενο** της έρευνας — η τηλεοπτική του εμφάνιση της 13ης Φεβρουαρίου 2026 — ουδέποτε όμως του γνωστοποιήθηκε **ποιο πειθαρχικό αδίκημα φέρεται να διέπραξε**, ούτε σε ποια από τις έξι περιοριστικά απαριθμούμενες περιπτώσεις του Κανονισμού 9(1) λέγεται ότι εμπίπτει. Η απάντηση του δεύτερου ερευνώντος λειτουργού ημερομηνίας 22 Ιουλίου 2026 δεν προχωρεί πέραν του να αναφέρει ότι η προηγηθείσα έρευνα κατέληξε ότι το περιεχόμενο των δηλώσεων «ενδέχεται να εγείρει ζητήματα πειθαρχικής φύσεως». Δεν του έχει δοθεί ο φάκελος, παρά το γραπτό του αίτημα και παρά το **άρθρο 43(6) του Ν. 158(Ι)/1999**, το οποίο παρέχει σε πρόσωπο που έχει δικαίωμα ακρόασης το δικαίωμα να λαμβάνει γνώση του υλικού του διοικητικού φακέλου και επιτρέπει την άρνηση μόνο με αιτιολογημένη απόφαση· καμία αιτιολογημένη απόφαση άρνησης δεν έχει εκδοθεί. Η ίδια απάντηση της 22ας Ιουλίου 2026 περιέχει και μια παραδοχή της οποίας η σημασία δεν πρέπει να διαφύγει: **δεν έχουν ληφθεί μαρτυρικές καταθέσεις από κανένα πρόσωπο**, και η προηγηθείσα έρευνα «περιορίστηκε στην καταγραφή και αξιολόγηση» των δηλώσεων. Πέντε μήνες πειθαρχικής εκκρεμότητας, χωρίς έναν μάρτυρα και χωρίς μία κατηγορία. Η γραπτή δήλωση της 26ης Φεβρουαρίου 2026, η επιστολή της 22ας Ιουλίου 2026 — η οποία, εκ παραδρομής,

φέρει ημερομηνία «21 Ιουνίου 2026» — και η γραπτή δήλωση της 29ης Ιουλίου 2026 βρίσκονται όλες στον φάκελο της έρευνας. Σε καθεμία από αυτές ζητεί να πληροφορηθεί την κατηγορία. Σε καμία δεν έλαβε απάντηση.

161. Ο Κανονισμός 9(3) απαιτεί η έρευνα να συμπληρώνεται «το συντομότερο, και εν πάση περιπτώσει εντός 60 ημερών από την ημερομηνία της εντολής για έρευνα»· παράταση χωρεί μόνο με αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής, η οποία κατά τον Κανονισμό 9(9)(στ) είναι ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών. Μεταξύ 16ης Φεβρουαρίου και 16ης Ιουνίου 2026 παρήλθαν εκατόν είκοσι ημέρες — το διπλάσιο του ανώτατου χρόνου — χωρίς πόρισμα και χωρίς να περιέλθει σε γνώση είτε του λειτουργού είτε της Συντεχνίας οποιαδήποτε αιτιολογημένη παράταση.

162. Ως προς τις απουσίες, οι Κανονισμοί που τον διέπουν παρέχουν οι ίδιοι την απάντηση. Ο **Κανονισμός 9(1)(α)** ορίζει ρητώς ότι «προσωρινή ανικανότητα για εργασία που οφείλεται σε ασθένεια, βλάβη ή τοκετό δεν εμπίπτει» στους λόγους πειθαρχικής δίωξης· ο κ. Μούζουρας τελούσε σε πιστοποιημένη άδεια ασθενείας από τις 28 Ιουνίου έως τις 21 Ιουλίου 2026. Ο **Κανονισμός 17** θεσπίζει κλιμακωτή διαδικασία για την απουσία άνευ αδείας — γραπτή επίπληξη κατά την πρώτη περίπτωση, με ρητή προειδοποίηση για τις συνέπειες της επανάλληψης, και περαιτέρω μέτρα μόνο σε περίπτωση επανάλληψης εντός δώδεκα μηνών — και αντιμετωπίζει την αδικαιολόγητη απουσία ως άδεια άνευ απολαβών. Καμία επίπληξη, προειδοποίηση ή αίτημα για εξηγήσεις δεν επιδόθηκε ποτέ. Ο **Κανονισμός 20(4)** παρείχε στη διοίκηση τη μοναδική νόμιμη οδό που της ήταν ανοικτή εάν υποπτευόταν κατάχρηση της άδειας ασθενείας: παραπομπή για επανεξέταση από ιατρό ή από Ιατροσυμβούλιο. Καμία τέτοια παραπομπή δεν έγινε.

163. Η Συντεχνία εξάγει τώρα το συμπέρασμα, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το υλικό αυτό βρίσκεται ενώπιον της Επιτροπής. **Κάθε εξήγηση που έχει προσφέρει η Κυβέρνηση για τη μεταχείριση των δύο δεσμοφυλάκων είναι ανεφάρμοστη στην παρούσα περίπτωση.**

- Η κύρια δικαιολογία της Κυβέρνησης είναι η **γνωμοδότηση του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού της 2ας Απριλίου 2026** περί συνδικαλιστικής αποδέσμευσης. Η γνωμοδότηση αυτή απευθύνεται στη δημόσια υπηρεσία. **Ο κ. Μούζουρας δεν είναι δημόσιος υπάλληλος.**
- Η υπόθεση της Κυβέρνησης στηρίζεται στο πλαίσιο των **περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων** — περιλαμβανομένου του άρθρου 62(2), το οποίο απαιτεί προηγούμενη εξουσιοδότηση για δημοσιεύματα ή εκπομπές που αναφέρονται στην άσκηση των καθηκόντων. **Το πλαίσιο αυτό δεν εφαρμόζεται σε αυτόν.** Καμία διάταξη των Κανονισμών που όντως τον διέπουν δεν περιορίζει τον δημόσιο λόγο του, δεν απαιτεί οποιαδήποτε προηγούμενη εξουσιοδότηση και δεν επιβάλλει καθήκον εχεμύθειας πέραν του γενικού δικαίου. Οι ίδιοι αυτοί Κανονισμοί διευκολύνουν ρητώς τη συνδικαλιστική του δράση στον Κανονισμό 49.
- Η Κυβέρνηση επικαλείται την **πολιτική κυκλικής εναλλαγής του Τμήματος Φυλακών**, τις **επιχειρησιακές ανάγκες** του Τμήματος αυτού και τη **σύνθεση του σώματος των Αξιωματικών του**. Ουδέν εκ των ανωτέρω υφίσταται στην Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας.

164. Το κοινό στοιχείο των δύο υποθέσεων δεν είναι, επομένως, το Τμήμα, ούτε ο νόμος, ούτε το καθεστώς απασχόλησης, ούτε το επιχειρησιακό πλαίσιο. **Το κοινό στοιχείο είναι το Κράτος.**

(ii) Ο Κλάδος Αστυνομικού Σώματος — ο κ. Νίκος Λοιζίδης

165. Το δεύτερο ζήτημα είναι προγενέστερο χρονικά, και η Συντεχνία το θέτει ενώπιον της Επιτροπής ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο: καταδεικνύει ότι εκείνο που η Κυβέρνηση παρουσιάζει ως μεμονωμένο τμηματικό επεισόδιο του 2026 αποτελούσε ήδη πρακτική της Δημοκρατίας το 2023 και το 2024. Αφορά, επίσης, τον μεγαλύτερο Κλάδο της Συντεχνίας. Η επιστολή της 17ης Αυγούστου 2023, την οποία η ίδια η Δημοκρατία επισύναψε στην Ένστασή της στην Υπόθεση αρ. 450/2024, καταγράφει ότι περίπου **1.500** μέλη της Συντεχνίας υπηρετούν ως **αστυνομικοί** (§34(e) ανωτέρω).

166. Ο κ. Νίκος Λοιζίδης είναι **Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Αστυνομικού Σώματος** (*Police Body Branch*) της Παγκύπριας Συντεχνίας ΙΣΟΤΗΤΑ και ένας από τους **Αντιπροέδρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Συντεχνίας**. Είναι μέλος της Αστυνομίας Κύπρου, η οποία υπάγεται στο **Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως** — το ίδιο Υπουργείο με το Τμήμα Φυλακών.

167. Κατόπιν γνωμάτευσης της **Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας** που δόθηκε τον Μάρτιο του 2024, και κατ' εντολή του τότε **Αρχηγού Αστυνομίας**, ασκήθηκε εναντίον του πειθαρχική δίωξη· η απόφαση του κοινοποιήθηκε στις **12 Απριλίου 2024**. Το κατηγορητήριο περιείχε **δεκαέξι κατηγορίες**, μεταξύ των οποίων ανάρμοστη συμπεριφορά, καταπιεστική συμπεριφορά, απείθεια και κατάχρηση εμπιστοσύνης. Καθεμία από αυτές πήγαζε από τις **δημόσιες δηλώσεις του ως συνδικαλιστή**, στο πλαίσιο εμφανίσεών του στα δελτία ειδήσεων τεσσάρων τηλεοπτικών σταθμών — του ΣΙΓΜΑ, του ANT1, του ΑΛΦΑ και του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου. Η πρώτη κατηγορία είναι αντιπροσωπευτική. Αναφέρει ότι στις **2 Νοεμβρίου 2023**, μιλώντας σε κατονομαζόμενο δημοσιογράφο, δήλωσε ότι η Αστυνομία βρίσκεται σε αδιέξοδο ως προς τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί, τον τρόπο με τον οποίο ανταποκρίνεται και τον τρόπο με τον οποίο χρήζει αναδιοργάνωσης — ζητήματα τα οποία, κατά την ίδια τη διατύπωση του κατηγορητηρίου, απασχολούσαν τότε το κοινό — και ότι, λέγοντας τα ανωτέρω, η συμπεριφορά του ήταν ανάρμοστη και επιζήμια για την πειθαρχία, ικανή δε να εκθέσει την Αστυνομία σε ανυποληψία.

168. Ο Αρχηγός Αστυνομίας όρισε **τριμελές πειθαρχικό όργανο**: έναν ανώτερο αξιωματικό του Σώματος και δύο λειτουργούς της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας. Η σημασία της σύνθεσης αυτής δεν αμφισβητήθηκε και είχε δημοσιευθεί κατά τον χρόνο εκείνο — **τριμελές όργανο δύναται να επιβάλει απόλυση ή αναγκαστική αφυπηρέτηση· μονομελές όργανο δεν δύναται**. Ο κατάλογος μαρτύρων περιλάμβανε εννέα πρόσωπα: επτά μέλη του Σώματος, μεταξύ των οποίων ο Εκπρόσωπος Τύπου της Αστυνομίας, και **δύο δημοσιογράφους**. Η ακρόαση άρχισε στις **8 Νοεμβρίου 2024**. Η Συντεχνία πραγματοποίησε δημόσια διαμαρτυρία εκτός αυτής, κατά αυτού που χαρακτήρισε ως απόπειρα φίμωσης της ελεύθερης συνδικαλιστικής έκφρασης.

169. Στις **13 Δεκεμβρίου 2024** ο Αρχηγός Αστυνομίας αποφάσισε την **αναστολή** της δίωξης. Η απόφαση δημοσιεύθηκε κατά τον χρόνο εκείνο με τους ακόλουθους όρους. Η Συντεχνία δεν κατέχει επί του παρόντος το πρωτότυπο· το έχει ζητήσει από

τον ενδιαφερόμενο, με δε την §333(i) κατωτέρω ζητεί την προσκόμισή του και από την Κυβέρνηση, και θα καταθέσει αμελλητί όποιο αντίγραφο περιέλθει στην κατοχή της. Μέχρι τότε, καλεί την Επιτροπή να αντιμετωπίσει το χωρίο ως σύγχρονη των γεγονότων δημοσιευμένη καταγραφή, η οποία ουδέποτε αντικρούστηκε, και να του προσδώσει βαρύτητα όχι μεγαλύτερη από αυτήν:

«Μετά από ενδελεχή μελέτη όλου του μαρτυρικού υλικού που περιέχεται τόσο στην εκκρεμούσα προς εκδίκαση υπόθεση όσο και στις **υπόλοιπες τρεις υποθέσεις που δεν έχουν ακόμη καταχωρηθεί**, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι **υπάρχει μαρτυρία για Πειθαρχική Δίωξη ...**

Παρόλο που υπάρχει ικανοποιητική μαρτυρία που δικαιολογεί την πειθαρχική του δίωξη, **συνειδητά αποφασίζω την αναστολή της δίωξής του, με μοναδικό σκοπό να του δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία ...**

Τονίζεται ότι, σε τυχόν παρόμοιες συμπεριφορές από οποιοδήποτε Μέλος της Αστυνομίας Κύπρου, θα ληφθούν τα αναγκαία πειθαρχικά μέτρα ...

[Όσον αφορά τον κ. Λοϊζίδη,] **σε περίπτωση που ο ίδιος επαναλάβει την ίδια συμπεριφορά, πέραν από τα πειθαρχικά μέτρα που θα ληφθούν, θα εξεταστεί και το ενδεχόμενο επανακαταχώρησης τόσο της παρούσας υπόθεσης, όσο και των υπόλοιπων τριών υποθέσεων που αναστέλλονται.»**

170. Η Συντεχνία διατυπώνει τέσσερις σύντομες παρατηρήσεις επί της απόφασης αυτής.

- *Πρώτον*, πρόκειται για έγγραφο του ίδιου του Κράτους και δεν είναι διφορούμενο. Καταγράφει ότι υφίστανται **τέσσερις** πειθαρχικές υποθέσεις εναντίον του Προέδρου Κλαδικού Συμβουλίου ο οποίος είναι συγχρόνως Αντιπρόεδρος της Συντεχνίας· ότι και οι τέσσερις θεμελιώνονται στις δημόσιες δηλώσεις του· ότι καμία δεν αποσύρεται· και ότι όλες **τελούν σε αναστολή έναντι της μελλοντικής του συμπεριφοράς**.
- *Δεύτερον*, η ρητή προϋπόθεση — «σε περίπτωση που ο ίδιος επαναλάβει την ίδια συμπεριφορά» — είναι προϋπόθεση επί του **λόγου**. Η συμπεριφορά που τελεί σε αναστολή είναι η συμπεριφορά της δημόσιας ομιλίας ως εκλεγμένου εκπροσώπου. Εκείνο που δημιουργήθηκε δεν είναι, επομένως, κύρωση που έχει εξαντληθεί, αλλά **διαρκής περιορισμός αόριστης διάρκειας**, ο οποίος ενεργεί για όσο χρόνο κατέχει το αξίωμα και για όσο χρόνο ομιλεί.
- *Τρίτον*, τούτο είναι ακριβώς το αποθαρρυντικό αποτέλεσμα με το οποίο ασχολούνται τα άρθρα 5 και 28, και εδώ η Επιτροπή δεν καλείται να το συναγάγει. Στην *Straume v. Latvia* το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου συνήγαγε από την κύρωση την αποτροπή που αυτή παράγει. **Εδώ το Κράτος έχει καταγράψει εγγράφως την αποτροπή**. Αποτελεί τον δεδηλωμένο μηχανισμό της απόφασης, όχι παρεπόμενό της.
- *Τέταρτον*, καταρρίπτει την αριθμητική της Κυβέρνησης. Ο ισχυρισμός είναι ότι η παρούσα καταγγελία αφορά «δύο μεμονωμένα μέλη» οργάνωσης της οποίας τα μέλη η ίδια η Κυβέρνηση ανάγει σε άνω των 5.500. Κατά τον χρόνο κατά τον οποίο διατυπώθηκε ο ισχυρισμός αυτός, ένας από τους **Αντιπροέδρους** της Συντεχνίας είχε τέσσερις πειθαρχικές υποθέσεις σε αναστολή εις βάρος του λόγω του δημόσιου συνδικαλιστικού του λόγου· ο Πρόεδρος δεύτερου Κλαδικού Συμβουλίου τελούσε υπό τρίτη ερευνητική διαδικασία εντός πέντε μηνών λόγω του δικού του· και ο Πρόεδρος και ο

Αντιπρόεδρος τρίτου Κλαδικού Συμβουλίου αποτελούσαν το αντικείμενο των μέτρων που εκτίθενται στην παρούσα καταγγελία.

170Α. Πριν από οτιδήποτε άλλο, η Συντεχνία επαναλαμβάνει τη θέση επί της οποίας οικοδομήθηκε η καταγγελία και η οποία παραμένει αμετάβλητη: **οι δεσμοφύλακες είναι πολιτικοί υπάλληλοι, στους οποίους το άρθρο 5 εφαρμόζεται πλήρως.** Δεν εμπίπτουν στις στενές κατηγορίες — αστυνομία και ένοπλες δυνάμεις — για τις οποίες ο Χάρτης επιτρέπει ειδικούς περιορισμούς· και κάθε περιορισμός οφείλει, εν πάση περιπτώσει, να πληροί τις προϋποθέσεις του **Άρθρου Ζ** του Αναθεωρημένου Χάρτη (να προβλέπεται από τον νόμο και να είναι αναγκαίος σε δημοκρατική κοινωνία). Η ακόλουθη παράγραφος αφορά **αποκλειστικά** το υλικό του Κλαδικού Συμβουλίου Αστυνομικού Σώματος και δεν μεταβάλλει τίποτε από τα ανωτέρω.

171. Η Συντεχνία δηλώνει, προτού το πράξει η Κυβέρνηση, ότι πρέπει να ληφθεί για το υλικό αυτό. **Το άρθρο 5 του Χάρτη ορίζει ότι η έκταση κατά την οποία οι εγγυήσεις του εφαρμόζονται στην αστυνομία καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία ή τους κανονισμούς.** Η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί επί οποιουδήποτε ζητήματος ανακύπτοντος υπό την επιφύλαξη αυτή. Δεν ζητεί από την Επιτροπή να κρίνει τη διαδικασία Λοϊζίδη, την οποία το ίδιο το Κράτος έχει αναστείλει. Δεν προβάλλει το ζήτημα ως σκέλος της καταγγελίας και δεν αξιώνει καμία θεραπεία ως προς αυτό. Το προβάλλει — και το προβάλλει μόνον — ως μαρτυρία που άπτεται του μοναδικού ερωτήματος που τίθεται τώρα ενώπιον της Επιτροπής: κατά πόσον η μεταχείριση την οποία καταγγέλλει η Συντεχνία δύναται να έχει γενικό χαρακτήρα. **Επιφύλαξη η οποία διέπει την έκταση ουσιαστικής εγγύησης δεν αποτελεί κανόνα απόδειξης.** Ουδέν στο άρθρο 5 εμποδίζει την Επιτροπή να παρατηρήσει, επί του ζητήματος της γενικότητας, ότι το ίδιο εργαλείο έχει χρησιμοποιηθεί εναντίον των εκλεγμένων αξιωματούχων της ίδιας οργάνωσης σε τρεις υπηρεσίες υπό δύο Υπουργεία.

172. Η Συντεχνία προσθέτει ένα ζήτημα δομικό μάλλον παρά αποδεικτικό, το οποίο συνδέει το υλικό αυτό με το δεύτερο σκέλος της καταγγελίας. Η επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών της **29ης Δεκεμβρίου 2023**, την οποία η Δημοκρατία επισύναψε στην ίδια της την Ένσταση στην Υπόθεση αρ. 450/2024, καταγράφει ότι τη συνδικαλιστική πλευρά της **Μικτής Αστυνομικής Επιτροπής** στελεχώνει ο **Σύνδεσμος Αστυνομικών Κύπρου, «ο οποίος έχει προσχωρήσει στην ΠΑΣΥΔΥ».** Η αρχιτεκτονική είναι, επομένως, η ίδια στην Αστυνομία όπως και στη δημόσια υπηρεσία: μία οργάνωση κατονομαζόμενη στο συστατικό κείμενο· μία συνδικαλιστική πλευρά· και τροποποίηση η οποία, κατά τη δήλωση της ίδιας της Δημοκρατίας, δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της οργάνωσης που ήδη κατέχει τη θέση. Ο Κλάδος Αστυνομικού Σώματος της Συντεχνίας — περίπου 1.500 μέλη — παραμένει εκτός του μηχανισμού αυτού ακριβώς για τον λόγο για τον οποίο ο Κλάδος Δεσμοφυλάκων της παραμένει εκτός της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού.

(iii) Τι αποδεικνύει το υλικό αυτό και τι δεν αποδεικνύει

173. Πρώτον, η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί επί ουδενός εξ αυτών. Η διαδικασία Μούζουρα εκκρεμεί· η διαδικασία Λοϊζίδη ανεστάλη με πράξη του ίδιου του Κράτους. Η Συντεχνία θα προσκομίσει τα υποκείμενα έγγραφα εντός όποιου χρόνου ήθελε υποδείξει η Επιτροπή· απαριθμούνται στις εγγραφές 25 και 26 του Πίνακα Παραρτημάτων κατωτέρω, συγκριτικός δε πίνακας των τεσσάρων αξιωματούχων περιλαμβάνεται στο **Παράρτημα ΣΤ.**

174. Δεύτερον, ουδέν εξ αυτών αποτελεί μέρος της καταγγελίας ως κατατέθηκε, και η Συντεχνία δεν επιδιώκει την τροποποίηση της καταγγελίας. Το υλικό προσκομίζεται αποκλειστικώς ως μαρτυρία επί ζητήματος που έχει ήδη εγερθεί από την ίδια την Κυβέρνηση — του κατά πόσον η καταγγελλόμενη πρακτική είναι γενική — χρήση η οποία δεν συνιστά τροποποίηση της καταγγελίας και δεν διευρύνει το αντικείμενό της· η καταγγελία κρίνεται ως κατατέθηκε.

175. Τρίτον, επί του ερωτήματος το οποίο η Επιτροπή καλείται τώρα να κρίνει, το υλικό αυτό είναι καθοριστικό. Ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι τα καταγγελλόμενα αφορούν «δύο μεμονωμένα μέλη» και, ως εκ τούτου, δεν είναι «ενδεικτικά οποιασδήποτε γενικής πρακτικής αντίθετης προς τον Χάρτη». Η απάντηση της Συντεχνίας είναι ότι η ίδια ακολουθία — δημόσιος συνδικαλιστικός λόγος εκλεγμένου αξιωματούχου, ακολουθούμενος από την κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας εναντίον του· η φειδωλή χορήγηση ή η άρνηση συνδικαλιστικού χρόνου έναντι ρητής νόμιμης αξίωσης· και διοίκηση η οποία αντιμετωπίζει τη δημόσια συνδικαλιστική έκφραση ως λόγο για να μη συνομιλεί με τον αξιωματούχο — έχει εφαρμοστεί σε **τέσσερις εκλεγμένους αξιωματούχους της ίδιας συντεχνίας**, σε **τρεις υπηρεσίες** (το Τμήμα Φυλακών, την Αστυνομία Κύπρου, την Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας), υπό **δύο Υπουργεία** (Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως· Εσωτερικών), σε **τρία καθεστώτα απασχόλησης** (δημόσιος υπάλληλος· μέλος της αστυνομικής δύναμης· ωρομίσθιο κυβερνητικό προσωπικό), υπό **τρία διαφορετικά πειθαρχικά καθεστώτα** (άρθρο 81(2)(β) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων· το πειθαρχικό πλαίσιο της Αστυνομίας· Κανονισμός 9 των Κανονισμών Όρων Απασχόλησης Ωρομίσθιου Κυβερνητικού Προσωπικού), επί **τρία έτη**.

176. Τέταρτον — και αυτός είναι ο ισχυρισμός στον οποίο η Συντεχνία αποδίδει τη μεγαλύτερη βαρύτητα — το Παράρτημα της Κυβέρνησης εξηγεί τα μέτρα εις βάρος των δύο δεσμοφυλάκων με αναφορά στις επιχειρησιακές ανάγκες του Τμήματος Φυλακών, στην πολιτική κυκλικής εναλλαγής του Τμήματος αυτού, στη σύνθεση του σώματος των Αξιωματικών του και σε γενική οδηγία απευθυνόμενη στη δημόσια υπηρεσία. **Ουδεμία από τις εξηγήσεις αυτές είναι διαθέσιμη στην Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας, και ουδεμία είναι διαθέσιμη στην Αστυνομία.** Εξήγηση η οποία ερμηνεύει ένα φαινόμενο σε έναν τόπο, αλλά όχι στους δύο άλλους τόπους όπου το ίδιο φαινόμενο εμφανίζεται, δεν είναι εξήγηση του φαινομένου. Είναι περιγραφή μιας από τις εκφάνσεις του. Το κοινό στοιχείο των τριών δεν είναι το Τμήμα, ούτε ο νόμος, ούτε το καθεστώς, ούτε το επιχειρησιακό πλαίσιο. **Είναι το Κράτος.** Αυτό είναι που καθιστά το ερώτημα γενικό· και γενικό ερώτημα ως προς το δίκαιο και την πρακτική ενός Κράτους είναι το μόνο που μπορεί να εγείρει μια συλλογική καταγγελία, και το σύνολο εκείνου που οφείλει να εγείρει.

177. Η Συντεχνία προσθέτει ένα τελευταίο ζήτημα, το οποίο δεν θα έθετε εάν οι ημερομηνίες ήταν άλλες από αυτές που είναι. Κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής Συνδικαλιστικής Ελευθερίας της ΔΟΕ στις 8 Ιουνίου 2026 και ενώπιον της παρούσας Επιτροπής στις 11 Ιουνίου 2026. Στις 16 Ιουνίου 2026 ορίστηκε δεύτερος ερευνών λειτουργός εναντίον του Προέδρου ενός εκ των Κλαδικών της Συμβουλίων· στις 30 Ιουνίου 2026 τρίτος. Στις 6 Ιουλίου 2026 η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας έκλεισε τον ποινικό φάκελο χωρίς μία και μόνη ανακριτική πράξη. **Η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να διαπιστώσει ότι οποιοδήποτε από τα γεγονότα αυτά προκλήθηκε από την κατάθεση της παρούσας διαδικασίας**, ούτε προβάλλει τέτοιο ισχυρισμό. Ζητεί μόνον να έχει η Επιτροπή ενώπιόν της την ακολουθία αυτή

όταν θα εξετάσει το αίτημα για άμεσα μέτρα, και να έχει υπόψη της ότι η χρονική αυτή αλληλουχία δεν διαφεύγει της προσοχής των μελών της Συντεχνίας.

Ε. Η καταστατική δομή της Συντεχνίας καταδεικνύει ότι η βλάβη είναι συλλογική

178. Η Συντεχνία κλείνει το Μέρος αυτό με μια σύντομη δομική παρατήρηση, η οποία αναπτύσσεται στον πίνακα του **Παραρτήματος Β**.

179. Κατά το άρθρο 2.1 του Καταστατικού της, τα θιγόμενα πρόσωπα είναι αξιωματούχοι της Συντεχνίας. Κατά το άρθρο 14.1, εξελέγησαν στα αξιώματά τους με μυστική ψηφοφορία των μελών του Κλάδου τους, ένας δε εξ αυτών κατέχει, δυνάμει και μόνον του αξιώματος αυτού, έδρα στο τρίτο όργανο της Συντεχνίας. Κατά το άρθρο 14.4, καταστατικό τους καθήκον είναι η ενημέρωση των μελών του Κλάδου αυτού και η διαβούλευση μαζί τους. Κατά το άρθρο 13.5, το Κλαδικό Συμβούλιο οφείλει να ζητεί τις εισηγήσεις των μελών αυτών πριν από κάθε συνεδρία του Συμβουλίου Προέδρων. Κατά το άρθρο 34.3, η δυνατότητα του Κλάδου να προβεί σε συλλογική δράση εξαρτάται από τη λειτουργία του μηχανισμού αυτού.

180. Τα καταγγελλόμενα μέτρα ενεργούν ακριβώς επί της δυνατότητας εκπλήρωσης των καθηκόντων αυτών. Τούτο δεν αποτελεί παρεπόμενη συνέπεια. Είναι ο μηχανισμός μέσω του οποίου η καταγγελλόμενη πρακτική παράγει τα αποτελέσματά της.

ΜΕΡΟΣ VIII — ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ

181. Η Κυβέρνηση επισύναψε επιστολή 130 παραγράφων του Τμήματος Φυλακών και ζήτησε από την Επιτροπή να αποφασίσει επί του παραδεκτού εν μέρει επί της βάσει αυτής. Η Συντεχνία επιφυλάσσει την πλήρη απάντησή της επί της ουσίας. Επισημαίνει εδώ μόνον στοιχεία που άπτονται του ερωτήματος το οποίο η Επιτροπή καλείται να κρίνει τώρα, και το πράττει, σε κάθε περίπτωση, από έγγραφα συνταχθέντα από τις ίδιες τις υπηρεσίες της καθ' ης. Ουδέν εκ των κατωτέρω προβάλλεται προς επίλυση ατομικής εργασιακής διαφοράς· το σύνολο προβάλλεται ως απόδειξη του τρόπου με τον οποίο λειτούργησε, θεσμικά, η καταγγελλόμενη πρακτική. Πίνακας των ισχυρισμών του Παραρτήματος, ελεγχόμενων έναντι του φακέλου, περιλαμβάνεται στο **Παράρτημα Δ**.

182. Δύο προκαταρκτικές παρατηρήσεις.

183. Το Παράρτημα αποτελεί την αφήγηση διαδίκου, καταρτισθείσα για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, από πρόσωπο που είναι μάρτυρας στην ίδια τη διαδικασία η οποία καταγγέλλεται. Περιγράφεται στις παρατηρήσεις της Κυβέρνησης ως «επιστολή της αναπληρώτριας Διευθύντριας του Τμήματος Φυλακών»· στην παράγραφο 104 του ίδιου του Παραρτήματος η συντάκτρια αναφέρεται στην ανάληψη των καθηκόντων της στη διεύθυνση του Τμήματος. Είναι η λειτουργός που υπέγραψε την επιστολή της 20ής Απριλίου 2026 με την οποία ζητήθηκε ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού· είναι η **Μάρτυρας 1** στην πειθαρχική έρευνα που ακολούθησε, έχοντας καταθέσει ενώπιον της Ερευνώσας Λειτουργού στις 18 Μαΐου

2026· και είναι η συντάκτρια του εγγράφου που τίθεται τώρα ενώπιον της Επιτροπής, καταρτισθέντος κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου ημερομηνίας 9 Ιουλίου 2026 — δηλαδή τέσσερις εβδομάδες μετά την πρωτοκόλληση της καταγγελίας. Το ότι μια διοίκηση αμφισβητεί τους εναντίον της ισχυρισμούς αποτελεί τη συνήθη συνθήκη κάθε αμφισβητούμενης διαδικασίας. Το ότι η μοναδική αποδεικτική πηγή της Κυβέρνησης επί του παραδεκτού είναι μάρτυρας στη διαδικασία που καταγγέλλεται, περιγράφουσα τη δική της συμπεριφορά, αποτελεί στοιχείο το οποίο η Επιτροπή δικαιούται να σταθμίσει.

184. Το Παράρτημα είναι ατεκμηρίωτο. Για τους λόγους που εκτίθενται στις §§6–12 ανωτέρω, τα είκοσι τρία έγγραφα στα οποία στηρίζεται δεν έχουν προσκομιστεί.

185. Η Συντεχνία εξετάζει επτά ζητήματα.

(0) Τι δήλωσε δημόσια η Συντεχνία στις 22 Δεκεμβρίου 2025 και τι συνέβη σαράντα τρεις ημέρες αργότερα

186. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης αρχίζει το χρονολόγιό του στις 3 Φεβρουαρίου 2026. Δεν αναφέρει τι προηγήθηκε. Η Συντεχνία θέτει, ως εκ τούτου, το προηγούμενο έγγραφο ενώπιον της Επιτροπής, αυτούσιο, διότι ο κεντρικός ισχυρισμός του Παραρτήματος — ότι η μετακίνηση αποτελούσε συνήθη κυκλική εναλλαγή, χωρίς «καμία αντικειμενική ένδειξη σύνδεσης με τη συνδικαλιστική του ιδιότητα» (§17) — δεν μπορεί να αξιολογηθεί χωρίς αυτό.

187. Στις **22 Δεκεμβρίου 2025** το Κλαδικό Συμβούλιο Δεσμοφυλάκων της Συντεχνίας εξέδωσε δημόσια ανακοίνωση, η οποία αναδημοσιεύθηκε αυθημερόν, **ώρα 09:16**, στο σύνολό της από το κυπριακό ειδησεογραφικό μέσο *AlphaNews.live* υπό τον τίτλο «**Συντεχνιακός πόλεμος στις Φυλακές**» και τον υπότιτλο «**Σοβαρές καταγγελίες ΙΣΟΤΗΤΑΣ κατά ΠΑΣΥΔΥ ότι έχει στήσει μηχανισμό συναλλαγής και ωμού εκβιασμού εντός του Ιδρύματος**». Η ανακοίνωση αναρτήθηκε επίσης, την ίδια ημέρα, στη δημόσια σελίδα του ίδιου του Κλαδικού Συμβουλίου («**Κλάδος Δεσμοφυλάκων Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ**»), υπό τον δικό της τίτλο — «**ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ — Η Θεσμική Σήψη και το Καθεστώς Τρόμου στις Φυλακές: Όταν η Κατάχρηση Εξουσίας Βαφτίζεται «Συνδικαλισμός»**» — τον οποίο το ειδησεογραφικό μέσο δεν αναπαρήγαγε. Το ουσιαστικό απόσπασμά της έχει ως εξής:

«Στο επίκεντρο αυτής της θεσμικής εκτροπής βρίσκεται η σκανδαλώδης δράση του Προέδρου του Κλαδικού Συμβουλίου της ΠΑΣΥΔΥ, **Ανδρέα Πεππή**. Το ζήτημα δεν είναι αν εκπροσωπεί χαμηλόβαθμους, αλλά **το πώς καταχράζεται τη θεσμική του ισχύ ως Επιθεωρητής και Αξιωματικός για να χειραγωγεί το προσωπικό**. Ο κ. Πεππής έχει μετατρέψει τον διοικητικό του βαθμό σε μοχλό πίεσης: χρησιμοποιεί την εξουσία του για να «βολεύει» σκανδαλωδώς όσους εγγράφονται στην ΠΑΣΥΔΥ με **προνομιακά πόστα και ξεκούραστες βάρδιες**, ενώ ταυτόχρονα εξαπολύει κυνηγητό εναντίον των μελών της ΙΣΟΤΗΤΑΣ. Μέσω άμεσων ή έμμεσων απειλών για **δυσμενείς μετακινήσεις και τιμωρητικά ωράρια**, **εξαναγκάζει συναδέλφους να εγκαταλείψουν τη συντεχνία μας και να εγγραφούν στην ΠΑΣΥΔΥ, θέτοντας το εκβιαστικό δίλημμα: «υποταγή ή υπηρεσιακή εξόντωση».**»

(Το ανωτέρω είναι το αυθεντικό κείμενο του Δελτίου Τύπου, όπως δημοσιεύθηκε στη δημόσια σελίδα του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων στις 22 Δεκεμβρίου 2025)

και αναδημοσιεύθηκε αυθημερόν από το AlphaNews.live. Το επώνυμο του αξιωματούχου γράφεται στην ανακοίνωση «Πεππής»· στα υπηρεσιακά έγγραφα του Τμήματος Φυλακών γράφεται «Πέπης». Πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο, το οποίο κατέθεσε ενυπογράφως στις 20 Μαΐου 2026 ότι είναι ο Πρόεδρος του Κλάδου Δεσμοφυλάκων της ΠΑΣΥΔΥ.)

187Α. Η ίδια ανακοίνωση περιέχει δύο ακόμη αποσπάσματα τα οποία η Συντεχνία θέτει ενώπιον της Επιτροπής, όχι για να ζητήσει κρίση επ' αυτών, αλλά διότι προσδιορίζουν το διακύβευμα όπως το αντιλαμβανόταν το Κλαδικό Συμβούλιο σαράντα τρεις ημέρες πριν από τη Διαταγή 3/26:

«Η δική τους «πρώτη γραμμή» είναι τα κλιματιζόμενα γραφεία· **η δική μας είναι τα κελιά.**»

«Οι συνεχείς και πιεστικές παρεμβάσεις του ίδιου του Γενικού Γραμματέα της ΠΑΣΥΔΥ ... αποδεικνύουν τον πανικό του κατεστημένου συνδικαλισμού μπροστά στη **μαζική φυγή μελών προς την ΙΣΟΤΗΤΑ.**»

187Β. Το δεύτερο απόσπασμα έχει σημασία για δύο λόγους. Πρώτον, τεκμηριώνει, με σύγχρονη δημόσια πηγή, τη μετακίνηση μελών **προς** τη Συντεχνία — στοιχείο συναφές προς την αντιπροσωπευτικότητα. Δεύτερον, αποτελεί το πλαίσιο εντός του οποίου, σαράντα τρεις ημέρες αργότερα, ο υπογράφων την ανακοίνωση μετακινήθηκε υπό τον κατονομαζόμενο σε αυτήν.

187Γ. Η πηγή και η χρήση του εγγράφου. Η ανακοίνωση δημοσιεύθηκε από δύο διακριτούς διαύλους την ίδια ημέρα — έναν τρίτο και ανεξάρτητο από τη Συντεχνία, και έναν δικό της: αναδημοσιεύθηκε στο σύνολό της από το κυπριακό ειδησεογραφικό μέσο **AlphaNews.live** στις 22 Δεκεμβρίου 2025 και ώρα 09:16, υπό τον τίτλο και τον υπότιτλο που παρατέθηκαν, και αναρτήθηκε αυθημερόν στη **δημόσια σελίδα του ίδιου του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων**. Το πλήρες κείμενο, ως αναδημοσιεύθηκε από το ειδησεογραφικό μέσο, προσκομίζεται στο **Παράρτημα Ι**· το στιγμιότυπο της ανάρτησης στη σελίδα του Κλαδικού Συμβουλίου προσκομίζεται ως **έγγραφο αρ. 27** του Πίνακα. Η Συντεχνία διευκρινίζει με ακρίβεια τι ζητεί από την Επιτροπή να αντλήσει από αυτές, και τι δεν ζητεί. **Ζητεί** να σημειωθούν δύο πράγματα και μόνο: **τι ειπώθηκε δημοσίως και πότε. Δεν ζητεί** από την Επιτροπή να κρίνει ότι το περιεχόμενο της ανακοίνωσης είναι αληθές, δεν ζητεί οποιαδήποτε διαπίστωση εις βάρος του κατονομαζόμενου λειτουργού — ο οποίος δεν είναι διάδικος στην παρούσα διαδικασία, δεν έχει κληθεί και δεν έχει ακουστεί ενώπιον της Επιτροπής — και δεν προβάλλει οποιονδήποτε ισχυρισμό ως προς την προσωπική του συμπεριφορά. Η σημασία του εγγράφου, στο παρόν στάδιο, είναι **χρονολογική και αντικειμενική**: υπήρχε, ήταν δημόσιο, και προηγήθηκε.

187Δ. Το Υπουργείο τέθηκε δημοσίως σε γνώση. Η ανακοίνωση δεν απευθυνόταν μόνο στα μέλη. Καταλήγει με ρητή έκκληση προς την εποπτεύουσα αρχή:

«Καλούμε το **Υπουργείο Δικαιοσύνης** να παρέμβει άμεσα για να τερματιστεί το καθεστώς της ευνοιοκρατίας και της κατάχρησης εξουσίας.»

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως τέθηκε, επομένως, δημοσίως και ονομαστικά σε γνώση του καταγγελλόμενου ζητήματος στις **22 Δεκεμβρίου 2025**. Ουδεμία απάντηση, έρευνα ή ενέργεια επί της έκκλησης αυτής έχει περιέλθει σε γνώση της Συντεχνίας. Σαράντα τρεις ημέρες αργότερα εκδόθηκε η Διαταγή αρ. 3/26.

Επτά μήνες και εννέα ημέρες αργότερα, ο **Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως** υπέγραψε την απόφαση απόλυσης του Αντιπροέδρου και Εκπροσώπου Τύπου του Κλαδικού Συμβουλίου που εξέδωσε την ανακοίνωση (Μέρος XIII κατωτέρω).

187Ε. Ο ισχυρισμός περί κατανομής θέσεων και βαρδιών κατά συνδικαλιστική ένταξη. Ο πυρήνας της ανακοίνωσης δεν ήταν διαπροσωπική διαμάχη. Ήταν συγκεκριμένος ισχυρισμός περί **μηχανισμού**: ότι η εποπτική εξουσία χρησιμοποιείται για την κατανομή θέσεων και βαρδιών κατά συνδικαλιστική ένταξη: «**προνομιακά πόστα και ξεκούραστες βάρδιες**» για όσους εγγράφονται στη μία οργάνωση, «**δυσμενείς μετακινήσεις και τιμωρητικά ωράρια**» για όσους παραμένουν στην άλλη. Η ίδια ανακοίνωση προσδιορίζει και δεύτερη εκδοχή του ίδιου μηχανισμού — «**σκανδαλώδεις αποσπάσεις εκτός Τμήματος ή σε προνομιακές θέσεις γραφείου**» — και την αντιδιαστέλλει προς την υπηρεσία στις πτέρυγες.

187ΣΤ. Ο ισχυρισμός αυτός συνδέεται ευθέως, και όχι κατά σύμπτωση, με το πραγματικό στοιχείο το οποίο **η ίδια η Κυβέρνηση** έθεσε ενώπιον της Επιτροπής στην §20 του Παραρτήματός της: ότι, κατά τον ουσιώδη χρόνο, **και οι δεκαπέντε** εποπτικές θέσεις του Τμήματος — δύο Ανώτεροι Αξιωματικοί, πέντε Αξιωματικοί, οκτώ Επιθεωρητές — κατέχονταν από μέλη της μίας οργάνωσης. Η Κυβέρνηση προσκόμισε το γεγονός αυτό ως **απόδειξη του αναπόφευκτου**. Η ανακοίνωση της 22ας Δεκεμβρίου 2025 — δημοσιευμένη επτά μήνες πριν από τις παρατηρήσεις της Κυβέρνησης, και χωρίς γνώση τους — προβάλλει τον **μηχανισμό** διά του οποίου, κατά τον ισχυρισμό, μια τέτοια κατάσταση παράγεται και συντηρείται. Το κατά πόσον ο ισχυρισμός ευσταθεί είναι ζήτημα της ουσίας. Το ότι εγείρει ερώτημα περί **πρακτικής**, και όχι περί ατομικής κατάστασης, είναι πρόδηλο: κανένα ερώτημα περί του τρόπου κατανομής θέσεων και βαρδιών σε ολόκληρο Τμήμα δεν είναι δυνατόν να είναι ατομικό.

187Ζ. Προσφορά απόδειξης. Η Συντεχνία δεν επιθυμεί να αφήσει τον ισχυρισμό αυτό στη μορφή της δημόσιας δήλωσης. Δηλώνει, επομένως, ρητώς και δεσμευτικώς, ότι είναι σε θέση να προσκομίσει — και θα προσκομίσει, εντός οποιασδήποτε προθεσμίας ήθελε ορίσει η Επιτροπή, είτε τώρα είτε κατά το στάδιο της ουσίας — υλικό στις ακόλουθες κατηγορίες:

- (α) **γραπτές δηλώσεις μελών** του Κλάδου Δεσμοφυλάκων, ενυπόγραφες, ως προς περιστατικά μετακίνησης, ανάθεσης θέσης ή μεταβολής ωραρίου συνδεόμενα, κατά τους δηλούντες, με τη συνδικαλιστική τους ένταξη ή με πρόσκληση προς αλλαγή αυτής·
- (β) **αντιπαραβολή ονομαστικών καταστάσεων** των θέσεων εκτός βάρδιας — γραφειακών, τεχνικών, αποσπάσεων εκτός Τμήματος — με τη συνδικαλιστική ένταξη των κατόχων τους, στον βαθμό που η ένταξη αυτή είναι γνωστή στη Συντεχνία από τα δικά της μητρώα·
- (γ) **σύγχρονη τεκμηρίωση των μεταγραφών μελών** κατά την επίμαχη περίοδο, από τα μητρώα της Συντεχνίας· και
- (δ) **την προγενέστερη και μεταγενέστερη δημόσια αλληλογραφία και τις ανακοινώσεις** του Κλαδικού Συμβουλίου επί του ίδιου ζητήματος.

187Η. Η Συντεχνία επισημαίνει, ωστόσο, το προφανές: **τα καθοριστικά έγγραφα δεν τα κατέχει η ίδια**. Τα προγράμματα βαρδιών, οι καταστάσεις τοποθετήσεων, οι

διαταγές μετακίνησης, τα έγγραφα των αποσπάσεων και τα υπηρεσιακά αρχεία που θα επέτρεπαν πλήρη αντιπαραβολή βρίσκονται, στο σύνολό τους, στην κατοχή του καθ' ου Κράτους. Η Συντεχνία, ως εκ τούτου, **δεν ζητεί από την Επιτροπή να δεχθεί τον ισχυρισμό**. Ζητεί κάτι στενότερο και δικονομικά ουδέτερο: να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός διατυπώθηκε δημοσίως τον Δεκέμβριο του 2025, ότι αφορά πρακτική και όχι πρόσωπο, ότι η Κυβέρνηση δεν τον αντιμετωπίζει πουθενά στις εκατόν τριάντα παραγράφους του Παραρτήματός της, και ότι η απόδειξή του ή η ανασκευή του εξαρτάται από αρχεία τα οποία μόνο η Κυβέρνηση μπορεί να προσκομίσει. Το αίτημα που εξ αυτού απορρέει διατυπώνεται στην §333(g) κατωτέρω.

188. Τέσσερα στοιχεία είναι ουσιώδη στο παρόν στάδιο.

189. *Πρώτον, ο λειτουργός κατονομάστηκε.* Η ανακοίνωση δεν διαμαρτυρόταν αφηρημένα. Κατονόμασε τον Επιθεωρητή που είναι ο Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων της ΠΑΣΥΔΥ και προσδιόρισε τον καταγγελλόμενο μηχανισμό ως τη χρήση του εποπτικού του βαθμού.

190. *Δεύτερον, το εργαλείο που καταγγελλόταν ήταν η μετακίνηση και το ωράριο.* Ο συγκεκριμένος ισχυρισμός της ανακοίνωσης ήταν ότι **δυσμενείς μετακινήσεις και τιμωρητικά ωράρια** χρησιμοποιούνταν για τον εξαναγκασμό μελών σε αλλαγή συντεχνίας. **Σαράντα τρεις ημέρες αργότερα, με τη Διαταγή αρ. 3/26 της 3ης Φεβρουαρίου 2026, ο Αντιπρόεδρος και Εκπρόσωπος Τύπου του Κλάδου μετακινήθηκε και τοποθετήθηκε σε σταθερό ωράριο γραφείου, σε θέση της οποίας άμεσος προϊστάμενος ήταν ο εν λόγω Επιθεωρητής.** Το μέτρο που ελήφθη ήταν το μέτρο που η ανακοίνωση είχε καταγγείλει, εφαρμοσμένο στον αξιωματούχο που είχε υπογράψει εκ μέρους του Κλάδου που το κατήγγειλε, από τον λειτουργό τον οποίο αυτή είχε κατονομάσει.

191. *Τρίτον, η ανακοίνωση είναι ο λόγος για τον οποίο το επιχείρημα της Κυβέρνησης ότι «ήταν ικανοποιημένος» δεν μπορεί να ελεγχθεί μόνο επί του μηνύματος της 3ης Φεβρουαρίου 2026.* Ούτε η Διαταγή αρ. 3/26 ούτε οτιδήποτε του γνωστοποιήθηκε κατά τον χρόνο εκείνο αποκάλυπτε τη σχέση υπαγωγής (§212 κατωτέρω).

192. *Τέταρτον, το αντικείμενο των δημόσιων δηλώσεων της Συντεχνίας δεν ήταν αμφισβητούμενη γνώμη· είχε αποδειχθεί στα ίδια τα δικαστήρια της Δημοκρατίας.* Τον Δεκέμβριο του 2025 ο Εκπρόσωπος Τύπου του Κλάδου ανέδειξε επίσης δημοσίως τα ζητήματα του υπερπληθυσμού, της ανεξέλεγκτης κυκλοφορίας ναρκωτικών και της υποστελέχωσης στις Κεντρικές Φυλακές. Πέντε μήνες νωρίτερα, στις **29 Ιουλίου 2025, το Μόνιμο Κακουργιοδικείο Λευκωσίας, στην ποινική υπόθεση 19600/2022 (Δημοκρατία ν. V.B. κ.ά.),** εξέδωσε απόφαση 804 παραγράφων σε διαδικασία που αφορούσε γεγονότα της **Πτέρυγας 1Α των Κεντρικών Φυλακών** τον Οκτώβριο του 2022. Στο κεφάλαιο της απόφασης υπό τον τίτλο «Ευρήματα» το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι κρατούμενος που εξέτιε ποινή στο κελί 7 της Πτέρυγας 1Α προμηθεύτηκε κρύσταλ μεθαμφεταμίνης από συγκρατούμενό του και έκανε χρήση αυτής, ότι είχε κάνει χρήση και σε άλλες περιπτώσεις και ότι και ο παθών είχε επίσης κάνει χρήση (§716(5)–(6))· και ικανοποιήθηκε **πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας** για τη χρήση αυτή (§776). Διαπίστωσε ότι ο κρατούμενος αυτός και ο παθών «διακινούσαν ναρκωτικά εντός των φυλακών» και ότι τρίτος κρατούμενος «ήταν το πρόσωπο που προμήθευε γενικά ναρκωτικά στους κρατούμενους για λογαριασμό του» (§716). Η μαρτυρία επί της οποίας στηρίχθηκαν τα ευρήματα αυτά — γενόμενη δεκτή από το Δικαστήριο ως αξιόπιστη χωρίς ανάγκη ενισχυτικής μαρτυρίας —

περιλάμβανε: μαρτυρία ότι κρύσταλ πωλείτο στους υπόλοιπους κρατούμενους της πτέρυγας και ότι ο μάρτυρας είδε έναν εξ αυτών να το καπνίζει «**σχεδόν κάθε μέρα**» (§249)· μαρτυρία ότι κρατούμενος γέμιζε, σφράγιζε και πωλούσε καλαμάκια κρύσταλ εντός των φυλακών προς **€35 το καλαμάκι των 3 εκ. και €80 το καλαμάκι των 5 εκ.**, τηρώντας τετράδιο στο οποίο κατέγραφε ποιος κρατούμενος του όφειλε πόσα (§350, ενισχυόμενη στην §315)· και τη μαρτυρία **Αρχιδεσμοφύλακα των Κεντρικών Φυλακών, υπηρετούντος εκεί αδιαλείπτως από τις 27 Μαρτίου 1987**, τον οποίο το Δικαστήριο έκρινε «πλήρως αξιόπιστο» (§658) και ο οποίος «παραδέχθηκε ευθέως ότι **από το 1987, όταν ο ίδιος άρχισε να εργάζεται στις Κεντρικές Φυλακές, υπάρχει πρόβλημα ναρκωτικών**», ότι το πρόβλημα αυξομειωνόταν αναλόγως του εκάστοτε Διευθυντή και ότι «σε καμία φυλακή του κόσμου δεν πρόκειται ποτέ να εξαλείψουν τα ναρκωτικά ή τα κινητά τηλέφωνα» (§405). Ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε ότι δύο δεσμοφύλακες την ημέρα και ένας τη νύχτα δεν επαρκούσαν για την Πτέρυγα 1Α — «**δεν έφταναν το 1987, δεν έφταναν και το 2022**» (§408) — το δε Δικαστήριο κατέγραψε ότι δεν υπήρχε επαλήθευση ότι οι τέσσερις ημερήσιες καταμετρήσεις των κρατουμένων διενεργούνταν ορθά (§409). Σχεδόν οκτώ εβδομάδες πριν από τη μετακίνηση, στις **10 Δεκεμβρίου 2025**, η CPT δημοσίευσε τα ευρήματα που παρατίθενται στην §218 κατωτέρω.

193. Στις **4 Μαΐου 2026** ο ίδιος αξιωματούχος κλήθηκε σε πειθαρχική εξήγηση για την **ανακοίνωση της Εργατικής Πρωτομαγιάς** της Συντεχνίας, με τις δηλώσεις του να έχουν χαρακτηριστεί στην ίδια την κλήση — πριν ακουστεί — ως εκφρασθείσες «κατά τρόπο γενικευμένο, αόριστο και ιδιαίτερα απαξιωτικό». Η Συντεχνία επιφυλάσσεται ως προς την ουσία. Καταγράφει εδώ μόνον ότι το αντικείμενο της έκφρασης για την οποία εκλεγμένος εκπρόσωπος κλήθηκε να απολογηθεί είχε αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας από το ίδιο το Κακουργιοδικείο της Δημοκρατίας και είχε επιβεβαιωθεί από το ίδιο το ελεγκτικό όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης, και ότι αυτή ακριβώς είναι η κατάσταση την οποία αντιμετώπισε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην *Straume v. Latvia* στην §108 (§147 ανωτέρω).

(1) Το θεμελιωτικό έγγραφο αναφέρει ρητώς ότι το συνδικαλιστικό αξίωμα του λειτουργού αντιμετωπίστηκε ως επιβαρυντικός παράγοντας

194. Πρόκειται για το σημαντικότερο έγγραφο της υπόθεσης, το οποίο η Κυβέρνηση δεν προσκόμισε. Είναι η επιστολή της Αναπληρώτριας Διευθύντριας του Τμήματος Φυλακών προς τον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, ημερομηνίας **20 Απριλίου 2026** — η επιστολή με την οποία ζητήθηκε ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού, η οποία αποτελεί το ίδιο το **Παράρτημα 16** της Κυβέρνησης και είναι το τεκμήριο **T.01-1** του πειθαρχικού φακέλου. Είναι το θεμελιωτικό έγγραφο της καταγγελλόμενης πειθαρχικής διαδικασίας.

195. Η παράγραφος 11 αυτής έχει ως ακολούθως:

«11. Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι ο εν λόγω Δεσμοφύλακας κατέχει συνδικαλιστική θέση (Αντιπρόεδρος Συντεχνίας), γεγονός που ενισχύει τον αρνητικό αντίκτυπο της συμπεριφοράς του, καθώς δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο ή να καλλιεργήσει αντίστοιχες αντιλήψεις και πρακτικές μεταξύ άλλων

μελών του προσωπικού, υπονομεύοντας περαιτέρω την πειθαρχία, τη διοικητική συνοχή και κατ' επέκταση την ασφάλεια του Τμήματος.»

(Απόδοση στην αγγλική: «11. Particular concern is caused by the fact that the Prison Officer in question holds a trade union position (Vice-President of a Trade Union), a fact which reinforces the negative impact of his conduct, since it is capable of operating as a model or of cultivating corresponding attitudes and practices among other members of staff, further undermining discipline, administrative cohesion and, by extension, the security of the Department.»)

196. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης αναφέρει, στην §87, ότι «από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προκύπτει πράξη, παράλειψη ή διοικητική απόφαση ικανή να στοιχειοθετήσει διάκριση λόγω συνδικαλιστικής δράσης ή πρόθεση παρεμπόδισης της άσκησης των νόμιμων συνδικαλιστικών του καθηκόντων», και στην §125, ότι «σε καμία περίπτωση δεν υπήρξε οποιαδήποτε διαφοροποίηση στη μεταχείριση οποιουδήποτε μέλους του προσωπικού λόγω συνδικαλιστικής ιδιότητας ή συμμετοχής σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες».

197. Η επιστολή που κίνησε τη διαδικασία λέει το αντίθετο. Προσδιορίζει το συνδικαλιστικό αξίωμα του λειτουργού ως ζήτημα «ιδιαίτερης ανησυχίας»· αντιμετωπίζει το αξίωμα αυτό ως «ενισχύον τον αρνητικό αντίκτυπο της συμπεριφοράς του»· και δίδει ως λόγο ότι αυτός μπορεί να λειτουργήσει ως «πρότυπο» για άλλα μέλη του προσωπικού — δηλαδή ότι άλλα μέλη του προσωπικού ενδέχεται να ακολουθήσουν το παράδειγμά του.

198. Το άρθρο 28(α) του Χάρτη απαιτεί αποτελεσματική προστασία έναντι πράξεων επιζήμιων για τους αντιπροσώπους των εργαζομένων **«που οφείλονται στη θέση ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων»**. Η Συντεχνία δεν χρειάζεται να συναγάγει ότι η ιδιότητα του λειτουργού ελήφθη υπόψη. Το ίδιο το θεμελιωτικό έγγραφο του Κράτους την καταγράφει.

199. Η Συντεχνία προσθέτει ότι το ίδιο μοτίβο επανέρχεται και αλλού στον φάκελο.

200. Στην υπογεγραμμένη κατάθεσή της ενώπιον της Ερευνώσας Λειτουργού στις 18 Μαΐου 2026, η Αναπληρώτρια Διευθύντρια εκφράζει ανησυχία ότι ο λειτουργός «καλεί τα υπόλοιπα μέλη της συντεχνίας να ακολουθήσουν την ίδια συμπεριφορά, η οποία εγγίζει τα όρια της **ανταρσίας** έναντι της Διευθύντριας»· και χαρακτηρίζει την επιστολή του Προέδρου της Συντεχνίας της 11ης Μαΐου 2026 προς τον Υπουργό, την επιστολή του δικηγόρου του λειτουργού και την εξαγγελθείσα 24ωρη απεργία της Συντεχνίας της 22ας Μαΐου 2026 ως, αντιστοίχως, **«άκρως παρεμβατική και απειλητική»** και **«εκφοβιστική»**, καθώς και ως «απόπειρα επηρεασμού της ορθής, αντικειμενικής και ανεπηρέαστης άσκησης των διοικητικών και πειθαρχικών της εξουσιών».

201. Στη γραπτή καταγγελία του Κλαδικού Συμβουλίου της **7ης Μαΐου 2026**, υπογεγραμμένη από τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα του Κλάδου και κοινοποιημένη στον Υπουργό, στον Γενικό Διευθυντή, στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Νομικών, στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην Επίτροπο Διοικήσεως και στην Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, καταγράφονται τρία περιστατικά ως λαβόντα χώρα στις **6 Μαΐου 2026** ενώπιον προσωπικού:

- **(α)** η ανάθεση εσωτερικών καθηκόντων στον Πρόεδρο του Κλάδου υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στο Μέρος ΙΧ κατωτέρω·
- **(β)** η λεκτική παρενόχληση **τρίτου** μέλους του προσωπικού, Αρχιδεσμοφύλακα, ενώπιον συναδέλφων· και
- **(γ)** δημόσιες δηλώσεις προς το προσωπικό από τον επικεφαλής του Τμήματος ότι οι αξιωματούχοι του Κλαδικού Συμβουλίου **«είναι ντροπή του Τμήματος»**, ότι **«προσβάλλετε αυτούς που ξυπνούν στις 2 τα ξημερώματα για να κάνουν έρευνες»** και ότι **«αυτό που κάνετε δεν είναι συνδικαλισμός — ξεπεράσατε κάθε όριο»**.

202. Η καταγγελία αυτή υποβλήθηκε στις 7 Μαΐου 2026. Η Ερευνώσα Λειτουργός διορίστηκε στις 8 Μαΐου 2026. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης δεν αναφέρει το περιεχόμενο της καταγγελίας, το δε Παράρτημα 22 αυτής — η επιστολή του Κλαδικού Συμβουλίου — δεν έχει προσκομιστεί.

203. Η Συντεχνία δεν προβάλλει, στο παρόν στάδιο, οποιονδήποτε ισχυρισμό ως προς το συμπέρασμα που πρέπει να συναχθεί. Προβάλλει μόνον ότι το κατά πόσον ένα Κράτος στο οποίο η κίνηση της βαρύτερης πειθαρχικής διαδικασίας που είναι διαθέσιμη στη δημόσια υπηρεσία του θεμελιώνεται ρητώς, εν μέρει, στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος λειτουργός κατέχει συνδικαλιστικό αξίωμα και ενδέχεται να αποτελέσει παράδειγμα για άλλους, διασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία που απαιτεί το άρθρο 28, αποτελεί ερώτημα γενικής εφαρμογής. Κάθε εκλεγμένος εκπρόσωπος στην κυπριακή δημόσια υπηρεσία έχει συμφέρον στην απάντησή του.

(1Α) Η αιτιολογία του «προτύπου» ήταν, κατά τον χρόνο που διατυπώθηκε, πραγματικά ανεδαφική: το ίδιο το Τμήμα είχε ήδη απομακρύνει τον λειτουργό από το προσωπικό στο οποίο υποτίθεται ότι θα λειτουργούσε ως πρότυπο

203Α. Η επιστολή της 20ής Απριλίου 2026 θεμελιώνει την κίνηση της πειθαρχικής διαδικασίας, εν μέρει, στο ότι η συμπεριφορά του λειτουργού «δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο ή να καλλιεργήσει αντίστοιχες αντιλήψεις και πρακτικές μεταξύ άλλων μελών του προσωπικού» (§195 ανωτέρω). Η Συντεχνία αντιπαραβάλλει τη διατύπωση αυτή με ένα γεγονός το οποίο προκύπτει από έγγραφο του ίδιου του Τμήματος και δεν αμφισβητείται: **κατά την ημερομηνία εκείνη ο λειτουργός είχε ήδη απομακρυνθεί από το σύστημα βάρδιας επί δύο μήνες και δώδεκα ημέρες.**

203Β. Η Διαταγή αρ. 3/26 της 3ης Φεβρουαρίου 2026, με ισχύ από τις 8 Φεβρουαρίου 2026 (§216 κατωτέρω· τεκμήριο T.01-14· **Παράρτημα 2 της Κυβέρνησης**), μετακίνησε τον λειτουργό από τα «Συνήθη Καθήκοντα βάρδιας» στις «Τεχνικές Υπηρεσίες – Ομάδα Συντήρησης - Εργαστήρια». Η ίδια Διαταγή μετακίνησε **εκτός** των Τεχνικών Υπηρεσιών, προς καθήκοντα βάρδιας, τον Δεσμοφύλακα αρ. 408. Το σύστημα βάρδιας είναι το σώμα του προσωπικού που υπηρετεί στις πτέρυγες. Τα Εργαστήρια δεν είναι.

203Γ. Δύο συνέπειες προκύπτουν, και η Συντεχνία τις διατυπώνει χωριστά διότι είναι διαφορετικής τάξεως.

- **(α)** Η αποτρεπτική αιτιολογία απευθύνεται σε προσωπικό με το οποίο ο λειτουργός δεν εργαζόταν πλέον. Η αιτιολογία της §195 προϋποθέτει επαφή.

Κατά τον χρόνο κατά τον οποίο διατυπώθηκε, η επαφή αυτή είχε ήδη διακοπεί — με πράξη της ίδιας της Διεύθυνσης.

- **(β)** Εάν η Διεύθυνση φοβόταν πράγματι το παράδειγμα, η μετακίνηση ήταν το αντίθετο του ενδεδειγμένου μέτρου. Δεν είναι δυνατόν να προβάλλεται συγχρόνως ότι η μετακίνηση αποτελούσε ουδέτερη εφαρμογή πολιτικής εναλλαγής (Παράρτημα της Κυβέρνησης, §§6–8) και ότι η συνδικαλιστική επιρροή του λειτουργού επί του προσωπικού συνιστούσε λόγο πειθαρχικής δίωξης δύομισι μήνες αργότερα.

203Δ. Η Συντεχνία δηλώνει, και προσφέρεται να αποδείξει, ότι στις Τεχνικές Υπηρεσίες ο λειτουργός εκτελούσε τα καθήκοντά του **χωρίς υφισταμένους και χωρίς ομάδα υπό την ευθύνη του**, και ότι, οσάκις προέκυπτε σοβαρή και επείγουσα υπηρεσιακή ανάγκη, τα εκτελούσε. Η δήλωση αυτή δεν είναι αναγκαία για το επιχείρημα των §§203Α–203Γ, το οποίο στηρίζεται αποκλειστικά στη Διαταγή αρ. 3/26· προσφέρεται διότι η Συντεχνία δεν επιθυμεί να αφήσει το ζήτημα στη σφαίρα του υπονοούμενου. Το υλικό απόδειξης — η κατανομή καθηκόντων εντός των Τεχνικών Υπηρεσιών και τα ημερήσια προγράμματα εργασίας — βρίσκεται στην κατοχή του καθ' ου Κράτους και εμπίπτει στο αίτημα της **§333(g)** κατωτέρω.

203Ε. Ουδεμία υπηρεσιακή ανάγκη έμεινε ανικανοποίητη, και τούτο προκύπτει από τα ίδια τα έγγραφα της Κυβέρνησης. Οι ίδιες καταστάσεις παρουσίας που χρεώνουν τον λειτουργό με 95,50 ώρες καταγράφουν, **για τον Απρίλιο του 2026 και μόνο, 25,00 ώρες έκτακτης κλήσης σε αργίες και Κυριακές και 3,56 ώρες νυκτερινής εργασίας** (Παράρτημα Θ, §31· §269 κατωτέρω). Ο λειτουργός, δηλαδή, ανταποκρινόταν στις έκτακτες κλήσεις — και οι ώρες που κέρδισε με τον τρόπο αυτό δεν του αποδόθηκαν ως αντισταθμιστική ανάπαυση, αλλά απορροφήθηκαν από το χρεωστικό υπόλοιπο που δημιούργησε ο συνδικαλιστικός του χρόνος. **Το Παράρτημα των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης, στις εκατόν τριάντα παραγράφους του, δεν προσδιορίζει ούτε ένα περιστατικό κατά το οποίο υπηρεσιακή ανάγκη έμεινε ανικανοποίητη λόγω της απουσίας του.**

203ΣΤ. Το δώρο και η γεωγραφία. Η άδεια των δύο ωρών μετράται από την αποχώρηση από τη θέση εργασίας μέχρι την επιστροφή σε αυτήν. Οφείλει, επομένως, να απορροφήσει **δύο διαδρομές** — από τις Κεντρικές Φυλακές στα γραφεία της Συντεχνίας και επιστροφή — πριν απομείνει οποιοσδήποτε χρόνος για την ίδια τη συνεδρίαση. Τα δύο σημεία βρίσκονται σε αντίθετα άκρα της Λευκωσίας: οι Κεντρικές Φυλακές στην περιοχή Αγίου Ανδρέα, τα γραφεία της Συντεχνίας στη **Λεωφόρο Αγλαντζιάς 57Α**. Η διαδρομή διασχίζει το κέντρο της πόλης. Χάρτης της διαδρομής προσκομίζεται ως **έγγραφο αρ. 29**.

203Ζ. Η Συντεχνία δηλώνει, **από την άμεση και επανειλημμένη εμπειρία των ίδιων των αξιωματούχων της οι οποίοι εκτελούν τη διαδρομή αυτή**, ότι κατά τις ώρες κατά τις οποίες πραγματοποιούνται οι συνεδριάσεις η μετάβαση και η επιστροφή απορροφούν **ουσιώδες μέρος του δώρου**, ώστε το υπόλοιπο να μην επαρκεί για τη διεξαγωγή συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου ή του Κλαδικού Συμβουλίου. Προσφέρεται να εξειδικεύσει τη δήλωση αυτή με ονομαστικά στοιχεία και με στοιχεία διαδρομής, εφόσον η Επιτροπή το κρίνει χρήσιμο.

203Η. Το αποφασιστικό σημείο, ωστόσο, δεν εξαρτάται από κανέναν αριθμό. Είναι το εξής, και προκύπτει από **απουσία** στον φάκελο, την οποία η Κυβέρνηση δεν δύναται να συμπληρώσει εκ των υστέρων: **ουδεμία εκτίμηση του ζητήματος αυτού εμφανίζεται οπουδήποτε**. Ούτε η γνωμάτευση της 2ας Απριλίου 2026, η οποία

απαιτεί να καθορίζονται εκ των προτέρων «οι σκοποί και η διάρκεια της απουσίας», ούτε οποιαδήποτε από τις επιστολές του Τμήματος, ούτε το Παράρτημα των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης στις εκατόν τριάντα παραγράφους του, θέτει το ερώτημα πόσος χρόνος απομένει για συνδικαλιστική εργασία αφού αφαιρεθεί η μετακίνηση. Η φράση «**του δόθηκε 2ώρη άδεια**» επαναλαμβάνεται στερεότυπα στις καταστάσεις παρουσίας ως εάν επρόκειτο για αυτονόητα επαρκές μέτρο. **Επάρκεια η οποία ουδέποτε εξετάστηκε δεν δύναται να προβληθεί ως δικαιολογία.**

203Θ. Ο όγκος της συνδικαλιστικής εργασίας. Η Συντεχνία δηλώνει, και προσφέρεται να αποδείξει, ότι το μεγαλύτερο μέρος της συνδικαλιστικής εργασίας του λειτουργού εκτελείτο **εκτός ωραρίου, τα Σαββατοκύριακα και κατά τις αργίες**, και ότι ο χρόνος για τον οποίο ζητήθηκε διευκόλυνση αποτελεί το ελάχιστο τμήμα του συνόλου αυτού. Προς τούτο προσκομίζει, ή προσφέρεται να προσκομίσει: **(i)** το χρονολογημένο αρχείο των συνεδριάσεων και της αλληλογραφίας του Διοικητικού Συμβουλίου και του Κλαδικού Συμβουλίου κατά την επίμαχη περίοδο· **(ii)** τις ίδιες τις καταστάσεις παρουσίας, οι οποίες καταγράφουν, μόνο για τον Απρίλιο του 2026, **25,00 ώρες έκτακτης κλήσης σε αργίες και Κυριακές και 3,56 ώρες νυκτερινής εργασίας**· και **(iii)** τη δημόσια ανάρτηση της συζύγου του λειτουργού της 1ης Αυγούστου 2026, **έγγραφο αρ. 28.**

203Ι. Ως προς το τελευταίο η Συντεχνία είναι ρητή, ώστε να μην υπάρξει παρανόηση ως προς τη φύση του. Το έγγραφο αρ. 28 είναι **δημόσιο κείμενο**, αναρτηθέν την 1η Αυγούστου 2026 — την επομένη της απόφασης απόλυσης — από την ίδια τη συντάκτριά του, και προσκομίζεται **με τη ρητή συγκατάθεσή της. Δεν πρόκειται για ένορκη ή υπεύθυνη δήλωση**, και η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να το μεταχειριστεί ως τέτοια. Προσκομίζεται για έναν και μόνο λόγο: διότι αποτελεί δημόσια μαρτυρία προσώπου με άμεση γνώση, ως προς το μοναδικό ζήτημα το οποίο δεν εμφανίζεται πουθενά στους υπολογισμούς του Τμήματος — τον χρόνο τον οποίο ο λειτουργός αφιέρωνε στη Συντεχνία **εκτός** του ωραρίου εργασίας του, και ο οποίος γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν κρατήθηκε πουθενά.

203ΙΑ. Η Συντεχνία οριοθετεί το αίτημά της. **Δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί ότι ο λειτουργός υπήρξε επιμελής**· η επιμέλειά του δεν αποτελεί ζήτημα ενώπιον της Επιτροπής. Ζητεί κάτι στενότερο: να σημειωθεί ότι ο λόγος που εκτίθεται στην επιστολή της 20ής Απριλίου 2026 — ότι ο λειτουργός ενδέχεται να λειτουργήσει ως πρότυπο για άλλα μέλη του προσωπικού — ήταν, κατά τον χρόνο που διατυπώθηκε και **κατά το ίδιο το έγγραφο του Τμήματος**, ανεφάρμοστος στην κατάσταση την οποία το Τμήμα είχε το ίδιο δημιουργήσει δύο μήνες νωρίτερα.

(2) Το μήνυμα της 21ης Φεβρουαρίου 2026 δεν είναι «μονομερής γνωστοποίηση»· είναι γραπτή επίκληση του άρθρου 28

204. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης, στην §73, παραθέτει μία και μόνη φράση από ηλεκτρονικό μήνυμα της 21ης Φεβρουαρίου 2026 — «Σας γνωστοποιώ επισήμως ότι, από τούδε και στο εξής, θα απουσιάζω από τα συμβατικά μου καθήκοντα κάθε Τρίτη και Πέμπτη» — και παρουσιάζει το έγγραφο ως μονομερή ανακοίνωση στην οποία η διοίκηση ανταποκρίθηκε με αυτοσυγκράτηση.

205. Το έγγραφο αποτελεί το τεκμήριο **T.01-3** του πειθαρχικού φακέλου. Φέρει τον τίτλο «**ΕΝΣΤΑΣΗ — ΑΙΤΗΜΑΤΑ — ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ**» — «**OBJECTION — REQUESTS — NOTIFICATION**» — ο δε πλήρης υπότιτλός του είναι «Ένσταση στην οδηγία μετακίνησης του γραφείου μου, αιτήματα για διευκολύνσεις

συνδικαλιστικής δράσης και γνωστοποίηση χρήσης συνδικαλιστικού χρόνου δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας». Απευθύνεται στην Αναπληρώτρια Διευθύντρια και κοινοποιείται στο Διοικητικό Συμβούλιο της Συντεχνίας. Περιέχει, κατά την ακόλουθη σειρά:

- **(α) ένσταση** σε οδηγία, μη αναφερόμενη πουθενά στο Παράρτημα της Κυβέρνησης, για μετακίνηση του γραφείου του λειτουργού εκτός του κτιρίου που στεγάζει το κέντρο ελέγχου και το Σύστημα Διαχείρισης Κτιρίου — προς τα εργαστήρια, «χώρο με συνεχή διέλευση κρατούμενων και χωρίς οποιαδήποτε δυνατότητα πρόσβασης κατά τις νυχτερινές ώρες» — και στον **περιορισμό της πρόσβασής του στο διαδίκτυο**.
- **(β) τη δήλωση ότι «οποιαδήποτε μετακίνηση που παρακωλύει τον ρόλο μου συνιστά ταυτοχρόνως επιζήμια για εμένα πράξη λόγω της συνδικαλιστικής μου ιδιότητας»**.
- **(γ) αιτήματα για διευκολύνσεις**, με ρητή επίκληση των άρθρων 7 και 8 της **Οδηγίας 2002/14/EK** και του άρθρου 8 του εναρμονιστικού Ν. 78(I)/2005· του άρθρου **63 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων** («ανεμπόδιστη άσκηση»)· των άρθρων **5 και 6 του Ν. 65/1980** (Σύμβαση ΔΟΕ αρ. 151)· των κυρωτικών νόμων της **Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 135**· και — ρητώς — του άρθρου **28 του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη**, προς θεμελίωση της θέσης ότι ο εργοδότης υποχρεούται να παρέχει «κατάλληλες διευκολύνσεις» για την ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των συνδικαλιστικών καθηκόντων.
- **(δ) αίτημα για ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο**, με το αιτιολογικό ότι αυτή απαιτείται για την επικοινωνία με τα μέλη και για τη διαχείριση των επίσημων λογαριασμών της Συντεχνίας, και αίτημα για **εξουσιοδότηση χρήσης κάμερας και εξοπλισμού επικοινωνιών** υπό την ιδιότητά του ως Εκπροσώπου Τύπου του Κλάδου· και μόνον κατόπιν τούτων
- **(ε) τη γνωστοποίηση της χρήσης συνδικαλιστικού χρόνου**.

206. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης ισχυρίζεται, στην §29, ότι «από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Διεύθυνση δεν προκύπτει ότι ο κ. Μαλτέζος υπέβαλε ποτέ, προφορικά ή γραπτώς, οποιοδήποτε παράπονο, καταγγελία ή αναφορά αναφορικά με τη συμπεριφορά, την αμεροληψία ή τον τρόπο άσκησης των εποπτικών καθηκόντων του λειτουργού στον οποίο υπήχθη»· στην §30, ότι «δεν προβλήθηκε ισχυρισμός ότι ο εν λόγω λειτουργός παρεμπόδισε τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες του κ. Μαλτέζου, του στέρησε οποιοδήποτε δικαίωμα ή του ανέθεσε καθήκοντα με δυσμενή ή τιμωρητική πρόθεση»· και στην §41, ότι υπήρξε «πλήρης απουσία οποιουδήποτε παραπόνου σύγχρονου με τα σχετικά γεγονότα».

207. Οι ισχυρισμοί αυτοί διαψεύδονται από τον ίδιο τον φάκελο του Τμήματος. Στις 21 Φεβρουαρίου 2026 ο λειτουργός υπέβαλε γραπτή ένσταση, ρητώς, κατά μέτρου το οποίο, όπως ανέφερε, ήταν επιζήμιο για αυτόν λόγω της συνδικαλιστικής του ιδιότητας. Στις 4 Μαρτίου 2026 και εκ νέου στις 15 Απριλίου 2026 απέστειλε επιστολές ο νομικός του σύμβουλος, με τη δεύτερη επιστολή να εγείρει ρητώς τη σύγκρουση συμφερόντων και να κοινοποιείται στον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου και στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. Στις 22 Απριλίου 2026 ζήτησε επισήμως την επαναφορά του στο σύστημα βάρδιας — αίτημα το οποίο το ίδιο το Παράρτημα της Κυβέρνησης παραδέχεται στην §64 αυτού.

208. Η Συντεχνία δεν προχωρεί το ζήτημα πέραν τούτου. Η Κυβέρνηση ζητεί από την Επιτροπή να αποφασίσει επί του παραδεκτού επί τη βάσει μιας αφήγησης. Επί ζητήματος το οποίο είναι επαληθεύσιμο από τον ίδιο τον φάκελο του Τμήματος, και το οποίο το Παράρτημα επαναλαμβάνει τρεις φορές, η αφήγηση αυτή είναι εσφαλμένη.

209. Υπάρχει και δεύτερη συνέπεια. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης ουδαμού αναφέρει τα αιτήματα για διευκολύνσεις. Και όμως, τα αιτήματα αυτά — για γραφείο από το οποίο ο λειτουργός θα μπορούσε να ασκεί τη λειτουργία του, για πρόσβαση στο διαδίκτυο ώστε να επικοινωνεί με τα μέλη του, για εξουσιοδότηση χρήσης εξοπλισμού επικοινωνιών ως Εκπρόσωπος Τύπου του Κλάδου — αποτελούν αιτήματα δυνάμει του άρθρου 28(β), υποβληθέντα γραπτώς, με ρητή επίκληση του άρθρου 28, σχεδόν τέσσερις μήνες προτού κατατεθεί η παρούσα καταγγελία. Η απάντηση ήταν η επιστολή της 2ας Μαρτίου 2026, η παραπομπή στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού και, εν ευθέτω χρόνω, η πειθαρχική διαδικασία.

(3) Το μήνυμα της 3ης Φεβρουαρίου 2026: το έγγραφο στο οποίο στηρίζεται η Κυβέρνηση είναι το έγγραφο με το οποίο ο ίδιος προειδοποίησε

210. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης αποδίδει σημαντική βαρύτητα σε ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Φεβρουαρίου 2026 (Παράρτημα 3 αυτής· τεκμήριο **T.01-15**), το οποίο, κατά τις §§10–11, καταδεικνύει ότι ο λειτουργός «εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τη Διεύθυνση για την εμπιστοσύνη που του επιδείχθηκε» και ότι τούτο είναι «ασυμβίβαστο με τον μεταγενέστερο ισχυρισμό ότι η τοποθέτησή του συνιστούσε αιφνίδια, αντεκδικητική ή δυσμενή διοικητική ενέργεια». Τέσσερα στοιχεία του εγγράφου είναι ουσιώδη.

211. *Πρώτον, το θέμα του.* Το μήνυμα φέρει τον τίτλο «**Ανάληψη καθηκόντων Υπευθύνου Συντήρησης και πλαίσιο συνεργασίας**» και υπογράφεται ως «**Υπεύθυνος Συντήρησης**». Εκείνο για το οποίο ο λειτουργός ευχαριστούσε τη διοίκηση, κατά τη διατύπωση του ίδιου του εγγράφου, ήταν η ανάθεση σε αυτόν **ευθύνης**. Όμως η **Διαταγή αρ. 3/26** της ίδιας ημερομηνίας — η πράξη που πραγματοποίησε τη μετακίνηση και η οποία αποτελεί το ίδιο το Παράρτημα 2 της Κυβέρνησης (τεκμήριο **T.01-14**) — τον τοποθετεί «Από: Συνήθη Καθήκοντα βάρδιας Σε: Τεχνικές Υπηρεσίες – Ομάδα Συντήρησης - Εργαστήρια». Δεν του απονέμει καμία θέση Υπευθύνου Συντήρησης και ουδέν αναφέρει για οποιαδήποτε σχέση υπαγωγής. Παραλλήλως, το Παράρτημα της Κυβέρνησης εξηγεί εκτενώς (§19) ότι ο κ. Μαλτέζος «κατείχε το κατώτατο επίπεδο της προβλεπόμενης υπηρεσιακής ιεραρχίας» και «υπαγόταν κατ' ανάγκην ... στην εποπτεία και τις οδηγίες ιεραρχικά ανώτερων λειτουργών». Και οι δύο θέσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ταυτοχρόνως: η διοίκηση δεν μπορεί να επικαλείται τις ευχαριστίες του για θέση ευθύνης και συγχρόνως να εξηγεί ότι η θέση δεν έφερε καμία.

212. *Δεύτερον, τι δεν του ειπώθηκε.* Ούτε η Διαταγή αρ. 3/26 ούτε οτιδήποτε του γνωστοποιήθηκε κατά τον χρόνο εκείνο αποκάλυπτε ότι η θέση συνεπαγόταν υπαγωγή στον λειτουργό που είναι Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων της ΠΑΣΥΔΥ. Αποδέχθηκε, στις 3 Φεβρουαρίου 2026, θέση ευθύνης. Δεν αποδέχθηκε, ούτε ήταν σε θέση να αποδεχθεί ή να αρνηθεί, την υπαγωγή αυτή.

213. Τρίτον, τι πράγματι επιφυλάσσει το μήνυμα. Στο ίδιο μήνυμα ο λειτουργός κατέγραψε ρητώς ότι η συνδικαλιστική του ιδιότητα ως Αντιπροέδρου του Κλάδου Δεσμοφυλάκων και μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της Συντεχνίας «**παραμένει διακριτή και ανεξάρτητη**» από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα και ότι οι συνδικαλιστικές του υποχρεώσεις «**θα συνεχίσουν να ασκούνται**» εντός του προβλεπόμενου πλαισίου. Το μήνυμα κοινοποιήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Συντεχνίας, στο Κλαδικό Συμβούλιο Δεσμοφυλάκων και στα μέλη. Ήταν, με άλλα λόγια, γραπτή γνωστοποίηση προς τη διοίκηση, την ημέρα της μετακίνησης, ότι θα εξακολουθούσε να ασκεί τις συνδικαλιστικές του λειτουργίες. Καμία ένσταση δεν προβλήθηκε επ' αυτής. Το έγγραφο που η Κυβέρνηση προσκομίζει για να καταδείξει ότι ήταν ικανοποιημένος είναι το έγγραφο με το οποίο ο ίδιος γνωστοποίησε εγγράφως και εκ των προτέρων στη διοίκηση ακριβώς εκείνη τη συμπεριφορά για την οποία αυτή άρχισε αργότερα να τον διώκει.

214. Τέταρτον, η συνέχεια. Οι ενστάσεις ακολούθησαν ταχέως και βρίσκονται στον φάκελο: η γραπτή ένσταση της 21ης Φεβρουαρίου 2026 (§205 ανωτέρω)· επιστολή του νομικού του συμβούλου στις 4 Μαρτίου 2026· περαιτέρω επιστολή στις 15 Απριλίου 2026 με ρητή έγερση της σύγκρουσης συμφερόντων· και επίσημο αίτημα στις 22 Απριλίου 2026 για επαναφορά του στο σύστημα βάρδιας, το οποίο το Παράρτημα της Κυβέρνησης αναγνωρίζει στην §64 αυτού. Η απάντησή της είναι ότι το αίτημα «ούτε αναιρεί ούτε θεραπεύει αναδρομικά τις απουσίες που είχαν ήδη λάβει χώρα». Τούτο μπορεί να ισχύει ή να μην ισχύει ως ζήτημα πειθαρχικού δικαίου. Δεν αποτελεί, πάντως, απάντηση σε εκείνο που το αίτημα αποδεικνύει για τους παρόντες σκοπούς: ότι μέχρι τις 22 Απριλίου 2026 ο λειτουργός ζητούσε να απαλλαγεί από την τοποθέτηση την οποία, κατά την Κυβέρνηση, είχε δεχθεί με ικανοποίηση.

(4) Η «ευρύτερη ανακατανομή του προσωπικού»

215. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης αναφέρει στην §8 ότι ο κ. Μαλτέζος «δεν ήταν ο μόνος εργαζόμενος που μετακινήθηκε», ότι «και άλλα μέλη του προσωπικού αποσύρθηκαν από το σύστημα βάρδιας» και ότι η μετακίνησή του «εντασσόταν σε ευρύτερο διοικητικό μέτρο και δεν συνιστούσε εξατομικευμένη ή επιλεκτική ενέργεια εναντίον του». Στηρίζεται σε κατάλογο μετακινήσεων, το Παράρτημα 2 αυτής.

216. Ο κατάλογος αυτός είναι η **Διαταγή αρ. 3/26 της 3ης Φεβρουαρίου 2026**, με ισχύ από τις 8 Φεβρουαρίου 2026, τεκμήριο **T.01-14** του πειθαρχικού φακέλου. Μετακινεί **πέντε** κατονομαζόμενα πρόσωπα:

	Βαθμός / αριθμός	Από → Εις
1	Αρχιδεσμοφύλακας αρ. 221	Συνήθη καθήκοντα βάρδιας → Επόπτης Πτερύγων 5 + 8 (εξαήμερη πρωινή εργασία)
2	Αρχιδεσμοφύλακας αρ. 250	Συνήθη καθήκοντα βάρδιας → Επόπτης Πτερύγων 1 + 2 (εξαήμερη πρωινή εργασία)
3	Δεσμοφύλακας αρ. 408	Τεχνικές Υπηρεσίες – Ομάδα Συντήρησης – Εργαστήρια → Συνήθη καθήκοντα βάρδιας
4	Δεσμοφύλακας αρ. 526 (ο κ. Μαλτέζος)	Συνήθη καθήκοντα βάρδιας → Τεχνικές Υπηρεσίες – Ομάδα Συντήρησης – Εργαστήρια

	Βαθμός / αριθμός	Από → Εις
5	Δεσμοφύλακας αρ. 831	Συνήθη καθήκοντα βάρδιας → Τεχνικές Υπηρεσίες – Ομάδα Συντήρησης – Εργαστήρια

217. Πέντε πρόσωπα· εκ των οποίων δύο είναι Αρχιδεσμοφύλακες μετακινούμενοι σε θέσεις Επόπτη Πτερύγων· και ένα εκ των οποίων, ο αρ. 408, μετακινείται **εκτός** των Τεχνικών Υπηρεσιών **προς** καθήκοντα βάρδιας την ίδια ημέρα κατά την οποία ο κ. Μαλτέζος μετακινείται εντός αυτών. Το κατά πόσον τούτο συνιστά «ευρύτερο διοικητικό μέτρο» είναι ζήτημα της ουσίας. Εκείνο που έχει σημασία στο παρόν στάδιο είναι ότι το ίδιο το έγγραφο της Κυβέρνησης δεν αποδεικνύει αυτό που η Κυβέρνηση λέει ότι αποδεικνύει.

218. Η Συντεχνία προσθέτει το πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει να αξιολογηθεί το επιχείρημα της Κυβέρνησης περί αναλογικότητας. Στην έκθεσή της για την ad hoc επίσκεψη στην Κύπρο της 1ης–4ης Απριλίου 2025, η οποία δημοσιεύθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2025, η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων** διαπίστωσε, ως προς τις Κεντρικές Φυλακές Λευκωσίας:

«§84. Ορισμένες πτέρυγες διέθεταν από ένα έως τρία μέλη προσωπικού σε υπηρεσία για πέραν των 100 κρατουμένων, οι οποίοι κατά τη διάρκεια της ημέρας κυκλοφορούσαν κατά κύριο λόγο ελεύθερα εντός των πτερύγων. ... Μολονότι η αναλογία προσωπικού προς κρατουμένους έχει βελτιωθεί ελαφρώς από το 2023, **παρέμενε σε επικίνδυνα χαμηλό επίπεδο.**»
«§85. **Ο χαμηλός αριθμός σωφρονιστικού προσωπικού στους χώρους κράτησης αυξάνει τον κίνδυνο βίας και εκφοβισμού μεταξύ των κρατουμένων, καθώς και έντασης μεταξύ προσωπικού και κρατουμένων, και αποκλείει την ανάπτυξη δυναμικής ασφάλειας.** ... Η CPT καλεί τις κυπριακές αρχές να επανεξετάσουν την κατανομή του προσωπικού πρώτης γραμμής και να αυξήσουν την παρουσία σωφρονιστικού προσωπικού στις πλέον προβληματικές πτέρυγες, όπου η βία μεταξύ κρατουμένων εκδηλώνεται συχνότερα.» (CPT/Inf (2025) 39)

219. Το Παράρτημα ισχυρίζεται περαιτέρω στην §7 ότι η κυκλική εναλλαγή αποτελούσε επί έτη πάγιο αίτημα της ίδιας της ΙΣΟΤΗΤΑΣ. Πράγματι το αποτελούσε. Συντεχνία η οποία απαιτεί γενικό, διαφανές και ομοιόμορφα εφαρμοζόμενο σύστημα κυκλικής εναλλαγής δεν συναινεί εκ του λόγου αυτού στην εξατομικευμένη μετακίνηση του Αντιπροέδρου του Κλάδου της, σαράντα τρεις ημέρες αφότου ο Κλάδος αυτός κατονόμασε δημοσίως ανώτερο αξιωματικό, σε θέση υπό την εξουσία του αξιωματικού εκείνου. Γενικό αίτημα δεν αποτελεί ατομική παραίτηση από δικαίωμα, ούτε συνιστά υπεράσπιση έναντι του ισχυρισμού ότι συγκεκριμένη απόφαση ελήφθη για συγκεκριμένο λόγο.

(5) Ο εποπτεύων λειτουργός

220. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης αφιερώνει περί τις δεκαεννέα παραγράφους (§§14–32) στη θέση ότι δεν ανακύπτει σύγκρουση συμφερόντων από το γεγονός ότι ο προϊστάμενος του κ. Μαλτέζου ανήκει σε διαφορετική συντεχνία, ότι όλοι οι ανώτεροι αξιωματικοί ανήκουν στην ΠΑΣΥΔΥ, ότι η σχέση υπαγωγής ήταν

επομένως αναπόφευκτη και ότι δεν έχει προσδιοριστεί καμία συγκεκριμένη πράξη μεροληψίας.

221. Η Συντεχνία δεν ζητεί, στο παρόν στάδιο, από την Επιτροπή να επιλύσει τη διαφορά αυτή. Καταγράφει τέσσερα ζητήματα τα οποία προκύπτουν από τον ίδιο τον πειθαρχικό φάκελο του Τμήματος Φυλακών και στα οποία το Παράρτημα δεν απαντά.

222. Ο τετραπλός ρόλος του λειτουργού. Ο Επιθεωρητής που είναι ο άμεσος προϊστάμενος του κ. Μαλτέζου βεβαίωσε ενυπογράφως ενώπιον της Ερευνώσας Λειτουργού, στις 20 Μαΐου 2026, ότι είναι **«ο Πρόεδρος του Κλάδου Δεσμοφυλάκων της Συντεχνίας ΠΑΣΥΔΥ»**. Είναι ο συντάκτης των δύο υπηρεσιακών σημειωμάτων που καταγράφουν απουσία στις **9 Απριλίου** και στις **16 Απριλίου 2026** (τεκμήρια Τ.04-1 και Τ.04-2) — των δύο εγγράφων που επισυνάφθηκαν στην επιστολή της 20ής Απριλίου 2026 επί τη βάσει της οποίας ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, ως Αρμόδια Αρχή, διέταξε την πειθαρχική έρευνα. Τα δύο αυτά σημειώματα δεν είναι, όμως, τα μόνα: η δέσμη των καταστάσεων παρουσίας την οποία προσκομίζει η ίδια η Κυβέρνηση περιέχει **δεκαοκτώ** υπηρεσιακά σημειώματα του ιδίου λειτουργού, σχεδόν καθημερινά από τις **10 Μαρτίου έως τις 29 Μαΐου 2026** (Παράρτημα Θ, §§6, 16). Κατέθεσε ως **Μάρτυρας 4** στην έρευνα αυτή. Ήταν παρών κατά την απόπειρα επίδοσης της πειθαρχικής ειδοποίησης στις 8 Μαΐου 2026 και συνυπέγραψε το σχετικό σημείωμα. Είναι, επομένως, κατά τον ίδιο τον φάκελο του Τμήματος, συγχρόνως ο άμεσος προϊστάμενος του ερευνώμενου λειτουργού, ο συντάκτης των εγγράφων που πυροδότησαν την έρευνα, μάρτυρας σε αυτήν και ο πρόεδρος του κλάδου της ανταγωνίστριας οργάνωσης στο Τμήμα αυτό.

223. Η καταγεγραμμένη απάντησή του στον ισχυρισμό. Ερωτηθείς στην έρευνα να απαντήσει στον ισχυρισμό περί σύγκρουσης συμφερόντων και αντιποίνων που περιεχόταν στην επιστολή του νομικού συμβούλου της 15ης Απριλίου 2026 (τεκμήριο Τ.01-13), η καταγεγραμμένη απάντησή του αρχίζει: **«δεν υπάρχει τέτοιος ισχυρισμός»**. Καταγράφεται στον ίδιο ακριβώς φάκελο στον οποίο ο ισχυρισμός εμφανίζεται, σε απάντηση ερωτήματος που τον παραθέτει.

224. Η ένσταση προηγήθηκε της επιστολής της 20ής Απριλίου 2026. Η σύγκρουση συμφερόντων εγέρθηκε εγγράφως στις **15 Απριλίου 2026** — πέντε ημέρες πριν από την επιστολή που έθεσε σε κίνηση την πειθαρχική διαδικασία — και κοινοποιήθηκε στον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. Τίποτε δεν ανεστάλη, τίποτε δεν ανατέθηκε αλλού και κανένας άλλος λειτουργός δεν τοποθετήθηκε στη θέση του.

225. Η απάντηση της Αναπληρώτριας Διευθύντριας. Ερωτηθείσα κατά πόσον είχε περιέλθει σε γνώση της οποιοδήποτε περιστατικό μεροληψίας, η Αναπληρώτρια Διευθύντρια απάντησε ότι «εξ όσων γνωρίζει, επί του παρόντος όλοι οι Αξιωματικοί του Τμήματος Φυλακών ανήκουν στη Συντεχνία ΠΑΣΥΔΥ» και ότι ουδέποτε της υποβλήθηκε οποιοδήποτε παράπονο — ο ισχυρισμός που εξετάζεται στις §§206–208 ανωτέρω.

226. Η Συντεχνία δεν υποστηρίζει ότι η ιδιότητα του μέλους συντεχνίας αποστερεί από λειτουργό τη δυνατότητα άσκησης εποπτείας. Υποστηρίζει ότι, όταν μια διοίκηση τελεί εν γνώσει του ότι συγκεκριμένος λειτουργός έχει κατονομαστεί δημοσίως από μια οργάνωση ως το κεντρικό πρόσωπο σε φερόμενο μηχανισμό

στρατολόγησης μελών, και εν συνεχεία τοποθετεί τον Αντιπρόεδρο του Κλάδου της οργάνωσης αυτής υπό την άμεση εξουσία του λειτουργού εκείνου, και εν συνεχεία θεμελιώνει πειθαρχική διαδικασία εναντίον του επί των καταγραφών του λειτουργού εκείνου, και εν συνεχεία ακούει τον λειτουργό εκείνο ως μάρτυρα σε αυτήν, τότε τίθεται ευθέως το ερώτημα κατά πόσον το Κράτος διασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία των αντιπροσώπων των εργαζομένων. Τούτο αποτελεί ερώτημα γενικής εφαρμογής.

226Α. Το αρχείο επί του οποίου στηρίζεται η δίωξη. Η Συντεχνία προσθέτει, στο σημείο αυτό, μία διαπίστωση η οποία προκύπτει αποκλειστικά από την αντιπαράβολή των εγγράφων που η ίδια η Κυβέρνηση προσκόμισε, και η οποία αναπτύσσεται πλήρως στο **Παράρτημα Θ**. Οι καταστάσεις καταγραφής χρόνου παρουσίας για τον Μάρτιο και για τον Απρίλιο 2026 υπάρχουν, αμφότερες, σε **δύο ασυμβίβαστες μεταξύ τους εκδόσεις**: η μία χρεώνει τον λειτουργό με 16,50 και 35 ώρες αντιστοίχως και φέρει τις σημειώσεις «του δόθηκε 2ώρη άδεια» και «ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ»· η άλλη τις μηδενίζει, αφήνει τη στήλη παρατηρήσεων κενή και καταλήγει σε **πιστωτικό** υπόλοιπο 11,89 ωρών υπέρ του λειτουργού. Πρόκειται για τον ίδιο μήνα, τον ίδιο λειτουργό και το ίδιο πρόσωπο που ετοίμασε το έντυπο.

226Β. Η έκδοση του Μαρτίου η οποία μηδενίζει τη χρέωση φέρει, επιπροσθέτως, **χειρόγραφες διορθώσεις**: η 11η Μαρτίου — ημέρα **Τετάρτη** — παύει να σημειώνεται ως ημέρα συνδικαλιστικού χρόνου και σημειώνεται «Π» (παρών) με την ένδειξη «βάση της κάρτας», ενώ ως ημέρες συνδικαλιστικού χρόνου σημειώνονται χειρόγραφα η 10η Μαρτίου (**Τρίτη**) και η 12η Μαρτίου (**Πέμπτη**). Η χρέωση ανά ημέρα μεταβάλλεται, χειρόγραφα, από 5,50 σε 2,00 ώρες. Η Συντεχνία δεν αποδίδει σε κανέναν πρόθεση. Παρατηρεί μόνον ότι, **μετά τη διόρθωση, το αρχείο συμφωνεί με τα υπηρεσιακά σημειώματα και με τη διατύπωση της κατηγορίας — ότι ο λειτουργός απουσίαζε «κάθε Τρίτη και Πέμπτη» — ενώ πριν από αυτήν δεν συμφωνούσε με κανένα από τα δύο.**

226Γ. Οι ημερομηνίες επί των οποίων στηρίχθηκε η εισήγηση για δίωξη. Το υπηρεσιακό σημείωμα του Ερευνώντος Λειτουργού της **7ης Απριλίου 2026** — εκείνο με το οποίο εισηγήθηκε τη λήψη πειθαρχικών μέτρων — χαρακτηρίζει ως αδικαιολόγητες τις απουσίες «στις 14/03/2026, 16/03/2026, 30/03/2026 μέχρι τις 11:00 και 02/04/2026». Στις καταστάσεις παρουσίας του ιδίου Τμήματος, και στις **δύο εκδόσεις τους**, η 14η Μαρτίου 2026 είναι **Σάββατο** και καταγράφεται ως ημέρα ανάπαυσης («ΔΟ»), η δε 16η και η 30ή Μαρτίου 2026 καταγράφονται ως ημέρες **παρουσίας** («Π»). Για καμία από τις τρεις δεν υπάρχει υπηρεσιακό σημείωμα στη δέσμη. Αντιστρόφως, η **7η Απριλίου 2026** — η βαρύτερη χρέωση της περιόδου, 7,50 ώρες, με τη μοναδική σημείωση «ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ» — δεν καλύπτεται από κανένα σημείωμα, ενώ η **9η Απριλίου 2026**, την οποία σημείωμα της ίδιας ημέρας βεβαιώνει ως απουσία «χωρίς άδεια», καταγράφεται στην κατάσταση παρουσίας ως **άδεια**.

226Δ. Η χρονική τάξη. Το πρώτο υπηρεσιακό σημείωμα του Επιθεωρητή φέρει ημερομηνία **10 Μαρτίου 2026**. Ο Ερευνών Λειτουργός διορίστηκε την **11η Μαρτίου 2026**. Η διοικητική έρευνα διεξήχθη, η Έκθεση υποβλήθηκε και η εισήγηση για λήψη πειθαρχικών μέτρων διατυπώθηκε τη **12η Μαρτίου 2026** — την επομένη του διορισμού. Τέσσερα από τα σημειώματα του Επιθεωρητή, εκείνα που αφορούν τις 19, 21, 26 και 28 Μαΐου 2026, φέρουν όλα την ίδια ημερομηνία σύνταξης, **29 Μαΐου**

2026, εννέα ημέρες μετά την κατάθεση του συντάκτη τους ενώπιον της Ερευνώσας Λειτουργού· όλα τα προηγούμενα είχαν συνταχθεί αυθημερόν.

226Ε. Η Συντεχνία υπογραμμίζει τη σημασία που έχουν οι διαπιστώσεις αυτές για το ερώτημα το οποίο η Επιτροπή καλείται σήμερα να κρίνει, και μόνο για αυτό. Η Κυβέρνηση καλεί την Επιτροπή να απορρίψει την καταγγελία ως απαράδεκτη επί τη βάσει, μεταξύ άλλων, ότι υφίσταται εσωτερική πειθαρχική διαδικασία με πλήρεις δικονομικές εγγυήσεις. Οι εγγυήσεις αυτές δεν εντόπισαν ούτε τις δύο εκδόσεις του ιδίου αρχείου, ούτε τη μη αντιστοιχία των ημερομηνιών, ούτε τη θέση του συντάκτη των εκθέσεων. Το ζήτημα δεν είναι εάν η εσωτερική διαδικασία θα καταλήξει σε ορθό ή εσφαλμένο αποτέλεσμα· είναι ότι το Κράτος επικαλείται τη διαδικασία αυτή ως λόγο για να μην εξεταστεί η υπόθεση διεθνώς.

(6) Το αποφασίζον όργανο

227. Τέλος, η Συντεχνία καταγράφει τη δομή της εσωτερικής διαδικασίας, χωρίς επιχειρηματολογία. Η Αναπληρώτρια Διευθύντρια Φυλακών: έδωσε την οδηγία της 11ης Μαρτίου 2026 για τον διορισμό διοικητικού ερευνώντος λειτουργού· απέστειλε τις επιστολές της 2ας Μαρτίου, της 8ης Απριλίου και της 14ης Απριλίου 2026 προς τον λειτουργό· απέστειλε επιστολή προς το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στις 2 Μαρτίου 2026 και προς τον Γενικό Εισαγγελέα στις 9 Μαρτίου 2026· συνέταξε την επιστολή της 20ής Απριλίου 2026 με την οποία ζητήθηκε ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού, η οποία περιέχει το απόσπασμα της §195 ανωτέρω· είναι υπεύθυνη, δυνάμει του **Κανονισμού 36 των περί Υπηρεσίας Φυλακών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 19/2000)** (να μη συγχέεται με τον Κανόνα 36 των Κανόνων της Επιτροπής), για την ενεργοποίηση της διαδικασίας εκδίκασης πειθαρχικών παραπτωμάτων που διαπράττονται από μέλη του προσωπικού των φυλακών· κατέθεσε ως Μάρτυρας 1 στην έρευνα που ακολούθησε· και είναι η συντάκτρια του Παραρτήματος που βρίσκεται τώρα ενώπιον της Επιτροπής.

228. Η Συντεχνία υπενθυμίζει, χωρίς να αναπτύξει το ζήτημα, ότι στην **Kamenos v. Cyprus** (προσφυγή αρ. 147/07, απόφαση της 31ης Οκτωβρίου 2017) το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαπίστωσε παραβίαση του άρθρου 6§1 της Σύμβασης σε πειθαρχική διαδικασία στην οποία το ίδιο όργανο διατύπωσε τις κατηγορίες και εν συνεχεία αποφάνθηκε επ' αυτών.

229. Η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί επί του δίκαιου χαρακτήρα της εσωτερικής πειθαρχικής διαδικασίας. Ζητεί από την Επιτροπή να σημειώσει ότι το υλικό επί του οποίου η Κυβέρνηση την καλεί να αποφασίσει επί του παραδεκτού είναι η αφήγηση της λειτουργού που βρίσκεται στο κέντρο της δομής αυτής.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ — Ο κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

230. Το Παράρτημα της Κυβέρνησης υποστηρίζει (§§92–124) ότι ουδεμία νέα ανάθεση καθηκόντων έγινε στις 6 Μαΐου 2026· ότι ο κ. Κωνσταντίνου εκτελούσε καθήκοντα βάρδιας σε πτέρυγες από τις 13 Μαρτίου 2013· ότι το ιατρικό πιστοποιητικό ημερομηνίας 20 Νοεμβρίου 2025 αφορούσε αθροιστικές κεφαλαλγίες και συνιστούσε εγγύτητα προς τη φαρμακευτική αγωγή και άμεση πρόσβαση σε οξυγόνο «χωρίς να αποκλείει την εργασία σε κλειστούς χώρους»· και ότι η ρύθμιση

με την οποία τοποθετήθηκε πλησίον του αναρρωτηρίου που εξυπηρετεί τις Πτέρυγες 1 και 2 υλοποίησε, αντί να αγνοήσει, τη σύσταση αυτή.

231. Οι θέσεις αυτές άπτονται της ουσίας και η Συντεχνία επιφυλάσσεται να απαντήσει σε αυτές, περιλαμβανομένου του ζητήματος της ιατρικής μαρτυρίας, το οποίο θα απαιτήσει υλικό εμπειρογνομόνων. Πέντε ζητήματα ορθώς προβάλλονται ήδη από τώρα, διότι καθένα από αυτά άπτεται του κατά πόσον πρόκειται για ατομικό παράπονο ή για εκδήλωση της καταγγελλόμενης πρακτικής.

(1) Η αφήγηση της Κυβέρνησης είναι εσωτερικά αντιφατική

232. Το Παράρτημα ισχυρίζεται στην §97 ότι «δεν εκδόθηκε οποιαδήποτε απόφαση μετακίνησής του από εξωτερικά σε εσωτερικά καθήκοντα, ούτε του ανατέθηκε στις 6 Μαΐου 2026 οποιαδήποτε διαφορετική ανάθεση εργασίας από εκείνη την οποία ήδη εκτελούσε», και στην §123(b) ότι «ούτε μετακινήθηκε ούτε του ανατέθηκαν νέα καθήκοντα στις 6 Μαΐου 2026».

233. Στην §104 όμως αναφέρει:

«Μετά την ανάληψη των καθηκόντων μου ως Αναπληρώτρια Διευθύντρια και την επισκόπηση των ιατρικών πιστοποιητικών του προσωπικού στο σύνολό τους, **δόθηκαν γραπτές οδηγίες προς το Γραφείο Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού** τόσο για τον κ. Κωνσταντίνου όσο και για άλλα μέλη του προσωπικού. Αναφορικά με τον κ. Κωνσταντίνου, **δόθηκαν γραπτές οδηγίες όπως συνεχίσει να εκτελεί τα συνήθη καθήκοντά του σε βάρδια, τοποθετούμενος όμως στις πτέρυγες που βρίσκονται πλησιέστερα προς το Αναρρωτήριο που εξυπηρετεί τις Πτέρυγες 1 και 2.** Η σχετική γραπτή οδηγία επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 21.**»

234. Γραπτή οδηγία με την οποία λειτουργός «τοποθετείται» σε συγκεκριμένες πτέρυγες αποτελεί νέα ανάθεση ως προς τον τόπο στον οποίο εκτελούνται τα καθήκοντα. Το ίδιο το Παράρτημα το αναφέρει στην §98: εκείνο που έλαβε χώρα ήταν «η συνέχιση της υφιστάμενης τοποθέτησής του, σε συνδυασμό με **προσαρμογή του συγκεκριμένου χώρου στον οποίο εκτελούνταν τα καθήκοντα αυτά**». Οι δύο θέσεις δεν είναι δυνατόν να σταθούν από κοινού. Είτε ουδεμία απόφαση λήφθηκε στις 6 Μαΐου 2026 ή περί την ημερομηνία αυτή, οπότε δεν υφίσταται τίποτε που να έχει υλοποιήσει το πιστοποιητικό· είτε λήφθηκε απόφαση, οπότε η απάντηση της Κυβέρνησης στην καταγγελία δεν είναι ότι δεν συνέβη τίποτε, αλλά ότι εκείνο που συνέβη ήταν ευεργετικό.

235. Η Συντεχνία σημειώνει ότι η γραπτή οδηγία αποτελεί το ίδιο το Παράρτημα 21 της Κυβέρνησης και ότι δεν έχει προσκομιστεί. Δηλώνει ρητώς ότι **δεν έχει καμία απολύτως αντίρρηση** εάν η Επιτροπή κρίνει χρήσιμο να ζητήσει την προσκόμισή του — αντιθέτως, το επιθυμεί. Παρατηρεί μόνον ότι το έγγραφο με το οποίο, κατά την ίδια την Κυβέρνηση, «τοποθετήθηκε» ο λειτουργός, ουδέποτε κοινοποιήθηκε στον ίδιο· και ότι η μη κοινοποίηση αποτελεί, αφ' εαυτής, στοιχείο της μεταχείρισης για την οποία γίνεται λόγος.

(2) Το πιστοποιητικό επαναδιατυπώνει το διεθνές πρότυπο φροντίδας· η ρύθμιση αποκλίνει από αυτό

236. Η Κυβέρνηση χαρακτηρίζει το πιστοποιητικό ως συνιστών απλώς όπως ο λειτουργός «τοποθετηθεί σε χώρο από τον οποίο θα έχει εύκολη πρόσβαση στη

φαρμακευτική του αγωγή» και «έχει εύκολη και άμεση πρόσβαση σε χορήγηση οξυγόνου, εφόσον τούτο καταστεί αναγκαίο», ισχυρίζεται δε στην §100 ότι τούτο «ουδεμία απολύτως αναφορά περιέχει από την οποία να προκύπτει ότι ο κ. Κωνσταντίνου δεν θα μπορούσε να εργάζεται σε κλειστούς χώρους».

237. Το πιστοποιητικό δεν χρειάζεται να το αναφέρει. Επιτάσσει το **άμεσο**. Και στην αθροιστική κεφαλαλγία, το άμεσο είναι το σύνολο της θεραπείας. Η Συντεχνία εκθέτει την κλινική εικόνα, με πηγές, στο **Παράρτημα Ε**. Συνοπτικά:

- **(a) Η πάθηση.** Η αθροιστική κεφαλαλγία (ICHD-3, §3.1 — Διεθνής Ταξινόμηση Κεφαλαλγιών, 3η έκδοση) χαρακτηρίζεται από κρίσεις σοβαρού ή πολύ σοβαρού ετερόπλευρου άλγους, διάρκειας 15–180 λεπτών χωρίς θεραπεία, με συχνότητα από μία ανά δύο ημέρες έως **οκτώ φορές ημερησίως**. Το «**αίσθημα ανησυχίας ή διέγερσης**» αποτελεί τυπικό διαγνωστικό κριτήριο (κριτήριο C.2), τιθέμενο στην ίδια βάση με τα κρανιακά αυτόνομα σημεία: η ταξινόμηση αντιμετωπίζει την αδυναμία παραμονής σε ακινησία ως γνώρισμα που ορίζει την πάθηση. Η εξειδικευμένη βιβλιογραφία την περιγράφει ως την πλέον επώδυνη από τις πρωτοπαθείς κεφαλαλγικές διαταραχές· ασθενείς που έχουν βιώσει τοκετό ή νεφρικό κολικό κατά κανόνα αξιολογούν την κρίση ως χειρότερη.
- **(b) Η χρονική εξέλιξη.** Η κρίση «συχνά αρχίζει ως αόριστη δυσφορία και ταχέως εντείνεται σε αφόρητο άλγος, **φθάνοντας στη μέγιστη έντασή της εντός 9 λεπτών από την έναρξη στο 86% των πασχόντων**» (Black, Bordini και Russell, “Symptomatology of cluster headache”, σε Olesen κ.ά. (επιμ.), *The Headaches*, 3η έκδ., 2006, κεφ. 92). Το θεραπευτικό παράθυρο μετράται σε μονοψήφιο αριθμό λεπτών.
- **(c) Η θεραπεία.** Το οξυγόνο υψηλής ροής αποτελεί θεραπεία πρώτης γραμμής σε κάθε διεθνή κατευθυντήρια οδηγία: η Κλινική Κατευθυντήρια Οδηγία CG150 του NICE συνιστά «οξυγόνο 100% με ρυθμό ροής τουλάχιστον 12 λίτρων ανά λεπτό, με μάσκα μη επανεισπνοής και ασκό αποθέματος» (σύσταση 1.3.36)· η κατευθυντήρια οδηγία της European Academy of Neurology του 2023 ορίζει «τουλάχιστον 12 L/min οξυγόνου 100% (σε ορισμένες περιπτώσεις έως 15 L/min) για διάρκεια 20 λεπτών, με μάσκα μη επανεισπνοής»· η American Headache Society την κατατάσσει σε σύσταση Επιπέδου Α. Η τυχαioποιημένη μαρτυρία (Cohen, Burns και Goadsby, *JAMA* 2009;302:2451) απέδωσε 78% πλήρη ύφεση του άλγους ή επαρκή ανακούφιση στα 15 λεπτά, έναντι 20% για τον αέρα — και τούτο για οξυγόνο χορηγούμενο, κατά τη διατύπωση της ίδιας της μελέτης, «**κατά την έναρξη της κρίσης**» (“at the start of an attack”), το δε συμπέρασμα διατυπώνεται ως αφορών θεραπεία «**κατά την έναρξη των συμπτωμάτων**» (“at symptom onset”). Η κατευθυντήρια οδηγία της EAN το αναφέρει ρητώς: «**Βέλτιστο αποτέλεσμα κατά την έναρξη της κρίσης.**»
- **(d) Πού πρέπει να βρίσκεται το οξυγόνο.** Η σύσταση 1.3.36 της CG150 του NICE επιτάσσει προς τους κλινικούς ιατρούς, στην ίδια πρόταση με τον ρυθμό ροής, να «**μεριμνούν για την παροχή οξυγόνου κατ’ οίκον και φορητού (ambulatory) οξυγόνου**». Ο όρος *ambulatory* είναι τεχνικός: φορητό οξυγόνο προς χρήση εκτός της οικίας. Το πρότυπο φροντίδας είναι ο ασθενής να έχει τη φιάλη **αμέσως ανά χείρας**. Καμία εντοπισθείσα κατευθυντήρια οδηγία δεν προβλέπει μοντέλο κατά το οποίο ο ασθενής μεταβαίνει σε κλινική ή σε αναρρωτήριο κατά τη διάρκεια της κρίσης.

- **(ε) Γιατί ειδικώς το οξυγόνο.** Η έτερη θεραπεία διακοπής της κρίσης πρώτης γραμμής, η υποδόρια σουματριπτάνη 6 mg, υπόκειται σε μέγιστη ημερήσια δόση και αντενδείκνυται επί καρδιαγγειακής νόσου. Ασθενής που εμφανίζει έως οκτώ κρίσεις ημερησίως δεν είναι δυνατόν να τις αντιμετωπίσει όλες με αυτήν. Το οξυγόνο δεν υπόκειται σε τέτοιο ανώτατο όριο. Η πρόσβαση στο οξυγόνο δεν είναι, συνεπώς, υποκαταστατή.

238. Οι δύο συστάσεις του θεράποντος ιατρού — εύκολη πρόσβαση στη φαρμακευτική αγωγή και **εύκολη και άμεση** πρόσβαση σε οξυγόνο — αποτελούν, επί του υλικού αυτού, ευθεία επαναδιατύπωση του διεθνούς προτύπου φροντίδας. Η ερμηνεία του εργοδότη υποκαθιστά την **άμεση πρόσβαση** που απαιτούν οι κατευθυντήριες οδηγίες με μια **απομακρυσμένη πηγή** οξυγόνου — σε πάθηση στην οποία το θεραπευτικό παράθυρο κλείνει καθώς η κρίση κορυφώνεται, και σε φυσικό περιβάλλον — κλειδωμένη πτέρυγα φυλακών, σε Τμήμα του οποίου η στελέχωση κρίθηκε από την CPT «επικίνδυνα χαμηλή», με έναν έως τρεις λειτουργούς υπεύθυνους για πέραν των 100 κρατουμένων— στο οποίο ο λειτουργός δεν μπορεί απλώς να απομακρυνθεί.

239. Η Συντεχνία δηλώνει ρητώς τι **δεν** υποστηρίζει, ώστε να μην παραπλανηθεί η Επιτροπή και να μη δοθεί έρεισμα στην Κυβέρνηση. Δεν υποστηρίζει ότι ο ανεπαρκώς αεριζόμενος ή κλειστός χώρος πυροδοτεί κρίσεις αθροιστικής κεφαλαλγίας: τρεις ελεγχόμενες μελέτες πρόκλησης απέτυχαν να επαγάγουν κρίσεις με υποξία, η δε Συντεχνία δεν πρόκειται να προβάλει ισχυρισμό τον οποίο η βιβλιογραφία δεν στηρίζει. Δεν υποστηρίζει ότι οποιοδήποτε ρυθμιστικό σώμα κατατάσσει την αθροιστική κεφαλαλγία ως αποκλείουσα την εργασία σε σωφρονιστικό κατάστημα. Δεν υποστηρίζει ότι ο λειτουργός είναι γενικώς ακατάλληλος προς εκτέλεση καθηκόντων: μεταξύ των κρίσεων, οι ασθενείς είναι κατά κύριο λόγο λειτουργικοί. **Η θέση της Συντεχνίας αφορά το παράθυρο της κρίσης και την πρόσβαση, εντός αυτού, στη θεραπεία διακοπής της κρίσης — τίποτε περισσότερο.**

(3) Η ενδεδειγμένη οδός όταν πιστοποιητικό θεωρείται ασαφές

239Α. Η Συντεχνία συμφιλιώνει ρητώς τη θέση αυτή με τη διατύπωση της καταγγελίας, ώστε να μην υπάρξει καμία ασάφεια. Η καταγγελία αναφέρεται, στην παράγραφο της 14, σε «**δεσμευτικές ιατρικές γνωματεύσεις**» οι οποίες «αποκλείουν» τους κλειστούς χώρους. Η λέξη «δεσμευτικές» δεν σημαίνει ότι το ίδιο το πιστοποιητικό χρησιμοποιεί τον όρο· σημαίνει ότι, κατά το κυπριακό διοικητικό δίκαιο, η υπηρεσία **δεσμεύεται** να λάβει υπόψη ιατρική γνωμάτευση την οποία η ίδια ζήτησε ή αποδέχθηκε και δεν δύναται να αποκλίνει από αυτήν χωρίς αιτιολογία. Η δε λέξη «αποκλείουν» αναφέρεται σε χώρους **από τους οποίους ο λειτουργός δεν μπορεί να απομακρυνθεί κατά τη διάρκεια κρίσης ώστε να λάβει τη θεραπεία εντός του χρονικού παραθύρου** — όχι σε κλειστούς χώρους καθεαυτούς. Έτσι εννοήθηκε, και έτσι διατυπώνεται εδώ. Το αίτημα άμεσων μέτρων της παραγράφου 24(α) της καταγγελίας παραμένει ως έχει, εντός ακριβώς του πλαισίου αυτού.

240. Η Κυβέρνηση αναφέρει ότι η διοίκηση «όφειλε να ενεργήσει με βάση το πραγματικό και ρητό περιεχόμενο του ιατρικού πιστοποιητικού και όχι με βάση μεταγενέστερες, διασταλτικές ή υποκειμενικές ερμηνείες» (§103), και ότι επιστολή συντεχνίας «δεν δύναται να υποκαταστήσει ιατρική γνωμάτευση» (§116).

241. Η Συντεχνία αποδέχεται αμφότερες τις θέσεις. Δεν οδηγούν όμως εκεί όπου τις οδηγεί η Κυβέρνηση. Εάν η διοίκηση θεωρούσε ότι η απαίτηση του πιστοποιητικού για «εύκολη και άμεση πρόσβαση σε οξυγόνο» ήταν δυνατόν να ικανοποιηθεί με κλειδωμένη πτέρυγα πλησίον αναρρωτηρίου, η στοιχειώδης οδός — επιβαλλόμενη από το καθήκον χρηστής διοίκησης και από το άρθρο 64 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων, το οποίο διασφαλίζει στους υπαλλήλους συνθήκες υγείας και ασφάλειας στον χώρο εργασίας — ήταν να **ερωτηθεί ο πιστοποιών ιατρός** ή να παραπεμφθεί ο λειτουργός στην αρμόδια ιατρική αρχή. Εκείνο που δεν είναι επιτρεπτό σε εργοδότη είναι να επιλύει ιατρική ασάφεια εις βάρος του εργαζομένου, μονομερώς, και εν συνεχεία να υπερασπίζεται την επίλυση αυτή επικαλούμενος την απουσία λέξεων τις οποίες ουδέποτε ζητήθηκε από τον ιατρό να προσθέσει.

(4) Η ίδια η καταγραφή της Κυβέρνησης για όσα ακολούθησαν

242. Το Παράρτημα καταγράφει, στην §111:

«Μετά την ανωτέρω ρύθμιση, και μέχρι σήμερα, **ο κ. Κωνσταντίνου απουσίαζε με άδεια ασθενείας.**»

243. Τούτο αποτελεί την ίδια την καταγραφή της Κυβέρνησης ως προς το αποτέλεσμα της ρύθμισης. Αποτελεί, επίσης, το στατιστικώς αναμενόμενο αποτέλεσμα: κατά ελεγχόμενα πολυκεντρικά δεδομένα, οι ασθενείς με αθροιστική κεφαλαλγία χρειάζονται άδεια ασθενείας σε ποσοστό **δεκαπενταπλάσιο** εκείνου των μαρτύρων ελέγχου, η δε ανάγκη άδειας ασθενείας προβλέπεται αυτοτελώς από την **ημερήσια περιοδικότητα των κρίσεων** — δηλαδή από κρίσεις που εμπίπτουν εντός των ωρών εργασίας (Choi κ.ά., *Journal of Headache and Pain* 2018;19:78).

244. Στην §114, εξάλλου, το Παράρτημα καταγράφει ότι περαιτέρω ιατρική γνωμάτευση υποβλήθηκε στις **6 Ιουλίου 2026**, επισυναπτόμενη ως το **Παράρτημα 23** αυτού, και παρατηρεί ότι «**Η ημερομηνία αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική**», διότι είναι μεταγενέστερη τόσο της επίδικης ρύθμισης όσο και της καταγγελίας. Το Παράρτημα δεν αποκαλύπτει ούτε μία λέξη από όσα η γνωμάτευση αυτή αναφέρει.

245. Η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να ζητήσει ειδικώς το έγγραφο αυτό.

(5) Η αλληλουχία

246. Η καταγγελλόμενη ανάθεση καθηκόντων έγινε με προφορική εντολή στις **6 Μαΐου 2026**. Πρόκειται για την ίδια ημέρα κατά την οποία έλαβαν χώρα τα καταγγελλόμενα περιστατικά λεκτικής παρενόχλησης· **δύο ημέρες μετά** την κλήση σε πειθαρχική εξήγηση της 4ης Μαΐου 2026 αναφορικά με την ανακοίνωση της Συντεχνίας για την Εργατική Πρωτομαγιά· **μία ημέρα πριν** από την επίσημη γραπτή καταγγελία του Κλαδικού Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 2026· και **δύο ημέρες πριν** από τον διορισμό της Ερευνώσας Λειτουργού εναντίον του Αντιπροέδρου του Κλάδου στις 8 Μαΐου 2026.

247. Εντός εβδομήντα δύο ωρών, οι δύο ανώτατοι εκλεγμένοι αξιωματούχοι του ίδιου Κλαδικού Συμβουλίου κατέστησαν, αντιστοίχως, ο μεν αντικείμενο ανάθεσης καθηκόντων την οποία η Συντεχνία υποστηρίζει ότι ήταν ασυμβίβαστη με ιατρικό πιστοποιητικό ευρισκόμενο στον φάκελο, ο δε αντικείμενο της βαρύτερης πειθαρχικής διαδικασίας που υφίσταται στην κυπριακή δημόσια υπηρεσία. Ο χαρακτηρισμός τούτου ως δύο ατομικών εργασιακών διαφορών οι οποίες έτυχε να ανακύψουν συγχρόνως στον ίδιο Κλάδο περιγράφει τη σύμπτωση αντί να την εξηγεί.

248. Η απάντηση της Κυβέρνησης στη σύμπτωση αυτή, στις §§81–84 του Παραρτήματος, είναι ότι η πειθαρχική διαδικασία εναντίον του κ. Ματέζου είχε αυτοτελή αφετηρία, προγενέστερη της 1ης και της 7ης Μαΐου 2026. Πράγματι είχε — αφετηρία της υπήρξε η 21η Φεβρουαρίου 2026, με τη γραπτή ένσταση και το αίτημα διευκολύνσεων του λειτουργού, προωθήθηκε δε με τη γενική οδηγία της 2ας Απριλίου 2026. Τούτο αποτελεί τη θέση της Συντεχνίας, όχι απάντηση σε αυτήν. Το χρονολόγιο της Κυβέρνησης εξηγεί τον χρόνο του διορισμού της Ερευνώσας Λειτουργού. Δεν εξηγεί την ανάθεση καθηκόντων στον κ. Κωνσταντίνου στις 6 Μαΐου 2026, για την οποία το Παράρτημα δεν προσφέρει καμία απολύτως χρονολογική εξήγηση πέραν της «ανάληψης καθηκόντων» της Αναπληρώτριας Διευθύντριας και της «επισκόπησης των ιατρικών πιστοποιητικών του προσωπικού στο σύνολό τους».

ΜΕΡΟΣ Χ — ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΠΟΥ ΑΝΤΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΕΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

249. Η Κυβέρνηση στηρίζεται στο μέγεθος της δύναμης των μελών της Συντεχνίας για να υποστηρίξει ότι η μεταχείριση δύο αξιωματούχων της αποτελεί ζήτημα υπερβολικά μικρό για να εγείρει συλλογικό ερώτημα. Η Συντεχνία καλεί την Επιτροπή να αναλογιστεί τι θα θεμελιώνει το επιχείρημα αυτό εάν γινόταν δεκτό.

250. Η Επιτροπή έχει κρίνει, στο πλαίσιο της αντιπροσωπευτικότητας, ότι «η εφαρμογή κριτηρίων αντιπροσωπευτικότητας δεν πρέπει να οδηγεί σε αυτόματο αποκλεισμό των μικρών συντεχνιών ή εκείνων που έχουν συσταθεί προσφάτως, προς όφελος μεγαλύτερων και παλαιότερων συντεχνιών, **πλήττοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αποτελεσματικότητα του δικαιώματος όλων των συντεχνιών να καταθέτουν καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής**» (*FFFS v. Norway*, αρ. 74/2011, §21· *S.I.Lav. v. Italy*, αρ. 236/2024, §9). Ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης αποτελεί παραλλαγή ακριβώς του αποκλεισμού αυτού, εφαρμοζόμενη όχι στο κατώφλι της νομιμοποίησης αλλά στο κατώφλι του αντικειμένου: επειδή η Συντεχνία δεν είναι μεγάλη, όσα πράττονται εις βάρος των αξιωματούχων της δεν είναι δυνατόν να έχουν αρκετή σημασία ώστε να εξεταστούν.

251. Το ζήτημα είναι ακόμη οξύτερο στην παρούσα υπόθεση, διότι **το μέγεθος της Συντεχνίας αποτελεί το ίδιο μέρος του αντικειμένου της καταγγελίας**. Η καταγγελία ισχυρίζεται ότι μία οργάνωση έλαβε €8.410.000 δημοσίου χρήματος επί εννέα έτη, ενώ η Συντεχνία δεν έλαβε τίποτε· ότι η Συντεχνία αποκλείεται από το μοναδικό θεσμικό όργανο διαβούλευσης· και — όπως εκτίθεται στις εκκρεμείς καταγγελίες που κατατέθηκαν ενώπιον των εθνικών αρχών, καμία εκ των οποίων δεν έχει κριθεί — ότι εντός του Τμήματος Φυλακών ευνοϊκές τοποθετήσεις χρησιμοποιήθηκαν για την προσέλκυση μελών προς τη χρηματοδοτούμενη οργάνωση.

252. Εάν ένα Κράτος δύναται πρώτα να θέσει ανταγωνιστική οργάνωση σε συστηματικά μειονεκτική θέση και εν συνεχεία να επικαλεστεί τη διαμορφωθείσα ανισότητα μεγέθους ώστε να αποκλείσει την πρόσβαση της οργάνωσης αυτής στον εποπτικό μηχανισμό του Χάρτη, ο μηχανισμός παύει να προστατεύει τις οργανώσεις που τον έχουν περισσότερο ανάγκη.

253. Η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί επί ουδενός εκ των ισχυρισμών αυτών στο παρόν στάδιο. Ζητεί από την Επιτροπή να μην αποδεχθεί επιχείρημα του οποίου η λογική είναι ότι, όσο μικρότερη η οργάνωση, τόσο λιγότερο εξεταστέα η μεταχείριση των αντιπροσώπων της.

254. Η Συντεχνία προσθέτει μία παρατήρηση επί της ίδιας της αριθμητικής. Ο αριθμός της Κυβέρνησης μετρά μέλη. Δεν μετρά αξιώματα. Οι δύο εμπλεκόμενοι αξιωματούχοι δεν αποτελούν το 0,036% της Συντεχνίας· αποτελούν το **100% της εκλεγμένης ηγεσίας ενός από τα δεκαεπτά Κλαδικά της Συμβούλια** — και, δυνάμει του άρθρου 14.1 του Καταστατικού, το σύνολο της εκπροσώπησης του Κλάδου αυτού στο Συμβούλιο Προέδρων των Κλάδων.

255. Και με το υλικό των §§151–177 ανωτέρω, ο αριθμός δεν είναι δύο αξιωματούχοι σε έναν Κλάδο. Είναι **τέσσερις εκλεγμένοι αξιωματούχοι της Συντεχνίας αυτής** — ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων, ο Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Ωρομίσθιων Θηροφυλάκων και ο Πρόεδρος του Κλαδικού Συμβουλίου Αστυνομικού Σώματος, ο οποίος είναι επίσης Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Συντεχνίας — σε τρεις υπηρεσίες, υπό δύο Υπουργεία, σε τρία καθεστώτα απασχόλησης. Μετρημένο όπως μετρά η Κυβέρνηση, τούτο εξακολουθεί να αποτελεί μικρό ποσοστό των μελών. Μετρημένο όπως απαιτεί ο Χάρτης, αποτελεί ουσιώδες μέρος της εκλεγμένης ηγεσίας μιας εθνικής συντεχνίας.

ΜΕΡΟΣ XI — ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΟ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

256. Η Κυβέρνηση ζητεί επικουρικώς όπως όλα τα σκέλη που αφορούν τη μετακίνηση, τα καθήκοντα και τις συνθήκες εργασίας του κ. Μαλτέζου, την πειθαρχική διαδικασία εναντίον του και την ανάθεση καθηκόντων στον κ. Κωνσταντίνου κηρυχθούν απαράδεκτα ως αφορώντα ατομικές καταστάσεις.

257. Το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί για τους λόγους που έχουν ήδη εκτεθεί, καθώς και για τρεις επιπλέον λόγους.

258. Πρώτον, ο διαχωρισμός θα επέλυε κατ' ουσίαν το σκέλος του άρθρου 28, στο στάδιο του παραδεκτού, χωρίς επιχειρηματολογία επί της ουσίας. Διαχωρισμός του προτεινόμενου είδους θα άφηνε την Επιτροπή να κρίνει την αποτελεσματικότητα της προστασίας των αντιπροσώπων των εργαζομένων, αποκλείοντας από την εξέτασή της το μοναδικό υλικό που είναι ικανό να καταδείξει κατά πόσον η προστασία αυτή είναι αποτελεσματική στην πράξη. Η Επιτροπή θα καλείτο να αξιολογήσει μια πρακτική έχοντας αφαιρέσει τα αποδεικτικά στοιχεία της πρακτικής. Τούτο δεν αποτελεί μερική κρίση επί του παραδεκτού.

259. Δεύτερον, τα μέτρα προβάλλονται ως αλληλουχία, όχι ως σύνολο χωριστών παραπόνων. Η σημασία τους έγκειται στη σειρά και στην εγγύτητά τους: η δημόσια ανακοίνωση της 22ας Δεκεμβρίου 2025· η μετακίνηση της 3ης Φεβρουαρίου 2026 υπό τον λειτουργό που κατονομαζόταν σε αυτήν· η γραπτή ένσταση και το αίτημα διευκολύνσεων της 21ης Φεβρουαρίου 2026· η επιστολή της 2ας Μαρτίου 2026· η παραπομπή στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στις 2 Μαρτίου 2026 και στον Γενικό Εισαγγελέα στις 9 Μαρτίου 2026, η δεύτερη ουδέποτε απαντηθείσα· ο διορισμός διοικητικού ερευνώντος λειτουργού στις 11 Μαρτίου 2026· η γενική οδηγία της 2ας Απριλίου 2026· οι επιστολές της 8ης και της 14ης Απριλίου 2026· η

ένσταση σύγκρουσης συμφερόντων της 15ης Απριλίου 2026· τα υπηρεσιακά σημειώματα της 9ης και της 16ης Απριλίου 2026, υπογεγραμμένα από τον λειτουργό κατά του οποίου στρεφόταν η ένσταση· η επιστολή της 20ής Απριλίου 2026, θεμελιωμένη στα σημειώματα αυτά και περιέχουσα το απόσπασμα της §195 ανωτέρω· το αίτημα επιστροφής στη βάρδια της 22ας Απριλίου 2026· η κλήση σε πειθαρχική εξήγηση της 4ης Μαΐου 2026 αναφορικά με ανακοίνωση για την Εργατική Πρωτομαγιά· τα γεγονότα της 6ης Μαΐου 2026· η καταγγελία του Κλαδικού Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 2026· και ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού στις 8 Μαΐου 2026. **Αλληλουχία αξιολογούμενη κατά τμήματα δεν αποτελεί το ίδιο αντικείμενο αξιολόγησης.**

260. Τρίτον, η θεραπεία την οποία πράγματι επιδιώκει η καταγγελία είναι συστημική. Η Κυβέρνηση περιγράφει την καταγγελία ως επιδιώκουσα εξατομικευμένη θεραπεία. Η καταγγελία λέει το αντίθετο, στο ίδιο της το κείμενο. Στην παράγραφο 25(c) ζητεί από την Επιτροπή να καλέσει την Επιτροπή Υπουργών να συστήσει στην Κύπρο, μεταξύ άλλων, «(iii) να διασφαλίσει στην πράξη την προστασία και τις διευκολύνσεις των αντιπροσώπων των εργαζομένων που απαιτεί το άρθρο 28» και «(iv) να θεσπίσει αντικειμενικά, διαφανή και μη εισάγοντα διακρίσεις κριτήρια για οποιαδήποτε δημόσια χρηματοδότηση συντεχνιών και για την πρόσβαση στους μηχανισμούς μικτής διαβούλευσης». Κανένα από τα δύο αυτά αιτήματα δεν αφορά τον κ. Μαλτέζο ή τον κ. Κωνσταντίνου. Κανένα δεν θα μπορούσε να ικανοποιηθεί με οποιοδήποτε μέτρο απευθυνόμενο σε οποιονδήποτε εξ αυτών. Καθένα αποτελεί αίτημα τροποποίησης της γενικής πρακτικής ενός Κράτους, και καθένα περιλαμβανόταν στην καταγγελία κατά την κατάθεσή της στις 11 Ιουνίου 2026 — πριν από τη σύνταξη των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης, και επομένως όχι σε απάντησή τους. **Καταγγελία η οποία ζητεί από ένα Κράτος να θεσπίσει δημοσιευμένα κριτήρια για τη χρηματοδότηση συντεχνιών και για την πρόσβαση στους μηχανισμούς μικτής διαβούλευσής του δεν είναι συγκαλυμμένη ατομική καταγγελία, ούτε είναι δυνατόν να διαχωριστεί σε τέτοια.**

261. Χρονολόγιο παρατίθεται στο Παράρτημα Γ.

262. Η Συντεχνία προσθέτει ότι το επικουρικό αίτημα της Κυβέρνησης αποτελεί, κατ' ανάλυση, πρόσκληση προς την Επιτροπή να πράξει στο στάδιο του παραδεκτού εκείνο που η Επιτροπή έχει επανειλημμένως αρνηθεί να πράξει: να αντιμετωπίσει τα αποδεικτικά στοιχεία μιας πρακτικής ως εάν αποτελούσαν το αντικείμενο της καταγγελίας, και εν συνεχεία να τα αποκλείσει ακριβώς λόγω αυτής της φύσης τους.

ΜΕΡΟΣ XII — ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ (ΚΑΝΟΝΑΣ 36 ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ)

263. Η πρόσκληση της Επιτροπής της 29ης Ιουλίου 2026 περιορίζεται στο παραδεκτό, και η Συντεχνία ασχολείται αναλόγως με το θέμα αυτό συνοπτικά και άνευ επηρεασμού οποιασδήποτε πληρέστερης παράστασης ήθελε ζητήσει η Επιτροπή.

264. Η Συντεχνία υπενθυμίζει το γράμμα του Κανόνα 36§1: «**Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας**, η Επιτροπή δύναται, κατόπιν αιτήματος διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως, να υποδείξει στους διαδίκους οποιοδήποτε άμεσο μέτρο, η λήψη

του οποίου είναι αναγκαία προς αποφυγή ανεπανόρθωτης βλάβης ή ζημίας των ενδιαφερομένων προσώπων.»

265. Ο πρώτος ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι η αιτούμενη θεραπεία είναι «εξατομικευμένη» και όχι συλλογική. Ο Κανόνας 36§1 απευθύνεται, κατά το ίδιο του το γράμμα, σε πρόσωπα. Κριτήριο το οποίο θα αρνείτο άμεσα μέτρα επειδή η βλάβη την οποία αυτά θα απέτρεπαν είναι βλάβη προσδιορισμένων προσώπων θα κατέλειπε τον Κανόνα χωρίς πεδίο εφαρμογής. Τούτο δεν αποτελεί θεωρητική παρατήρηση: στην *ERRC v. Italy*, αρ. 244/2025, η Επιτροπή υπέδειξε μέτρα απευθυνόμενα σε προσδιορισμένες οικογένειες Ρομά σε έναν και μόνο καταυλισμό, με την ίδια απόφαση με την οποία απέρριψε την ένσταση ότι η καταγγελία αφορούσε ατομική κατάσταση. Η Συντεχνία προσθέτει, προς αποφυγή πάσης αμφιβολίας, ότι τα άμεσα μέτρα που ζητούνται δυνάμει του Κανόνα 36 **δεν** ταυτίζονται με τη θεραπεία που επιδιώκει η καταγγελία: τα αιτήματα της καταγγελίας στην παράγραφο 25(c)(iii) και (iv) είναι συστημικά και δεν αφορούν κανένα απολύτως άτομο (§260 ανωτέρω).

266. Η Επιτροπή διατύπωσε το κριτήριο στην απόφαση εκείνη:

«**19.** Η Επιτροπή υπογραμμίζει τον εξαιρετικό χαρακτήρα των άμεσων μέτρων. Η λήψη των μέτρων αυτών πρέπει να προκύπτει ως “αναγκαία προς αποφυγή ανεπανόρθωτης βλάβης ή ζημίας των ενδιαφερομένων προσώπων” (Κανόνας 36§1), κατά τρόπο σύμφωνο προς “τον σκοπό και το αντικείμενο του Χάρτη”, ο οποίος, “ως κείμενο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι να προστατεύει δικαιώματα όχι απλώς θεωρητικά, αλλά και στην πράξη” ... **20.** Κάθε αίτημα για άμεσα μέτρα πρέπει να θεμελιώνει **απτή κατάσταση στην οποία τα πρόσωπα τα οποία αφορά η καταγγελία βρίσκονται σε κίνδυνο σοβαρής ανεπανόρθωτης βλάβης ή ζημίας** ... **23.** Η Επιτροπή υπενθυμίζει, επίσης, ότι δυνάμει του Κανόνα 36 δύναται **αυτεπαγγέλτως** να υποδείξει στους διαδίκους οποιαδήποτε άμεσα μέτρα κρίνει αναγκαία, ακόμη και όταν κανένα τέτοιο αίτημα δεν υποβάλλεται από την καταγγέλλουσα οργάνωση.»

267. Ο δεύτερος ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι δεν καταδείχθηκε σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι η πειθαρχική διαδικασία φέρει πλήρεις δικονομικές εγγυήσεις και δεν καταδείχθηκε καμία μη αναστρέψιμη συνέπεια. Τρία ζητήματα άπτονται τούτου.

268. Η βλάβη είναι εν εξελίξει, όχι μελλοντική. Οι ίδιες οι καταστάσεις παρουσιών του Τμήματος Φυλακών, οι οποίες υποβλήθηκαν στην Επιτροπή με την επιστολή της Συντεχνίας ημερομηνίας 21 Ιουλίου 2026, καταδεικνύουν ότι κάθε ημέρα συνδικαλιστικής απουσίας καταχωρίζεται εις βάρος του κ. Μαλτέζου με την ένδειξη «Σ.Χ.» (συντεχνιακός χρόνος) και χρεώνεται ως οφειλή **5,50 ωρών**, με τη στερεότυπη σημείωση «του δόθηκε 2ώρη άδεια»· για τις 7 Απριλίου 2026 η χρέωση ανέρχεται σε 7,50 ώρες, με τη σημείωση «ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ». Οι χρεώσεις ανέρχονται σε **16,50 ώρες για τον Μάρτιο, 35 ώρες για τον Απρίλιο και 44 ώρες για τον Μάιο του 2026** — σωρευτικό χρεωστικό υπόλοιπο **95,50 ωρών κατά την 31η Μαΐου 2026**, για δεκαεπτά ημέρες συνδικαλιστικής απουσίας.

268Α. Δύο διευκρινίσεις προστίθενται εδώ, διότι αμφότερες προκύπτουν από τα ίδια τα έγγραφα και αμφότερες ενισχύουν το σημείο. Πρώτον, η ένδειξη «Σ.Χ.» δεν αποτελεί ερμηνεία της Συντεχνίας: το υπηρεσιακό σημείωμα της Αρχιδεσμοφύλακα

του Λογιστηρίου ημερομηνίας 5 Μαΐου 2026 καταγράφει ότι, ερωτηθείς, ο λειτουργός «ανέφερε ότι το “Σ.Χ.” αντιστοιχεί σε **Συντεχνιακό Χρόνο**». Δεύτερον, η μεταχείριση του χρόνου αυτού διατυπώνεται ως **κανόνας** στη χειρόγραφη απάντηση της 13ης Μαΐου 2026 επί του ιδίου σημειώματος, προσυπογεγραμμένη στις 15 Μαΐου 2026: ο λειτουργός «έλαβε άδεια για συντεχνιακό χρόνο **μόνο** για τις περιόδους οι οποίες είναι καταχωρημένες στον προσωπικό του φάκελο· ο υπόλοιπος χρόνος, τον οποίο ο ίδιος δηλώνει ως συντεχνιακό χρόνο **χωρίς να έχει εξασφαλίσει σχετική άδεια, θεωρείται απουσία από το καθήκον χωρίς άδεια**».

268B. Η διατύπωση αυτή, μαζί με τη γενική οδηγία της 2ας Απριλίου 2026 (§§70–74 και 84–87 ανωτέρω), κλείνει έναν κύκλο: καμία σταθερή ή εκ των προτέρων καθορισμένη διευκόλυνση δεν επιτρέπεται· κάθε συνδικαλιστικός χρόνος πέραν των κατά περίπτωση εγκεκριμένων περιόδων λογίζεται απουσία χωρίς άδεια· και η απουσία χωρίς άδεια συνιστά πειθαρχικό αδίκημα δυνάμει των Κανονισμών 14(α), 14(β) και 58(β) της Κ.Δ.Π. 19/2000. Η ίδια κατάσταση παρουσίας καταγράφει, εξάλλου, τη 22α Μαΐου 2026 με την ένδειξη «**ΑΠΕΡΓΙΑ**», χωρίς αντίστοιχη χρέωση — απόδειξη ότι το σύστημα **διακρίνει** μεταξύ των ειδών της συνδικαλιστικής απουσίας, και ότι η χρέωση του συντεχνιακού χρόνου είναι επιλογή και όχι τεχνική αναγκαιότητα. Η πλήρης ανάλυση της δέσμης παρατίθεται στο **Παράρτημα Θ**.

269. Το χρεωστικό υπόλοιπο δεν αποτελεί λογιστική καταγραφή. Μεταφέρεται από μήνα σε μήνα και συμψηφίζεται με αντισταθμιστική ανάπαυση την οποία ο εργαζόμενος έχει ήδη κερδίσει με εργασία κατά Κυριακές, κατά τις αργίες, κατά τη νύκτα και σε έκτακτες κλήσεις. Το δελτίο Απριλίου καταγράφει 25 ώρες έκτακτης κλήσης και 3,56 ώρες νυκτερινής εργασίας οι οποίες, αντί να αποδοθούν ως ανάπαυση, απορροφώνται από το χρεωστικό υπόλοιπο. **Ανάπαυση ήδη κερδισμένη με πρόσθετη εργασία παρακρατείται, ώρα προς ώρα, ως τίμημα της κατοχής συνδικαλιστικού αξιώματος** — με λογιστική εγγραφή, χωρίς απόφαση οποιουδήποτε αρμοδίου οργάνου, χωρίς ακρόαση και χωρίς αιτιολογία, και για τις ίδιες απουσίες οι οποίες συγχρόνως αποτελούν αντικείμενο της πειθαρχικής διαδικασίας.

270. Τούτο είναι ακριβώς το κακό στο οποίο απευθύνεται η Σύσταση αρ. 143 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, όταν προβλέπει, στην παράγραφο 10(1), ότι στους αντιπροσώπους των εργαζομένων πρέπει να παρέχεται ο αναγκαίος χρόνος απουσίας «**χωρίς απώλεια αποδοχών ή κοινωνικών και παρεπόμενων ωφελημάτων**».

271. Υφίσταται, περαιτέρω, **δεύτερη και διακριτή αποκοπή**, την οποία η Συντεχνία θέτει υπόψη της Επιτροπής διότι δεν πρόκειται για το ίδιο μέτρο και δεν έχει περιγραφεί προηγουμένως. Στις 27 Απριλίου 2026 ή περί την ημερομηνία αυτή, ο λειτουργός ενημερώθηκε **προφορικά, από το Λογιστήριο του Τμήματος Φυλακών**, για πρόθεση **αποκοπής ημερών από την ετήσια άδεια ανάπαυσής του**, προς κάλυψη απουσιών οφειλομένων στην άσκηση των συνδικαλιστικών του καθηκόντων. Υπέβαλε γραπτή ένσταση στις **27 Απριλίου 2026**, με έγγραφο απευθυνόμενο προς την Αναπληρώτρια Διευθύντρια και προς το Λογιστήριο και κοινοποιούμενο προς τον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου και προς τον νομικό του σύμβουλο, ζητώντας γραπτή αιτιολογημένη απόφαση. Υποστήριξε, κατ’ ουσίαν: ότι το Λογιστήριο στερείται αρμοδιότητας, καθώς αρμόδιος για κάθε ζήτημα ετήσιας άδειας ανάπαυσης είναι, κατά τον Κανονισμό 4(4) της Κ.Δ.Π. 101/95, ο οικείος Προϊστάμενος Τμήματος· ότι, κατά τον Κανονισμό 2(1), η άδεια ανάπαυσης

παραχωρείται αυστηρά «για σκοπούς ανάπαυσης», οι δε εξαιρέσεις στις οποίες χρόνος δεν λογίζεται ως υπηρεσία απαριθμούνται εξαντλητικώς και δεν περιλαμβάνουν τη συνδικαλιστική απουσία· ότι το άρθρο 31(2) του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Οδηγία 2003/88/ΕΚ, εναρμονισθείσα με τον Ν. 63(Ι)/2002, απαγορεύουν την υποκατάσταση της ετήσιας άδειας από οτιδήποτε άλλο πλην της καταβολής αποζημίωσης κατά τη λήξη της σχέσης εργασίας· και ότι, εφόσον το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαγορεύει τον συμψηφισμό της ετήσιας άδειας με την άδεια ασθενείας, *κατά μείζονα λόγο* απαγορεύει τον συμψηφισμό της με τα συνδικαλιστικά καθήκοντα, τα οποία αποτελούν άσκηση κοπιώδους θεσμικού λειτουργήματος και όχι αναψυχή. **Ουδεμία γραπτή αιτιολογημένη απόφαση έχει εκδοθεί.**

272. Η Συντεχνία καταγράφει την ένσταση αυτή εδώ για έναν και μόνο λόγο. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν καταδείχθηκε ανεπανόρθωτη βλάβη. Η κερδισμένη αντισταθμιστική ανάπαυση του λειτουργού παρακρατείται με λογιστική εγγραφή· η ετήσια άδεια ανάπαυσής του έχει ανακοινωθεί, προφορικά, ως επιδεκτική της ίδιας μεταχείρισης· και σε καμία από τις δύο περιπτώσεις δεν έλαβε απόφαση αρμόδιο όργανο, δεν δόθηκε αιτιολογία και δεν ακούστηκε ο ίδιος.

273. Η Συντεχνία έχει θέσει την πρακτική αυτή ενώπιον του Εφόρου Συντεχνιών (επιστολή της 20ής Ιουλίου 2026), ζητώντας την εξέτασή της υπό το πρίσμα, μεταξύ άλλων διατάξεων, του περί της Οργάνωσης του Χρόνου Εργασίας Νόμου του 2002 (Ν. 63(Ι)/2002, εναρμονιστικού της Οδηγίας 2003/88/ΕΚ), ο οποίος διασφαλίζει ελάχιστη ημερήσια και εβδομαδιαία ανάπαυση και επιτρέπει παρεκκλίσεις για τις φυλακές μόνο με συλλογική σύμβαση ή με συμφωνία με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, και μόνον υπό τον όρο ισοδύναμης αντισταθμιστικής ανάπαυσης — καμία δε τέτοια συμφωνία δεν υφίσταται εν προκειμένω.

274. Η πειθαρχική οδός δεν είναι ουδέτερη. Η διαδικασία που κινήθηκε στις 8 Μαΐου 2026 διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 81 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1990 έως 2025, εφαρμοζομένου κατ' αναλογία, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό 36(5) των περί Υπηρεσίας Φυλακών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 19/2000). Είναι η οδός της οποίας οι τελικές κυρώσεις περιλαμβάνουν την αναγκαστική αφυπηρέτηση και την απόλυση. Η Κυβέρνηση περιγράφει τις εγγυήσεις της. Η Συντεχνία δεν αμφισβητεί ότι η διάταξη περιέχει εγγυήσεις. Παρατηρεί ότι η ύπαρξη δικονομικών εγγυήσεων εντός μιας διαδικασίας ουδέν λέγει ως προς το κατά πόσον η διαδικασία όφειλε να είχε κινηθεί — που είναι το ερώτημα που εγείρει η καταγγελία, και στο οποίο η επιστολή της 20ής Απριλίου 2026, στην παράγραφο 11 αυτής, δίδει μέρος της απάντησης.

275. Ο φάκελος δεν είναι στατικός. Η Συντεχνία έχει ήδη επιστήσει την προσοχή της Επιτροπής (επιστολή της 21ης Ιουλίου 2026, §10) στην ύπαρξη διαδοχικών, αποκλινουσών εκδοχών των ίδιων μηνιαίων καταστάσεων παρουσιών: δύο εκδοχές του δελτίου Μαρτίου — μία μηχανογραφημένη, χωρίς χειρόγραφες σημειώσεις, με χρέωση **5,50 ωρών** ανά ημέρα και σύνολο **-16,50**, και μία φέρουσα χειρόγραφες προσθήκες οι οποίες μετακινούν τις ημέρες συνδικαλιστικής απουσίας από την Τετάρτη 11 Μαρτίου στην Τρίτη 10 και στην Πέμπτη 12 Μαρτίου «βάση της κάρτας» και μεταβάλλουν τη χρέωση σε **2,00 ώρες** ανά ημέρα, με σύνολο **0,00** (Παράρτημα Θ, §§8–10)· δελτίο Απριλίου που απαντά τόσο με θετικό υπόλοιπο 11,89 ωρών όσο και με χρεωστικό υπόλοιπο 51,50 ωρών· και τέσσερα υπηρεσιακά σημειώματα που

καλύπτουν απουσίες της 19ης, της 21ης, της 26ης και της 28ης Μαΐου 2026, όλα συνταχθέντα αναδρομικώς στις 29 Μαΐου 2026.

276. Ο τρίτος ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι η χορήγηση άμεσων μέτρων θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη παρέμβαση σε εσωτερικές διαδικασίες. Στον ισχυρισμό αυτό δίδεται απάντηση στις §§23–27 ανωτέρω. Η διαδικασία δεν απαιτεί εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων, ο δε Κανόνας 36§1 επιτρέπει στην Επιτροπή να ενεργήσει σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

277. Η Συντεχνία προσθέτει ότι το ίδιο το Παράρτημα της Κυβέρνησης καταγράφει, στις §§88–90, ότι «από τις **12.05.2026 μέχρι σήμερα**, καταγράφηκαν πρόσθετες περιπτώσεις κατά τις οποίες ο κ. Μαλτέζος απουσίαζε από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα πέραν του χρόνου που είχε εγκριθεί από τη Διεύθυνση», και ότι τούτο υποβάλλεται «προκειμένου να ... καταδειχθεί ότι το ζήτημα που απασχόλησε τη Διεύθυνση ... αφορούσε συνεχιζόμενη υπηρεσιακή κατάσταση η οποία εξακολουθούσε να υφίσταται». Η Συντεχνία συμφωνεί ότι η κατάσταση είναι συνεχιζόμενη. Ακριβώς γι' αυτό υποβάλλεται το αίτημα για άμεσα μέτρα.

277Α. Η Συντεχνία συνοψίζει τη θέση της επί των άμεσων μέτρων με τη στενότερη δυνατή διατύπωση. Το αίτημα **δεν** είναι αίτημα προνομιακής μεταχείρισης, ούτε πρόσκληση προς την Επιτροπή να διαχειριστεί εσωτερικές υπηρεσιακές ρυθμίσεις. Είναι αυστηρά οριοθετημένο αίτημα διαφύλαξης της δυνατότητας πραγματικής και αποτελεσματικής άσκησης των προστατευόμενων δικαιωμάτων, εκκρεμούσης της κρίσης της Επιτροπής. Και στηρίζεται σε ένα χαρακτηριστικό της βλάβης το οποίο η Συντεχνία υπογραμμίζει: **η αφαίρεση της κερδισμένης ανάπαυσης δεν αποτελεί καν «απόφαση»**. Δεν την έλαβε αρμόδιο όργανο, δεν αιτιολογήθηκε, δεν κοινοποιήθηκε ως πράξη και δεν είναι, ως εκ τούτου, δεκτική προσβολής με οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Είναι εγγραφή σε λογιστικό φύλλο, η οποία σωρεύει μήνα με τον μήνα. Ακριβώς γι' αυτό είναι **αόρατη στις δικονομικές εγγυήσεις τις οποίες η Κυβέρνηση επικαλείται ως λόγο για να μην εξεταστεί η υπόθεση**· και ακριβώς γι' αυτό, εάν δεν ανασταλεί, θα έχει παραγάγει τα αποτελέσματά της πολύ πριν από οποιαδήποτε κρίση επί της ουσίας.

278. Η Συντεχνία εμμένει, συνεπώς, στο αίτημά της, της 11ης Ιουνίου 2026, ως ανανεώθηκε στις 21 Ιουλίου 2026 — **και το ανανεώνει και διευρύνει στο Μέρος XIII κατωτέρω, υπό το φως της απόλυσης της 31ης Ιουλίου 2026.**

ΜΕΡΟΣ XIII — Η ΑΠΟΛΥΣΗ ΤΟΥ κ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ ΣΤΙΣ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 2026

*Το παρόν Μέρος πραγματεύεται γεγονός το οποίο επήλθε **μετά** την κατάθεση των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης. Η Συντεχνία το θέτει ενώπιον της Επιτροπής σε εκπλήρωση και της δέσμευσης που ανέλαβε στις 16 Ιουνίου 2026 να την τηρεί ενήμερη.*

(1) Το μέτρο

279. Στις **31 Ιουλίου 2026** ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως τερμάτισε την απασχόληση του κ. Γεωργίου Μαλτέζου, Δεσμοφύλακα Αορίστου Χρόνου αρ. 526, με ισχύ από την ίδια ημέρα, **άνευ προειδοποίησεως και χωρίς δικαίωμα σε αποζημίωση**. Η απόφαση φέρει αρ. φακ. 15.30.008.010,

απευθύνθηκε στον λειτουργό «μέσω της Αναπληρώτριας Διευθύντριας Τμήματος Φυλακών», φέρει τη σφραγίδα παραλαβής του Τμήματος Φυλακών της 31ης Ιουλίου 2026, και παραλήφθηκε και υπογράφηκε από τον ίδιο αυθημερόν.

280. Ο κ. Μαλτέζος είναι ο **Αντιπρόεδρος και Εκπρόσωπος Τύπου του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων** της καταγγέλλουσας οργάνωσης και **μέλος του Διοικητικού της Συμβουλίου**. Είναι ένας από τους δύο αξιωματούχους τους οποίους αφορά η παρούσα καταγγελία.

281. Η Συντεχνία δηλώνει ευθέως τι πράττει και τι δεν πράττει με το παρόν Μέρος. **Δεν τροποποιεί την καταγγελία, δεν προσθέτει νέο σκέλος και δεν καλεί την Επιτροπή να ελέγξει τη νομιμότητα της απόφασης κατά το κυπριακό δίκαιο.** Γνωστοποιεί γεγονός. Το γεγονός αυτό αποτελεί την κορύφωση ακριβώς της κατάστασης την οποία περιγράφει η καταγγελία ως κατατέθηκε, και είναι το ίδιο ακριβώς μέτρο του οποίου την αποτροπή ζήτησε η Συντεχνία με το αίτημά της για άμεσα μέτρα της 11ης Ιουνίου 2026.

(2) Η αλληλουχία

282. Η Επιτροπή καλείται να σημειώσει τις ημερομηνίες.

Ημερομηνία	Γεγονός
11 Ιουνίου 2026	Πρωτοκόλληση της καταγγελίας, μαζί με αίτημα δυνάμει του Κανόνα 36 να υποδειχθεί στο καθ' ου Κράτος η αναστολή της πειθαρχικής διαδικασίας και η αποχή από κάθε περαιτέρω επιζήμιο μέτρο κατά των εκλεγμένων αντιπροσώπων
21 Ιουλίου 2026	Η Συντεχνία διαβιβάζει τις καταστάσεις παρουσίας και ανανεώνει το αίτημα
28 Ιουλίου 2026	Πρωτοκολλούνται οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης: δεν καταδείχθηκε σοβαρή ή ανεπανόρθωτη βλάβη , διότι η πειθαρχική διαδικασία φέρει πλήρεις δικονομικές εγγυήσεις
29 Ιουλίου 2026	Η Γραμματεία διαβιβάζει τις παρατηρήσεις· προθεσμία απάντησης 9 Σεπτεμβρίου 2026
31 Ιουλίου 2026	Απόλυση, αυθημερόν, άνευ προειδοποίησης και χωρίς αποζημίωση

283. Τρεις ημέρες χωρίζουν τη διαβεβαίωση της Κυβέρνησης ότι δεν καταδείχθηκε μη αναστρέψιμη συνέπεια από την πράξη η οποία κατέστησε τη συνέπεια μη αναστρέψιμη. Η Συντεχνία **δεν προβάλλει οτιδήποτε ως προς την πρόθεση οποιουδήποτε προσώπου**. Ζητεί μόνον να σημειωθεί η αλληλουχία, διότι η κύρια απάντηση της Κυβέρνησης στο αίτημα του Κανόνα 36 ήταν ότι η βλάβη ήταν υποθετική.

(3) Οι δηλωμένοι λόγοι είναι η άσκηση των συνδικαλιστικών καθηκόντων

284. Η απόφαση **δεν** στηρίζεται σε κανέναν ισχυρισμό περί πλημμελούς εκτέλεσης καθηκόντων δεσμοφύλακα, περί συμπεριφοράς έναντι κρατουμένων, περί ασφάλειας ή περί οποιουδήποτε άλλου υπηρεσιακού παραπτώματος. Στηρίζεται, ρητώς και αποκλειστικώς, σε **απουσία από την εργασία για συνδικαλιστικούς σκοπούς**, απαριθμούμενη ημέρα προς ημέρα από το ίδιο το Κράτος.

285. Η παράγραφος 3(β) της απόφασης καταγράφει ότι στις **24 Φεβρουαρίου 2026** ο λειτουργός γνωστοποίησε στη Διεύθυνση ότι θα απουσιάζει κάθε Τρίτη και Πέμπτη· ότι του εγκρίθηκε **«μόνο δίωρη άδεια απουσίας»**· και ότι εντούτοις απουσίασε καθ' όλη τη διάρκεια της εργάσιμης ημέρας κατά τις ημερομηνίες που εν συνεχεία απαριθμεί. **Απαριθμούνται τριάντα τρεις εγγραφές, οι οποίες αντιστοιχούν σε τριάντα δύο διακριτές ημερομηνίες. Από αυτές, οι τριάντα είναι Τρίτες ή Πέμπτες.**

286. Τρία στοιχεία του καταλόγου τίθενται υπόψη της Επιτροπής, καθένα ελέγξιμο επί εγγράφων που **ήδη βρίσκονται ενώπιόν της** από τις 21 Ιουλίου 2026. Ο πλήρης έλεγχος και των τριάντα δύο ημερομηνιών παρατίθεται στο **Παράρτημα Θ, Μέρος Ι.**

287. (α) Η 9η Απριλίου 2026 περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως πλήρης ημέρα αδικαιολόγητης απουσίας. Η ίδια η κατάσταση παρουσίας του Τμήματος για τον Απρίλιο 2026 καταγράφει την ημέρα εκείνη ως **άδεια: «Α/Α»** στη μία έκδοση του φύλλου και «ΑΔΕΙΑ», με μονάδα στη στήλη άδειας ασθενείας, στην άλλη.

288. (β) Η 11η Μαρτίου 2026, την οποία το μηχανογραφημένο αρχείο σημειώνει ως συνδικαλιστικό χρόνο, δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο· η 10η και η 12η Μαρτίου, οι οποίες προστέθηκαν στο αρχείο εκείνο χειρόγραφα, περιλαμβάνονται. Η απόφαση απόλυσης ακολουθεί, επομένως, τη **χειρόγραφα διορθωμένη** έκδοση ενός αρχείου το οποίο υπάρχει σε δύο ασυμβίβαστες μεταξύ τους εκδόσεις (§§226Α–226Β ανωτέρω).

289. (γ) Η 7η Απριλίου 2026 περιλαμβάνεται στον κατάλογο. Είναι η ημερομηνία με τη βαρύτερη χρέωση στα αρχεία του Τμήματος (7,50 ώρες) και τη μοναδική σημείωση **«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ»** — και δεν καλύπτεται από κανένα υπηρεσιακό σημείωμα στη δέσμη της ίδιας της Κυβέρνησης.

290. Η Συντεχνία σημειώνει περαιτέρω, χωρίς να ζητεί οποιαδήποτε διαπίστωση, ότι ο κατάλογος περιέχει μία ημερομηνία καταχωρισμένη **δύο φορές** (23 Ιουλίου 2026), μία **Δευτέρα** (23 Μαρτίου 2026) και μία **Παρασκευή** (3 Ιουλίου 2026), και ότι **η 22α Μαΐου 2026, καταγεγραμμένη στο ίδιο το φύλλο του Τμήματος ως «ΑΠΕΡΓΙΑ», δεν περιλαμβάνεται.** Το σύστημα του Κράτους διακρίνει, επομένως, μεταξύ των μορφών συνδικαλιστικής απουσίας — και η χρέωση του συντεχνιακού χρόνου παραμένει επιλογή.

(4) Η αιτιολογία της απόλυσης είναι η αιτιολογία για την οποία παραπονείται η καταγγελία

291. Η παράγραφος **11** της επιστολής της 20ής Απριλίου 2026 με την οποία ζητήθηκε ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού — τεκμήριο **T.01-1** και **Παράρτημα 16**

των ίδιων των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης — παρατέθηκε στην §195 ανωτέρω. Επαναλαμβάνεται εδώ το κρίσιμο σκέλος της:

«...ο εν λόγω Δεσμοφύλακας κατέχει συνδικαλιστική θέση (Αντιπρόεδρος Συντεχνίας), γεγονός που ενισχύει τον αρνητικό αντίκτυπο της συμπεριφοράς του, καθώς δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο ή να καλλιεργήσει αντίστοιχες αντιλήψεις και πρακτικές μεταξύ άλλων μελών του προσωπικού, υπονομεύοντας περαιτέρω την πειθαρχία, τη διοικητική συνοχή και κατ' επέκταση την ασφάλεια του Τμήματος.»

292. Η παράγραφος 3(δ) της απόφασης απόλυσης της 31ης Ιουλίου 2026 αναφέρει:

«Η στάση σας συνιστά ευθεία απείθεια προς τη νόμιμη ιεραρχία και υπονόμηση της πειθαρχίας, η οποία αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την εύρυθμη και ασφαλή λειτουργία του Τμήματος Φυλακών. **Πρόσθετα, η συμπεριφορά σας δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο ή να καλλιεργήσει αντίστοιχες αντιλήψεις και πρακτικές μεταξύ άλλων μελών του προσωπικού, υπονομεύοντας περαιτέρω την πειθαρχία, τη διοικητική συνοχή και κατ' επέκταση την ασφάλεια του Τμήματος.**»

293. Η δεύτερη περίοδος της παραγράφου 3(δ) είναι, **κατά λέξη**, το καταληκτικό σκέλος της παραγράφου 11 — από τις λέξεις «δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο» έως το τέλος — με δύο μόνο μεταβολές: οι λέξεις που προσδιόριζαν το συνδικαλιστικό αξίωμα απαλείφθηκαν και το τρίτο πρόσωπο μετατράπηκε σε δεύτερο· η συλλογιστική την οποία οι λέξεις εκείνες εισήγαγαν μεταφέρθηκε **αυτούσια** στην εκτελεστή απόφαση της απόλυσης. Η συλλογιστική αυτή είναι, κατά γράμμα, ότι η συμπεριφορά του λειτουργού πρέπει να κατασταλεί **επειδή άλλοι ενδέχεται να ακολουθήσουν το παράδειγμά του**. Τούτο δεν είναι παρεπόμενο σχόλιο: αποτελεί δηλωμένο λόγο της απόλυσης. Είναι, με άλλα λόγια, το αποτρεπτικό αποτέλεσμα επί της άσκησης των αντιπροσωπευτικών λειτουργιών — το οποίο το άρθρο 28 υπάρχει για να αποτρέπει — διατυπωμένο από το ίδιο το Κράτος ως αιτιολογία.

(5) Η διαδικασία επί της οποίας στηρίχθηκε η Κυβέρνηση δεν ολοκληρώθηκε

294. Οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης απαντούν στο αίτημα του Κανόνα 36 με επίκληση της πειθαρχικής διαδικασίας και των εγγυήσεών της. Η διαδικασία εκείνη κινήθηκε στις **8 Μαΐου 2026** με διαταγή του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως ως Αρμόδιας Αρχής, δυνάμει του άρθρου 81 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων εφαρμοζομένου κατ' αναλογία και του **Κανονισμού 36(5) των περί Υπηρεσίας Φυλακών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 19/2000)**. Ορίστηκε Ερευνώσα Λειτουργός· μάρτυρες κατέθεσαν στις 18 και 20 Μαΐου 2026.

295. Ουδέν πόρισμα της διαδικασίας εκείνης μνημονεύεται στην απόφαση απόλυσης. Η απόφαση αναφέρει ότι ελήφθη «λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία, τις επιστολές από το Τμήμα Φυλακών και τις πρόνοιες του **άρθρου 5(στ) του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου του 1967 (Ν. 24/1967)**», καταλήγει δε στην παράγραφο 4 ότι τα εκτιθέμενα συνιστούν παράβαση των

εδαφίων (i), (ii), (iv) και (v) του άρθρου εκείνου, «τα οποία αποτελούν λόγους απολύσεως άνευ προειδοποίησης μη παρέχουσα δικαιώματος εις αποζημίωση».

296. Η πειθαρχική διαδικασία, επομένως, δεν ολοκληρώθηκε: αντικαταστάθηκε, **από την ίδια αρχή που την είχε διατάξει**, με συνοπτικό τερματισμό δυνάμει της εργατικής νομοθεσίας. Η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να αποφανθεί κατά πόσον τούτο ήταν επιτρεπτό κατά το εθνικό δίκαιο. Υποβάλλει μόνον ότι άπτεται ευθέως της **απάντησης που έδωσε η Κυβέρνηση στην Επιτροπή**: οι εγγυήσεις επί των οποίων στηρίχθηκε ως λόγος για τον οποίο δεν χρειάζεται να επέμβει η Επιτροπή δεν ήταν, τελικώς, η οδός που ακολουθήθηκε.

(6) Τι σημαίνει τούτο για τα τρία επιχειρήματα της Κυβέρνησης

297. Ως προς τον ισχυρισμό ότι δεν καταδείχθηκε σοβαρή ή ανεπανόρθωτη βλάβη. Η βλάβη δεν είναι πλέον ούτε υποθετική ούτε αναστρέψιμη με λογιστική διόρθωση. Ο εκλεγμένος Αντιπρόεδρος και Εκπρόσωπος Τύπου ενός Κλαδικού Συμβουλίου **έπαυσε να είναι εργαζόμενος** στην υπηρεσία της οποίας τα μέλη εκπροσωπεί, άνευ προειδοποίησης και χωρίς αποζημίωση, τρεις ημέρες μετά τη διαβεβαίωση περί του αντιθέτου.

298. Ως προς τον ισχυρισμό ότι πρόκειται για ατομική κατάσταση. Κατά το άρθρο 2.1 του Καταστατικού της Συντεχνίας ο κ. Μαλτέζος δεν είναι μέλος αλλά **αξιωματούχος**: κατά το άρθρο 14 το Κλαδικό Συμβούλιο είναι το όργανο μέσω του οποίου η Συντεχνία ενημερώνει και διαβουλεύεται με τα μέλη του Κλάδου (Παραρτήματα Α και Β). Η απόλυση αφαιρεί από το όργανο αυτό τον έναν από τους δύο εκλεγμένους αξιωματούχους του — και τον αφαιρεί επικαλούμενη ρητώς, ως λόγο, το ενδεχόμενο να τον **μιμηθούν άλλοι**. Δεν πρόκειται για βλάβη ενός εργαζομένου· πρόκειται για αφαίρεση λειτουργίας από την οργάνωση.

299. Ως προς τον ισχυρισμό ότι δεν αποδεικνύεται γενική πρακτική. Η απόφαση εφαρμόζει, στο τελευταίο της στάδιο, ακριβώς τον κανόνα που η Συντεχνία καταγγέλλει ως γενικό: το ανώτατο όριο των **δύο ωρών** («σας εγκρίθηκε μόνο δίωρη άδεια απουσίας»), το οποίο απορρέει από τη γενική οδηγία του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού της 2ας Απριλίου 2026 (§§70–74 και 84–87 ανωτέρω) και από τη διατύπωση του Λογιστηρίου της 13ης Μαΐου 2026 (§268Α ανωτέρω). Ο κύκλος κλείνει: καμία σταθερή διευκόλυνση· κάθε συνδικαλιστικός χρόνος πέραν των δύο ωρών λογίζεται απουσία χωρίς άδεια· η επανάληψη της απουσίας συνιστά λόγο **απόλυσης άνευ αποζημιώσεως**.

300. Το άρθρο **28(α)** του Αναθεωρημένου Χάρτη υποχρεώνει τα Μέρη να διασφαλίζουν ότι οι αντιπρόσωποι των εργαζομένων απολαμβάνουν «αποτελεσματική προστασία ενάντια σε κάθε επιζήμια γι' αυτούς πράξη, **περιλαμβανομένης της απόλυσης**, που οφείλεται στη θέση ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων μέσα στην επιχείρηση» (§140 ανωτέρω)· ουσιαδώς όμοιο είναι το άρθρο 1 της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 135. Η Συντεχνία δεν ζητεί από την Επιτροπή να αποφανθεί, στο παρόν στάδιο, κατά πόσον παραβιάστηκε το άρθρο 28. Παρατηρεί μόνον ότι το μέτρο που ελήφθη είναι **το μέτρο το οποίο το άρθρο κατονομάζει** — και ότι ελήφθη ενόσω εκκρεμούσε ενώπιον της Επιτροπής αίτημα να μη ληφθεί.

(7) Το ανανεωμένο αίτημα δυνάμει του Κανόνα 36

300Α. Η Συντεχνία **ανανεώνει και διευρύνει** το αίτημά της δυνάμει του Κανόνα 36 και ζητεί από την Επιτροπή να υποδείξει στο καθ' ου Κράτος, εκκρεμούσης της απόφασής της:

- **(α)** την **αναστολή της απόφασης της 31ης Ιουλίου 2026** περί τερματισμού της απασχόλησης του κ. Μαλτέζου και την επαναφορά του στη θέση του μέχρι την περάτωση της παρούσας διαδικασίας·
- **(β)** την αποχή από κάθε περαιτέρω επιζήμιο μέτρο κατά των εκλεγμένων αντιπροσώπων της καταγγέλλουσας οργάνωσης σε σχέση με την άσκηση των αντιπροσωπευτικών τους καθηκόντων, περιλαμβανομένου του **κ. Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου**, Προέδρου του ιδίου Κλαδικού Συμβουλίου· και
- **(γ)** την αποχή των διευθυντικών στελεχών του Τμήματος Φυλακών από κάθε ενέργεια — προτροπή, υπόσχεση ωφελήματος ή προειδοποίηση δυσμενούς μεταχείρισης — η οποία συναρτά την υπηρεσιακή μεταχείριση μέλους του προσωπικού (πόστα, βάρδιες, προαγωγές, μονιμοποίηση) με την ένταξή του σε συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση ή με την αποχώρησή του από αυτήν (§§300Ε–300ΣΤ κατωτέρω)· και
- **(δ)** την ενημέρωση της Επιτροπής για τα ληφθέντα μέτρα.

300Β. Το αίτημα αυτό δεν είναι αίτημα προνομιακής μεταχείρισης, ούτε πρόσκληση προς την Επιτροπή να διαχειριστεί εσωτερικές υπηρεσιακές ρυθμίσεις. Είναι αυστηρά οριοθετημένο αίτημα **διαφύλαξης του αντικειμένου της διαδικασίας**: εάν ο εκλεγμένος αξιωματούχος του οποίου η μεταχείριση αποτελεί το κύριο αποδεικτικό υλικό της καταγγελίας παύσει, οριστικά, να είναι εργαζόμενος στην υπηρεσία, η κατάσταση την οποία καλείται να εξετάσει η Επιτροπή θα έχει συντελεστεί πλήρως πριν από κάθε κρίση επί της ουσίας.

300Γ. Η Συντεχνία υπενθυμίζει ότι κατά τον **Κανόνα 36§1** η Επιτροπή δύναται να υποδείξει άμεσα μέτρα «σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας», και ότι στην *European Roma Rights Centre κατά Ιταλίας* (Καταγγελία αρ. 244/2025, απόφαση της 2ας Ιουλίου 2025, §23) υπενθύμισε ότι δύναται να το πράξει και **αυτεπαγγέλτως**. Η Συντεχνία παρακαλεί όπως το παρόν Μέρος τεθεί υπόψη του Προέδρου και όπως κληθεί η Κυβέρνηση να απαντήσει σε αυτό.

300Δ. Δύο δημόσιες δηλώσεις του Υπουργού που υπέγραψε την απόφαση της 31ης Ιουλίου 2026 τίθενται υπόψη της Επιτροπής — όχι ως απόδειξη της ουσίας, αλλά ως στοιχεία κρίσιμα για την εκτίμηση του κινδύνου κατά τον Κανόνα 36. **Πρώτον**, στις **16 Ιουνίου 2026** — πέντε ημέρες μετά την καταχώριση της παρούσας καταγγελίας και σαράντα πέντε ημέρες πριν από την απόλυση — ο Υπουργός δήλωσε τηλεοπτικώς, αναφερόμενος στους δεσμοφύλακες, ότι «**ορισμένοι επιχειρούν να κρύβονται πίσω από συνδικαλιστικές διεκδικήσεις χωρίς να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους**» και ότι «**Ο καθένας θα παίρνει αυτό που του αξίζει** όσον αφορά την αντιμετώπιση από τη Διεύθυνση των Φυλακών και το Υπουργείο». **Δεύτερον**, στις **3 Αυγούστου 2026** — τρεις ημέρες μετά την απόλυση — δήλωσε ραδιοφωνικώς: «**Όσα τέθηκαν μπροστά μου δικαιολογούσαν τον τερματισμό της απασχόλησης**», επιβεβαιώνοντας δημοσίως όσα αναγράφει η ίδια η απόφαση: ότι ο Υπουργός προσωπικώς αξιολόγησε το υλικό. Αμφότερες οι δηλώσεις προέρχονται από κατονομαζόμενα δημοσιεύματα με ευθύ λόγο — η δεύτερη με

δημοσιευμένο ηχητικό — και μνημονεύονται με τις πηγές τους στο **έγγραφο αρ. 31** του Πίνακα· η Συντεχνία προσφέρεται να προσκομίσει πλήρη στιγμιότυπα και απομαγνητοφωνήσεις εφόσον ζητηθούν. Η πρώτη δήλωση συνιστά δημόσια προαναγγελία διαφοροποιημένης μεταχείρισης, προερχόμενη από το ίδιο όργανο που εξέδωσε σαράντα πέντε ημέρες αργότερα την απόφαση απόλυσης. Ουδεμία εκ των δύο έχει διαψευστεί.

300Ε. Στο ίδιο πλαίσιο — της εκτίμησης κινδύνου κατά τον Κανόνα 36, και μόνο σε αυτό — η Συντεχνία καταγράφει τα ακόλουθα, με τη μεθοδολογική πειθαρχία που ακολούθησε στις §§187Ζ–187Η ανωτέρω: πρόκειται για **καταγεγραμμένες αναφορές μελών προς τα όργανα της Συντεχνίας**, όχι για γεγονότα των οποίων ζητείται να θεωρηθεί αποδεδειγμένη η τέλεση.

- **(α)** Μέλη και πρώην μέλη αναφέρουν **συστηματικές προσεγγίσεις από διευθυντικά στελέχη του Τμήματος Φυλακών** με προτροπή να εγγραφούν στην ΠΑΣΥΔΥ, συνοδευόμενες, κατά τις αναφορές, από υποσχέσεις ευνοϊκών πόστων ή βαρδιών, προαγωγής στον βαθμό του Αρχιδεσμοφύλακα ή μονιμοποίησης — και, σε άλλες περιπτώσεις, από προειδοποιήσεις περί απώλειας πόστου. Η Συντεχνία έχει καταγράψει **τουλάχιστον οκτώ διακριτές περιπτώσεις** μελών ή πρώην μελών της, με στοιχεία προσώπων και του κατά περίπτωση προσφερθέντος ή απειληθέντος ωφελήματος.
- **(β)** Τρία μέλη, χωριστά μεταξύ τους, αρνήθηκαν να συνυπογράψουν συλλογική δήλωση υποστήριξης του απολυθέντος αξιωματούχου, δηλώνοντας ρητώς **φόβο στοχοποίησης** — το ένα εξ αυτών δηλώνοντας συγχρόνως ότι θεωρεί την απόλυση άδικη. Το αποθαρρυντικό αποτέλεσμα που περιγράφεται στις §§147–149 ανωτέρω δεν είναι, δηλαδή, πρόβλεψη· λειτουργεί ήδη, και εμποδίζει την ίδια τη συλλογή αποδεικτικού υλικού.
- **(γ)** Κατά καταγεγραμμένη αναφορά μέλους, στις **29 Ιουλίου 2026** — δύο ημέρες πριν από την απόλυση — η Αναπληρώτρια Διευθύντρια του Τμήματος, ερωτηθείσα από το μέλος αυτό εάν ο κ. Μαλτέζος μπορούσε να επανέλθει στο σύστημα βάρδιας, απάντησε αρνητικά, με την αιτιολογία ότι «είναι εξαιρετικός στη δουλειά του».

300ΣΤ. Τα στοιχεία ταυτότητας των μελών και οι λεπτομέρειες κάθε αναφοράς **τηρούνται από τη Συντεχνία και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής**, υπό οποιουσδήποτε όρους εμπιστευτικότητας ήθελε αυτή κρίνει κατάλληλους για την προστασία των μελών από αντίποινα· δεν περιλαμβάνονται στο παρόν έγγραφο ακριβώς λόγω του φόβου που καταγράφεται στην §300Ε(β). Η Συντεχνία υπογραμμίζει τη δικονομική συνέπεια: όσο ο φόβος αυτός λειτουργεί, η απόδειξη της πρακτικής με ελεύθερα κατατιθέμενες μαρτυρίες μελών καθίσταται αδύνατη εκ των πραγμάτων. Τούτο αποτελεί αυτοτελή λόγο για τον οποίο τα μέτρα της §300Α, και ιδίως το μέτρο (γ), είναι «αναγκαία προς αποφυγή ανεπανόρθωτης βλάβης ή ζημίας» κατά την έννοια του Κανόνα 36§1: η βλάβη που προλαμβάνουν δεν είναι μόνο η συρρίκνωση της οργάνωσης ενόσω η υπόθεση εκκρεμεί — είναι η εξουδετέρωση της ίδιας της δυνατότητας της καταγγέλλουσας να αποδείξει την υπόθεσή της.

ΜΕΡΟΣ XIV — ΟΙ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΕΣ ΑΝΤΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΑ 29§3bis, ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕΜΙΑ

301. Δυνάμει του **Κανόνα 29§3bis** η Κυβέρνηση θα κληθεί να απαντήσει στην παρούσα Απάντηση, και θα έχει έτσι, κατά δικαίωμα, τον τελευταίο λόγο επί του παραδεκτού. Η Συντεχνία δεν θα έχει περαιτέρω ευκαιρία τοποθέτησης παρά μόνον εάν η Επιτροπή την επιτρέψει δυνάμει του Κανόνα 28§3. Για τον λόγο αυτό — και μόνον για αυτόν — το παρόν Μέρος διατυπώνει επτά αντενστάσεις τις οποίες η Συντεχνία ευλόγως αναμένει, τις διατυπώνει στην ισχυρότερη μορφή τους, και απαντά σε καθεμία. Τρεις από αυτές (οι υπ' αρ. **3**, **6** και **7** κατωτέρω) έχουν ήδη προβληθεί από την Κυβέρνηση σε συγγενή μορφή και απαντώνται στα Μέρη II, X και VIII ανωτέρω· το παρόν Μέρος τις επανεξετάζει μόνον υπό το φως της απόλυσης της 31ης Ιουλίου 2026. Οι υπόλοιπες **τέσσερις δεν έχουν προβληθεί** και δεν αποδίδονται στην Κυβέρνηση: αφορούν, στο σύνολό τους, υλικό το οποίο δεν είχε τεθεί ενώπιον της Επιτροπής όταν η Κυβέρνηση κατέθεσε τις παρατηρήσεις της.

(1) Ότι ο κ. Μαλτέζος, απολυθείς, δεν είναι πλέον «αντιπρόσωπος των εργαζομένων»

302. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: το άρθρο 28 δεσμεύει τα Μέρη να διασφαλίζουν τα εκεί οριζόμενα «**μέσα στην επιχείρηση**», η δε προστασία του εδαφίου (α) αφορά επιζήμιες πράξεις που οφείλονται στη θέση ή στις δραστηριότητες του προσώπου «ως αντιπροσώπων των εργαζομένων **μέσα στην επιχείρηση**»· από τις 31 Ιουλίου 2026 ο κ. Μαλτέζος δεν εργάζεται στο Τμήμα Φυλακών· άρα δεν εμπίπτει πλέον στο πεδίο της διάταξης και το τρίτο σκέλος της καταγγελίας έχει, ως προς αυτόν, απολέσει το αντικείμενό του. Η Συντεχνία θεωρεί την αντένσταση αυτή τη σοβαρότερη από όσες μπορούν να προβληθούν, διότι είναι η μόνη που αντλείται από το γράμμα του Χάρτη. Είναι, ωστόσο, εσφαλμένη — για **τέσσερις αυτοτελείς λόγους**, καθένας από τους οποίους αρκεί από μόνος του, στους οποίους προστίθενται μία επιβεβαιωτική παρατήρηση και μία τελική συστημική επισήμανση.

303. Πρώτος λόγος: το ίδιο το κείμενο του άρθρου 28(α). Η διάταξη, ως παρατίθεται στην **§140** ανωτέρω, υποχρεώνει τα Μέρη να διασφαλίζουν ότι οι αντιπρόσωποι των εργαζομένων απολαμβάνουν «αποτελεσματική προστασία ενάντια σε κάθε επιζήμια γι' αυτούς πράξη, **περιλαμβανομένης της απόλυσης**, που οφείλεται στη θέση ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων μέσα στην επιχείρηση». Ερμηνεία κατά την οποία η **συντελεσθείσα** απόλυση αφαιρεί από τον θιγόμενο την ιδιότητα που ενεργοποιεί την προστασία καθιστά τη ρητή μνεία της απόλυσης **αυτοαναιρούμενη**: η βαρύτερη από τις πράξεις που το άρθρο κατονομάζει θα ήταν η μόνη έναντι της οποίας δεν θα υπήρχε προστασία, και η προστασία θα εξαφανιζόταν ακριβώς τη στιγμή κατά την οποία η ανάγκη της γεννιέται. Το ίδιο ισχύει, με ουσιαδώς όμοια διατύπωση, για το **άρθρο 1 της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 135** — Σύμβαση την οποία το άρθρο 28 μεταφέρει σχεδόν κατά λέξη (§75 ανωτέρω) και την οποία η Δημοκρατία έχει κυρώσει.

304. Δεύτερος λόγος: η ιδιότητα κρίνεται κατά τον χρόνο της πράξης. Η Συντεχνία δεν παρακάμπτει τις λέξεις «μέσα στην επιχείρηση»· τις αντιμετωπίζει ευθέως. Οι λέξεις αυτές οριοθετούν την **κατηγορία** των αντιπροσώπων που προστατεύονται —

τους αντιπροσώπους του προσωπικού μιας επιχείρησης, σε αντιδιαστολή προς εξωτερικά συνδικαλιστικά στελέχη. Δεν επιβάλλουν διαρκή προϋπόθεση η οποία πρέπει να εξακολουθεί να συντρέχει **μετά** την επιζήμια πράξη. Το άρθρο 28(α) δεν προστατεύει μια κατάσταση· απαγορεύει μια **πράξη**. Η προστατευόμενη ιδιότητα και η απαγορευμένη πράξη συμπίπτουν, επομένως, χρονικά εξ ορισμού: κατά τον χρόνο υπογραφής της απόφασης της 31ης Ιουλίου 2026 ο κ. Μαλτέζος ήταν, αναμφισβήτητα και κατά την παραδοχή αμφοτέρων των πλευρών, εν ενεργεία δεσμοφύλακας του Τμήματος **και** εκλεγμένος Αντιπρόεδρος και Εκπρόσωπος Τύπου του Κλαδικού Συμβουλίου. Το κατά πόσον παρέμεινε το πρώτο μετά την πράξη είναι η **συνέπεια** της πράξης· δεν είναι προϋπόθεση του ελέγχου της.

305. *Τρίτος λόγος: κατά την εθνική πρακτική — το κριτήριο που θέτει το ίδιο το Παράρτημα του Χάρτη — εξακολουθεί να είναι αντιπρόσωπος.* Το Παράρτημα του Χάρτη ορίζει, ως παρατίθεται στην **§140** ανωτέρω, ότι «ο όρος “αντιπρόσωποι των εργαζομένων” σημαίνει πρόσωπα που αναγνωρίζονται ως τέτοια από την **εθνική νομοθεσία ή πρακτική**». Το κρίσιμο ερώτημα, επομένως, δεν είναι τι ορίζει ο Χάρτης, αλλά τι αναγνωρίζει η εθνική πρακτική — και η εθνική πρακτική εν προκειμένω είναι το **Καταστατικό της καταγγέλλουσας**, το οποίο βρίσκεται ενώπιον της Επιτροπής ως Παράρτημα Α. Κατά το Καταστατικό αυτό, η εντολή εκλεγμένου αξιωματούχου δεν λύεται με πράξη του εργοδότη:

- το **άρθρο 5** ανοίγει την ιδιότητα του μέλους σε κάθε εργαζόμενο στην Κρατική Υπηρεσία ή στον Ιδιωτικό Τομέα **«ανεξαρτήτως εργασιακού καθεστώτος»**, το δε **άρθρο 5.1** διατηρεί την ιδιότητα του μέλους και μετά την αφυπηρέτηση, εφόσον το επιθυμεί ο ίδιος «και νοουμένου ότι πληροί τις πρόνοιες του Καταστατικού»·
- το **άρθρο 9** προβλέπει έναν και μόνο τρόπο εκούσιας αποχώρησης — γραπτή παραίτηση προς τον Πρόεδρο·
- το **άρθρο 21**, το οποίο διέπει τους αξιωματούχους του **Διοικητικού Συμβουλίου** — και ο κ. Μαλτέζος είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου (§43Α ανωτέρω) — ορίζει ότι αξιωματούχος λογίζεται παραιτηθείς όταν υποβάλει γραπτή παραίτηση, όταν απουσιάζει στο εξωτερικό άνω των έξι μηνών, όταν απουσιάζει αδικαιολογήτως από τέσσερις συνεδρίες εντός δώδεκα μηνών, ή όταν εκπίπτει κατά το άρθρο 25· το δε **άρθρο 12.10** προσθέτει την περίπτωση της επανειλημμένης έλλειψης απαρτίας·
- το **άρθρο 25.3** προβλέπει την έκπτωση αξιωματούχου, **πέραν των περιπτώσεων των άρθρων 12.5 και 21**, με απόφαση του οργάνου που τον εξέλεξε, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, ή λόγω των παραπτώματων και καταδικών που το ίδιο ορίζει· το **άρθρο 26** προβλέπει ανάκληση με συλλογή υπογραφών του 50% συν ένα των μελών **σε καλή κατάσταση**· και το **άρθρο 14.2** ορίζει θητεία τριών ετών.

Ο τερματισμός της απασχόλησης από τον εργοδότη δεν περιλαμβάνεται σε καμία από τις οδούς αυτές. Ως προς δε την εντολή στο **Κλαδικό Συμβούλιο** ειδικότερα, το Καταστατικό δεν προβλέπει **καμία απολύτως** περίπτωση κένωσης λόγω τερματισμού απασχόλησης: το άρθρο 14.3 ρυθμίζει την πλήρωση κενής θέσης, χωρίς να την επάγεται. Η εντολή του κ. Μαλτέζου — προερχόμενη από μυστική ψηφοφορία των μελών του Κλάδου του σε καλή κατάσταση, κατά το άρθρο 14.1 — εξακολουθεί, επομένως, να υφίσταται. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως δεν έχει, ούτε αξίωσε ποτέ, εξουσία να την τερματίσει· και δεν θα ήταν συμβατό με το άρθρο 5 του Χάρτη να έχει.

306. Τέταρτος λόγος: το εσωτερικό δίκαιο του καθ' ου Κράτους δεν γνωρίζει τη διάκριση επί της οποίας θα στηριζόταν η αντένσταση. Ο Νόμος επί του οποίου στηρίχθηκε η ίδια η απόφαση της 31ης Ιουλίου 2026 — ο **περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμος του 1967** — ορίζει στο **άρθρο 6(2)** ότι ορισμένα πράγματα «ουδέποτε συνιστώσι βάσιμους λόγους διά τον τερματισμόν απασχολήσεως», και μεταξύ αυτών:

«(α) η ιδιότης μέλους Συντεχνίας ή η συμμετοχή εις συντεχνιακός δραστηριότητας εκτός των εργασίμων ωρών ή, τη συγκαταθέσει του εργοδότη, κατά τας εργασίμους ώρας ...·

(β) η επιζήτησις αξιώματος ως αντιπροσώπου εργατών ή **παρούσα ή παρελθούσα** ενέργεια υπό την ιδιότητα ταύτην·

(γ) η καλή τη πίστει υποβολή παραπόνου ... ή η προσφυγή σε αρμόδια διοικητική αρχή ...»

Η Συντεχνία δεν καλεί την Επιτροπή να εφαρμόσει τον κυπριακό νόμο και δεν ζητεί καμία κρίση επ' αυτού. Τον επικαλείται για έναν και μόνο, στενά οριοθετημένο σκοπό: **η έννομη τάξη του καθ' ου Κράτους αντιμετωπίζει την παρούσα και την παρελθούσα ενέργεια υπό την ιδιότητα του αντιπροσώπου ως εξίσου προστατευόμενες**. Αντένσταση κατά την οποία η ολοκληρωθείσα απόλυση εξαλείφει την ιδιότητα θα εισήγαγε στο άρθρο 28 μια διάκριση την οποία το ίδιο το δίκαιο της Δημοκρατίας — και μάλιστα ο ίδιος ακριβώς Νόμος που η απόφαση επικαλείται — ρητώς αποκλείει.

307. Μία επιβεβαιωτική παρατήρηση, η οποία δεν προβάλλεται ως αυτοτελής λόγος. Στην *ASPP/PSP κατά Πορτογαλίας* (Καταγγελία αρ. 179/2019), στο απόσπασμα που παρατίθεται στις **§§51–53** ανωτέρω, η Επιτροπή περιέγραψε το αποδεικτικό υλικό της καταγγέλλουσας ως συνιστάμενο «κυρίως» σε λεπτομερή παρουσίαση της κατάστασης «ορισμένων» κατονομαζόμενων αστυνομικών «οι οποίοι **είναι ή υπήρξαν** και συνδικαλιστικοί αξιωματούχοι» — και κήρυξε την καταγγελία παραδεκτή. Η Συντεχνία δεν αντλεί από το απόσπασμα περισσότερα από όσα λέει: δεν αφορούσε απολυθέντες, και η παρελθούσα ιδιότητα εκεί ήταν η **συνδικαλιστική** και όχι η εργασιακή. Λέει, όμως, ότι η παρελθούσα ιδιότητα του συνδικαλιστικού αξιωματούχου δεν αντιμετωπίστηκε ως εμπόδιο στο παραδεκτό.

308. Και η συστημική συνέπεια, την οποία η Συντεχνία θέτει υπόψη της Επιτροπής με κάθε σεβασμό. Εάν η αντένσταση γινόταν δεκτή, κάθε Κράτος θα μπορούσε να εξουδετερώσει οποιαδήποτε καταγγελία δυνάμει του άρθρου 28 **ολοκληρώνοντας** την πράξη την οποία η καταγγελία καταγγέλλει: όσο πληρέστερο το αντίποινο, τόσο ασφαλέστερο το Κράτος· η μετάθεση θα ήταν ελέγξιμη, η απόλυση όχι. Στην παρούσα υπόθεση η παρατήρηση αυτή δεν είναι θεωρητική. Το αίτημα του Κανόνα 36 υποβλήθηκε **πριν** από την απόλυση και ακριβώς για να την αποτρέψει· η Κυβέρνηση απάντησε στις **28 Ιουλίου 2026** ότι ουδεμία μη αναστρέψιμη συνέπεια απειλείται· και η απόλυση επήλθε **τρεις ημέρες αργότερα** (§§279–300 ανωτέρω). Το να αντληθεί από την απόλυση λόγος απαραδέκτου θα αντάνειβε ακριβώς την αλληλουχία αυτή.

(2) Ότι η απόλυση είναι νέο γεγονός εκτός του αντικειμένου της καταγγελίας

309. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: η καταγγελία καταχωρίστηκε πριν από την απόλυση· το Παράρτημα των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης συντάχθηκε πριν από αυτήν· η Κυβέρνηση δεν είχε ευκαιρία να τοποθετηθεί επί ενός γεγονότος που δεν είχε ακόμη επέλθει· και η καταγγέλλουσα δεν επιτρέπεται να διευρύνει την υπόθεσή της κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

310. Πρώτον, δικονομικά. Ο **Κανόνας 36§1** επιτρέπει στην Επιτροπή να υποδεικνύει άμεσα μέτρα «σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας» — πρόβλεψη που θα ήταν κενή περιεχομένου εάν η Επιτροπή δεν ελάμβανε γνώση γεγονότων επερχομένων **κατά τη διάρκεια** της διαδικασίας. Ο δε **Κανόνας 29§3bis**, δυνάμει του οποίου η Κυβέρνηση θα κληθεί να απαντήσει στην παρούσα Απάντηση, υπάρχει ακριβώς για να διασφαλίζει την κατ' αντιμωλίαν εξέταση τέτοιου υλικού. Η αντένσταση, εάν προβληθεί, θα αναιρείται από το ίδιο το δικονομικό βήμα με το οποίο θα προβαλλόταν: η Κυβέρνηση θα έχει, δυνάμει του Κανόνα 29§3bis, πλήρη και τελευταία ευκαιρία να τοποθετηθεί επί της απόλυσης.

311. Δεύτερον, και καθοριστικά: η απόλυση δεν είναι νέο ζήτημα· είναι η κατάληξη του ζητήματος που ήδη είχε προβληθεί. Η δεύτερη περίοδος της **παραγράφου 3(δ)** της απόφασης απόλυσης αναπαράγει **κατά λέξη** το καταληκτικό σκέλος της **παραγράφου 11** της επιστολής της 20ής Απριλίου 2026 — εγγράφου το οποίο αποτελεί το **Παράρτημα 16 των ιδίων των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης** και βρίσκεται ενώπιον της Επιτροπής από την ανταλλαγή των δικογράφων — από τις λέξεις «δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο» έως το τέλος της περιόδου. Οι λέξεις που προσδιόριζαν το συνδικαλιστικό αξίωμα — «κατέχει συνδικαλιστική θέση (Αντιπρόεδρος Συντεχνίας), γεγονός που ενισχύει τον αρνητικό αντίκτυπο της συμπεριφοράς του, καθότι» — **απαλείφθηκαν**, και στη θέση τους τέθηκαν οι λέξεις «Πρόσθετα, η συμπεριφορά σας». Το εναπομείναν κείμενο είναι, λέξη προς λέξη, το ίδιο. Η αντιπαραβολή γίνεται στις **§§291–293** ανωτέρω. Δεν πρόκειται, επομένως, για νέο γεγονός εισαγόμενο στη διαδικασία· πρόκειται για την **εκτέλεση εγγράφου που βρισκόταν ήδη εντός αυτής**.

312. Τρίτον, η **Συντεχνία** δεν διευρύνει τα αιτήματά της. Δεν προσθέτει σκέλος, δεν επικαλείται νέα διάταξη του Χάρτη, δεν εισάγει νέο πρόσωπο και δεν μεταβάλλει καμία από τις αιτούμενες διαπιστώσεις. Το τρίτο σκέλος — επιζήμια μέτρα κατά εκλεγμένων αντιπροσώπων λόγω των αντιπροσωπευτικών τους δραστηριοτήτων — υποβλήθηκε ως έχει και παραμένει ως έχει. Αυτό που μετέβαλε η 31η Ιουλίου 2026 είναι η **σοβαρότητα του μέτρου**, όχι η ταυτότητα του ζητήματος. Καταγγελία δεν καθίσταται απαράδεκτη επειδή η καταγγελλόμενη πρακτική επιδεινώθηκε ενόσω εξεταζόταν.

(3) Ότι υφίσταται πλέον εσωτερικό ένδικο μέσο κατά της απόλυσης

313. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: η απόλυση, ως εκτελεστή διοικητική πράξη, υπόκειται σε προσφυγή· επιπροσθέτως, ο περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμος του 1967 παρέχει, ενώπιον του **Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών**, τόσο τεκμήριο υπέρ του εργοδοτούμενου (άρθρο 6(1): ο τερματισμός τεκμαίρεται ότι δεν έγινε για κάποιον από τους λόγους του άρθρου 5, μέχρις αποδείξεως του εναντίου) όσο και — κατά τη **δεύτερη επιφύλαξη του άρθρου 3(1)** — εξουσία του Δικαστηρίου, προκειμένου περί εργοδοτών που απασχολούν πέραν

των δεκαεννέα εργοδοτουμένων, να διατάξει την **επαναπρόσληψη** του εργοδοτουμένου μαζί με αποζημίωση μέχρι τα ημερομίσθια δώδεκα μηνών· ο κ. Μαλτέζος διαθέτει, επομένως, εσωτερική οδό ικανή να αποδώσει ακριβώς τη θεραπεία που ζητείται με το αίτημα του Κανόνα 36, και δεν την έχει χρησιμοποιήσει· και η Επιτροπή δεν πρέπει να υποκαθιστά τα εθνικά όργανα ενόσω η οδός αυτή είναι ανοικτή. Η Συντεχνία διατυπώνει η ίδια την αντένσταση στην πληρέστερη μορφή της, διότι προτιμά να την αντιμετωπίσει παρά να αφήσει να εγερθεί χωρίς απάντηση.

314. Στον ισχυρισμό αυτό δίδεται πλήρης απάντηση στις **§§23–27** ανωτέρω και δεν επαναλαμβάνεται εδώ: η διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών **δεν απαιτεί** εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων, «ακόμη και όπου τέτοια μέσα υφίστανται» — *ANPIT and CISAL κατά Ιταλίας*, Καταγγελία αρ. 232/2023, απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2024, §15, παραπέμπουσα στην *SAGES κατά Γαλλίας*, Καταγγελία αρ. 26/2004, §§11–12· ομοίως *ERRC κατά Ιταλίας*, Καταγγελία αρ. 244/2025, απόφαση της 2ας Ιουλίου 2025, §17. Τούτο δεν αποτελεί ανοχή προς τη μη χρήση των εθνικών οδών· αποτελεί δομικό χαρακτηριστικό ενός μηχανισμού που εξετάζει **κρατική πρακτική** και όχι ατομική αποκατάσταση.

315. Η Συντεχνία προσθέτει τρεις παρατηρήσεις. *Πρώτη, ως προς την εξουσία επαναπρόσληψης:* η Συντεχνία δεν την αποσιωπά — την ανέφερε η ίδια ανωτέρω. Επισημαίνει, όμως, τι ακριβώς είναι. Δεν αποτελεί δικαίωμα του εργοδοτουμένου αλλά **διακριτική ευχέρεια** του Δικαστηρίου, ασκούμενη μόνον εφόσον (i) ο τερματισμός **κρίθαι** «έκδηλα παράνομος ή παράνομος και κακόπιστος», (ii) το Δικαστήριο κρίνει ότι «οι περιστάσεις το δικαιολογούν» και (iii) η θεραπεία έχει ζητηθεί. Είναι, επιπλέον, θεραπεία που χορηγείται στο **τέλος** αμφισβητούμενης διαδικασίας. Το αίτημα του Κανόνα 36 δεν είναι αίτημα αποκατάστασης· είναι αίτημα **διαφύλαξης του αντικειμένου της παρούσας διαδικασίας** ενόσω αυτή εκκρεμεί (§300B ανωτέρω). Θεραπεία η οποία ενδέχεται να χορηγηθεί μετά από έτη, εφόσον συντρέξουν τρεις προϋποθέσεις, δεν απαντά στο ερώτημα κατά πόσον ο εκλεγμένος αξιωματούχος του οποίου η μεταχείριση αποτελεί το κύριο αποδεικτικό υλικό της καταγγελίας θα εξακολουθεί να είναι εργαζόμενος όταν η Επιτροπή αποφασίσει. *Δεύτερη:* το **πρώτο και το δεύτερο σκέλος** της καταγγελίας — δημοσιευμένα κριτήρια για τη δημόσια χρηματοδότηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων και για την πρόσβαση στους μηχανισμούς κοινής διαβούλευσης — δεν θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν από **κανένα** εσωτερικό ένδικο μέσο στρεφόμενο κατά της απόλυσης ενός προσώπου, όποια και αν είναι η έκβασή του. Ένδικο μέσο που, στην καλύτερη περίπτωση, επαναφέρει έναν λειτουργό στη θέση του αφήνει το Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού και το άρθρο δαπανών 0401200092 του Κρατικού Προϋπολογισμού ακριβώς όπως τα βρήκε. *Τρίτη, και βαρύτερη:* οι **διαδικαστικές εγγυήσεις** τις οποίες επικαλέστηκε η ίδια η Κυβέρνηση ως λόγο για τον οποίο η Επιτροπή δεν χρειάζεται να επέμβει — η πειθαρχική διαδικασία που κινήθηκε στις 8 Μαΐου 2026, ο διορισμός Ερευνώσας Λειτουργού, οι καταθέσεις της 18ης και 20ής Μαΐου 2026 — **δεν ήταν, τελικώς, η οδός που ακολουθήθηκε**. Η διαδικασία εκείνη αντικαταστάθηκε, από την ίδια αρχή που την είχε διατάξει, με συνοπτικό τερματισμό δυνάμει της εργατικής νομοθεσίας, χωρίς μνεία οποιουδήποτε πορίσματός της (§§294–296 ανωτέρω). Επιχείρημα στηριζόμενο στην ύπαρξη εσωτερικών εγγυήσεων εγείρεται, στην παρούσα υπόθεση, με δυσχέρεια.

315A. Η Συντεχνία προσθέτει, με δική της πρωτοβουλία, το στοιχείο που θα καθιστούσε την αντένσταση αυτή ισχυρότερη από όσο την έχει έως σήμερα

διατυπώσει οποιοδήποτε έγγραφο της Κυβέρνησης — διότι προτιμά να το απαντήσει προτού προβληθεί. Το κυπριακό δίκαιο περιέχει, πέραν του Ν. 24/1967, και ειδικό καθεστώς προστασίας έναντι αντιποίνων: τον **περί της Προστασίας Προσώπων που Αναφέρουν Παραβάσεις του Ενωσιακού και Εθνικού Δικαίου Νόμο του 2022 (Ν. 6(I)/2022)**, μεταφορά της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 13(I)/2024. Το άρθρο 26 κηρύσσει την απόλυση αναφέροντος «**απολύτως άκυρη**, εκτός εάν ο εργοδότης αποδείξει ότι η απόλυση ή η βλαπτική μεταβολή οφείλεται σε λόγο άσχετο προς τη διενέργεια από αυτόν αναφοράς». το άρθρο 25(4) ορίζει ότι το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών, «**χωρίς να εξετάσει την καλή ή κακή πίστη του εργοδότη, διατάσσει την επαναπρόσληψη** του εργαζόμενου», εφόσον ζητηθεί ως θεραπεία· το άρθρο 24(1Α) παρέχει αίτηση προσωρινού διατάγματος «για την αποτροπή ή τον τερματισμό αντιποίνων, απειλών και προσπαθειών αντεκδίκησης», ασκητέα «εντός είκοσι μίας (21) ημερών από την ημερομηνία που έλαβε χώρα το περιστατικό». τα άρθρα 23(2) και 24(2) αντιστρέφουν το βάρος απόδειξης· και το άρθρο 39(1) καθιστά ποινικό αδίκημα, τιμωρούμενο με φυλάκιση έως τριών ετών ή χρηματική ποινή έως €30.000, μεταξύ άλλων τα αντίποινα σε βάρος προστατευόμενου προσώπου και την κίνηση κακόβουλης διαδικασίας εναντίον του.

315B. Εάν το καθεστώς αυτό προβληθεί ως αντένσταση — ότι υπήρχε, δηλαδή, αποτελεσματική εσωτερική οδός την οποία ο λειτουργός δεν χρησιμοποίησε — η απάντηση έχει τέσσερα σκέλη, και κανένα δεν εξαρτάται από τα άλλα.

- **(α) Δικονομικά, το ζήτημα έχει ήδη κριθεί.** Η διαδικασία συλλογικών καταγγελιών δεν γνωρίζει προϋπόθεση εξάντλησης εσωτερικών ένδικων μέσων, «ακόμη και όπου τέτοια μέσα υφίστανται» (§§23–27 ανωτέρω). Η ύπαρξη του Ν. 6(I)/2022 δεν προσθέτει τίποτε στην αντένσταση που δεν είχε ήδη απαντηθεί.
- **(β) Κανένα όργανο του Κράτους δεν εφάρμοσε το καθεστώς αυτό στην περίπτωση του ίδιου του λειτουργού.** Σε κανένα από τα έγγραφα του πειθαρχικού φακέλου Τ.Φ. 18.05.004 που προσκομίζονται — ούτε στη γνωμάτευση της 2ας Απριλίου 2026, ούτε στις επιστολές του Τμήματος, ούτε στα έγγραφα της πειθαρχικής έρευνας — δεν μνημονεύεται ο Ν. 6(I)/2022. Κράτος του οποίου τα όργανα ουδέποτε εξέτασαν την εφαρμογή μιας εγγύησης δεν δύναται να την επικαλείται ενώπιον της Επιτροπής ως απάντηση στη μη λειτουργία της προστασίας.
- **(γ) Ο Χάρτης προστατεύει δικαιώματα «όχι απλώς θεωρητικά, αλλά και στην πράξη»** (§67 ανωτέρω). Τα κριτήρια λειτουργίας του καθεστώτος είναι μετρήσιμα και βρίσκονται αποκλειστικά στην κατοχή του Κράτους: κατά πόσον το Τμήμα Φυλακών καθιέρωσε εσωτερικό δίαυλο κατά το άρθρο 8· κατά πόσον ο κατάλογος αρμοδίων αρχών του άρθρου 41Α είναι αναρτημένος· και τα κατ' έτος στοιχεία αναφορών του άρθρου 41Β. Η Συντεχνία ζητεί τα στοιχεία αυτά με την §334 κατωτέρω. Επιπλέον, μέσο προσωρινής προστασίας ασκητέο εντός είκοσι μίας ημερών από το περιστατικό, εισαχθέν το 2024 και χωρίς καταγεγραμμένη εφαρμοστική πρακτική που να έχει τεθεί υπόψη της Συντεχνίας, δεν καθιστά περιττή την προστασία του Κανόνα 36 σε διαδικασία της οποίας η διάρκεια μετράται σε μήνες.
- **(δ) Ο ίδιος ο Νόμος ορίζει ότι προστίθεται στην προστασία των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και δεν την υποκαθιστά.** Κατά το άρθρο 4(5), οι διατάξεις του «δεν θίγουν το δικαίωμα των εργαζομένων να συμβουλευονται

τους εκπροσώπους τους ή τις συνδικαλιστικές ενώσεις τους και την προστασία τους έναντι κάθε αδικαιολόγητου επιζήμιου μέτρου η οποία απορρέει από τις εν λόγω διαβουλεύσεις, καθώς και την αυτονομία των κοινωνικών εταίρων».

315Γ. Υπάρχει και ένα περαιτέρω σημείο, το οποίο δεν είναι αμυντικό. Το άρθρο 8 του Ν. 6(Ι)/2022 υποχρεώνει τα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα να καθιερώνουν εσωτερικούς διαύλους αναφοράς, «κατόπιν διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους, όπου αυτό προνοείται από το εθνικό δίκαιο». Το ποιος λογίζεται και ποιος ερωτάται ως «κοινωνικός εταίρος» εντός του Τμήματος Φυλακών είναι ακριβώς το ζήτημα της αρχιτεκτονικής που εκτίθεται στις §§102–107 ανωτέρω. Εάν διάυλος υφίσταται, το ερώτημα είναι ποιος μετείχε στη διαβούλευση για την καθιέρωσή του· εάν δεν υφίσταται, το Κράτος δεν έχει θέσει σε λειτουργία, τέσσερα έτη μετά τη θέσπισή του, το ίδιο το καθεστώς που θα προστάτευε τον λειτουργό του οποίου την απόλυση υπερασπίζεται.

315Δ. Η Συντεχνία διευκρινίζει, τέλος, τι δεν ισχυρίζεται με τα ανωτέρω. Δεν υποβάλλει στην Επιτροπή αίτημα εφαρμογής του Ν. 6(Ι)/2022 — τούτο θα ήταν ζήτημα εγχώριων διαδικασιών και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητά της. Τον επικαλείται για δύο και μόνο σκοπούς: ως απάντηση σε αναμενόμενη αντένσταση, και ως πηγή ελέγχιμων κριτηρίων για το κατά πόσον η προστασία που το κυπριακό δίκαιο εξαγγέλλει λειτουργεί στην πράξη.

(4) Ότι η ανακοίνωση της 22ας Δεκεμβρίου 2025 είναι έγγραφο της ίδιας της καταγγέλλουσας

316. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: πρόκειται για ανακοίνωση την οποία συνέταξε η ίδια η Συντεχνία, με έντονη ρητορική, περιέχουσα μη αποδεδειγμένους ισχυρισμούς εναντίον κατονομαζόμενου λειτουργού ο οποίος δεν είναι διάδικος και δεν έχει ακουστεί· δεν αποδεικνύει τίποτε και δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη.

317. Η αντένσταση θα ήταν βάσιμη εάν η Συντεχνία προσκόμιζε την ανακοίνωση **ως απόδειξη της αλήθειας του περιεχομένου της**. Δεν το πράττει, και το δηλώνει ρητώς στις §§187Γ και 187Η ανωτέρω. Η ανακοίνωση προσκομίζεται για δύο μόνο γεγονότα, αμφότερα αντικειμενικώς επαληθεύσιμα και εντελώς ανεξάρτητα από την αξιοπιστία της Συντεχνίας: **την ημερομηνία** κατά την οποία ο ισχυρισμός διατυπώθηκε δημοσίως, και **το περιεχόμενό** του. Αμφότερα πιστοποιούνται από **τρίτο**: το κυπριακό ειδησεογραφικό μέσο **AlphaNews.live** αναδημοσίευσε το κείμενο **αυτούσιο** στις 22 Δεκεμβρίου 2025 και ώρα 09:16, υπό τον τίτλο «Συντεχνιακός πόλεμος στις Φυλακές» (**Παράρτημα Ι**). Το χρονικό σημείο δεν είναι δυνατόν να κατασκευάστηκε εκ των υστέρων — και το χρονικό σημείο είναι το μόνο που έχει σημασία: **σαράντα τρεις ημέρες** μετά τη δημοσίευση ο κ. Μαλτέζος τοποθετήθηκε υπό την εποπτεία του λειτουργού που η δημοσίευση κατονόμαζε (Διαταγή 3/26 της 3ης Φεβρουαρίου 2026), ο οποίος υπέγραψε ακολούθως τα **δύο υπηρεσιακά σημειώματα της 9ης και της 16ης Απριλίου 2026** που επισυνάφθηκαν στην επιστολή επί τη βάσει της οποίας διατάχθηκε η πειθαρχική έρευνα, και συνολικά **δεκαοκτώ υπηρεσιακά σημειώματα, σχεδόν καθημερινά από τις 10 Μαρτίου έως τις 29 Μαΐου 2026**, τα οποία περιέχονται στη δέσμη των καταστάσεων παρουσίας που προσκόμισε η ίδια η Κυβέρνηση (§222 ανωτέρω). Η χρονική αυτή αλληλουχία δεν εξαρτάται από το κατά πόσον η ανακοίνωση έλεγε την αλήθεια.

318. Η Συντεχνία υπογραμμίζει, ώστε να μην υπάρξει η παραμικρή παρανόηση, ότι **δεν ζητεί καμία διαπίστωση σε βάρος του κατονομαζόμενου λειτουργού**. Δεν είναι διάδικος ενώπιον της Επιτροπής, δεν έχει κληθεί, δεν έχει ακουστεί, και ουδεμία κρίση περί του προσώπου του ζητείται ή θα ήταν ορθή. Το ζήτημα δεν είναι η ατομική του ευθύνη. Είναι κατά πόσον το Κράτος **επέτρεψε** σε λειτουργό ο οποίος είχε δημοσίως κατονομαστεί ως αντίπαλος συνδικαλιστικός παράγοντας να τεθεί, σαράντα τρεις ημέρες αργότερα, σε θέση άμεσης εποπτείας του προσώπου που τον κατονόμασε, και να παραγάγει τα έγγραφα επί των οποίων στηρίχθηκε η απόλυσή του — και κατά πόσον υφίσταται στη Δημοκρατία **οποιοσδήποτε κανόνας ή διοικητική πρακτική** που να το εμποδίζει. Το ερώτημα αυτό τίθεται, με ουδέτερη και γενική διατύπωση, στην **§334(vi)** κατωτέρω, και δεν προϋποθέτει καμία κρίση περί προσώπου.

(5) Ότι ο ισχυρισμός περί ευνοϊκών πόστων είναι ατεκμηρίωτος

319. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: ο ισχυρισμός ότι θέσεις και βάρδιες κατανέμονται αναλόγως της συνδικαλιστικής ένταξης είναι σοβαρότατος, δεν συνοδεύεται από κανένα έγγραφο, και δεν μπορεί να στηρίξει κρίση περί παραδεκτού.

320. Η Συντεχνία **δέχεται** ότι, ως έχει, ο ισχυρισμός δεν είναι αποδεδειγμένος, και **δεν ζητεί από την Επιτροπή να τον δεχθεί** (§187H ανωτέρω). Η απάντησή της έχει τρία σκέλη. **Πρώτον**, έχει διατυπώσει **τυπική και δεσμευτική προσφορά απόδειξης** σε τέσσερις κατηγορίες, εκτιθέμενη στην **§187Z** ανωτέρω, και αναλαμβάνει να προσκομίσει το υλικό εντός οποιασδήποτε προθεσμίας ήθελε ορίσει η Επιτροπή, είτε τώρα είτε κατά το στάδιο της ουσίας. **Δεύτερον**, τα καθοριστικά έγγραφα — προγράμματα βαρδιών, καταστάσεις τοποθετήσεων, διαταγές μετακίνησης, έγγραφα αποσπάσεων — βρίσκονται στην κατοχή του καθ' ου Κράτους (§187H ανωτέρω)· η Συντεχνία δεν δύναται να προσκομίσει υπηρεσιακά αρχεία τα οποία δεν τηρεί, εξ ου και το αίτημα της **§333(g)** κατωτέρω. **Τρίτον**, και τούτο είναι το κρίσιμο για το παρόν στάδιο: το πραγματικό στοιχείο ότι και οι δεκαπέντε εποπτικές θέσεις του Τμήματος κατέχονταν από μέλη της μίας οργάνωσης **δεν το εισήγαγε η Συντεχνία στη δικογραφία**. Το εισήγαγε η **§20 του Παραρτήματος της ίδιας της Κυβέρνησης**, ως στοιχείο υπέρ της. Κυβέρνηση που το πράττει δεν μπορεί να παραπονεείται ότι το γεγονός εξετάζεται.

(6) Ότι πρόκειται, εν τέλει, για δύο άτομα

321. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: το ζήτημα αφορά δύο δεσμοφύλακες σε δημόσια υπηρεσία χιλιάδων υπαλλήλων, και δεν στοιχειοθετεί «γενικό» πρόβλημα. Η αντένσταση αυτή έχει ήδη προβληθεί (§§143, 249 ανωτέρω) και της δίδεται πλήρης απάντηση στο **Μέρος VII** (§§140–180: τέσσερις εκλεγμένοι αξιωματούχοι, τρεις υπηρεσίες, δύο Υπουργεία, τρία καθεστώτα απασχόλησης, τρία πειθαρχικά καθεστώτα) και στο **Μέρος X** (§§249–255: το επιχείρημα του μεγέθους αντιστρέφει την ίδια την καθοδήγηση της Επιτροπής). Η Συντεχνία προσθέτει εδώ μόνο τούτο, το οποίο η απόλυση κατέστησε ισχυρότερο απ' ό,τι ήταν: η **δεδηλωμένη αιτιολογία** της απόφασης της 31ης Ιουλίου 2026 δεν είναι ατομική. Είναι, κατά γράμμα, ότι η συμπεριφορά δύναται «να λειτουργήσει ως πρότυπο ή να καλλιεργήσει αντίστοιχες αντιλήψεις και πρακτικές **μεταξύ άλλων μελών του προσωπικού**» (§§291–293 ανωτέρω). Μέτρο του οποίου η δηλωμένη αιτιολογία

είναι η επίδραση στη συμπεριφορά τρίτων δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί, από την αρχή που το έλαβε, ως αφορόν ένα άτομο.

321Α. Η Συντεχνία προσθέτει μία χρονική διάσταση, τεκμηριωμένη με δύο έγγραφα που προσκομίζονται με την παρούσα (έγγραφα αρ. 32 και 33 του Πίνακα). Η πρακτική την οποία περιγράφει η καταγγελία δεν εμφανίστηκε το 2026, ούτε με τον κ. Μαλτέζο. Την 1η Ιουλίου 2023 κατέρρευσε τμήμα οροφής κελιού επί κρατουμένου στις Κεντρικές Φυλακές· ο τότε **Εκπρόσωπος Τύπου του ίδιου Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων** (Δεσμοφύλακας αρ. 539) προέβη σε δηλώσεις για το περιστατικό, το δε Κλαδικό Συμβούλιο εξέδωσε ανακοίνωση χαρακτηρίζουσα το ζήτημα ως απτόμενο «της ασφάλειας, της υγείας και της ευημερίας του προσωπικού των φυλακών και των κρατουμένων». Στις 3 Ιουλίου 2023 του δόθηκαν οδηγίες για ετοιμασία έκθεσης γεγονότων για τις δηλώσεις αυτές· κατά το αυθημερόν δημοσίευμα της *Cyprus Times* (ώρας 13:09), το οποίο αναπαράγει αυτούσια την ανακοίνωση της Συντεχνίας της ίδιας ημέρας (**έγγραφο αρ. 33**), του αναφέρθηκε επιπλέον ότι τούτο «συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, με βάση τη νομοθεσία του Τμήματος Φυλακών» και ότι, εάν συνεχίσει να προβαίνει σε δημόσιες δηλώσεις, «θα επιβαρυνθεί ακόμα περισσότερο η θέση του»· το ίδιο δημοσίευμα καταγράφει ότι, σε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Συντεχνίας, ο Αναπληρωτής Διευθυντής του Τμήματος «επιβεβαίωσε» τη χορήγηση των οδηγιών. Στις **7 Ιουλίου 2023** ακολούθησε γραπτό **Υπηρεσιακό Σημείωμα** Επιθεωρητή του Τμήματος Φυλακών (**έγγραφο αρ. 32**), εκδοθέν «κατόπιν οδηγιών της Διεύθυνσης», με το οποίο η προφορική οδηγία κατέστη γραπτή: ζητήθηκε έκθεση για δηλώσεις «στα ΜΜΕ ή και στον τύπο ή και στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης για συμβάν που έγινε στις Φυλακές», με τη διπλή αιτίαση ότι έγιναν «χωρίς άδεια του Διευθυντή» και ότι «πιθανόν» εκφεύγουν των συνδικαλιστικών του καθηκόντων — και με την κατακλείδα: «Τονίζεται ξανά ότι η ετοιμασία έκθεσης αφορά μόνο τη διοικητική έρευνα και δεν είναι πειθαρχική διαδικασία».

321Β. Από τα δύο αυτά έγγραφα προκύπτουν τρία στοιχεία, καθένα με αυτοτελή σημασία για την παρούσα αντένσταση. **Πρώτον**, η θεώρηση ότι ο δημόσιος συνδικαλιστικός λόγος προϋποθέτει «άδεια του Διευθυντή» — η ίδια θεώρηση επί της οποίας στηρίχθηκαν το 2026 η πειθαρχική δίωξη και η απόλυση του κ. Μαλτέζου (§§195–203 και 291–293 ανωτέρω) — εφαρμοζόταν, με την ίδια διατύπωση και από την ίδια Διεύθυνση, ήδη το 2023, εναντίον του τότε κατόχου του ίδιου συνδικαλιστικού αξιώματος, και για δηλώσεις επί ζητήματος του οποίου το υποστατό ουδέποτε αμφισβητήθηκε. **Δεύτερον**, το μέτρο ακολουθεί το **αξίωμα** και όχι το πρόσωπο: δύο διαδοχικοί κάτοχοι του αξιώματος του Εκπροσώπου Τύπου του ίδιου Κλαδικού Συμβουλίου κλήθηκαν, ο ένας το 2023 και ο άλλος το 2025–2026, να λογοδοτήσουν για την ίδια κατηγορία πράξεων — δημόσιο λόγο εξ ονόματος των μελών. Μέτρο που επαναλαμβάνεται σε όποιον κατέχει το αξίωμα δεν αφορά «άτομο»· αφορά τη λειτουργία την οποία το άρθρο 28 προστατεύει. **Τρίτον**, η ακολουθία που η Επιτροπή βλέπει ολοκληρωμένη στην περίπτωση του κ. Μαλτέζου — «διοικητική έρευνα», κατόπιν πειθαρχική διαδικασία, κατόπιν απόλυση — εμφανίζεται εδώ στο πρώτο της στάδιο, με ρητή μάλιστα τη διαβεβαίωση ότι «δεν είναι πειθαρχική διαδικασία», τέσσερις ημέρες αφότου, κατά το δημοσίευμα, του είχε ήδη αναφερθεί ότι τούτο «συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα». Η Συντεχνία σημειώνει, τέλος, ότι η ανακοίνωσή της, της 3ης Ιουλίου 2023, επικαλείτο ήδη, μεταξύ των νομοθετικών της βάσεων, το άρθρο 28 του Αναθεωρημένου Χάρτη διά των κυρωτικών Νόμων του 2000 και 2011 — τρία έτη πριν από την παρούσα διαδικασία. Η έκβαση της έρευνας του 2023 δεν προκύπτει από έγγραφο ευρισκόμενο στην

κατοχή της Συντεχνίας· για τούτο ζητείται, στην §333(i) κατωτέρω, η προσκόμιση του σχετικού φακέλου και του πορίσματός του. Η Συντεχνία διευκρινίζει, τέλος, συνεπής προς τη μέθοδο των §§151–152 ανωτέρω: δεν ζητεί από την Επιτροπή καμία διαπίστωση ως προς την περίπτωση του 2023· την προσκομίζει αποκλειστικά ως τεκμηριωμένη μαρτυρία του χαρακτήρα και της διάρκειας της πρακτικής.

(7) Ότι η ίδια η Συντεχνία υπήρξε προκλητική

322. Η αντένσταση, στην ισχυρότερη διατύπωσή της: οι δημόσιες τοποθετήσεις της Συντεχνίας υπήρξαν ακραίες και απαξιώτικές· τα μέτρα αποτέλεσαν αναλογική αντίδραση σε αυτές· και οργάνωση που εκφράζεται με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να επικαλείται τον Χάρτη. Στοιχεία της αντένστασης αυτής έχουν ήδη προβληθεί ως επιχείρημα αναλογικότητας (§218 ανωτέρω). Η απάντηση δίδεται στις **§§192–193** και **218** ανωτέρω και είναι, στην ουσία της, μία: το **αντικείμενο** των δηλώσεων για τις οποίες κλήθηκε να απολογηθεί εκλεγμένος εκπρόσωπος — η κυκλοφορία ναρκωτικών και η υποστελέχωση στις Κεντρικές Φυλακές — δεν ήταν αμφισβητούμενη γνώμη. Η διακίνηση και χρήση ναρκωτικών στην Πτέρυγα 1Α αποτέλεσε αντικείμενο **ευρημάτων του ίδιου του Μόνιμου Κακουργιοδικείου της Δημοκρατίας** στην υπόθεση 19600/2022 (απόφαση της 29ης Ιουλίου 2025), το οποίο ικανοποιήθηκε πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ως προς τη χρήση (§192 ανωτέρω)· η δε υποστελέχωση διαπιστώθηκε από το ίδιο το ελεγκτικό όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης, την **CPT**, στην έκθεσή της, της 10ης Δεκεμβρίου 2025, η οποία χαρακτήρισε την αναλογία προσωπικού προς κρατούμενους «επικίνδυνα χαμηλή» (§218 ανωτέρω). Τούτο είναι ακριβώς η κατάσταση την οποία αντιμετώπισε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην *Straume v. Latvia*, §108 (§147 ανωτέρω): «το καθήκον πίστης δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επίκλησης προκειμένου να στερήσει από τις συντεχνίες και τους εκπροσώπους τους την ίδια την ουσία του δικαιώματός τους να υπερασπίζονται τα συμφέροντα των μελών τους».

ΜΕΡΟΣ XV — ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

323. Η καταγγελία πληροί καθεμία από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που θέτουν το Πρωτόκολλο και οι Κανόνες. Υποβάλλεται από εγγεγραμμένη, ενεργό, παγκύπρια συντεχνία η οποία είναι ανεξάρτητη από τις εργοδοτικές αρχές· γραπτώς· υπογεγραμμένη από τον αξιωματούχο που δικαιούται να την εκπροσωπεί· κατά Κράτους δεσμευόμενου από τον Χάρτη και από τη διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών· αναφορικά με τρεις αποδεχθείσες διατάξεις, αυτοτελώς και υπό το φως του άρθρου Ε· και προσδιορίζει τις καταγγελλόμενες παραλείψεις με αποδεικτικά στοιχεία και επιχειρηματολογία.

324. Δεν υφίσταται λόγος απαραδέκτου αντίστοιχος προς το φίλτρο του «προδήλως αβάσιμου» της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τα δε Μέρη III και IV των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης αποτελούν επιχειρήματα επί της ουσίας.

325. Η καταγγελία δεν αφορά, και ουδέποτε αφορούσε, δύο άνδρες. Τέσσερις εκλεγμένοι αξιωματούχοι της Συντεχνίας αυτής — στο Τμήμα Φυλακών, στην Κυπριακή Αστυνομία και στην Υπηρεσία Θήρας και Πανίδας — κατέστησαν αντικείμενο πειθαρχικής διαδικασίας εξαιτίας όσων είπαν ή έπραξαν ως εκλεγμένοι εκπρόσωποι. Τρεις υπηρεσίες· δύο Υπουργεία· τρία καθεστώτα απασχόλησης· τρία

πειθαρχικά καθεστώτα· τρία έτη. Οι εξηγήσεις της Κυβέρνησης καλύπτουν τη μία από τις τρεις αυτές περιπτώσεις και όχι τις άλλες δύο. Η πρακτική έχει και τεκμηριωμένη προϊστορία: ήδη τον Ιούλιο του 2023, ο τότε Εκπρόσωπος Τύπου του ίδιου Κλαδικού Συμβουλίου είχε κληθεί εγγράφως να λογοδοτήσει για δημόσιες δηλώσεις «χωρίς άδεια του Διευθυντή» (§§321Α–321Β ανωτέρω· έγγραφα αρ. 32–33).

326. Το πρώτο και το δεύτερο σκέλος της καταγγελίας δεν αφορούν κανένα απολύτως άτομο, το δε υλικό περί των εσωτερικών οδών αφορά την απουσία οδού και όχι την κατάσταση οποιουδήποτε προσώπου. Το αίτημα της Κυβέρνησης να κηρυχθεί η καταγγελία απαράδεκτη στο σύνολό της δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό κατά τρόπο συνεπή προς την ίδια της τη συλλογιστική.

327. Το τρίτο σκέλος αφορά άτομα διότι το άρθρο 28 δεν είναι δυνατόν να ενεργοποιηθεί με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Η θέση της Κυβέρνησης, στο σημείο αυτό, αναιρεί τον εαυτό της: δέχεται ότι το άρθρο 28 προστατεύει «αντιπροσώπους των εργαζομένων» — δηλαδή **πρόσωπα** — και ζητεί, συγχρόνως, την απόρριψη της καταγγελίας **ακριβώς επειδή** αφορά πρόσωπα. Εάν η ένσταση αυτή γινόταν δεκτή, το άρθρο 28 θα καθίστατο ανενεργό στη διαδικασία των συλλογικών καταγγελιών: ουδεμία καταγγελία δυνάμει του θα μπορούσε ποτέ να είναι παραδεκτή, διότι ουδεμία μπορεί να διατυπωθεί χωρίς αναφορά στα πρόσωπα που ο Χάρτης προστατεύει. Καταγγελία ακριβώς αυτής της δομής — εθνική συντεχνία στον τομέα της ασφάλειας ενός Κράτους, δυνάμει των άρθρων 5 και 28, με ισχυρισμούς περί επιζήμιων μέτρων εναντίον κατονομαζόμενων εκλεγμένων αντιπροσώπων λόγω των συνδικαλιστικών τους δραστηριοτήτων — κηρύχθηκε παραδεκτή από την παρούσα Επιτροπή στις 13 Μαΐου 2020 στην **Καταγγελία αρ. 179/2019**, κρίθηκε επί της ουσίας στις 4 Ιουλίου 2023 με διαπιστώσεις παραβίασης αμφοτέρων των άρθρων με δώδεκα ψήφους έναντι μίας, και οδήγησε στη **Σύσταση CM/RecChS(2024)1** της Επιτροπής Υπουργών της 14ης Φεβρουαρίου 2024.

328. Προπάντων, η ίδια η υπεράσπιση της Κυβέρνησης θεμελιώνει τον γενικό χαρακτήρα του ζητήματος. Η δικαιολόγηση των μέτρων που προβάλλει είναι μια γενική οδηγία της κεντρικής αρχής προσωπικού της Δημοκρατίας, εφαρμοστέα σε κάθε δημόσιο υπάλληλο σε κάθε Υπουργείο, κατά την οποία κανένας δημόσιος υπάλληλος δεν έχει οποιοδήποτε σταθερό ή εκ των προτέρων καθορισμένο δικαίωμα συνδικαλιστικής αποδέσμευσης και κατά την οποία οι συνδικαλιστικές συνεδριάσεις πρέπει να μεταφέρονται εκτός του ωραρίου εργασίας όπου το απαιτούν οι υπηρεσιακές ανάγκες· η διαρθρωτική σύνθεση του συνόλου του σώματος αξιωματικών ενός κρατικού Τμήματος· και μια τμηματική πολιτική. Κράτος το οποίο επικαλείται τη γενική του πρακτική ως απάντηση δεν μπορεί συγχρόνως να λέγει ότι η καταγγελία για την πρακτική αυτή είναι ατομική.

329. Και πίσω από την οδηγία αυτή στέκει ένα κείμενο το οποίο η Κυβέρνηση δεν μνημονεύει, αλλά το οποίο η ίδια η Δημοκρατία έχει καταθέσει στο δικό της Διοικητικό Δικαστήριο: το Καταστατικό της Μικτής Επιτροπής Προσωπικού, εγκριθέν από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 28 Ιουλίου 1993, το οποίο κατονομάζει μία συντεχνία ως τον δίαυλο μέσω του οποίου ρυθμίζονται οι όροι απασχόλησης του συνόλου των δημοσίων υπαλλήλων· το οποίο επιφυλάσσει στον δίαυλο αυτόν τα θέματα του ωραρίου εργασίας, των αδειών και της πειθαρχίας· το οποίο απονέμει στην οργάνωση εκείνη αμφότερες τις έδρες στην Επιτροπή, τη συνδικαλιστική έδρα στη Μόνιμη Υπεπιτροπή, την εξουσία σύγκλησης, τον διορισμό της πλευράς των

εργαζομένων σε κάθε τμηματική επιτροπή και αποκλειστική πρόσβαση στον μηχανισμό διαιτησίας· το οποίο, κατά τη ρητή δήλωση του ίδιου του Υπουργείου Οικονομικών, δεν δύναται να τροποποιηθεί ώστε να γίνει δεκτή άλλη οργάνωση χωρίς τη συναίνεση της οργάνωσης εκείνης· και του οποίου το άρθρο 10 εγγυάται στους αξιωματούχους της, με τη διατύπωση του άρθρου 6(1) της Σύμβασης ΔΟΕ αρ. 151, τις αναγκαίες διευκολύνσεις για την ταχεία και αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων τους, **τόσο κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας τους όσο και εκτός ωραρίου εργασίας.**

330. Στον Αντιπρόεδρο Κλάδου της καταγγέλλουσας παραχωρήθηκαν δύο ώρες τις Τρίτες και δύο τις Πέμπτες, ανακλητές εάν προέκυπτε υπηρεσιακό θέμα· η συνδικαλιστική του απουσία καταγράφηκε ως αδικαιολόγητη απουσία· η κερδισμένη του ανάπαυση αφαιρέθηκε· και η κίνηση της βαρύτερης πειθαρχικής διαδικασίας που υφίσταται στην κυπριακή δημόσια υπηρεσία θεμελιώθηκε, κατά τη διατύπωση της επιστολής με την οποία ζητήθηκε, σε «ιδιαιτερή ανησυχία ... ότι ο εν λόγω Δεσμοφύλακας κατέχει συνδικαλιστική θέση ... γεγονός που ενισχύει τον αρνητικό αντίκτυπο της συμπεριφοράς του, καθώς δύναται να λειτουργήσει ως πρότυπο ... μεταξύ άλλων μελών του προσωπικού».

331. Το κατά πόσον τούτο συνάδει με τα άρθρα 5, 6 και 28 του Χάρτη αποτελεί ερώτημα για το δίκαιο και την πρακτική ενός Κράτους. Είναι το ερώτημα που εγείρει η παρούσα καταγγελία.

332. Η καταγγελία ισχυρίζεται, επίσης, διάκριση αντίθετη προς το **άρθρο Ε**, σε συνδυασμό με καθένα από τα άρθρα 5, 6 και 28. Ο ισχυρισμός αυτός είναι συγκριτικός μεταξύ δύο **οργανώσεων**. Τα ατομικά μέτρα συγκαταλέγονται μεταξύ των μεταχειρίσεων που συγκρίνονται· δεν αποτελούν το αντικείμενο της σύγκρισης, η δε σύγκριση δεν είναι δυνατόν να αναδιατυπωθεί ως ερώτημα που αφορά οποιοδήποτε πρόσωπο. Οι παρατηρήσεις της Κυβέρνησης δεν τον αντιμετωπίζουν.

333. Η Συντεχνία παρακαλεί με σεβασμό την Επιτροπή όπως:

- **(a) κηρύξει την καταγγελία παραδεκτή στο σύνολό της·**
- **(b) απορρίψει το επικουρικό αίτημα της Κυβέρνησης για μερικό απαράδεκτο·**
- **(c) ζητήσει τα είκοσι τρία παραρτήματα** επί των οποίων στηρίζεται το Παράρτημα των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης — και, εάν η Επιτροπή δεν προτίθεται να ζητήσει το σύνολό τους, τουλάχιστον το **Παράρτημα 13** αυτού (η γνωμάτευση του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού της 2ας Απριλίου 2026), το **Παράρτημα 16** αυτού (η επιστολή του Τμήματος Φυλακών της 20ής Απριλίου 2026), το **Παράρτημα 21** αυτού (η γραπτή οδηγία που αφορά τον κ. Κωνσταντίνου) και το **Παράρτημα 23** αυτού (η ιατρική γνωμάτευση της 6ης Ιουλίου 2026) — και, εάν προσκομίστούν, παραχωρήσει στη Συντεχνία σύντομη περαιτέρω ευκαιρία να τοποθετηθεί επ' αυτών·
- **(d) καλέσει την Κυβέρνηση να προσδιορίσει την απόφαση στην ERRC v. Italy** επί της οποίας στηρίζεται· και
- **(e) υποδείξει στο καθ' ου Κράτος τα άμεσα μέτρα που εκτίθενται στην §300Α ανωτέρω — και ειδικότερα την αναστολή της απόφασης απόλυσης της 31ης Ιουλίου 2026 και την επαναφορά του λειτουργού στη θέση του, εκκρεμούσης της απόφασης της Επιτροπής· και**

- **(f)** σημειώσει ότι η απόλυση επήλθε τρεις ημέρες μετά την κατάθεση των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης επί του παραδεκτού, με τις οποίες υποστηρίχθηκε ότι δεν καταδείχθηκε ανεπανόρθωτη βλάβη·
- **(g)** καλέσει την Κυβέρνηση να προσκομίσει, ώστε ο ισχυρισμός που εκτίθεται στις §§187Ε–187Η ανωτέρω να μπορεί να ελεγχθεί και όχι απλώς να προβληθεί, τα ακόλουθα υπηρεσιακά αρχεία του Τμήματος Φυλακών για την περίοδο **από 1ης Ιανουαρίου 2025 μέχρι σήμερα**: (i) τα προγράμματα βαρδιών· (ii) τις καταστάσεις τοποθέτησης προσωπικού κατά πόστο και κατά πτέρυγα· (iii) τις διαταγές μετακίνησης και τοποθέτησης· και (iv) τα έγγραφα των αποσπάσεων εντός και εκτός του Τμήματος — σε ανωνυμοποιημένη μορφή ή υπό οποιουσδήποτε άλλους όρους ήθελε κρίνει κατάλληλους η Επιτροπή για την προστασία των δεδομένων τρίτων, η δε Συντεχνία δηλώνει ότι, εάν τα αρχεία αυτά προσκομιστούν, θα καταθέσει ταυτοχρόνως το υλικό της προσφοράς απόδειξης της §187Ζ ανωτέρω· και
- **(h)** εάν η Κυβέρνηση, στην απάντησή της δυνάμει του Κανόνα 29§3bis, προβάλει λόγο απαραδέκτου, ή νέο πραγματικό ή αποδεικτικό στοιχείο, επί του οποίου η Συντεχνία δεν έχει τοποθετηθεί στο Μέρος XIV ανωτέρω, **παραχωρήσει στη Συντεχνία σύντομη ευκαιρία απάντησης δυνάμει του Κανόνα 28§3** — αίτημα το οποίο η Συντεχνία υποβάλλει επικουρικώς και υπό τον ρητό αυτόν όρο, δηλώνοντας ότι δεν επιδιώκει περαιτέρω γύρο για οποιονδήποτε άλλο λόγο και δεν ζητεί καμία παράταση της προθεσμίας της 9ης Σεπτεμβρίου 2026· και
- **(i)** καλέσει την Κυβέρνηση να προσκομίσει: **(αα)** τον φάκελο της διοικητικής έρευνας που διατάχθηκε με το Υπηρεσιακό Σημείωμα του Τμήματος Φυλακών της 7ης Ιουλίου 2023 (έγγραφο αρ. 32· §§321Α–321Β ανωτέρω) αναφορικά με τις δηλώσεις του τότε Εκπροσώπου Τύπου του Κλαδικού Συμβουλίου Δεσμοφυλάκων, περιλαμβανομένων του πορίσματος και της τυχόν απόφασης με την οποία η έρευνα εκείνη περατώθηκε· και **(ββ)** την απόφαση του Αρχηγού Αστυνομίας της 13ης Δεκεμβρίου 2024 (σειρά 26 του Πίνακα εγγράφων· Μέρος VII.D ανωτέρω), με την οποία ανεστάλη η πειθαρχική δίωξη του Προέδρου του Κλαδικού Συμβουλίου Αστυνομικού Σώματος.

334. Η Συντεχνία καλεί περαιτέρω με σεβασμό την Επιτροπή, εάν το κρίνει χρήσιμο για την επίλυση των ενώπιόν της ζητημάτων, να καλέσει την Κυβέρνηση να δηλώσει:

- **(i)** το κριτήριο, εάν υπάρχει, με βάση το οποίο καθορίζεται ο δικαιούχος της πίστωσης υπό το άρθρο δαπανών 0401200092 του Κρατικού Προϋπολογισμού, και κατά πόσον το κριτήριο αυτό είναι δημοσιευμένο·
- **(ii)** το κριτήριο, εάν υπάρχει, με βάση το οποίο καθορίζεται η συμμετοχή στη Μικτή Επιτροπή Προσωπικού, και κατά πόσον το Καταστατικό της Επιτροπής εκείνης, το εγκριθέν από το Υπουργικό Συμβούλιο, είναι δημοσιευμένο· και
- **(iii)** κατά πόσον οι λειτουργοί που συνέταξαν το Παράρτημα των παρατηρήσεών της, ή επί των πληροφοριών των οποίων στηρίζεται η Κυβέρνηση γι' αυτό — ήτοι η Αναπληρώτρια Διευθύντρια του Τμήματος Φυλακών και οι λειτουργοί του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού που εξέδωσαν τη γνωμάτευση της 2ας Απριλίου 2026 — είναι μέλη ή αξιωματούχοι της ΠΑΣΥΔΥ, δεδομένου ότι το Παράρτημα της Κυβέρνησης δήλωσε στην §20 αυτού ότι το σύνολο του σώματος αξιωματικών του Τμήματος Φυλακών ήταν τέτοιο·

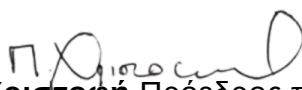
- **(iv)** κατά πόσον ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Θήρας και Πανίδας, ο οποίος διέταξε τις έρευνες που μνημονεύονται στις §§154–159 ανωτέρω και ο οποίος είναι δημόσιος υπάλληλος, είναι μέλος ή αξιωματούχος της ΠΑΣΥΔΥ· και
- **(v)** κατά πόσον οποιαδήποτε οργάνωση πλην του Συνδέσμου Αστυνομικών Κύπρου συμμετέχει, ή δύναται να συμμετάσχει, στη Μικτή Αστυνομική Επιτροπή, και με βάση ποιο κριτήριο καθορίζεται η συμμετοχή στην Επιτροπή αυτή· και
- **(vi)** κατά πόσον οποιοσδήποτε κανόνας, εγκύκλιος ή διοικητική πρακτική της Δημοκρατίας διέπει τη συμμετοχή λειτουργών που ασκούν εποπτικά, αξιολογικά ή πειθαρχικά καθήκοντα στην ίδια συντεχνία με το προσωπικό που υπόκειται στα καθήκοντα αυτά·
- **(vii)** κατά πόσον το Τμήμα Φυλακών έχει καθιερώσει εσωτερικό διάυλο αναφοράς δυνάμει του άρθρου 8 του Ν. 6(I)/2022, από πότε, και — δεδομένου ότι το άρθρο 8(1) προβλέπει καθιέρωση «κατόπιν διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους, όπου αυτό προνοείται από το εθνικό δίκαιο» — ποιοι κοινωνικοί εταίροι, εάν υπήρξαν, μετείχαν στη διαβούλευση αυτή·
- **(viii)** κατά πόσον ο κατάλογος αρμοδίων αρχών τον οποίο το άρθρο 41Α του ίδιου Νόμου υποχρεώνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως να αναρτά στην ιστοσελίδα του είναι αναρτημένος, και από πότε·
- **(ix)** τα στοιχεία που οι αρμόδιες αρχές υπέβαλαν στο ίδιο Υπουργείο δυνάμει του άρθρου 41Β για τα έτη 2023 έως 2026, ήτοι τον αριθμό των αναφορών που ελήφθησαν μέσω εξωτερικού διαύλου αναφοράς· και
- **(x)** κατά πόσον οποιοδήποτε όργανο — το Τμήμα Φυλακών, το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού ή ο Υπουργός — εξέτασε, σε οποιοδήποτε στάδιο πριν από την απόφαση της 31ης Ιουλίου 2026, την εφαρμογή του Ν. 6(I)/2022 στην περίπτωση του λειτουργού· και
- **(xi)** τις συνδικαλιστικές διευκολύνσεις — πλήρεις ή μερικές απαλλαγές από υπηρεσιακά καθήκοντα, μόνιμες ή κατά περίπτωση — που παραχωρήθηκαν κατά τα έτη 2022–2026 σε αξιωματούχους οποιασδήποτε συνδικαλιστικής οργάνωσης δραστηριοποιούμενης στη δημόσια υπηρεσία, περιλαμβανομένων των κλαδικών σωμάτων της ΠΑΣΥΔΥ στα Τμήματα και στις Υπηρεσίες που μνημονεύονται στην παρούσα καταγγελία, καθώς και το κριτήριο με βάση το οποίο οι διευκολύνσεις αυτές παραχωρούνται.

335. Ως προς τα (iii) και (iv), η Συντεχνία έχει επίγνωση ότι η συνδικαλιστική ένταξη ενός προσώπου αποτελεί πληροφορία την οποία ένα Κράτος ενδέχεται να διστάζει να αποκαλύψει, και δεν επιμένει σε αποκάλυψη υπό οποιαδήποτε μορφή την οποία η Επιτροπή ήθελε κρίνει ανάρμοστη. Θέτει το ερώτημα διότι το ίδιο το Παράρτημα της Κυβέρνησης έχει ήδη καταστήσει το γεγονός επίδικο στην §20 αυτού, και διότι η απάντηση άπτεται ευθέως του κατά πόσον τα καταγγελλόμενα μέτρα ελήφθησαν από πρόσωπα με θεσμικό συμφέρον στην έκβαση. Εάν η Επιτροπή προτιμά να θέσει μόνο το ερώτημα (vi), η Συντεχνία δεν έχει αντίρρηση.

336. Η Συντεχνία παραμένει στη διάθεση της Επιτροπής και της Γραμματείας για οποιαδήποτε διευκρίνιση ή περαιτέρω υλικό, και θα προσκομίσει πλήρεις αγγλικές μεταφράσεις οποιουδήποτε επισυναπτόμενου εγγράφου εντός οποιασδήποτε προθεσμίας ήθελε υποδείξει η Επιτροπή.

337. Παρακαλώ δεχθείτε, κύριε Kristensen, τη διαβεβαίωση της υψίστης εκτιμήσεώς μας.

Με εκτίμηση,

Πρόδρομος Χριστοφή Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Παγκύπρια Συντεχνία ΙΣΟΤΗΤΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Όπου στοιχείο σημειώνεται ως «ήδη ενώπιον της Επιτροπής», η αναφορά γίνεται στον ευρετηριασμένο και συνεχώς σελιδοποιημένο φάκελο των Παραρτημάτων 1–14 (383 σελίδες) που κατατέθηκε με την καταγγελία στις 11 Ιουνίου 2026.

Σημείωση αρίθμησης. Τα παραρτήματα της παρούσας Απάντησης φέρουν **γράμματα (Α–Ι)**. Τα προσκομιζόμενα έγγραφα φέρουν **αριθμούς (1–33)**. Όπου στο κείμενο γίνεται λόγος για «Παράρτημα» με **αριθμό**, εννοείται είτε παράρτημα του φακέλου της Συντεχνίας της 11ης Ιουνίου 2026 είτε παράρτημα της Κυβέρνησης, και τούτο δηλώνεται ρητώς σε κάθε περίπτωση.

Α. Παραρτήματα της παρούσας Απάντησης

Π
α
ρ
ά
ρτ
η
μ
α

Περιεχόμενο	Κατάσταση
Α Καταστατικό της Παγκύπριας Συντεχνίας ΙΣΟΤΗΤΑ, ως τροποποιήθηκε στις 2 Απριλίου 2024 — πλήρης αγγλική μετάφραση (κείμενο ως κατατέθηκε στις σελ. 325–383 του φακέλου της 11ης Ιουνίου 2026)	Ήδη ενώπιον της Επιτροπής: Καταστατικό και πιστοποιητικό εγγραφής (Έφορος Συντεχνιών, αρ. εγγραφής 1006, 18 Δεκεμβρίου 2017) στο Παράρτημα 14 του φακέλου της 11ης Ιουνίου 2026. Πλήρης αγγλική μετάφραση ετοιμάστηκε
Β Πίνακας των διατάξεων του Καταστατικού που σχετίζονται με τα ζητήματα που εγείρονται με τις παρατηρήσεις της Κυβέρνησης	Ετοιμάστηκε
Γ Χρονολόγιο, 19 Οκτωβρίου 1987 – 31 Ιουλίου 2026	Ετοιμάστηκε
Δ Πίνακας των ισχυρισμών του Παραρτήματος της Κυβέρνησης, ελεγμένων έναντι του ίδιου του πειθαρχικού φακέλου του Τμήματος Φυλακών	Ετοιμάστηκε
Ε Σημείωμα για το κλινικό πρότυπο φροντίδας στην αθροιστική κεφαλαλγία, με πηγές	Ετοιμάστηκε
Σ Συγκριτικός πίνακας των	Ετοιμάστηκε